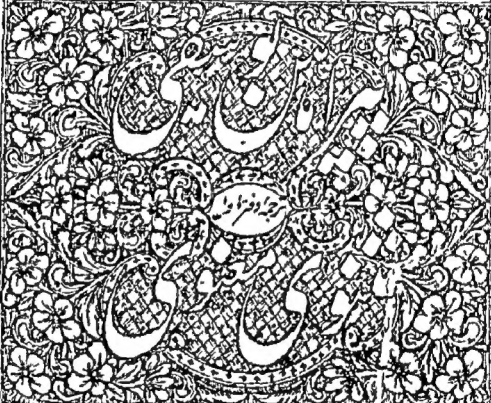

محض صانع و مکار و فضل و جلالت و زور و استعجاب
 پر عین رب و عین ان و عین فی عین ان

محب نواز در سبب یہ ترجمہ | سخن کی لطافت کو ہے گفتنی | جو تھا سارے عالم کو ہر حال عزیز | لکھا نام

از طبع سارنگ کا مولوی: در دوست علی شاہ و ولد محمد جمال الدین خان نائب بانکیران ہستی طاعی شمس آبادی مکمل

مطبع نیشنل کتب خانہ کراچی و روضہ مطبعہ
 مطبعہ نیشنل کتب خانہ کراچی و روضہ مطبعہ

بسم الله الرحمن الرحيم

الکرم مثل الشکر علیٰ غیرہ علی آل محمد باک فی سطرہی امیرہ کہ کوادر کردہم کہ سخت فیدہ من و جی سوار کیا اور علی السلام
 خدا یا ارحم الراحمین و عشق کو سدا کیا اور عشق قنادی کی جالی حاکم سازہ نظر بردار اندازہ کردہم شاکا خالقان ملین کو جو سید کیا اور معرفت
 سرخ شیرازہ در و دیچ ماہر و فکر ایسا محمدرکولاک اوکی شان جزا در لاسکان اوکسا مکان ایسا محمدرکثیر انعام و بحکام ہے اور جی
 کہی و عرض او سکا زینہ اور بام ایسا محمدرقان و غلق من واسطہ ہے اما دم و عالم من را بطایب ایسا محمدرکشتی
 سخی اوس سے آیا ہے اور باغ منی اوس سے بناداد و برآل محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 لیے زینا ہے اور ولایت منی اوس کے واسطے پیدا کیا ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 اوس پر نام ہے اور شہادت حق دلی اوس پر انعام ایسی آل کے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 اور تمام عالم اوکسا تمام جزا و برکت و سلامتی کو انکی دعا و ذکر سے کلامی محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 نزول ہو آئین باب الہامین و اشیاء ہرگز اس بقیر بتعظیم کترین بندگان و ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 جلال الدین خان لقب با شکے میان بخش نظامی زینہ ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 رسی و عایت ایزد سے وید دما سے مرشدی و مولای ماضی و ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 در دست در بندہ ہرگز و مشاہدہ جاب عبد الرحیم ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے
 کے زید علی شفی و زید جلال الدین رومی مستوی قدر ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے ایسا محمدرکے

مردہ من کو شش کی نام اسکا پیراں کی پیراں کی

دینت کہ ہے اسبیل سے مب عزت کے اسبیل سے یہ عزاب مقدم ہو گئے گفتن کا داد کا نام ہر پہلے چشم زکس گوش کا غنچہ دہن اسکو بیت اظہر جاوہر جان اول و آخر و ظاہر باطن جیسے ظاہر باطن اس تارچہ میں ظاہر تشبیہ کر کہیں مت نام پس تو اس تشبیہ کو تیرہ سے سج گئے جسم سنی کا تو بیان	روشن قبلہ جو ہے دیکھے حاجی حرم جان و تن کر د کہ ہوا لالہ ہر لاکہ فرد ہے جاوہر باؤتم اسین جان سے سرقدوسین ہر لب شیبہ فن ہر قلب ذات حق ہر سکان اکب باطن میں دلی ہر ظاہر بارہ سہ برابر ہو پوری حرمین بالا تشریہ میں اب کلام سنوئی کی شوی بن دیکھ لی زک پر دہن کر کر چہ عیان سُن تو اب اس ہر برین بن پستی	ہی دیا دیکھ اسبیل سے وان عزت چھے اسبیل کے گفتن آبا و تن کے کہہ کا اسین ہر اک نزع خوش احوال عالم کبرای کا لکھ طلب ہے اکس جیکہ شکس میں لگ گیا ظاہر تشبیہ تشریہ ہو گئے ظاہر باطن تو صریح دیکھ کر ظاہر تشبیہ شکس ہو گئے ان ترا سہ زمین سے اسرار جیسے جسم احمدی جن حق کلام لکھتے ہیں کیا شوی میں سنوئے	اور عزت کے خزاں سے کہے یان محراب اسبیل کے جو ہے اسبیل غراب خدا لو ملی دل بلیان جان ہے کیہ نہ اسبیل جان پہاڑ ہے مثنوی ہی ہو لی نالی معنا بالا تشریہ تشبیہ ہو گئی بیتل ایچہ یہ حساب ہو پھر بالا تشریہ شکس سنوئے میں ان محبوبین سے اسرار کہا جو نہ تو سزا ہے دالہام لکھتے ہیں کیا شوی میں سنوئے
---	--	--	---

مثنوی کا نام اسبیل ہے
یہ عزاب مقدم ہو گئے
گفتن کا داد کا نام ہر پہلے
چشم زکس گوش کا غنچہ دہن
اسکو بیت اظہر جاوہر جان
اول و آخر و ظاہر باطن
جیسے ظاہر باطن اس تارچہ میں
ظاہر تشبیہ کر کہیں مت نام
پس تو اس تشبیہ کو تیرہ سے
سج گئے جسم سنی کا تو بیان

مثنوی کا نام اسبیل ہے
یہ عزاب مقدم ہو گئے
گفتن کا داد کا نام ہر پہلے
چشم زکس گوش کا غنچہ دہن
اسکو بیت اظہر جاوہر جان
اول و آخر و ظاہر باطن
جیسے ظاہر باطن اس تارچہ میں
ظاہر تشبیہ کر کہیں مت نام
پس تو اس تشبیہ کو تیرہ سے
سج گئے جسم سنی کا تو بیان

مثنوی کا نام اسبیل ہے
یہ عزاب مقدم ہو گئے
گفتن کا داد کا نام ہر پہلے
چشم زکس گوش کا غنچہ دہن
اسکو بیت اظہر جاوہر جان
اول و آخر و ظاہر باطن
جیسے ظاہر باطن اس تارچہ میں
ظاہر تشبیہ کر کہیں مت نام
پس تو اس تشبیہ کو تیرہ سے
سج گئے جسم سنی کا تو بیان

بر این مکتب توفیق شد که در این مکتب

[illegible][illegible]

<p>ای تو افلاطون جائیز ہے اے دوا کی کزت زاموس با جسم خاک و مشن پر افلاک شد جوشن جان دل آفرناشتا فرست دختر سوخی صفتا دودان ادریم گویا چو سنے دریم این فانی لذہ معای اوت کیر بان نالان شروہ سوا لیک افزیر کہ اورا شکست باب ساد خود گر خفتست ہر کا ادا ہر بانے شد چرا بچہ گل کشت گلستان رنگت سر حق چناست افزیر دیم آنوئے سیکرین افزیر دوا بلو سترنی ست و عاشق پرو چل ناخش بدش پاپروای او من چوئے ہوش و ادم پیش لیک جوشن خود ہمین سخن جیر دل او آئینہ بخت از ان فادیت از او دین بر ایزد کزت و فوق بدو زنگار از رخ لچاک کن آئینہ زنگ گلشن جہ است ابن عقیقت را شاد از خوش دل فخر کا درید ما زار و دوسید حکایت عاشق شدن را بادشاہ بر کیزیک و خرمین ان بادشاہ آن کزیک را بشنود این داستان حو حقیقت نقد مالستان</p>	<p>ای تو افلاطون جائیز ہے اے دوا کی کزت زاموس با جسم خاک و مشن پر افلاک شد جوشن جان دل آفرناشتا فرست دختر سوخی صفتا دودان ادریم گویا چو سنے دریم این فانی لذہ معای اوت کیر بان نالان شروہ سوا لیک افزیر کہ اورا شکست باب ساد خود گر خفتست ہر کا ادا ہر بانے شد چرا بچہ گل کشت گلستان رنگت سر حق چناست افزیر دیم آنوئے سیکرین افزیر دوا بلو سترنی ست و عاشق پرو چل ناخش بدش پاپروای او من چوئے ہوش و ادم پیش لیک جوشن خود ہمین سخن جیر دل او آئینہ بخت از ان فادیت از او دین بر ایزد کزت و فوق بدو زنگار از رخ لچاک کن آئینہ زنگ گلشن جہ است ابن عقیقت را شاد از خوش دل فخر کا درید ما زار و دوسید حکایت عاشق شدن را بادشاہ بر کیزیک و خرمین ان بادشاہ آن کزیک را بشنود این داستان حو حقیقت نقد مالستان</p>	<p>ای تو افلاطون جائیز ہے اے دوا کی کزت زاموس با جسم خاک و مشن پر افلاک شد جوشن جان دل آفرناشتا فرست دختر سوخی صفتا دودان ادریم گویا چو سنے دریم این فانی لذہ معای اوت کیر بان نالان شروہ سوا لیک افزیر کہ اورا شکست باب ساد خود گر خفتست ہر کا ادا ہر بانے شد چرا بچہ گل کشت گلستان رنگت سر حق چناست افزیر دیم آنوئے سیکرین افزیر دوا بلو سترنی ست و عاشق پرو چل ناخش بدش پاپروای او من چوئے ہوش و ادم پیش لیک جوشن خود ہمین سخن جیر دل او آئینہ بخت از ان فادیت از او دین بر ایزد کزت و فوق بدو زنگار از رخ لچاک کن آئینہ زنگ گلشن جہ است ابن عقیقت را شاد از خوش دل فخر کا درید ما زار و دوسید حکایت عاشق شدن را بادشاہ بر کیزیک و خرمین ان بادشاہ آن کزیک را بشنود این داستان حو حقیقت نقد مالستان</p>	<p>ای تو افلاطون جائیز ہے اے دوا کی کزت زاموس با جسم خاک و مشن پر افلاک شد جوشن جان دل آفرناشتا فرست دختر سوخی صفتا دودان ادریم گویا چو سنے دریم این فانی لذہ معای اوت کیر بان نالان شروہ سوا لیک افزیر کہ اورا شکست باب ساد خود گر خفتست ہر کا ادا ہر بانے شد چرا بچہ گل کشت گلستان رنگت سر حق چناست افزیر دیم آنوئے سیکرین افزیر دوا بلو سترنی ست و عاشق پرو چل ناخش بدش پاپروای او من چوئے ہوش و ادم پیش لیک جوشن خود ہمین سخن جیر دل او آئینہ بخت از ان فادیت از او دین بر ایزد کزت و فوق بدو زنگار از رخ لچاک کن آئینہ زنگ گلشن جہ است ابن عقیقت را شاد از خوش دل فخر کا درید ما زار و دوسید حکایت عاشق شدن را بادشاہ بر کیزیک و خرمین ان بادشاہ آن کزیک را بشنود این داستان حو حقیقت نقد مالستان</p>
--	--	--	--

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

پیراکن! سنی شونی کاوی سہری

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

Handwritten manuscript page from the 'Mushaf' (Qur'an), featuring dense Arabic script in a cursive style.

[illegible]

نقد حال خویش را بر کسی بگویم
 پرده شایسته در آن پیش ازین
 افتاد تا شاه شرد و بی سواد
 با قیاس خویش از سر بخار
 بر سر می ریخته بود که دوست
 تا کمال آن در اتمش داشت
 یک کینک در بر سر شاه
 شرد و آن کینک با شاه
 قطع جان فرستاد آن کینک
 در دل آن کینک را فرستاد
 چون فرستاد او را بخورد و اشد
 آن یکی خواست با لاش بخورد
 یافت پلان لگ را بخورد
 کوزه بود و آب میان فرست
 شیطانی حج کرد و آب فرست
 چاهن سبکست جان عالم است
 بر کردمان که در مغان سرا
 حاکماتش که جانها بی گناه
 هر یکی از کسی جانم است
 گزند جانها در گشتند از لای
 ترک استقامت مردم فرست
 ای میانم از دود استقامت
 هر که کرد از دود از دود
 آن کینک از زمین چون کشته
 چون تغافل بر لب آب شرد
 از قضا کینکین صفر فرود
 از لبین شش لایق رفت
 آب آتش را در دهنش
 آب آتش را در دهنش

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the historical account or a related document.

Handwritten notes at the top of the page, likely bleed-through from the reverse side, containing various names and titles in Urdu script.

<p>من سوسوی ز آستان شمس البرید ناید پیس ز کواست هر چه بر قیاد ز کلمات و کلم هر که بیاید کند راه دوست از او بیرون ز کشته ساسی ملک ز کشته ساسی کشته آقا بیاید هر که گشاید کند از طسیرین گرد و خاوری وادی هر خونی مال شاد و میدان بر گشتام زانکه یابی مار و ابن کلام</p>	<p>چرا که کوی شین کمانا ملا اور به پیشه نمی ناکاری کماست نری گشتی و چو بیانی کسم مر که در زن خون نامزدین ہے او بی کیم یابی ملک اور شیان کی گلیا اس شمل وادی حیرت بین ہون بر باد کیو کہ حد رکنا بین بی کلام</p>
<p>ملاقات شدرن بادشاہ با طیبی الہی کہ در خواہش</p>	<p>ملاقات ہوئی بادشاہ کے ساتھ طیبی الہی کہ جو خواہش</p>
<p>دید و بود و بشارت بہ قدم و داد و شدہ بود</p>	<p>ادو کو دیکھا تھا اور اس کے آئینی بشارت ہوئی تھی</p>
<p>شہ چو بی بیان خوش رفت دست کینا و دکنانش گرفت دست پشانی پیش پسین گرفت پس برسان یکیش با صبر میرہ خیرین و ہر زینت سنی الصبر مفتاح الفرج شکل از قول شود و از قول دستگیر بر کپاش و دکن است ان قنب با الصفا و ان القضا انت مولی اللہ من لا یشتی قدر وی کل اللین لم یشت دست او گرفت ہر اندر ہر بعد از ان در پیش تو پیش تازہ</p>	<p>شاہ تھا لیکن گیا مثل گدا عین کی صورت دل مایین کا حال وہ منزل کا جو چار سیر اور کا اگ بچا میرے پیسے پہل کا پیش جس سے سنی الصبر مفتاح الفرج تجھے شکل جو کل تو قبل تازہ اندر کپڑا کسا کچھ پاسے کرچے تو کنگ ہر ہر ہر ہر قدر وی کل اللین لم یشت ہاتھ پیر اور حرم میں نے لگا اور بنیایا اس کے درجہ</p>
<p>گردن بادشاہ کا طیبی الہی کہ بر سر بیبار</p>	<p>گردن بادشاہ کا طیبی الہی کہ بر سر بیبار</p>
<p>رگہ موسی و شین قارورہ ہر ہم ملاقات ہم ایسا پیش شینہ</p>	<p>رگہ موسی و شین قارورہ ہر ہم ملاقات ہم ایسا پیش شینہ</p>

Extensive handwritten notes in Urdu script on the left margin, including a large, stylized signature or seal in the middle section.

Handwritten note on the right margin, possibly a date or a reference.

تا زین سے آسمان تک ہر ذرہ تیس کمائی اسے ہر جرم و سبب لا کھٹے فانی فی الفنا کل شیء قال غسبہ البقیق	مقل و دوع اور انکو کور و شوق اور ہر تیرین بے سبب لا کھٹے فانی فی الفنا کل شیء قال غسبہ البقیق	ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا	ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا ان کھٹے فانی فی الفنا
کما کون اک کرگی بیا ہوا یہ سان چہار درد جگر ہر شان کر مری ترک شفا کنا بریم ہر مری بیا ہوا	کما کون اک کرگی بیا ہوا یہ سان چہار درد جگر ہر شان کر مری ترک شفا کنا بریم ہر مری بیا ہوا	کما کون اک کرگی بیا ہوا یہ سان چہار درد جگر ہر شان کر مری ترک شفا کنا بریم ہر مری بیا ہوا	کما کون اک کرگی بیا ہوا یہ سان چہار درد جگر ہر شان کر مری ترک شفا کنا بریم ہر مری بیا ہوا
قال آئینے فائے جانے موی ابن اوقت ہر بون مرد موی کی تین ہر شیار پس کمائی سے نمان ہر شیار	قال آئینے فائے جانے موی ابن اوقت ہر بون مرد موی کی تین ہر شیار پس کمائی سے نمان ہر شیار	قال آئینے فائے جانے موی ابن اوقت ہر بون مرد موی کی تین ہر شیار پس کمائی سے نمان ہر شیار	قال آئینے فائے جانے موی ابن اوقت ہر بون مرد موی کی تین ہر شیار پس کمائی سے نمان ہر شیار
چرہ ہر بیکر و مین و لوان چہر کو اور ہر بیکر و مین کمر لہر اور بے پردہ ہر تب کمائی پردہ ہر بیکر و مین	چرہ ہر بیکر و مین و لوان چہر کو اور ہر بیکر و مین کمر لہر اور بے پردہ ہر تب کمائی پردہ ہر بیکر و مین	چرہ ہر بیکر و مین و لوان چہر کو اور ہر بیکر و مین کمر لہر اور بے پردہ ہر تب کمائی پردہ ہر بیکر و مین	چرہ ہر بیکر و مین و لوان چہر کو اور ہر بیکر و مین کمر لہر اور بے پردہ ہر تب کمائی پردہ ہر بیکر و مین
جاد او سکریں انرا زہر جاد روشنی مال کر ہے خوشیہ مانو جاد جان جان تاد اس سے دنیا و آخرت کی تاد	جاد او سکریں انرا زہر جاد روشنی مال کر ہے خوشیہ مانو جاد جان جان تاد اس سے دنیا و آخرت کی تاد	جاد او سکریں انرا زہر جاد روشنی مال کر ہے خوشیہ مانو جاد جان جان تاد اس سے دنیا و آخرت کی تاد	جاد او سکریں انرا زہر جاد روشنی مال کر ہے خوشیہ مانو جاد جان جان تاد اس سے دنیا و آخرت کی تاد
ابتدا و انتہا اس کی کمان خلوت چاہنا طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و	ابتدا و انتہا اس کی کمان خلوت چاہنا طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و	ابتدا و انتہا اس کی کمان خلوت چاہنا طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و	ابتدا و انتہا اس کی کمان خلوت چاہنا طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و
خلوت طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و بلا لای شانی یا لاکر و	خلوت طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و بلا لای شانی یا لاکر و	خلوت طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و بلا لای شانی یا لاکر و	خلوت طیب کا با و شاد چو طبع اسات سے اگر ہوا بلا لای شانی یا لاکر و بلا لای شانی یا لاکر و

۱۳
توکل

Handwritten marginal notes in Urdu script are present throughout the page, primarily along the right and bottom edges. These notes appear to be commentary or additional verses related to the main text. Some legible fragments include:

- Top right: "توکل..."
- Right side (vertical): "توکل..."
- Bottom right: "توکل..."
- Bottom left: "توکل..."

۱- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۲- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۳- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۴- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۵- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۶- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۷- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۸- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۹- کتب و اسناد خطی و چاپی
 ۱۰- کتب و اسناد خطی و چاپی

[illegible]

پھر جبنا بادشاہ کا قاصد کی طرف سے تم کو دعا و اسٹولانہ زر کر کے فرستادہ بادشاہ سولانہ راہ ہر چند در طلب زر کر کے

<p>چونکہ سلطان ازبک حکم لین را نشیند گفت فرغانه ز فرمان مستقیم پس فرستاد آن طرف یکدیگر رسول تا سر قندار من آن دو امیر فاضل اندر خبر از آن سر اعیان است که در دیر می نشست اینک سببین خلعت بگیرند و کمر سر مال و ولعت بسیار دور اندر دشا و بان در راه دور اسبهای زیست نشاندند اسی غنم در سفر با غنم دشا در خانش ملک فرو می نشست چون رسید از بان در سفر پیش شاه پندار بر پیش فرستادند شاه در دیر را بے تنگیم کرد بر سر فروغ که سازد روزی از از مسوا و طوق و زلفا و یک</p>	<p>چونکه سلطان ازبک حکم لین را نشیند گفت فرغانه ز فرمان مستقیم پس فرستاد آن طرف یکدیگر رسول تا سر قندار من آن دو امیر فاضل اندر خبر از آن سر اعیان است که در دیر می نشست اینک سببین خلعت بگیرند و کمر سر مال و ولعت بسیار دور اندر دشا و بان در راه دور اسبهای زیست نشاندند اسی غنم در سفر با غنم دشا در خانش ملک فرو می نشست چون رسید از بان در سفر پیش شاه پندار بر پیش فرستادند شاه در دیر را بے تنگیم کرد بر سر فروغ که سازد روزی از از مسوا و طوق و زلفا و یک</p>	<p>چونکه سلطان ازبک حکم لین را نشیند گفت فرغانه ز فرمان مستقیم پس فرستاد آن طرف یکدیگر رسول تا سر قندار من آن دو امیر فاضل اندر خبر از آن سر اعیان است که در دیر می نشست اینک سببین خلعت بگیرند و کمر سر مال و ولعت بسیار دور اندر دشا و بان در راه دور اسبهای زیست نشاندند اسی غنم در سفر با غنم دشا در خانش ملک فرو می نشست چون رسید از بان در سفر پیش شاه پندار بر پیش فرستادند شاه در دیر را بے تنگیم کرد بر سر فروغ که سازد روزی از از مسوا و طوق و زلفا و یک</p>	<p>چونکه سلطان ازبک حکم لین را نشیند گفت فرغانه ز فرمان مستقیم پس فرستاد آن طرف یکدیگر رسول تا سر قندار من آن دو امیر فاضل اندر خبر از آن سر اعیان است که در دیر می نشست اینک سببین خلعت بگیرند و کمر سر مال و ولعت بسیار دور اندر دشا و بان در راه دور اسبهای زیست نشاندند اسی غنم در سفر با غنم دشا در خانش ملک فرو می نشست چون رسید از بان در سفر پیش شاه پندار بر پیش فرستادند شاه در دیر را بے تنگیم کرد بر سر فروغ که سازد روزی از از مسوا و طوق و زلفا و یک</p>
--	--	--	--

۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۲۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۳۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۴۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۵۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۶۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۷۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۸۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۹۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے
 ۱۰۔ اے اللہ! میں نے اپنے لیے اور اپنے لیے

اور برقی ہر طرف کے تو منہ
 لے کر دھاری کہے کارگری
 پس کیل سورت پورا سے
 پانچ دھوئی تو اس نے زکوٰۃ
 کا کارہائی کو جو بہت سرور
 آپ وصل اوکے سے اٹھ کر پور
 ساتھ اوکے کا بیباک رو
 یار سے فرست پہلی پس یا کو
 چہ میت کے سر پر لونی کی
 صحت گفرائی تو مٹی نے تمام
 جگر کا کرتب اٹھا لکھا کو
 سائے لونی کے وہ گئے لگا
 جیکہ بدعت ہو اور رنگ نہ
 تھوڑا تو رادل ہوا اہل سک
 دانتے ناکت کھڑے ہو جتن
 وہ دانت فری کرتا ہے متق
 کر دانت جانا یہ پیشتر
 عمل ہے اسپر ہو تا بیشتر
 چشم اوکے بیا خون نہ
 شش جان دوسے کو بگاڑا ہوا
 تو مٹا دینے پس لکھا پر
 قتل تھا ہون کو لکھا کو فر
 اور شش سے پیٹ نہ زکوٰۃ
 تہ کا گند گھل گھل کر ہوا
 بونا چہیں ہون بیارست
 واسطہ فائدہ کا ہے جسے
 لہن وہ بداد ہون پند
 لیس کر کے غمین ہر جستن
 میں ہا ہا ہون کہ اتنی لک
 مارے تین دانت پس دے
 جھکا مارا جسے چرپا نے لے
 خون دیکھ لیکھ بڑھ لے
 آن جھڑا فہر لہ اسپر ہو
 خون جھڑیسے کا ضائع کیسے
 گرچہ سول کلا ہو دیوار کا
 ٹوٹ آتا ہے پھرا کے کیرا
 یہ جان ہے کہ ہو عمل اپنا
 ٹوٹ آتی ہے نہ اہر کھدا
 یکسا اور جلیا وہ زیناک
 ہوگی دو لونی بلی کی پاک
 عشق مردوں کا پس بگاڑا
 کی کو مردہ پھر نہ آئے زینا
 عشق پس نہ کہ اندر باج
 ہر کھڑی گئی سے تازہ نہ
 عشق اوس زندہ کار کاتی جو
 اوی جان نہ زاسانی جو
 عشق کار کا کیوں لے جو
 آیا اوکے عشق سے کا پتو

ہر افواج ادا لئی ہے حد
 رگ رگین ہوو شہنشاہ کار
 پس مکتب گشت کی سلطان کار
 آن کینک لہن خواہ بد
 تانیر کہ دساش خوش شد
 آب مشن فغان آتش شود
 تہد و شہید آن مہر ویار
 جنت کر کہ ان ہر دو جنت
 مے شستا میر اندام کام
 تباہ جنت کمان و ترقیم
 بعد از ان از ہر دو سر تبت
 ناخورد و پیش تخری گشت
 چکر دشت ہنوی رخ مدد
 لنگ لنگ عدل اور دشت
 عقدا کر دے رنگے بود
 عشق خود عاقبت شکے بود
 کا شکان رنگ دی کر سے
 تازہ فنی بروے این واد
 حوان دویا پھون جو سے او
 دش جان و آمد کو او
 وشن ملاوس آمد میرا
 لے باشہ راجستہ فرا
 چونکہ رگزار مرض یہ مال شد
 رگدازش شعلہ او چون لاش
 گشت میں آن کو ہر کثرت
 ریشٹن مایا حوان متان
 لے میں آن عدا ہر کھرا کین
 سر برہ اندم باسے کو شین
 او میں آن لیم کہ خیم میلان
 رنجت خود از بارے افخوان
 اکہ شتم ہے اودون میں
 سے نماذ کہ جب خون میں
 برین ہر اور فرما زدی بہت
 خون چون میں کچن میں شاکم
 گرچہ دیوار گشت سایہ دانا
 بار کو دوسا آن سایہ باز
 این جهان کو بہت نعل اندا
 سو آید ندا مارا صفا
 این جنت رفت بعد نہ ناک
 آن کینک شد نہ دیر بی پاک
 زینک عشق مردگان پانچہ نیست
 چونکہ دوسا آئینہ نیست
 حق نہ ہر ددان و در لیم
 ہر سے باند ز غم تازہ تر
 عشق آن زندہ کر میں بانی
 و ز لطف تفرات ساتی است
 عشق آن گزین کر جلیا نمیا
 یا نقدار عشق او کا رویا

کون جان ادا لئی ہے حد
 رگ رگین ہوو شہنشاہ کار
 پس مکتب گشت کی سلطان کار
 آن کینک لہن خواہ بد
 تانیر کہ دساش خوش شد
 آب مشن فغان آتش شود
 تہد و شہید آن مہر ویار
 جنت کر کہ ان ہر دو جنت
 مے شستا میر اندام کام
 تباہ جنت کمان و ترقیم
 بعد از ان از ہر دو سر تبت
 ناخورد و پیش تخری گشت
 چکر دشت ہنوی رخ مدد
 لنگ لنگ عدل اور دشت
 عقدا کر دے رنگے بود
 عشق خود عاقبت شکے بود
 کا شکان رنگ دی کر سے
 تازہ فنی بروے این واد
 حوان دویا پھون جو سے او
 دش جان و آمد کو او
 وشن ملاوس آمد میرا
 لے باشہ راجستہ فرا
 چونکہ رگزار مرض یہ مال شد
 رگدازش شعلہ او چون لاش
 گشت میں آن کو ہر کثرت
 ریشٹن مایا حوان متان
 لے میں آن عدا ہر کھرا کین
 سر برہ اندم باسے کو شین
 او میں آن لیم کہ خیم میلان
 رنجت خود از بارے افخوان
 اکہ شتم ہے اودون میں
 سے نماذ کہ جب خون میں
 برین ہر اور فرما زدی بہت
 خون چون میں کچن میں شاکم
 گرچہ دیوار گشت سایہ دانا
 بار کو دوسا آن سایہ باز
 این جهان کو بہت نعل اندا
 سو آید ندا مارا صفا
 این جنت رفت بعد نہ ناک
 آن کینک شد نہ دیر بی پاک
 زینک عشق مردگان پانچہ نیست
 چونکہ دوسا آئینہ نیست
 حق نہ ہر ددان و در لیم
 ہر سے باند ز غم تازہ تر
 عشق آن زندہ کر میں بانی
 و ز لطف تفرات ساتی است
 عشق آن گزین کر جلیا نمیا
 یا نقدار عشق او کا رویا

کون جان ادا لئی ہے حد
 رگ رگین ہوو شہنشاہ کار
 پس مکتب گشت کی سلطان کار
 آن کینک لہن خواہ بد
 تانیر کہ دساش خوش شد
 آب مشن فغان آتش شود
 تہد و شہید آن مہر ویار
 جنت کر کہ ان ہر دو جنت
 مے شستا میر اندام کام
 تباہ جنت کمان و ترقیم
 بعد از ان از ہر دو سر تبت
 ناخورد و پیش تخری گشت
 چکر دشت ہنوی رخ مدد
 لنگ لنگ عدل اور دشت
 عقدا کر دے رنگے بود
 عشق خود عاقبت شکے بود
 کا شکان رنگ دی کر سے
 تازہ فنی بروے این واد
 حوان دویا پھون جو سے او
 دش جان و آمد کو او
 وشن ملاوس آمد میرا
 لے باشہ راجستہ فرا
 چونکہ رگزار مرض یہ مال شد
 رگدازش شعلہ او چون لاش
 گشت میں آن کو ہر کثرت
 ریشٹن مایا حوان متان
 لے میں آن عدا ہر کھرا کین
 سر برہ اندم باسے کو شین
 او میں آن لیم کہ خیم میلان
 رنجت خود از بارے افخوان
 اکہ شتم ہے اودون میں
 سے نماذ کہ جب خون میں
 برین ہر اور فرما زدی بہت
 خون چون میں کچن میں شاکم
 گرچہ دیوار گشت سایہ دانا
 بار کو دوسا آن سایہ باز
 این جهان کو بہت نعل اندا
 سو آید ندا مارا صفا
 این جنت رفت بعد نہ ناک
 آن کینک شد نہ دیر بی پاک
 زینک عشق مردگان پانچہ نیست
 چونکہ دوسا آئینہ نیست
 حق نہ ہر ددان و در لیم
 ہر سے باند ز غم تازہ تر
 عشق آن زندہ کر میں بانی
 و ز لطف تفرات ساتی است
 عشق آن گزین کر جلیا نمیا
 یا نقدار عشق او کا رویا

کون جان ادا لئی ہے حد
 رگ رگین ہوو شہنشاہ کار
 پس مکتب گشت کی سلطان کار
 آن کینک لہن خواہ بد
 تانیر کہ دساش خوش شد
 آب مشن فغان آتش شود
 تہد و شہید آن مہر ویار
 جنت کر کہ ان ہر دو جنت
 مے شستا میر اندام کام
 تباہ جنت کمان و ترقیم
 بعد از ان از ہر دو سر تبت
 ناخورد و پیش تخری گشت
 چکر دشت ہنوی رخ مدد
 لنگ لنگ عدل اور دشت
 عقدا کر دے رنگے بود
 عشق خود عاقبت شکے بود
 کا شکان رنگ دی کر سے
 تازہ فنی بروے این واد
 حوان دویا پھون جو سے او
 دش جان و آمد کو او
 وشن ملاوس آمد میرا
 لے باشہ راجستہ فرا
 چونکہ رگزار مرض یہ مال شد
 رگدازش شعلہ او چون لاش
 گشت میں آن کو ہر کثرت
 ریشٹن مایا حوان متان
 لے میں آن عدا ہر کھرا کین
 سر برہ اندم باسے کو شین
 او میں آن لیم کہ خیم میلان
 رنجت خود از بارے افخوان
 اکہ شتم ہے اودون میں
 سے نماذ کہ جب خون میں
 برین ہر اور فرما زدی بہت
 خون چون میں کچن میں شاکم
 گرچہ دیوار گشت سایہ دانا
 بار کو دوسا آن سایہ باز
 این جهان کو بہت نعل اندا
 سو آید ندا مارا صفا
 این جنت رفت بعد نہ ناک
 آن کینک شد نہ دیر بی پاک
 زینک عشق مردگان پانچہ نیست
 چونکہ دوسا آئینہ نیست
 حق نہ ہر ددان و در لیم
 ہر سے باند ز غم تازہ تر
 عشق آن زندہ کر میں بانی
 و ز لطف تفرات ساتی است
 عشق آن گزین کر جلیا نمیا
 یا نقدار عشق او کا رویا

[illegible]

فصل دہم ہر ماہی کو گھر سے
ماں و دل جن خوش کیے کہ
کوشش افلاک میں کس کس کو
نہاں خفا میں ہر خوش ہوا
نہاں گھر و کیا ہے کیسی
نہاں شکر باہر کی ترک نہاں
لگے اسکے ہست کو آہستہ
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے

ہر ماہی کو گھر سے
ماں و دل جن خوش کیے کہ
کوشش افلاک میں کس کس کو
نہاں خفا میں ہر خوش ہوا
نہاں گھر و کیا ہے کیسی
نہاں شکر باہر کی ترک نہاں
لگے اسکے ہست کو آہستہ
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے

فصل دہم ہر ماہی کو گھر سے
ماں و دل جن خوش کیے کہ
کوشش افلاک میں کس کس کو
نہاں خفا میں ہر خوش ہوا
نہاں گھر و کیا ہے کیسی
نہاں شکر باہر کی ترک نہاں
لگے اسکے ہست کو آہستہ
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے
نہاں نہاں ہر جا ہر گناہ اس سے

مردودہ کھانسی کی دوا کے طور پر استعمال کیا جائے۔ اس دوا کو کھانسی کے بعد یا صبح سویرے یا رات کو سوتے وقت لیں۔ اس دوا کو کھانسی کے بعد یا صبح سویرے یا رات کو سوتے وقت لیں۔ اس دوا کو کھانسی کے بعد یا صبح سویرے یا رات کو سوتے وقت لیں۔

<p>وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مَّنْ قَبْلَ الْوُجُوهِ وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ خَلْفِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ يَمِينِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ شِمَالِهَا</p>	<p>وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ قَبْلَ الْوُجُوهِ وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ خَلْفِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ يَمِينِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ شِمَالِهَا</p>	<p>وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ قَبْلَ الْوُجُوهِ وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ خَلْفِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ يَمِينِهَا وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ طَرَفًا مِّنْ شِمَالِهَا</p>
<p>ای پسر من! باغ نمودن است لکٹ مل تو بای مان است آن جماعت نگارند و سنج کرد آیت تصویر نشان واضح کرد چون تیران از کلام شش دردی زرد سنج کرد و از آواز و سره کرد عورتی را ز سره کردن سنج بود آیت گلشن سنج سنجی سنجی روحی پر و سنج بر من سنج آب و گل سنج سنجی سنجی خوشین با سنج کرین غول زبان وجودی کبد جان سنج سنجی بهر ترین سنج کردن چو آب سنج کان سنج نایت و در سنج اسب سبت سوت آفرین آیت آدم سحر و آفرین سنجی آفر و دم زاده ای ناخلف چندین سنجی سنجی سنجی چند گونی گیم عالمی آیت دین جهان لقمه از خود سنج گر جهان چو بر کرد و دس سحر سنج و گلدان سنجی سنجی زاد و دوزخ و در و چو در صدر آیت گردان سنجی سنجی عین آن خشن را حکمت کبد سنجی آن سنجی سنجی سنجی دور زلی نما پنهان کشت سنج سنجی سنجی سنجی آن گمان آیت راسا و زمین سنجی سنجی سنجی سنجی پرو و دافش سنجی سنجی سنجی سنجی از سنج سنجی سنجی سنجی سنجی در سنجی سنجی سنجی سنجی سنجی</p>	<p>ای پسر من! باغ نمودن است لکٹ مل تو بای مان است آن جماعت نگارند و سنج کرد آیت تصویر نشان واضح کرد چون تیران از کلام شش دردی زرد سنج کرد و از آواز و سره کرد عورتی را ز سره کردن سنج بود آیت گلشن سنج سنجی سنجی روحی پر و سنج بر من سنج آب و گل سنج سنجی سنجی خوشین با سنج کرین غول زبان وجودی کبد جان سنج سنجی بهر ترین سنج کردن چو آب سنج کان سنج نایت و در سنج اسب سبت سوت آفرین آیت آدم سحر و آفرین سنجی آفر و دم زاده ای ناخلف چندین سنجی سنجی سنجی چند گونی گیم عالمی آیت دین جهان لقمه از خود سنج گر جهان چو بر کرد و دس سحر سنج و گلدان سنجی سنجی زاد و دوزخ و در و چو در صدر آیت گردان سنجی سنجی عین آن خشن را حکمت کبد سنجی آن سنجی سنجی سنجی دور زلی نما پنهان کشت سنج سنجی سنجی سنجی آن گمان آیت راسا و زمین سنجی سنجی سنجی سنجی پرو و دافش سنجی سنجی سنجی سنجی از سنج سنجی سنجی سنجی سنجی در سنجی سنجی سنجی سنجی سنجی</p>	<p>ای پسر من! باغ نمودن است لکٹ مل تو بای مان است آن جماعت نگارند و سنج کرد آیت تصویر نشان واضح کرد چون تیران از کلام شش دردی زرد سنج کرد و از آواز و سره کرد عورتی را ز سره کردن سنج بود آیت گلشن سنج سنجی سنجی روحی پر و سنج بر من سنج آب و گل سنج سنجی سنجی خوشین با سنج کرین غول زبان وجودی کبد جان سنج سنجی بهر ترین سنج کردن چو آب سنج کان سنج نایت و در سنج اسب سبت سوت آفرین آیت آدم سحر و آفرین سنجی آفر و دم زاده ای ناخلف چندین سنجی سنجی سنجی چند گونی گیم عالمی آیت دین جهان لقمه از خود سنج گر جهان چو بر کرد و دس سحر سنج و گلدان سنجی سنجی زاد و دوزخ و در و چو در صدر آیت گردان سنجی سنجی عین آن خشن را حکمت کبد سنجی آن سنجی سنجی سنجی دور زلی نما پنهان کشت سنج سنجی سنجی سنجی آن گمان آیت راسا و زمین سنجی سنجی سنجی سنجی پرو و دافش سنجی سنجی سنجی سنجی از سنج سنجی سنجی سنجی سنجی در سنجی سنجی سنجی سنجی سنجی</p>
<p>مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت</p>	<p>مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت</p>	<p>مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت مگر اگر در روز قیامت چون در روز قیامت</p>

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

[illegible]

برای این ترتیب متوسی سر لوی مصون

[illegible]

کرنے کی اجازت ہے کہ اگر اس غلوں کے خلاف جو جاننے والوں کی مشورے سے یہ سچے سچے اور ہوشیار لوگوں کی ترقی کے لیے جو کچھ کیجیے گا وہ اس کی شہرت میں اضافہ ہوگا اور اس کی شہرت میں اضافہ ہوگا اور اس کی شہرت میں اضافہ ہوگا۔

پراس پوسل برمه قسوی لوتی مری

دیکھا کہ وہ بڑا خوش حال ہے۔

سکھیاں ملنے میں سب سے پہلے

بجای خود را می بیند و می گوید که این
جای خود را می بیند و می گوید که این

کتابخانه

امید علی احمدی

[illegible]

بسم اللہ الرحمن الرحیم

و قیام

آریاں اور کریانوں کی دنیا

کتابخانه اسلامیہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کے لیے ایک اور ایسی صورت دریافت

ہو سکتی ہے۔ یہی بات کہہ کر ان کے دل میں

12/11/11

[illegible]

اندازد اگر در کعبه اقامه اسطی	گرم آنست سرودهنویز کجی کس طرح	امید آید و میسر دایه محبتین	سروگشته آتش گرم زمین
اندازد اگر در کعبه اقامه اسطی	اندازد اگر در کعبه اقامه اسطی	اندازد اگر در کعبه اقامه اسطی	اندازد اگر در کعبه اقامه اسطی

روح صافی تا محاربه ای بود که
 طغیان من از آن آسین بکجو
 اندر آید اندرین بحر مبین
 تا که در روح صافی در حق
 ادرش انداخت خود را اندر
 دست او گرفت طفل مرده

ایمانی و دولت بی اثری که جز
 با این دولت ایماں که
 اندر آفریدان مفضل شد
 اندر آفران گوی دولت اندر
 با درین هم زان رخ گفتن گرفت
 در لعل و صفت حق مستقر
 و صفت لعل حق با کرمی
 اسکی مان کی ایستد بی کرمی

و چون در میان آن مرد و پسر میان معائنات و کلام
 و امر و نمر و خلق را که میان آن مرد و پسر
 و پسر میان معائنات و کلام و امر و نمر و خلق را که میان آن مرد و پسر

و اما در این کتاب که از حضرت علی علیه السلام است و در آن آمده است که هر کس که بخواهد از خداوند عزوجل چیزی بخواهد باید که در راه او بیفتد و در راه او بیفتد و در راه او بیفتد

چون که در این راه با او رسیدند و او را در میان
 باغچه‌ها و درختان دیدند و او را در میان
 آن باغچه‌ها و درختان دیدند و او را در میان
 آن باغچه‌ها و درختان دیدند و او را در میان

اور دقائے حق میں صادق ہو کر
 گریہ کرے
 اور دقائے حق میں صادق ہو کر
 گریہ کرے
 اور دقائے حق میں صادق ہو کر
 گریہ کرے

دوسرے کو سمجھے جو ہر شے خدا و ایمانی بالید و رونی کہ بیان	ایمانی بالید و رونی کہ بیان چند خبر و خبر آن تا کسان
طریقہ اسرار ہو گا اس شخص کا کہ جو نام میں پیغمبر انرا نام و دہان آن شخص کا نام یہ پیغمبر	چند خبر و خبر آن تا کسان چند خبر و خبر آن تا کسان

عليه السلام را تبرج برد	عليه السلام را تبرج برد
-------------------------	-------------------------

[illegible][illegible]

کرم دره بود و سر زکام عیب گو	در خراخرا اند که در عیب کس	کز نه در عیب عیب بان نفس
------------------------------	----------------------------	--------------------------

پیرس کلسی ترجمہ شدی مولوی مسوی

[illegible][illegible][illegible][illegible]

کتابت فی تاریخ و جغرافیہ

<p>سویج دیا آفاق حق سے جب سبیلوں کو قیطون و کمانس تاج تاجداروں کو جو پہنچا کر جب آئے تاج تخت و درو کو اسے سب آئین گل سے جو دم میں جب منج ہو کر اس آواز اور ہوا تیرے جسے تلخ و مسرور منج جیت اس کو حق سے سدا تیری تسبیح ہے بخار آب و گل ترخ جنت ہو نفع صدق دل طبع ندان تو میرے سے ہوا موندے کامل ہا انسان گیا کرا عجب کہ موندے ہر گیا جسم سر اس کی تو اک حق کا تھا</p>	<p>سویج دیا ہر ان با حق تاجت سوج دیا ہر ان با حق تاجت تاج تاجداروں کو جو پہنچا کر جب آئے تاج تخت و درو کو اسے سب آئین گل سے جو دم میں جب منج ہو کر اس آواز اور ہوا تیرے جسے تلخ و مسرور منج جیت اس کو حق سے سدا تیری تسبیح ہے بخار آب و گل ترخ جنت ہو نفع صدق دل طبع ندان تو میرے سے ہوا موندے کامل ہا انسان گیا کرا عجب کہ موندے ہر گیا جسم سر اس کی تو اک حق کا تھا</p>
<p>طعنہ و انکار کرنا بادشاہ و جہودیت نامحوی نصرت کرنا</p>	<p>طعنہ و انکار کرنا بادشاہ و جہودیت نامحوی نصرت کرنا</p>
<p>یہ عجب دیکھا جہودی شاہ نے تھا ہر انکار و منج جہودیت برے نامحوی نصرت کرنا ظلم و انکار و منج جہودیت جس کو جو پہنچا کر جب منج ہو کر اس آواز اور ہوا تیرے جسے تلخ و مسرور منج جیت اس کو حق سے سدا تیری تسبیح ہے بخار آب و گل ترخ جنت ہو نفع صدق دل طبع ندان تو میرے سے ہوا موندے کامل ہا انسان گیا کرا عجب کہ موندے ہر گیا جسم سر اس کی تو اک حق کا تھا</p>	<p>یہ عجب دیکھا جہودی شاہ نے تھا ہر انکار و منج جہودیت برے نامحوی نصرت کرنا ظلم و انکار و منج جہودیت جس کو جو پہنچا کر جب منج ہو کر اس آواز اور ہوا تیرے جسے تلخ و مسرور منج جیت اس کو حق سے سدا تیری تسبیح ہے بخار آب و گل ترخ جنت ہو نفع صدق دل طبع ندان تو میرے سے ہوا موندے کامل ہا انسان گیا کرا عجب کہ موندے ہر گیا جسم سر اس کی تو اک حق کا تھا</p>
<p>کودناں جہالت کبر کا جہودیت نامحوی نصرت کرنا</p>	<p>کودناں جہالت کبر کا جہودیت نامحوی نصرت کرنا</p>
<p>اسل نامی گائے جسے جسے دودھ دیا ہوا تھا اس کے کبھی دودھ دیا ہوا تھا اس کے ایک اس نامی گائے جسے جسے دودھ دیا ہوا تھا اس کے</p>	<p>اسل نامی گائے جسے جسے دودھ دیا ہوا تھا اس کے کبھی دودھ دیا ہوا تھا اس کے ایک اس نامی گائے جسے جسے دودھ دیا ہوا تھا اس کے</p>

Handwritten marginal notes in Urdu script, likely commentary or additional verses related to the main text.

و این مجلسی بنده قسری است و استی

[illegible]

جس نے تو ان ہمارے ساتھ رہا، رسول کو کھان پانی، لیسہ کر خفہ نہ کیے، اور ازل و عرصہ میں بدبو نہ پھوٹا، رسول کی امانی کی ذرا کوتاہی کی، یہ اس کا ثناء ہے، معصوم ہونے کو کہہ کر، اگر کسی کو مکرر دیکھ لے،

<p>میں نے اپنے آپ کو اس کے لئے وقف کر دیا ہے۔</p>	<p>میں نے اپنے آپ کو اس کے لئے وقف کر دیا ہے۔</p>	<p>میں نے اپنے آپ کو اس کے لئے وقف کر دیا ہے۔</p>
<p>جانتا ہوں کہ ہرگز اس سے تر اچھے تر آفریقہ کرم جیلہ را اور عالمی حق آفریقہ علم ناموس ملکا در شکست تا ہر شخصہ ہر امران ملکا ماننا شیر علم دین کشیدہ علمایا ہر اس خند پوز سید نظر دل مایکے گوہر فتاد چہ ضرورت است خدای صورت پرست اگر صورت آدمی انسان ہے احمد و جیلہ در چنانہ رقت این در آید مستند آئی جان نقش پر یو در مثل آدم است بیان کم سبت ان صورت شبانہ شیر سر شیران عالم جلد سبت چہ مرآت نفس از ان نقش لغو و صفت صورت شیت اندر غلط عالم و عادل بود و در نامہ کس فی دکان و پیش و پس نیز غریق دسوی لاکان این حق پابان خدای گوش دار گوش خدای و گوش خیر حق</p>	<p>گھر بنا کر ہے حلو سے تر ریشی کیر و آن سے جو حلو دیا آدم نکالے کیس کا حق سے علم نام و سنگ اس خند کو گیا ہرگز رامہ خواد لاکون سال کا ماننا شیر علم دین و دپے کے چنکا خیرہ ہر ملے کے علم نظر دل ہر چاک گہر رگھا صورت سے صورت خیرہ تر ہر صورت سے انسان آدمی احمد و جیلہ رکتے ہمسری ایک جہد جنوں نے پس کیا جہد کو خیرہ تر روادا ہے بیان کم صورت سے اس میں جیلہ کیوں نہ خیران جاکا سر خندے صورت سے کیا ہر زبان و صفت صورت کا نہیں خیرہ عالم و عادل تو میں ہے تمام لاکان سے حق میں آتا چرمان دنیا کی نہیں بات ہے گوش خود و گوش و گوش سے</p>	<p>میں نے اپنے آپ کو اس کے لئے وقف کر دیا ہے۔</p>
<p>ذکر دانش تر گوش و بیان فضیلت مشافہ دانش</p>	<p>ذکر علمندی تر گوش اور بیان بزرگی و قنف عقل کا</p>	<p>رو بہ بازی و یکساں تر گوش کی</p>
<p>رو تو دویہ بازی تر گوش بین</p>	<p>خاکم کم سبلمان ست علم</p>	<p>و کچھ کر میر سلیمان مسلم ہے</p>

پیش رو بقدر کسب و کسب

آوی که کلمات با هرگز نمی آید
 شیر درین حال مشق می آید
 اور که در کتب و دیویری
 آوی که بن بست دشمن نیست
 ملحق داد و نیک نیست
 اگر که مانع عمل کرانے سر ہے
 اگر چه نزدیک کاتبه بنان
 غرضه صون کے اور وسوسا
 شکر ز ناس بر جدیل ہیں
 جسے مانگوں کی جھوڑ دین
 باطلوں کی کاغذیں شکر دین

پھر تلاش کرنا شکار و جاکبجید و اندیشه تر گوش کر

جید و دوسے کا تر گوش کر
 شیر کما و متقابل ہیں
 شہد و سہ ہر پشہا کی
 لوے ہمیر کر لے اہل نون
 قول پشہا کی جان سے بس سنو
 کیا تا مقصد ہے ہرے کمر

پوشیدہ و کھنڈا تر گوش کر کججید کو نکارون کر

برادر ہر پشہا پنا کمانے کے
 اگر مقامی کو چہرے آئندہ
 کر کہ ران تین کے کاجریان
 کمرہ کزن سے تین یون
 کر تو کت کے کلواداع
 بانے گرد و تین پر غوسہ ہم

آوی که کلمات با هرگز نمی آید
 شیر درین حال مشق می آید
 اور که در کتب و دیویری
 آوی که بن بست دشمن نیست
 ملحق داد و نیک نیست
 اگر که مانع عمل کرانے سر ہے
 اگر چه نزدیک کاتبه بنان
 غرضه صون کے اور وسوسا
 شکر ز ناس بر جدیل ہیں
 جسے مانگوں کی جھوڑ دین
 باطلوں کی کاغذیں شکر دین

آوی که کلمات با هرگز نمی آید
 شیر درین حال مشق می آید
 اور که در کتب و دیویری
 آوی که بن بست دشمن نیست
 ملحق داد و نیک نیست
 اگر که مانع عمل کرانے سر ہے
 اگر چه نزدیک کاتبه بنان
 غرضه صون کے اور وسوسا
 شکر ز ناس بر جدیل ہیں
 جسے مانگوں کی جھوڑ دین
 باطلوں کی کاغذیں شکر دین

آوی که کلمات با هرگز نمی آید
 شیر درین حال مشق می آید
 اور که در کتب و دیویری
 آوی که بن بست دشمن نیست
 ملحق داد و نیک نیست
 اگر که مانع عمل کرانے سر ہے
 اگر چه نزدیک کاتبه بنان
 غرضه صون کے اور وسوسا
 شکر ز ناس بر جدیل ہیں
 جسے مانگوں کی جھوڑ دین
 باطلوں کی کاغذیں شکر دین

وہ اس میں عربی و فارسی کے لفظوں کی

[illegible][illegible]

پہلی ترقی پسند نسلی حکومتوں

[illegible][illegible][illegible]

<p>چون تفتا آید شد و آتش بجزل بهر کسی که در گرد آفتاب از زلفانین قصیدے که تارست از زلفان و چون تفتا را مکتوب قصه آدم علیه السلام و البسین تفتا نظر اورا در</p>	<p>میر سیاه پر کمر کلائے تفتاب میر سیاه پر کمر کلائے تفتاب اگر کلائے تفتاب نمی تفتاب قصه آدم علیه السلام و البسین تفتا نظر اورا در</p>
<p>در احوال صریح نمی و ترک نمی و تا و دل برویش که کلائے تفتاب هم هر چیز که چنان کان چرخ بایمان جان اورا و دوست هر لبت که در آواز مبدل است آکیم عشق حرام و اهل شعر هر که از مقبل و تا و دوخته او عزیز و خرم و دلش و دانه هر که از خرم و ست اول بدید هر که از کلائے تفتاب هم هر چیز که تراز و دانست در زمره علم الاسما هم هر چیز که بر ما هر شش از دقان بود و دانش اندوا مهر و نام و بافت پرست لیک موس بود و ناسر و دست اگر که نزدیک و دانش نمی بیش حق این نفس هر که نامی صدت بر این نمی اندی عدم بیش حق موجود و شریف و کم حاصل مدحان حقیقت تمام بیش حق این نفس هر که نامی مردار با قدرت و دست تمام بیش حق این نفس هر که نامی چون نام کو نوبه پاک و بد بجان و دست و دانش و شریف چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست</p>	<p>بیش که کلائے تفتاب هم هر چیز که چنان کان چرخ بایمان جان اورا و دوست هر لبت که در آواز مبدل است آکیم عشق حرام و اهل شعر هر که از مقبل و تا و دوخته او عزیز و خرم و دلش و دانه هر که از خرم و ست اول بدید هر که از کلائے تفتاب هم هر چیز که تراز و دانست در زمره علم الاسما هم هر چیز که بر ما هر شش از دقان بود و دانش اندوا مهر و نام و بافت پرست لیک موس بود و ناسر و دست اگر که نزدیک و دانش نمی بیش حق این نفس هر که نامی صدت بر این نمی اندی عدم بیش حق موجود و شریف و کم حاصل مدحان حقیقت تمام بیش حق این نفس هر که نامی مردار با قدرت و دست تمام بیش حق این نفس هر که نامی چون نام کو نوبه پاک و بد بجان و دست و دانش و شریف چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست چون ملک و نام و بیک بافت دو دگر و افتاد و در قدرت و دست</p>

مجلس علمیه در تبریز و کتبه ای که در آنجا نوشته شده است

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

[illegible][illegible]

وزارت برائی و سنی ترمیم و بحالی امور

[illegible][illegible]

طیبتیہ تعلیم و تربیت

این سبب تیرا عالم بدو
 خود سے تیرا نور و کرم
 مومنان و متبعین و راجع
 چرک کو نظر مبارک شد
 حق تعالیٰ ازل پانی آگ پر
 آریا کا ازل آواز پر
 آیت در اسب تیرے فرمان
 اگر تو بایک آگ آب خوش
 تونے سے خوش تیرا
 پس ملک کیون تر تو
 خود ملک کیون تر من
 جان دی دان و دعا و عبادان
 یہ طلب بہن تری ایجاد ہے
 بے طلب و نیاز تو کج خیال
 بکنارے و در اسلام
 این سبب تیرا عالم بدو
 خود سے تیرا نور و کرم
 مومنان و متبعین و راجع
 چرک کو نظر مبارک شد
 حق تعالیٰ ازل پانی آگ پر
 آریا کا ازل آواز پر
 آیت در اسب تیرے فرمان
 اگر تو بایک آگ آب خوش
 تونے سے خوش تیرا
 پس ملک کیون تر تو
 خود ملک کیون تر من
 جان دی دان و دعا و عبادان
 یہ طلب بہن تری ایجاد ہے
 بے طلب و نیاز تو کج خیال
 بکنارے و در اسلام

[illegible][illegible][illegible]

۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

لئے ہاں پہلے و مگر کمرسا
 کرماری خرکریا لے خدا
 آج کل ہر کی کیاں میں کس
 تہیں حق کی عاویں تھا کہ
 جس زلفاں دور مانوں کہ
 شکر کوئی کیا کرکوشی سے
 کس کوئی آسدم کہ عجب
 تو ہے ترس تار کہ آدر لے
 نص کرکوشی اب تہا پر
 تو م کی مات گیا دور شکر
 مڑو خدا مگر کوئی گھر
 مڑو خدا مگر عدو مال
 خرد خدا مگر دین عالم وہاب
 سرست تو ہر جہنہ تاحر
 جیکو مگر طالع کچھ کام تھا
 گہاں کس کوئی سر کچھ تھا
 فضل حق سے تہا نہ ہو گیا
 جمع ہوا تہا نہ ہو گیا

کز ناله برآمد و گشت شام
 که بسعد صل او را در انتظار
 اما ما را بیدار آید و آه و غم
 در بهار عشق و قضا نماندند
 بهر صفای دروغ و کلاه و حیل
 شیر را فرو گشت و دندان را شمار
 چوین سنگ و آهک سنجید
 او که تیری از کمان پانزد
 نفس فرو گشت و لغو را در آرد
 سوری بیکران روز یک شکر
 مرد و فرود آکرده عیش و بار
 فرود خورد و کمان بدو با ساسا
 آه که تیر بهیبه شرا بدیدند
 آنگاه بر فلکس را در کار بود
 کز نفس بخت و مژغ بر آید
 گم شد و او را در فصل چن
 بهر خشن و بخشنان
 بهر خشن و بخشنان
 بهر خشن و بخشنان

<p> حق اسد مسبب بود و آن نور حزن کشیده ایست سجده با هم لعل اسکرده ایان در شمع سجده کرده خاندن سبب اسکرده نور شسته آسانی یاری باغ و زریں جان لی شیرک تو هر کوه که جان خرمان چشمه آب یابی به شرب خرم جاری آب به شرب هر کوه که آب یابی به شرب هر کوه که آب یابی به شرب </p>	<p> حق کشیده آفرین علی و وحش شاد و شادان در این حق سجده و در شمع در میان سجده و در شمع در میان نور شسته آسانی یاری باغ و زریں جان لی شیرک تو هر کوه که جان خرمان چشمه آب یابی به شرب خرم جاری آب به شرب هر کوه که آب یابی به شرب هر کوه که آب یابی به شرب </p>
--	--

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

Handwritten notes at the top of the page, likely a preface or introduction, written in a cursive script.

پست یزید ابی بکر گویند...
عکاس عالم کو کس نام پر...
لوکان سے حق قدم پر...
برہما نفس جزو دین کا ہے...
یہ قدم حق نامہ کو...
پس کمان میں تر قوس کی ہے...
تیرے کمان سے ہوا کہ تو...
جنگ ظاہر سے جین جازا...
قدر حسن جہا و الاصل...
چاہل حق سے توت از حق...
شیر و اسان کر چوست شمشیر...
نادر سے اسکی جو شیر خدا...
آدم رسول قیصر و مہر کا تیرے...

اس بیان میں ایک قصہ سنو...
پاس کر کے ابی قیصر کا رسول...
قدر تیرا اولیٰ غلط کا...
قوم بل قمر کا سنا سنیں...
گرجہ و دیر سے تین شہر...
کیسے و گرجہ تیرا کھانا...
چشم دل سے مال ملت کا...
مان ہوس سے پاک بیک...
چون مجاہد پاک دارود سے...
دوست ہو کر دوسرے ہو کر...
جکاسینہ کلنگ باطن میں...

Handwritten notes in the middle left margin, continuing the narrative or providing commentary.

Handwritten notes in the middle left margin, continuing the narrative or providing commentary.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a conclusion or additional remarks.

پنجاب ہیر ہستی تیرہ جہنوی سولہوی ہستی

[illegible]

طالب مادی و تقاضا لیں چاہتا
ایک اسخندہ کے لاپرواہ رہا ہے
مرد و ماں کے اسیر المؤمنین
سوال کیا رسول کا اسیرہ المؤمنین عرض اسخندہ کے
یعنی چنان کہ یوں نفس میں بیگانگی
اور دم میں یکہ گشت دشمنی ہیں
ہم کی حالت دو دم میں ایک اندر دو
ہر روز جو ہر پڑ جائے سرخسٹم
ہر گناہ سے جو کہو باہان ہوا
کان میں ہر گناہ سے کوئی گناہ
ان میں گناہ کے کیا ہے گناہ
ان میں کیا بات اسخندہ کی
کان میں کیا اس کے پس کیا
دو زمین پریشان ہو گیا
دو کان میں صدا کو کھارے
حق سے ہر طرح کی تابانی پا
گرد سے اٹھ کر جو حق مان
ان سے سوا کسی کو دل کی
چونکہ کسی سے مومن کو کھلا
وہی گناہ کا بلن کی جس گناہ کو
گناہ کو جو حق میں غفلت کی
ہر جہ سے ہر حق میں ہو گیا
ہر جہ سے ہر حق میں ہو گیا
نفس آواز دے کہ ہر جہ سے

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مراہرہ یوسفی ترجمہ شہسوی لوی ماسی

کتابخانه عمومی آستان قدس
تألیف و تصحیح: دکتر محمد باقر قزوینی
مطبع: مطبعه آستان قدس
شماره ثبت کتاب: ۱۳۵۷

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

پہلے کی طرف سے لکھی ہوئی عبارتیں

پہلے کی طرف سے لکھی ہوئی عبارتیں

پہلے کی طرف سے لکھی ہوئی عبارتیں

پہلے کی طرف سے لکھی ہوئی عبارتیں

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

دوم طلق مسلمانان جان پر تو
یہ طلق کہ کبر کا بجز تیرا باب
تو پہ لکھ بجز قانود اپنا کتبہ
کتابا کے بجز قانود چپ وستر
شعر حق چون طوق ہرگز نہ کہے
گزشتہ شروئی نام اب نہ کہے
کو کہیں سراہا چاہے سر کہہ کو
شیرم ہو مائے معنی جبین

آن دم لطفش کہ جان باغافا
آن دم غفلت کہ جزو و جدا
پس جڑ اطمین کل گری آفت
درویش اعتراف شکر گو
سے جمال و دریش کردن
گزشتہ شروئی نام اب نہ کہے
سر کہہ کو کہیں سراہا چاہے
شیرم ہو مائے معنی جبین

آن دم لطفش کہ جان باغافا
آن دم غفلت کہ جزو و جدا
پس جڑ اطمین کل گری آفت
درویش اعتراف شکر گو
سے جمال و دریش کردن
گزشتہ شروئی نام اب نہ کہے
سر کہہ کو کہیں سراہا چاہے
شیرم ہو مائے معنی جبین

<p>بیابان میں درخت کس اور ان کی جگہ سے لکھیں یہاں تک کہ</p> <p>وہ رسول پہنچا پہنچا شہر ہوا اور عاشق قدرت الشہر ہوا</p> <p>وہاں پہنچا ہوش ناک درویش کے رسالت کا وہ پہنچا</p> <p>سہیل کا محمدیابو گیسو بڑھتی شخصیت کو گیسو ہوا</p> <p>سہیل کی باکس میں دریا ہوا دانہ آیا کھیت میں کھیتی بنا</p> <p>ان تعلق جو کرتے تھے ہوتی تان مروہ تھی تونزدہ ہو گئی</p> <p>سوم چیز جو کہ آہل میں ملی ذات قلت ایسی نورانی ہوتی</p>	<p>در بیان حدیث میں ان کی جگہ سے لکھیں یہاں تک کہ</p> <p>آن رسول اتجاہ سر نشا تھا والا اندر قدرت اللہ شد</p> <p>آن رسول از عرفین درویش کی رسالت کا وہ پہنچا</p> <p>سہیل چن اکبر بعد از محمد گشت یہاں پہنچا غیبی گشت</p> <p>سہیل چن اکبر بعد از محمد گشت داد چون اکبر پہنچا گشت</p> <p>چون عاشق یافت تان اولیہ تان عزمہ درویش تان باہر</p> <p>سوم چیز جو کہ نورانی تھا ذات طلالی انوار شد</p>
--	--

سنگ سر پہ جو کلمہ لکھ کر پڑھا
 ہرکے چنانچہ امان عطا ہو گیا
 اگر وہ دھمکھنٹھ خض بھرے ہوئے چنگا
 جو زمین و آسمان کا مالو
 آواز نہ کر دے وہ سے مالو
 ہے خود ہر تنگی آس سے جوا
 جہاز نہ اٹھنے سے بڑھے
 اپنی کیلک سے جا کر لے
 پچھلیاں ہیں بحر پاک کبریا
 اگر چہ سے اونے عمل نہ کرے
 ایسا اور دیا کو دیکھا ہے
 کہ وہ سے ان مل سے بڑیک
 معنی مان ہے ان سے جو کلمہ
 تھما ہوا ہے دھرتی سے تاروں کو
 این نفس جو کہ چہ زمین را
 ایسا اور دیا کی امین دلا

سنگ سر پہ جو کلمہ لکھ کر پڑھا
 امان عطا ہو گیا
 اگر وہ دھمکھنٹھ خض بھرے ہوئے چنگا
 جو زمین و آسمان کا مالو
 آواز نہ کر دے وہ سے مالو
 ہے خود ہر تنگی آس سے جوا
 جہاز نہ اٹھنے سے بڑھے
 اپنی کیلک سے جا کر لے
 پچھلیاں ہیں بحر پاک کبریا
 اگر چہ سے اونے عمل نہ کرے
 ایسا اور دیا کو دیکھا ہے
 کہ وہ سے ان مل سے بڑیک
 معنی مان ہے ان سے جو کلمہ
 تھما ہوا ہے دھرتی سے تاروں کو
 این نفس جو کہ چہ زمین را
 ایسا اور دیا کی امین دلا

[illegible]

۱- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۲- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۳- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۴- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۵- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۶- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۷- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۸- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۹- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.
 ۱۰- در صورتی که در این مورد هیچگونه مدرکی در دسترس نباشد، باید در مورد این موضوع تحقیق و بررسی شود.

[illegible]

صفت اولی جنس طوطی (کرم)	صفت ماصح از و طوطی (کرم)
-------------------------	--------------------------

[illegible]

۱۱۱۱
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۹
 ۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد

سید اعلیٰ کے سون پہلے گون لوگ ہوا اور دوا سے اس سیال کان کی رو سے ریاں کہ آئے ہے او قتلہ الامیاس من الیو با والطیلا لہذا رفاق من اسبابا لفق کوہ کمان کی رہتین و سوسای لطق من کی ہے تین وہ ہیں مسع تان استوانہ وہیں مسد طلائیا دانے اور باقی سب جھوٹ تالین تالین اور استاد اور شہیدین اس میں ہے لکھو بیچہ تین دست یزید وادیر کو کل یزید کیم کہ آدم پاک دینے ہو سے وقت پر انک شک باری ہے آدم اس میں پر گریہ کو کہ اگر گریان لالہ اور نکس ہو آسمان سے آدم اور فروغ آگے آدم حضرت کے واسطے گر ہے آدم سے دسکی ملک ہے و طلب میں تو کسی طور پیے نقل کو قریب لگ لگ درخت باغ ابر تو کسی تازہ رہے حالت کو کیا دوق آدھ شہ کو عاشق نال میں اندر ہو کر کو خاک خرم خال کہ سے توان سے گورہ روشن میرے عرفان سے طس عال کو شیر شاخو چھا سیر ملا یک کہ شرب آسکوتا تیرہ مال جنگ توار دیکر ہے ہاں آلمون کی میشر ہے موند اوراد کہ سے نور کمال وہ ہے پیر ازار کہ ملک موجراغ اس میں قتل شہد چانو پانی ہے چراغ اس شہ علاوہ کت بیتا زوت طلال عشق و رفت زبانیہ قتل جو کتا کتے حسد دیکر نام جس و غفلت پیرا بہ نازم بوسے کہ دم سے آگ ہے جرجی دیکھا خور کیرا گھر کو سے کسی ختم لقمہ اور در آگ سے غر بھرت اور کر ماس کا گھر پیرا ہوقد علانی سے بجان خواسن خدمت سیر گران پیرا ہوقد علانی سے غمور دلین پاک اور اکھین ہور بات یہ ہے اتھا ہرے نشان کو کھوت ۳۰ حوالہ علی سیال	اکرمی ہوا و ما کو مش و کوا لست مایہ لفق را او قتلہ الامیاس من الیو با والطیلا لہذا رفاق من اسبابا لفق کان یقوت را نہ نیست سوساست و انان استوانہ سید طبرہ الاسوانے ایمان ہم در جوت ہم در مثال ایمان استاد و قتل مثال رجن کمن گریہ شہی بیا نہ دین و شک کہ در ویرا نہ نار کا آدم ایزن مقابلہ انکست اشک تبا قدم تو بہرست برگرہ آدم آد بر زمین بلوہو گریان و نال و حزن آدم اور دوس از بالای بہت پای پا جان از برای عدلیت اگر نیست آدمی و مطلب او و مطلب میاض و دیکر تبا و و قتل لست اسد ویر قتل ساز یوستان از ایدر خوش تبا و توبہ والی ذوق کب دیکان عاشق تالی نوجون تبارگان اگر تان ایمان راں خالی کنی یزدگر ہر اسے اعلیٰ کمنی طس جان اشریر شہان بکر بمدار کش مالک ایتا کوکن نالو ایک و طول و بترہ و اگر با یو نہیں مشہرہ لقہ کال نافر و در کال آگ بود اور و عا کو طس و دیکہ کاید چراغ انکشد آپ خوش چرن چراغ انکشد طس کت زاید لقمہ طلال عشق و کز ایدر لقمہ طلال چرن لقمہ تو صحنی و دام جس و غفلت لایہ از برای علم تجہ کدم کای و تجور و ہر ورہ ایستہ کہ کہ حسد و ہر لقہ تجور و ویش اندیشا لقہ کیمبر گورہ شرس اندیشا ناید لقمہ طلال اندہاں میل خدمت شہ قتل ایزن ناید لقمہ طلال اوجہ قصور ورل پاک و زور ویرہ نور ایزین سخن پایان تبار و کیمیا بجست باور کور طوطی کین	قال است کہ کند و لطق حوش سو و مشق ارد و مس اندر آ و الطیلا لہذا رفاق من اسبابا لفق کان یقوت را نہ نیست سوساست و انان استوانہ سید طبرہ الاسوانے ایمان ہم در جوت ہم در مثال ایمان استاد و قتل مثال رجن کمن گریہ شہی بیا نہ دین و شک کہ در ویرا نہ نار کا آدم ایزن مقابلہ انکست اشک تبا قدم تو بہرست برگرہ آدم آد بر زمین بلوہو گریان و نال و حزن آدم اور دوس از بالای بہت پای پا جان از برای عدلیت اگر نیست آدمی و مطلب او و مطلب میاض و دیکر تبا و و قتل لست اسد ویر قتل ساز یوستان از ایدر خوش تبا و توبہ والی ذوق کب دیکان عاشق تالی نوجون تبارگان اگر تان ایمان راں خالی کنی یزدگر ہر اسے اعلیٰ کمنی طس جان اشریر شہان بکر بمدار کش مالک ایتا کوکن نالو ایک و طول و بترہ و اگر با یو نہیں مشہرہ لقہ کال نافر و در کال آگ بود اور و عا کو طس و دیکہ کاید چراغ انکشد آپ خوش چرن چراغ انکشد طس کت زاید لقمہ طلال عشق و کز ایدر لقمہ طلال چرن لقمہ تو صحنی و دام جس و غفلت لایہ از برای علم تجہ کدم کای و تجور و ہر ورہ ایستہ کہ کہ حسد و ہر لقہ تجور و ویش اندیشا لقہ کیمبر گورہ شرس اندیشا ناید لقمہ طلال اندہاں میل خدمت شہ قتل ایزن ناید لقمہ طلال اوجہ قصور ورل پاک و زور ویرہ نور ایزین سخن پایان تبار و کیمیا بجست باور کور طوطی کین
--	--	--

برجی و سلمی جزو فتویٰ مولوی موسیٰ
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد و آله الطيبين
الطاهرين
و بعد

[illegible]

ہیکہ ہرگز نہ ہفت رت کی تمام
 اہر غلام اپنے کو نقد بے بسیا
 بول ٹھوڑی میں حق ہے کان
 چونکہ دیکھا اور کسا کسیر کان
 بولا زدن میں پیشان بے بسیا
 ہاتھ پانا چاہتا ہوں کہا کہ کان
 کیلئے جیم جیم بیوروہ و کسا
 جو قوتی سے میں اس کی لکھیا
 بول سودا گر پیشان میں جس کی
 تو نقد سے پیشان کس لئے
 بولہ تری اس شہادت کو کسا
 اس گرد و طریان سے برتا
 ایک ٹھوڑی ردو رت سے ہی
 دل پشیمان کسا ولا بھی مر گئی
 ہوں پیشان کیلئے میں نے کسا
 پر کسا لکھیا مانی سے کسا
 کنیز کے نکلے زبان سے ناگن
 جو کان سے تیرے نکلے بے ناگن
 میل بندل اس سے کرنا چاہیے
 جو جہیز پر تیرے پاس پھر سے
 سر سے گذرنا تو زبان سے لے کر
 جو کان و زبان سے کرنا چاہیے
 غیب میں پیدا اثر میں نکل کے
 اور اٹھا کسا نہ کم خلق سے
 بے شکر کسا بے بسین خلق میں
 اس اثر کی جیسے پر نسبت جو کسا
 تیرا مانا دینے پر جھمکدو
 اور کسا لیس جاو و گردو
 ردو میدا اس سے اک رت میں
 ہر دو پر ماحق سے دنے زبردست
 جو میں ایک ردو میدا کرے
 ہر دو اس مانا بل باقی ہے
 اس اثر کے ردو میدا کے دوسرے
 جو قوت قائل سبب اول میں
 ردو میدا کے ردو میدا کے نسبت
 کہ اگر بے باغیت حق سے ردو
 اس طرح کسب ملے کر خود
 وہ آواز ہے میں طبع حق کا ضرر
 ردو اثر کی بندہ میں سے کہی
 کیوں پیشان دست جیتے ہول
 اولیا قدرت دے اللہ سے
 تیرے چہرے پر تاپے راہ سے
 قول کہے قول ہست کرے
 کالیاب و سیخ نے اس سے جیلے

باز لکھن باز گان باطلی انچہ در ہندوستان لہزار
 گرد باز گان ہمارت ما تمام
 باز در مسوہ نزل شاکام
 ہر تلخ سے مایا و درو متان
 ہر کینک باغیچہ باغستان
 گفت طوطی از سخاں بندہ کو
 انچہ دیوی و دیو کینک باز کو
 گفت کسے خود شہ با تہر ازان
 دست خود قاتل کینکستان گزان
 کہرا پیغام عامی از گرفت
 بر دم ایسے و اشہ باز نشان
 گفت لے خواہر شہانی نہ نیست
 چہیت میں غم غم راستی
 گفت غم غم آن غمیت باسی تو
 با گرد و طریان بہت باسی تو
 آن کینک طوطی نہ دردت بولہ
 نہ چڑش ہر دم ولزہ و دگر
 سن پیشان میں غم گلشن پر ہو
 یکو سپون گفت پیشانی پر ہو
 کنیز کان بہت ناگہ از زبان
 بچہ تیرہ زبان کہ بہت کان کان
 دنگر و دازر و آن تیرا سے پسر
 چنڈا بیکر و دیکھ مارے
 چوں گوشت از سر کھا رگت
 کرجاں و زبان کند و شکست
 فعل کا زبید اژدہ اذایت
 دلاں مولدیش کیم علی غیبت
 بے شکر کسا بے بسین شاکست
 کان مولدیش نہایت شاکست
 خود پر غایت تیرے سو شاکست
 عروا ز گوشت تیرش پھر غم
 مہرے سائے بچے زائیدہ ردو
 ردو دلا از غریب حق نہ مرد
 خود داکم اندر ردو دود و مل
 ردو دہای زاید امانا و جیل
 عروا مولدیش چون مرد و مل
 ابرار دلا سبب قتال کو
 این و جہا را بدو منسوب وار
 اگرچہ ہستان مولدیش گرد و مل
 بچہ کینک سو دہم و مل جار
 آن خواہد اسحق ملک شاکست
 سید دہای مولدیش سبب
 چوں پیشان شہدلی از دست
 تیرے جہت باز بارش زراہ
 اولیا را بہت قدرت از کلمہ
 گفتہ با گفتہ کند از حق باست

[illegible]

Handwritten notes at the top of the page, likely a preface or commentary, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, organized into two columns. The script is a dense, cursive Urdu/Arabic style.

Handwritten text on the right side of the page, continuing the main body or providing additional commentary.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a conclusion or additional remarks.

وقی معنی قول ابنی علیہ السلام ان سجدہ بغیر روا تا غیر منہ و

[illegible]

دینی معنی قول نبی علیہ السلام ان سعد الغیور واما غیر منہ والمذا

[illegible]

95

[illegible]

[illegible][illegible]

میں دگر تہا اتر ہی جان گیا اس وجہ سے کہ فروری زلی
 مردوں کے جو کہ ہوں وہ ملک پہنچا ایک چکر لگا ہوا ہو رہو تو ہی
 تین دن دو تیرا پہلے گئے کرے تاکہ خدمت نبوی خود سے کرے
 جب تک ایک دن تیرے جو رہے تھے حق کو خدا کا دیر نہ
 تاکہ حق کو پہنچا ہوں یہ سبھی عاقبت ہر حق جان گیا
 اگر کن کا یہ طلب درست ہے تو میں سے بہ سزا و نواب
 چشم خمی و بچہ کشتی کب تھے تیرے غم شادی کو کون سا
 دیکر دایہ تم و شادی کا ہو خنداں دو عاقبت ہو خود
 دیکر دایہ تم و شادی کا ہے پس کو کون ایک سے دیکر
 باغ سیر بخش ہے اتنا امین غم شادی سے میں کو
 عاشق افزاں ہے اولیٰ ہے بے جا دیکر خزان سرسبز
 خوب دلی ہو کہ خود او خوب شرح کران بارہ بار کہ ہو
 ایک کہ خود کو خود غماز سے دلی نامہ دیکرے تو دل پر
 بیٹے خون کی کھال کو دیکر کبھی میں کون نشاندہا ہوا مجھ سے
 بھاگ کر نہ کہ یہ سب مال کمال کو دیا تم حال غم کو کس لئے
 سچ جو شرق سے کہی تو ظہور تیرے چشم شرق سلمان فرزند
 کیون بہانہ کہ تیرے عشاق سے تیرے شیریں لب کی کہ تیرے پیہ
 او جان کشت کہ تو جان ہو خود دل با باغی میں فرما کر
 شمع گل کی چھوڑے بہرہا شرح لیلیٰ کی تو کون سے جدا
 نے غم شادی کو ہم سے جو ہے اور خیال و دم سے تو ہوش جو
 دوسرا وہ حال کہ نا ایہ ہے تو کو تنگ کر کن قدرت دیکر
 تو قیاس میں دل افغان ہو کر منزل اندر جرد و احسان کر کر
 جرد و احسان و شاد رخ خوشی کرے عادت ہیں کم حق و داری
 صبح ہوئی تو کون کی نیت دینا دیکر از کرم اللہ تعالیٰ
 سزا و عقل گل جان تو ہی کر جان جان و تاب جان تو ہی کر

اور صبر جان تو ازاد من
 مرد و زن جن یک نیک نہ کہ تو
 امین من و ماہران بر سافشی
 بانو با تو کب جو ہر شرمی
 نامن دل و ماہر یک نیک نہ
 این ہمہ سست دیا او کمر کن
 چشم حسی کے تو اندر بدت
 اگر دایہ تم خوش بردارو
 دل کہ دایہ تم و خندیدن
 باغ سیر بخش کرے نہ تاست
 عاشقی زین ہر دو حالت سیر
 دیکر دلی خوب او خوب
 کو کشتہ غم و غم دے
 من حالش کر دم از غم جو کج
 چن گزنی ز نامہ دلیا کن
 ای ہر کشتہ کو اندر شرق و نبات
 چن بہانہ سبھی شیدا را
 لئے جان کشت تو جان کو
 شرح لیلیٰ کہ شاد دگر
 از غم و شادی نہ شاد جو
 حالت دیکر و دان نازست
 تو قیاس از مصلحت انسان کن
 جرد و احسان بچے و شاد دلی رست
 شمع از صبح و رایت و نہا
 خنداں و عقل گل و جان تو
 خنداں و عقل گل و جان تو

[illegible]

پیرنیمبر لایسنس ترجمہ فلسفی مولوی مسعودی

[illegible][illegible]

۱۰۹
 ۱۰۸
 ۱۰۷
 ۱۰۶
 ۱۰۵
 ۱۰۴
 ۱۰۳
 ۱۰۲
 ۱۰۱
 ۱۰۰
 ۹۹
 ۹۸
 ۹۷
 ۹۶
 ۹۵
 ۹۴
 ۹۳
 ۹۲
 ۹۱
 ۹۰
 ۸۹
 ۸۸
 ۸۷
 ۸۶
 ۸۵
 ۸۴
 ۸۳
 ۸۲
 ۸۱
 ۸۰
 ۷۹
 ۷۸
 ۷۷
 ۷۶
 ۷۵
 ۷۴
 ۷۳
 ۷۲
 ۷۱
 ۷۰
 ۶۹
 ۶۸
 ۶۷
 ۶۶
 ۶۵
 ۶۴
 ۶۳
 ۶۲
 ۶۱
 ۶۰
 ۵۹
 ۵۸
 ۵۷
 ۵۶
 ۵۵
 ۵۴
 ۵۳
 ۵۲
 ۵۱
 ۵۰
 ۴۹
 ۴۸
 ۴۷
 ۴۶
 ۴۵
 ۴۴
 ۴۳
 ۴۲
 ۴۱
 ۴۰
 ۳۹
 ۳۸
 ۳۷
 ۳۶
 ۳۵
 ۳۴
 ۳۳
 ۳۲
 ۳۱
 ۳۰
 ۲۹
 ۲۸
 ۲۷
 ۲۶
 ۲۵
 ۲۴
 ۲۳
 ۲۲
 ۲۱
 ۲۰
 ۱۹
 ۱۸
 ۱۷
 ۱۶
 ۱۵
 ۱۴
 ۱۳
 ۱۲
 ۱۱
 ۱۰
 ۹
 ۸
 ۷
 ۶
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱

کتابخانه عمومی
مکتبہ اسلامیہ
لاہور

[illegible]

خطیہ جامعہ اسلامیہ
بنیام طلب

[illegible][illegible]

مقدمہ: یہ کتاب جو کہ درج ذیل کے موضوعات پر مشتمل ہے، ان کے بارے میں معلومات فراہم کرنے کے لیے لکھی گئی ہے۔

یہ کتاب جو کہ درج ذیل کے موضوعات پر مشتمل ہے، ان کے بارے میں معلومات فراہم کرنے کے لیے لکھی گئی ہے۔

مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می	المستطیلہ یا مستطیلہ	مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می
<p>اگر کسی شے کی شکل مستطیلہ ہو تو اسے مستطیلہ کہتے ہیں۔ مستطیلہ ایک چار کونہ والا شکلیں ہے جس کے متقابل کونے برابر ہوتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p>	<p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p>	<p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p> <p>مستطیلہ اور کمرہ دار ہر می کی شکل کو دیکھ کر ہم اس کی لمبائی اور چوڑائی کا پتہ چل سکتے ہیں۔</p>

یہ کتاب جو کہ درج ذیل کے موضوعات پر مشتمل ہے، ان کے بارے میں معلومات فراہم کرنے کے لیے لکھی گئی ہے۔

یہ کتاب جو کہ درج ذیل کے موضوعات پر مشتمل ہے، ان کے بارے میں معلومات فراہم کرنے کے لیے لکھی گئی ہے۔

[illegible][illegible][illegible]

<p> اندھڑی میں حضرت علیؑ صلی اللہ علیہ وسلم کا غنیمت اور اجر کا شعلہ باجا کر کہہ لیا کہ شہر کا طبعیہ اور اخلاقیہ تمام کمال ان کا تھا قرن چہرہ شہر سے ہر جوان بہے بیتر کسر دوسے ہمار کیونکہ تو جان سے تمھارے کئی جو نصیحت اب کسی سر دی ہو کران بیس ہمارا غرور پر مینے نہ کرو </p>	<p> خروج پیغمبر ششویہ سے ہوا کہ گفت پیغمبر ز سہ ماہے ہمار و از کبر و بان و شان کی می گشت پس نصیحت بادشان سر کرا و بعد از ان جہاد کرے کہ سہ </p>
--	---

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

<p> بقی خوشن خلق بری همراز بے پروا برید اسفرگت میان دل دگر دنگرے دوتا میان تیرا تختون مین عالم دیکھتا رخ آبی دوبا باخچه غسل پاک جویاب مرتجا پاود کر بود منہ ملک غلغلا نسو کا تم چوین جیسے کے دوس زمین چوین خند و دود یہ جان ادین میں نکو کھلا اوس چانی چوین بدارا ک برنجی کینی چوین اسکی باب حکم حق یا کباب طاس منو </p>	<p> ست ہوتی یان کی لالزار سے بے پروا و دران شکو کمال اہل گردوں میں کرا خوش بیول با تو بول یان کو دنا شہدا بوی شربت شریقت رخ سے ماند نوخ و روینا آگے اس عالم کو تہی کنا باو اعلی اسکان دویں اسکے دل کوں کر دیا کئی سے دل پر پر کشاف سے کھلا کوئی ہی چرتا نہیں اس جا دشت جہت میں دلدار ملا باتوں چو خانہ بہار </p>	<p> خوش ہدی جام ادین باغ و بہار بے پروا بے سوسری کردی زکرو کرسے طالع از رخ طالع چشمہ عالمی دی دیسے رخ آبی غرق در باغی گل کہ بر الویاب را باستان خرق کہ بود ادین چرخ وہ چندی است تنوی درجہ اگر دوی چوین کان زمین و آسمان میں فراخ میں جانے کائنات میں چوین آسمان و زمین پر عالم را کہو آسمان و زمین پر عالم را کہو اسل موئے می دنا چوین امری آسمان میں طالع مشہور در خواب گفتن بافت </p>	<p> اللہ بالان مردودہ کر دگرورستان خفتہ آفران حق بر غفرانی گشت درجہ پندار گشت مسجوبیت سرشار دوا کوش خواہد آن سما کمال پران گشت ترک گرد داری کو دعب خود چاکر دنا جگست ہدی اندوی می یاد است گئے آید بے دانیاں بچہ کفر و شتای سنگست در باض قعدہ شتای </p>
--	--	---	--

[illegible][illegible]

پیرایہ: عربی ترمیمیں

روانستون خانہ کا قاضی غنی علیہ السلام کو کہیں
رومی مبارک تھا انہیں کچھ نا پون تم کچھ بیکار
بیٹھے ہو پس ایک مخلوق گردا کے حج مبینی
لنثار رسول خدا کا لستو کو لیا اور مابین کرنا
حضرت کا کے ساتھ

ناله ستمون خست از فراق پیوسته
شینه ز که مار وی سبار که تر
نخی بستم و منبر ساختن و روش
ناله ستمون البصر و مر
با آن

[illegible][illegible]

۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تاریخ ۱۳۰۲ (۱۹۲۲)

چهارمین روشنی تربیه نفسی مولوی سنوی

اقتدر کے لئے ہے تیرا
 خیر کس چیز میں جو میرا نام
 سبب آواز سے جو کہ عشر
 ابدی کسی حد تک طبع میں مگر
 سو گورستان عمارت میں
 اوس حد تک اور نکل میں زندگ
 سار گورستان میں دودھ تیر
 دان میں یا سوا سوا میں میرے
 میں تیرے جوئے وہ دھیر میرے
 سو کو اور نکل کے دیکھا اور شک
 نے میں گستاخ وہ دہرا
 ایک وصف اولیٰ خزاں دور
 میرے گلب جو تھا صاف خزا
 جرادہ اور آواز میں دلدادہ
 پھر میرے وہ سار گورستان
 میں شکاری شیر گورستان میں
 چہن آگاہ یہ جی میرے
 ہونے کی لیسای میں میرے
 آگاہ عبادت میں ہے وہاں
 میں عمر میں گلب تھا میرا زمان
 اور عمر کو دیکھو یہ زمان ہوا
 زسے کاٹا اور جا گیا گستا
 رخ کی دلیں خدا کا تو کیا
 محاسب میرے صحنی پر میرا
 جو نظر اوس پر کہ نہ پر میری
 دیکھا ترسندہ دردوں میں میری
 پس عمر کو کچھ نہ دے
 میں بنا رہی کی رہا جو میرے
 اس قدر تیرے تیرے حق کی
 کہ عمر کچھ بہ جان عاشق ہوا
 آگے میرے مجھ اور میرے
 انکو میں قبولیت کے راز کو
 میرا جو حق سلام اور گستا
 خیر کیا کو اسکو دیکھا تو میں
 میرے صحنی کا سپا قدم میں
 ہاتھ پا یا اور ترسندہ ہوا
 چٹا اور گستاخ اسے ارضا
 ہوا عمارت میں میرے حق ہوا
 جو میرے دیا اور عبادت میں ہوا
 چنگ کو دے مارا اور میرے کیا
 بولا تو میرا حق ہوا
 شامہ سے مجھ کو رگڑا کیا
 خون کھا یا میرا جو ہنسا
 رو میرے مجھ سے مرا پیش کمال
 اسے خدا سے قربان داتا
 وہم کہ عمر گستاخ میرے
 میں میرے حق میں میرے حق میں
 میں میرے حق میں میرے حق میں

لاکھ ارادہ وقت اجیرے میں سے لب و لعب یا مین لکڑ کو کھوٹا ہوا ہے حاجات اس کی سہولت ناکہ فرماتے ہیں ۱۲، طالع ۳۴ (۳۸)

[illegible]

ایک مقام کو پہنچا کر کچھ شے لے کر گلاب میں گیند لکھا ہوا ہے		اور مقامی رسد گرہ نشین گلاب بندیدہ باشد و آب آتش	
اگر ان کی ہر ایک حرکت سے کچھ نہ نکلیں گے لیکن نیاورے		اور اگر گزند نہ سازد و بیش لاگو نہ رسد و اولین نادرست	
پتہ نیاورے کہ گلاب کو فروغ		ایک شاد و طالب اگر کہ فروغ	
دو ارادہ ہر دو سے پائے خام		اول نقد یک خود ماکے رسد	
اگر کہ شے میں خوشی نہ کی		چون تخری در دل شغل را	
نکلیں میں خود جان کا شاد		نورانی اور قضا مال اندر سرست	
ایک کس میں دل کی شہان		ما جو کچھ دل میں شہان کیسے	
حال پیدا اسکو دھرنے لگا		سرمد زہی غایب عا سب	
صبر کر کے لئے کیا اسمرانی کا عورت اپنی کو		صبر نہ نمودن اسمرانی خود ر ۱	
پڑا نہ کہ کھانے نہ تھکے نہ کو		تو ہی گفتش چہ چوئی و فعل تو	
دیکھتے قائل کہ میں ہی کس		عاقبت اندیش و نقدان چو	
صداقت و سیر حاصل کر		عواصا و خواہ سیلے تر و	
سیر کران عالم میں دیکھ جانور		اندرین عالم خیراں جالور	
ست کر کے نہ خدا کا شاد		ست کر کی گویہ خدا کا شاد	
معد کرتی نہ خدا کا غلبہ		حمدی گویہ خدا کا غلبہ	
بار دست شاد و بر کھ خوش		اندر دست شاد و راکر دہ فوید	
ایسے ہی خوشی دیکھ کر ناسیل		شعاعاں اللہ و حق نعم چل	
تقریب سے کاکو حسیں میں		ان میں ہم دعا کا درسیہ است	
چرا کہ کاشمے و دانتی کے شال		ایں خزان چو کئی کی لاس	
دانت تو بے رخ بارود کا		دانت کسے زرد و زرد است	
بجائے کاکو ز فاس چر دس		چون زرد و زرد تانی کوخت	
مرت با زہر جو کچھ نہ گتھے		چون زرد و زرد تانی کوخت	
مرگ کا پیر یا تاسے رسوں		درد با زہر کئی آید رسول	

ایک مقام کو پہنچا کر کچھ شے لے کر گلاب میں گیند لکھا ہوا ہے
اگر ان کی ہر ایک حرکت سے کچھ نہ نکلیں گے لیکن نیاورے
پتہ نیاورے کہ گلاب کو فروغ
دو ارادہ ہر دو سے پائے خام
اگر کہ شے میں خوشی نہ کی
نکلیں میں خود جان کا شاد
ایک کس میں دل کی شہان
حال پیدا اسکو دھرنے لگا
صبر کر کے لئے کیا اسمرانی کا عورت اپنی کو
صبر نہ نمودن اسمرانی خود ر ۱
تو ہی گفتش چہ چوئی و فعل تو
عاقبت اندیش و نقدان چو
عواصا و خواہ سیلے تر و
اندرین عالم خیراں جالور
ست کر کی گویہ خدا کا شاد
حمدی گویہ خدا کا غلبہ
اندر دست شاد و راکر دہ فوید
شعاعاں اللہ و حق نعم چل
ان میں ہم دعا کا درسیہ است
ایں خزان چو کئی کی لاس
دانت کسے زرد و زرد است
چون زرد و زرد تانی کوخت
چون زرد و زرد تانی کوخت
درد با زہر کئی آید رسول

میرزا ابوالحسن علی قزوینی صاحب
ایک مقام کو پہنچا کر کچھ شے لے کر گلاب میں گیند لکھا ہوا ہے
اگر ان کی ہر ایک حرکت سے کچھ نہ نکلیں گے لیکن نیاورے
پتہ نیاورے کہ گلاب کو فروغ
دو ارادہ ہر دو سے پائے خام
اگر کہ شے میں خوشی نہ کی
نکلیں میں خود جان کا شاد
ایک کس میں دل کی شہان
حال پیدا اسکو دھرنے لگا
صبر کر کے لئے کیا اسمرانی کا عورت اپنی کو
صبر نہ نمودن اسمرانی خود ر ۱
تو ہی گفتش چہ چوئی و فعل تو
عاقبت اندیش و نقدان چو
عواصا و خواہ سیلے تر و
اندرین عالم خیراں جالور
ست کر کی گویہ خدا کا شاد
حمدی گویہ خدا کا غلبہ
اندر دست شاد و راکر دہ فوید
شعاعاں اللہ و حق نعم چل
ان میں ہم دعا کا درسیہ است
ایں خزان چو کئی کی لاس
دانت کسے زرد و زرد است
چون زرد و زرد تانی کوخت
چون زرد و زرد تانی کوخت
درد با زہر کئی آید رسول

میں قراچہ میں ہوں اب تو تم کو کہ
 عدس میں اور ان مکملہ سبائی
 ہے ہر محبت دلیں بہت کر کم
 عاشق انکسہ جو وجود ہم عدم
 کفر ایمان عاشق ذات خدا
 سن وافر بندہ اور وہ کھیا
 یا عین اس کے موسیٰ اور عون
 عون بلکہ الہی کے ہیں جسے
 کہہ ہر ہر ہر ملک و نور و خلوت فرعون
 حق تعالیٰ کی
 موسیٰ اور عون حق کے سلام
 اور ہر اپنے پیسے وہ تمام
 رات کو نور عون بھی گریاں ہوا
 کہ طوطی پر تاج میں کب کسا ابا
 ہیرو جان کون کس سہارے
 کہ میں ابا علی اسکا کیا
 شب مجھ پر و سلطان کیا
 میں اس کو گتہائی کو گتہ میں
 اور عین کا کون سے رسوا کرتی
 ہوں نور عون خلق ہوا اسکا
 رستم تعالیٰ ربی الہی امرا
 ہمیں اور ہنسے نہ تیرا ہر
 شاعراں نے بھی کین کر
 ہنسنے شاعر کو نظر کر کے
 اتار دیتے تیرے بہتین
 چشم قدرت کی دہر ہر
 پھر کر اس کے لہجے کا عجیب
 کہن مقابل میں ہوں کس کس
 میں عقل کی کس سے ہوتا ہوا
 ہر دم میں مردم کو گردا
 کون کر سکا عجب ہیبتا کہ
 زور ہوا ان کو کس گشت ہر
 سین منان اسکاں کے اندرون

میں نگار و قوام رحمتے کم
 حضرت تیرے محبت کو کر کم
 کفر ایمان عاشق آن کبریا
 سن وافر خدا کس کس
 دیوان انکسہ موسیٰ و عون
 کہ وہ حضرت حق انچا مکہ
 تیرہ ہر ہر ملک و نور و خلوت فرعون
 باقتضا لے
 موسیٰ اور عون ہی راز ہے
 نور عون پر تاج میں کسا ابا
 ہیرو جان کون کس سہارے
 کہ میں ابا علی اسکا کیا
 شب مجھ پر و سلطان کیا
 میں اس کو گتہائی کو گتہ میں
 اور عین کا کون سے رسوا کرتی
 ہوں نور عون خلق ہوا اسکا
 رستم تعالیٰ ربی الہی امرا
 ہمیں اور ہنسے نہ تیرا ہر
 شاعراں نے بھی کین کر
 ہنسنے شاعر کو نظر کر کے
 اتار دیتے تیرے بہتین
 چشم قدرت کی دہر ہر
 پھر کر اس کے لہجے کا عجیب
 کہن مقابل میں ہوں کس کس
 میں عقل کی کس سے ہوتا ہوا
 ہر دم میں مردم کو گردا
 کون کر سکا عجب ہیبتا کہ
 زور ہوا ان کو کس گشت ہر
 سین منان اسکاں کے اندرون

[illegible][illegible]

من گنگوڑا دم رح کمن
 حضرت پیر مرتست پر کمر
 کفر دایان عاشق نان کبریا
 در بیان انکھ موسیٰ زخون کمر
 تیرہ روز پیر خلعت کورو خلعت
 موسیٰ زخون کمر رازا ہے
 روز پیر گیتی حق مالان در
 لایں چلست خضر کار کمر
 رانکھ موسیٰ زخون کمر
 پیر زما ہے کمر ہستار دام
 تو پیر کرب سلطان خیزست
 میترستان لاس خور غفائی گشت
 من کمر غم تر خلعت دے ہے
 خواجہ شامی نام تیرہ است
 لبش شامی زاسول ہی کمی
 شامی ز تیرہ دست ہے
 حق آن قدرت کائنات ہے
 بزا بود گشت زخون کمر
 در زمان فانی و مادی ہی خود
 رنگ و تیرہ دے تو ہے شد
 سے خلعت نام در کمر دوست
 بیکر نام کمر کمر دم سہا
 شہر گمر گمر گمر گمر گمر
 پیش چو گمانے کمر کمر کمر

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تم اگر کوڑا سے توبہ سے لدا
دور سے میرا امیدوار کام آؤ
ہوشت خانو جب راہ سبجو
اوٹ کچھ کہے جن سبک سے
کوئی کس پس پتک کہے جاسا
سجھا لدا اور کوڑا بن غائب ہوا
شیل ہی خوش کشت کشت کشت
سجھا ہی ہے جانب اللہ و
بلو لدا کجا افتخار مرم جوی
صورت اسیدا باھوں سے گئی
چوٹ کر احسان سے باہر گئی
چنچنہ پیکر اُن کا دل
دور کا کوڑا تم میرا پاس ہے
نہر جلال اچھا خوش رہنے
دور وید حق انھوں کیسے
چشمہ پر قطرہ ہر اک ہوا
دوڑا دل بنا دیکھا وہی زور
نا امید ہی سے تھر کرتے آہ سرد
دسکران سچے رو دیکھا ہوا
مرتبہ امید و توبہ کا گما
جیسے دن و رات یہ کیا گنا
حکم صالح بے تامل سے ہوا
اسید کی دوسلے باز سے
آہستہ کی آہند و زانو سے
تو دھڑا لگا جا پر جان میں
لے کر کے وقت اور لوطا سے
تو کیا شہر کو ہر ماں کیسا
فرق دیکھا کہ وہیں میں ہوا
میں نے ملت سے صلح شہر کو
گریختار کوئے دار و کمر سے
دے گا کہہ کر دیا ہی ہا
اور دیا غلے سے دل پر اسے
توبہ کی اس نے توبہ
انک حوالہ سے جوانی کوڑا
سے صلح سے اور گریہ کیا
اور نہ کرنے اور بیزار سے کیا
سے تم کو نگاہ بل میں جیسے
جس حق دیا افسار سے داخل
سر کر قلم برحق سے کسا
اور طبیعت کرتے دور کا مارا
ہن کی کلمہ کلمہ ہوتی پند
جوں دیکھا سرت ہوشیر بند
ری بابہ جو بوسے دیا دھوا
دکھین شیر بندیری کی جگہ
حق لغت کو مجبور کر لیا
زمہ ہر جگہ کویر سے میں گرد

[illegible]

کتابخانه

[illegible]

ما تقدم من قبلك وما آخرك صدق الله

رب ہمدل از میان آید
 تو کس ز غیر من این خطہ جود
 شایستگی بی سخنان بیان
 بلکہ اندک دیا و صد خطہ
 بس پر تو بس سدا رہم دیں
 پس کیا آیت ہے یاد رکھو
 بایان تو کس کد را بدو ہمس
 خوان کرا القضا علی کرسہ
 چوں بر غیبت نزل ہوئے
 شتر تغیر و گشتاں ملک لار
 ہر کار پر ہے و کجی ار کر م
 او ناشر لدی و دشتہ بنے
 شران از غیبت گفتہ گیا

مخلص باجرامی عرب حفت او در فقر و شکایت

<p> بازوی جبر و دور و درون عسکری این خانی لشکر و میدان کربلا یک ایست است بهر دو کانی درد و خوشی یک اند ماجرا یعنی آید در دو کان و خول چای گاه نال گاه جوید سرسودی در دافش زخم الشیعت صورت تقدس شوکانن تمام </p>	<p> ماجرای درد و زن افندی ماجرای درد و زن افندی این نال و در کس است و خرد وین درد ایست در خاک سطر زنی کی جوید و خور خافه تقریبی زن چای بارگی عقل خردن در کجا گاه است هر چه بر تقدس زن است و دم </p>
--	--

در سلسلہ اہل بیت علیہم السلام
 کے اس سلسلہ میں جو حضرت
 جعفر طوسیؑ کی سوسہ سو سال
 کی تاریخ بیان ہے یہ سوسہ سو سال
 کے بعد اہل بیت علیہم السلام
 کے سلسلہ میں بیان ہے کہ ان
 کے بعد اہل بیت علیہم السلام
 کے سلسلہ میں بیان ہے کہ ان
 کے بعد اہل بیت علیہم السلام
 کے سلسلہ میں بیان ہے کہ ان

[illegible]

[illegible][illegible]

والتی تہذیب و تمدن کے لیے ایک نیا دور کا آغاز ہے۔

در بیان عشق و محبت و دوستی و... (Marginal notes at the top)

میر میسر میسر میسر... (Main text in the central column)

در بیان آنکه عشق و محبت و... (Main text in the bottom column)

در بیان عشق و محبت و... (Marginal notes on the right side)

در بیان عشق و محبت و... (Marginal notes at the bottom)

[illegible][illegible]

سید محمد تقی جو قادیان کے ایک عالم و فاضل تھے۔

[illegible]

و زمین گرسنگی طاقت نداشت میر کزای بجای آن درفش هر که در دهر کجا ایستاده بیک تن بین نفس کمانگر سیر بد دل چنان دای بود اینان نسبت به نفس خنجر ایستاده خنجر خنجر است لطف است کل خنجر گرسنگی کیا بر تو خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است	چون تباری طاقت نداشت ای بار میر کزای کمان گرسنگی خنجر هر که در دهر کجا ایستاده چون است طاقت خنجر گرفتار خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است	چون تباری طاقت نداشت ای بار میر کزای کمان گرسنگی خنجر هر که در دهر کجا ایستاده چون است طاقت خنجر گرفتار خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است
چون تباری طاقت نداشت ای بار میر کزای کمان گرسنگی خنجر هر که در دهر کجا ایستاده چون است طاقت خنجر گرفتار خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است	چون تباری طاقت نداشت ای بار میر کزای کمان گرسنگی خنجر هر که در دهر کجا ایستاده چون است طاقت خنجر گرفتار خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است	چون تباری طاقت نداشت ای بار میر کزای کمان گرسنگی خنجر هر که در دهر کجا ایستاده چون است طاقت خنجر گرفتار خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است خنجر خنجر خنجر است گرفتار خنجر خنجر است ایستاده خنجر خنجر است تیر و گرسنگی خنجر است

۱۵۴

چون تباری طاقت نداشت
ای بار میر کزای
کمان گرسنگی خنجر
هر که در دهر کجا ایستاده
چون است طاقت خنجر
گرفتار خنجر خنجر است
خنجر خنجر خنجر است
خنجر خنجر خنجر است
گرفتار خنجر خنجر است
ایستاده خنجر خنجر است
تیر و گرسنگی خنجر است

چون تباری طاقت نداشت
ای بار میر کزای
کمان گرسنگی خنجر
هر که در دهر کجا ایستاده
چون است طاقت خنجر
گرفتار خنجر خنجر است
خنجر خنجر خنجر است
خنجر خنجر خنجر است
گرفتار خنجر خنجر است
ایستاده خنجر خنجر است
تیر و گرسنگی خنجر است

ایکے تین نو پاک ہے اور یہی گدھت نامک ہے جو کچا دس سلا زینت ہو جو بکر گڑا کو سادی لے سبکیزوڑاں سبکیزاڑی کر کے میں گلہ کوئی نہیں بیمار ہو پر دس کی ہر زاری پر ملا نقوش آئینہ صدف کمال آئینہ صندھو کو آس صندھو پیکر اپنے نقوش کو اپنے پاسیاں اپنے نقوش کو تو دلوں میں مرض ہر پندہ لار کمال دیدہ وصل سرور حلقہ نقاش علی المبین نا فرست ہے کہ جو کچھ دیکھو رنگت آپ کو جو مانے استقامت آ سے نیک نہ میں ہو گوارا دل آ رہا نہیں دل دیکھ نا نقاشی نہ کر پاک اپنی کر کے آپ جو کچھ پاک ہا کر کے شفا آیت باغوسنہ کو کہیا نا میں جن جن غنہ پر ہے کہیا نا سیدو مانے تری یہ تریے زخم جرم رکھے نا نہ مانے کو معرفت باقی کر ایسے رحم سے ہو کر کشان

اور یہی گدھت نامک ہے عقل درزی کا کبک منظر ہے نا مانے مہل سے یا شاف سے کہیا نا پر یا شافست باڑ ہے صفت طبع سے گلہ بکا رہو کہ کلا کلا دینے نہت گھریا ہر صفات آئینہ صندھو کمال بیتے سر سرہ نگروری ہر رنگ دکال اپنی ماس داب ہوا ہو گاتے گلہ کو حاصل ہو کمال تیری دعا کت ہر پندہ خصال بیتے تخت تجھ سرور ہو دیا یہ مرض ہر نفس میں ہر نفس کہ اب عافی اور نہ زہر جو باقی وہ کبر گلہ کو بر کے جو کہیہ آپ نہ دکتا ہے صفا لکھو و خرقہ گل گل کا بغیر مانے ملہر دلم غم سے ہے واقعہ ہل نفس ملہر دے سر سبز حور کو نہ زخم تو نا نقاشان غم کا تجھ کہلے زخم حور کوئی ظلمت ہے تری وہ نہت ہر اکل دالار ہو یہ زخم ہر کہ ہو چکا اس جگھے مانا ہر نو سے حاصل اپنی جان

بزرگ کشیدی با بودیست
 چو کجاو شربت و دوزخ بود
 تا خراشیدی با چو دوزخ
 خواهم شکست زندانها بود
 که شوی چو نیست بر خود را
 آن حال و نیست و شکست
 خودی دوزخ مسامرا ملا
 نقد ما شربت و دوزخ
 را که کند شکست با یقین
 هر که نفس خوش را دوزخ
 دان نمی بود چو دوزخ
 علت چو زین دار کمال
 اندل و اندل و اندل
 علت ابدل تا غیر نیست
 گوی خود را شکست
 چون خود را دارا از آسمان
 و شکست گویان
 هست بیرون و بیرون
 چو خود را که اندل
 آب چو سرگین تا شکست
 که خوشه تیغ دست خوش را
 بر دوزخ چو آسمان
 آن گس و اندل و اندل
 در دوزخ چو اندل
 خاک چو اندل و شکست
 این دوزخ سرکش آید شکست

[illegible]

۱۴۶ / حکایت سیم اسرار
تتمیم

پیرایہ ہستی ترجمہ مشنری مولوی مستوی

[illegible]

مرتبہ ناما تہن کا کہیں سے کہہ کر تو وہ کچھ بڑھ کر تہن پہلے	مرتبہ ناما تہن کا کہیں سے کہہ کر تو وہ کچھ بڑھ کر تہن پہلے
پیشتر جبرائیل علیہ السلام کو بھی اودھا کہ ان میں بھی اودی	پیشتر جبرائیل علیہ السلام کو بھی اودھا کہ ان میں بھی اودی
انہ کے نشان سے تمام امتداد کا اوج کھلنے میں نہ کاسی تھا	انہ کے نشان سے تمام امتداد کا اوج کھلنے میں نہ کاسی تھا
جو میں فرماؤں گی وہی سے اسکو تھوڑے سے دہری کھٹا سے	جو میں فرماؤں گی وہی سے اسکو تھوڑے سے دہری کھٹا سے
اوی ہو پر تو جہاں پہرہ سنا سنا	اوی ہو پر تو جہاں پہرہ سنا سنا
دہری فرماؤں تو میری حکمت رسول	دہری فرماؤں تو میری حکمت رسول
اس کے گرد ہوا وہ افغصول	اس کے گرد ہوا وہ افغصول
ہے حقیقت وہی میری تہن	ہے حقیقت وہی میری تہن
جیکر فرماتے رسول اللہ ہیں	جیکر فرماتے رسول اللہ ہیں
پرتو تھوڑا کھٹا محضت پر پرتو	پرتو تھوڑا کھٹا محضت پر پرتو
اس کے پرتو نامان دل پر پرتو	اس کے پرتو نامان دل پر پرتو
کھلا گئے ہیں سے ہم ہیں سے	کھلا گئے ہیں سے ہم ہیں سے
میں نے پرتو کو کہہ کر پرتو	میں نے پرتو کو کہہ کر پرتو
گزار دل پرتو اللہ سے	گزار دل پرتو اللہ سے
پرتو اس وقت سے ہیں پرتو	پرتو اس وقت سے ہیں پرتو
تا نہ غیرت تھوڑے سے کاسی	تا نہ غیرت تھوڑے سے کاسی
کہ کچھ کچھ اسکو دھت	کہ کچھ کچھ اسکو دھت
جن سے سوسن ہوا غیرت پرتو	جن سے سوسن ہوا غیرت پرتو
کہتے راہ اسطے سے بندگی	کہتے راہ اسطے سے بندگی
پرتو افغصول انہم پرتو	پرتو افغصول انہم پرتو
خلفہ شہرہ ثافتینا جہر	خلفہ شہرہ ثافتینا جہر
مثل حرم کے وہ شہرہ پرتو	مثل حرم کے وہ شہرہ پرتو
شہرہ شہرہ کچھ شہرہ	شہرہ شہرہ کچھ شہرہ
نہو شہرہ میں بس ہوئی کھٹا	نہو شہرہ میں بس ہوئی کھٹا
بہتر شہرہ میں سے تہر	بہتر شہرہ میں سے تہر
بنیاہن کو تو کہہ سکتے چہا	بنیاہن کو تو کہہ سکتے چہا

[illegible]

۱۳۴۲
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۰
 ۱۳۳۹
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۰
 ۱۳۲۹
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۰
 ۱۳۱۹
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۰
 ۱۳۰۹
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۰
 ۱۲۹۹
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۰
 ۱۲۸۹
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۰
 ۱۲۷۹
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۰
 ۱۲۶۹
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۰
 ۱۲۵۹
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۰
 ۱۲۴۹
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۰
 ۱۲۳۹
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۰
 ۱۲۲۹
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۰
 ۱۲۱۹
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۰
 ۱۲۰۹
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۰
 ۱۱۹۹
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۰
 ۱۱۸۹
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۰
 ۱۱۷۹
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۰
 ۱۱۶۹
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۰
 ۱۱۵۹
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۰
 ۱۱۴۹
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۰
 ۱۱۳۹
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۰
 ۱۱۲۹
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۰
 ۱۱۱۹
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۱
 ۱۱۱۰
 ۱۱۰۹
 ۱۱۰۸
 ۱۱۰۷
 ۱۱۰۶
 ۱۱۰۵
 ۱۱۰۴
 ۱۱۰۳
 ۱۱۰۲
 ۱۱۰۱
 ۱۱۰۰
 ۱۰۹۹
 ۱۰۹۸
 ۱۰۹۷
 ۱۰۹۶
 ۱۰۹۵
 ۱۰۹۴
 ۱۰۹۳
 ۱۰۹۲
 ۱۰۹۱
 ۱۰۹۰
 ۱۰۸۹
 ۱۰۸۸
 ۱۰۸۷
 ۱۰۸۶
 ۱۰۸۵
 ۱۰۸۴
 ۱۰۸۳
 ۱۰۸۲
 ۱۰۸۱
 ۱۰۸۰
 ۱۰۷۹
 ۱۰۷۸
 ۱۰۷۷
 ۱۰۷۶
 ۱۰۷۵
 ۱۰۷۴
 ۱۰۷۳
 ۱۰۷۲
 ۱۰۷۱
 ۱۰۷۰
 ۱۰۶۹
 ۱۰۶۸
 ۱۰۶۷
 ۱۰۶۶
 ۱۰۶۵
 ۱۰۶۴
 ۱۰۶۳
 ۱۰۶۲
 ۱۰۶۱
 ۱۰۶۰
 ۱۰۵۹
 ۱۰۵۸
 ۱۰۵۷
 ۱۰۵۶
 ۱۰۵۵
 ۱۰۵۴
 ۱۰۵۳
 ۱۰۵۲
 ۱۰۵۱
 ۱۰۵۰
 ۱۰۴۹
 ۱۰۴۸
 ۱۰۴۷
 ۱۰۴۶
 ۱۰۴۵
 ۱۰۴۴
 ۱۰۴۳
 ۱۰۴۲
 ۱۰۴۱
 ۱۰۴۰
 ۱۰۳۹
 ۱۰۳۸
 ۱۰۳۷
 ۱۰۳۶
 ۱۰۳۵
 ۱۰۳۴
 ۱۰۳۳
 ۱۰۳۲
 ۱۰۳۱
 ۱۰۳۰
 ۱۰۲۹
 ۱۰۲۸

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194	195	196	197	198	199	200	201	202	203	204	205	206	207	208	209	210	211	212	213	214	215	216	217	218	219	220	221	222	223	224	225	226	227	228	229	230	231	232	233	234	235	236	237	238	239	240	241	242	243	244	245	246	247	248	249	250	251	252	253	254	255	256	257	258	259	260	261	262	263	264	265	266	267	268	269	270	271	272	273	274	275	276	277	278	279	280	281	282	283	284	285	286	287	288	289	290	291	292	293	294	295	296	297	298	299	300	301	302	303	304	305	306	307	308	309	310	311	312	313	314	315	316	317	318	319	320	321	322	323	324	325	326	327	328	329	330	331	332	333	334	335	336	337	338	339	340	341	342	343	344	345	346	347	348	349	350	351	352	353	354	355	356	357	358	359	360	361	362	363	364	365	366	367	368	369	370	371	372	373	374	375	376	377	378	379	380	381	382	383	384	385	386	387	388	389	390	391	392	393	394	395	396	397	398	399	400	401	402	403	404	405	406	407	408	409	410	411	412	413	414	415	416	417	418	419	420	421	422	423	424	425	426	427	428	429	430	431	432	433	434	435	436	437	438	439	440	441	442	443	444	445	446	447	448	449	450	451	452	453	454	455	456	457	458	459	460	461	462	463	464	465	466
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

—

[illegible]

پہرہا ہیں جو سنی تہذیب و رسوم کی معنی دہی

[illegible]

اوس ہوا کہ اچھے ہی اندر سے
 گر یا چون مار تو م حادے
 چہرہ کو روشن کر دیا
 سناست سے ان جانفزا
 لے آئی ہوا شہنشاہ
 بزمین پر دور عالمین
 جلا بیات زمین کا
 مثل شاخا کہین دور یا پیرا
 پیشین از دین شاخا کہ
 آہستہ چہین وقت طرب
 پائے جنبش سے کہ چہرہ
 بس کشا پیر رکھ شاخا کہ
 حین لا کشا پیر سحر
 دور سے جدا کشا کو
 یمن سے انتہا کہین
 علی باروت او بادشاہ چون

بچہ بین ابن باہر ایران ما
 کردہ بزم ہمارا چہین اردو
 پائے چہین ماوراء وستان
 کردہ وصل و رفعت والہ
 حکمت آئی ہوا شہنشاہ
 بزمین پر دور عالمین
 جلا بیات زمین کا
 مثل شاخا کہین دور یا پیرا
 پیشین از دین شاخا کہ
 آہستہ چہین وقت طرب
 پائے جنبش سے کہ چہرہ
 بس کشا پیر رکھ شاخا کہ
 حین لا کشا پیر سحر
 دور سے جدا کشا کو
 یمن سے انتہا کہین
 علی باروت او بادشاہ چون

اوس ہوا کہ اچھے ہی اندر سے
 گر یا چون مار تو م حادے
 چہرہ کو روشن کر دیا
 سناست سے ان جانفزا
 لے آئی ہوا شہنشاہ
 بزمین پر دور عالمین
 جلا بیات زمین کا
 مثل شاخا کہین دور یا پیرا
 پیشین از دین شاخا کہ
 آہستہ چہین وقت طرب
 پائے جنبش سے کہ چہرہ
 بس کشا پیر رکھ شاخا کہ
 حین لا کشا پیر سحر
 دور سے جدا کشا کو
 یمن سے انتہا کہین
 علی باروت او بادشاہ چون

اوس ہوا کہ اچھے ہی اندر سے
 گر یا چون مار تو م حادے
 چہرہ کو روشن کر دیا
 سناست سے ان جانفزا
 لے آئی ہوا شہنشاہ
 بزمین پر دور عالمین
 جلا بیات زمین کا
 مثل شاخا کہین دور یا پیرا
 پیشین از دین شاخا کہ
 آہستہ چہین وقت طرب
 پائے جنبش سے کہ چہرہ
 بس کشا پیر رکھ شاخا کہ
 حین لا کشا پیر سحر
 دور سے جدا کشا کو
 یمن سے انتہا کہین
 علی باروت او بادشاہ چون

باقی قصہ ہاروت ماروت کا اور سچ تکلیف بابا انکار دینا

[illegible]

مجلس شورای اسلامی ایران
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

تاریخ ثبت کتاب: ۱۳۸۵/۰۲/۰۵
شماره ثبت کتاب: ۱۳۸۵/۰۲/۰۵
نوع سند: کتب خطی
زبان: فارسی
موضوع: تاریخ - سیره ائمه اطهار (ع)
حجم: ۱ جلد
وضعیت: موجود در قفسه

فهرست مطالب:
جلد اول: سیرت امیرالمؤمنین (ع)
جلد دوم: سیرت امام حسن مجتبی (ع)
جلد سوم: سیرت امام حسین (ع)

ملاحظات:

یوں ہی کہتے ہیں کہ

وہ کہہ کر اٹھ کر چلا گیا۔

[illegible]

<p>عقل ہو کر مٹنے جاں کے پند ہی رہی خورشید سے چرخ کے ہاتھ ہر یاد تو دوست آغوش لاش اور بلیغ عقل انسانوں کی مثل ہے اور شے جو کہ انداز کے ہیں انکھانسی جو کہ روئے کے فرما یا پیر میر علی اندر علی سلم کا کہہ کر اسے یاد کرنا</p>	<p>سب لاکھ لکھا یا بازوان کین دنیا مارا کا ہے یا قسم چند سو سو رتہ و یاد کر راخو فرو شلالت اور بلیغ ہر قوم کے عقل انسان پس نہیں ہر شے ہو سیکر بشر محض نہ ہو جو جن رکبات گفتن غیر میر علی اندر علی سلم مزید را کہ این سخن را</p>	<p>عقل ہو کر مٹنے جاں کے پند ہی رہی خورشید سے چرخ کے ہاتھ ہر یاد تو دوست آغوش لاش اور بلیغ عقل انسانوں کی مثل ہے اور شے جو کہ انداز کے ہیں انکھانسی جو کہ روئے کے فرما یا پیر میر علی اندر علی سلم کا کہہ کر اسے یاد کرنا</p>
<p>پیشہ کی فکر اعلیٰ محسوس ہر کسی کو چاہئے کہ چشم زور ہر کسی کو چاہئے کہ حاجت قبول اندیشہ کی حاجت اسکو ہر آہستہ آہستہ ہر روز ملک سے میں تمام رخت چھٹا کر فلک ایک کھنکھ بنے ہے ماں کو تو مٹھت ہر سال خوشی شہد و مکر بن باہر لا جیکہ ملت ہے تو فانی ہو گیا تخت دل مودہ حاکم ہوا کلمہ دل پر بہر پیرا سلسلہ نہیں سخن مجید خیر اب ہر کمان یہ ہے نہ تکت کنا اس ہر ار کو رجوع طرقت حکایت زید رضی اللہ عنہ کے نیر کا کباب نہ کباب ڈالے</p>	<p>گفتن پیر کہ اسماعیل نجوم ہر کسی کو چاہئے کہ چشم زور کے ستارہ مانتے ہو ذیل ہر کسی کو چاہئے کہ حاجت قبول ماں کو چاہئے کہ باہر خاک و چند شہا تکیہ بوم ازما ملنے دلم بنیست ہاموس ران فیستغفرنا و اذاری ہر شہد و مکر کہ ہم ہستم چون رملت از پیر کی دین خفت دل مودہ حاکم ہوا کلمہ دل پر بہر پیرا سلسلہ نہیں سخن مجید خیر اب ہر کمان یہ ہے نہ تکت کنا اس ہر ار کو رجوع طرقت حکایت زید رضی اللہ عنہ کے نیر کا کباب نہ کباب ڈالے</p>	<p>پیشہ کی فکر اعلیٰ محسوس ہر کسی کو چاہئے کہ چشم زور ہر کسی کو چاہئے کہ حاجت قبول اندیشہ کی حاجت اسکو ہر آہستہ آہستہ ہر روز ملک سے میں تمام رخت چھٹا کر فلک ایک کھنکھ بنے ہے ماں کو تو مٹھت ہر سال خوشی شہد و مکر بن باہر لا جیکہ ملت ہے تو فانی ہو گیا تخت دل مودہ حاکم ہوا کلمہ دل پر بہر پیرا سلسلہ نہیں سخن مجید خیر اب ہر کمان یہ ہے نہ تکت کنا اس ہر ار کو رجوع طرقت حکایت زید رضی اللہ عنہ کے نیر کا کباب نہ کباب ڈالے</p>

[illegible][illegible]

Handwritten notes at the top of the page, including the title 'پہاڑی ہفت روزہ شری سہولوی' and other illegible text.

آتش افکاران و شہر دیار ہم عرضی اللہ تعالیٰ است	آگ گشتا شہرین ہم عرضی اللہ تعالیٰ عنہ
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود
آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود	آتش افکاران در مسدود آتش افکاران در مسدود

Handwritten notes on the right side of the page, including a large circular stamp with the number '19' and other illegible text.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a large circular stamp with the number '19' and other illegible text.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

حق و سبب و غرض و دلان ہوش کو
 چکر کر ہی کرنا سکار ہی خوش کے
 سیکھ کر ہی کرنا سکار ہی خوش کے
 ایک سحر مگر ماگو یاں بچان
 تیسرے لہجے میں بہ دیکھے نیم
 چہرہ تیرا کی کسل اور تیرے
 غیب کا یاد دہی لطف غنی
 ہمہ عالمی ہر ملکہ فنون
 کھلی ہے عجب دای علی ترنم
 بات کو جو حکایت ہی قافلے سے
 تجھے چہرہ جانت کہ تو نہ
 ایک گہنے کے قمر صمد
 بھر تو سے راہ کو بے غم و ہر
 بے گم جہاد ہو رہے رہنا
 تو ہے دروازہ درستی علم کا
 درو کھل جو نہ الہاب ہے
 اور درخت کھلا رہتا ہے
 ہر باغ و دشت و منظر ہے حیاں
 تا منین دروازہ کو لے دیران
 یکہ دروازہ کیلے جہان
 گنج و درہن من فاضل کو ملے
 تو نہ جنگ باخلاف سے گھر
 اپنی پائے گلان ہر سون بھر
 بیٹے بیٹی تاک نہ کرے
 سوال کرنا کا فو کا حضرت علی کے کہنے مجھ سے

صد تہران دینے سخت خوش
 یاد گویا باغ و خوش گشتار
 چہرہ نوادہ گام غیب آخرت
 آن کچھ ہر گویا حبیہ عیان
 دان کی سڑی میں ہرید ہمس
 چشم ہر سبب اور چشم ہر سبب
 سرخ چشم اور بے لطف غنی
 عالم از جہر ہر است و دشت
 را تو کنا علی مرتضی
 یاد تو با جھوخت غنی
 از تو برست غنی جان ہر
 کسک گرد گشت آید قمر صمد
 از غلط امین شوند از دہل
 ماہ بے گشتن چہ باشد رہنا
 چن تو یار آن مدنی علم کا
 باز باش تو باب ہر یابی
 باز باش تو باب رحمت تاہر
 ہر دروازہ خود منظر سے
 تا تکیہ بیدار دے را دہان
 چو تاشدہ شدہ چو تاشدہ
 خاک تے ناگہ ہر آن گنج یافت
 تا زور چشمے نیابے تو گھر
 سالہا گلن در دبا پائے خوش
 تا بی نیابت از غیب رو
 سوال کروں آن کا فزا کا حضرت کے چون ہر

۱۹۲

[illegible]

[illegible][illegible]

دیکھا جاوے گا کہ اس کا نام ہے دو سائے کا
 اندر آکر لہو و دیر سے لے
 میں خدا کو کہہ دیا تیار
 میں میں کیا خوشن و دانا کو تو
 جاوے دانا و دشا ہی دوت سے
 میں ہوئی ایسا خوشن و دانا کو تو
 فرمایا یہ علیہ السلام کا میں تمام ایسا خوشن
 علی کی آمد شد و ہر کے کہ ضرورت علی کی تیرے کا ہوا ہو
 میرے پا کر کہ میرے پہلے سے
 دی ہی نے دی سے آگے
 دو کیسا پہلے تیرا رو مجھے
 میں کوں جہوت میرے کہ
 عازری سے دو کہ اس کر
 تانہ یہ انجام ہوئے
 میں ہی کا ہوں جاوے
 میری جانیں کو جو تیرے
 توہم آکر دت حق فاعل ترا
 لکھا وہ دین نقاب اس کے
 اعراض باقی جو فعلن کر
 اعراض اس کو تیرے باقی
 اس حادثہ کو دیر تو
 اپنا کر کہ خود توہم سے
 در مسیح آیت او شہدا
 میں مسیح کو فسخ میں تو
 دیکھا جاوے گا کہ اس کا نام ہے دو سائے کا
 اندر آکر لہو و دیر سے لے
 میں خدا کو کہہ دیا تیار
 میں میں کیا خوشن و دانا کو تو
 جاوے دانا و دشا ہی دوت سے
 میں ہوئی ایسا خوشن و دانا کو تو
 فرمایا یہ علیہ السلام کا میں تمام ایسا خوشن
 علی کی آمد شد و ہر کے کہ ضرورت علی کی تیرے کا ہوا ہو
 میرے پا کر کہ میرے پہلے سے
 دی ہی نے دی سے آگے
 دو کیسا پہلے تیرا رو مجھے
 میں کوں جہوت میرے کہ
 عازری سے دو کہ اس کر
 تانہ یہ انجام ہوئے
 میں ہی کا ہوں جاوے
 میری جانیں کو جو تیرے
 توہم آکر دت حق فاعل ترا
 لکھا وہ دین نقاب اس کے
 اعراض باقی جو فعلن کر
 اعراض اس کو تیرے باقی
 اس حادثہ کو دیر تو
 اپنا کر کہ خود توہم سے
 در مسیح آیت او شہدا
 میں مسیح کو فسخ میں تو

یہاں بریل تہذیب و تمدن کی روشنی میں
 دیکھا جاوے گا کہ اس کا نام ہے دو سائے کا
 اندر آکر لہو و دیر سے لے
 میں خدا کو کہہ دیا تیار
 میں میں کیا خوشن و دانا کو تو
 جاوے دانا و دشا ہی دوت سے
 میں ہوئی ایسا خوشن و دانا کو تو
 فرمایا یہ علیہ السلام کا میں تمام ایسا خوشن
 علی کی آمد شد و ہر کے کہ ضرورت علی کی تیرے کا ہوا ہو
 میرے پا کر کہ میرے پہلے سے
 دی ہی نے دی سے آگے
 دو کیسا پہلے تیرا رو مجھے
 میں کوں جہوت میرے کہ
 عازری سے دو کہ اس کر
 تانہ یہ انجام ہوئے
 میں ہی کا ہوں جاوے
 میری جانیں کو جو تیرے
 توہم آکر دت حق فاعل ترا
 لکھا وہ دین نقاب اس کے
 اعراض باقی جو فعلن کر
 اعراض اس کو تیرے باقی
 اس حادثہ کو دیر تو
 اپنا کر کہ خود توہم سے
 در مسیح آیت او شہدا
 میں مسیح کو فسخ میں تو

دیکھا جاوے گا کہ اس کا نام ہے دو سائے کا
 اندر آکر لہو و دیر سے لے
 میں خدا کو کہہ دیا تیار
 میں میں کیا خوشن و دانا کو تو
 جاوے دانا و دشا ہی دوت سے
 میں ہوئی ایسا خوشن و دانا کو تو
 فرمایا یہ علیہ السلام کا میں تمام ایسا خوشن
 علی کی آمد شد و ہر کے کہ ضرورت علی کی تیرے کا ہوا ہو
 میرے پا کر کہ میرے پہلے سے
 دی ہی نے دی سے آگے
 دو کیسا پہلے تیرا رو مجھے
 میں کوں جہوت میرے کہ
 عازری سے دو کہ اس کر
 تانہ یہ انجام ہوئے
 میں ہی کا ہوں جاوے
 میری جانیں کو جو تیرے
 توہم آکر دت حق فاعل ترا
 لکھا وہ دین نقاب اس کے
 اعراض باقی جو فعلن کر
 اعراض اس کو تیرے باقی
 اس حادثہ کو دیر تو
 اپنا کر کہ خود توہم سے
 در مسیح آیت او شہدا
 میں مسیح کو فسخ میں تو

Handwritten notes at the top of the page, likely a preface or introduction, written in Urdu script.

Handwritten text in the upper section of the main body, continuing the narrative or commentary.

Handwritten text in the lower section of the main body, concluding the primary content.

Handwritten text on the right margin, providing additional commentary or notes.

Handwritten text on the left margin, providing additional commentary or notes.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a footer or a concluding statement.

[illegible][illegible]

<p>چونکہ فرمود الدین جیتے وطن البسا کلاب</p> <p>ہندو پیڑ پھل کھ کھس اکھرا مارن مہنت آسان پڑھو آفاق ہر پہن آسمان مردیو دست آقاہ در عیش خوشی آراستہ آبرو آہن آ کرشتہ را طالع حق آلایہ فیضی جی مرسل و اللک الروح الفیاضا عکلا</p> <p>کفت تاہم کچھ نراغے چونکے خزانے افغان عقول چسپ ہاتھ کو دشام حوائق واں گماں پر دو خیرے پکیر راگینے راجن سازی نقایب لیکن آن چشمہ کو دور دورا گرد توں گھر سرفراز شستہ گرد را دور حق بنداشتہ عون خیر دین آتق مین</p>	<p>بہتر کفر یا ہر الدین جیتے وطن البسا کلاب</p> <p>شکر کب دیا سے ہون چرول میری شب عزیز سے بھر کے دیان ساقی چچ کے شل پوست کرتے آکی ماہر او کوئے پر آسوا بار کے کہ شایان راہ بائے آکی چرخ و اللک الروح الفیاضا عکلا</p> <p>سختی کا پیر بن سناغ شل جس کے تھرتھ کے ساغر کوہ کرتے بجاک روکتہ شتیاق دو یاں اپنی حالت سے کر رو ملک جہنم کو ن تو دو عینیک کاندہ شہر تو راک اساکے بگرداؤں کے عینیک نامی سے پانچا</p>
---	---

۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

سے ہی جانتے ہو

مقامہ

امروز شنبه

ان ہمارے ہی مسائل ہیں

سے نہیں سنا ہے اور یہاں

ہاجی والیہ محمد کساہی پور

حقیقت، دانشمندان اسلام

پراچین یونانی تریبہ متنوی مولوی مہدی

[illegible][illegible]

<p>کہنا یا امیر المؤمنین علی کرم اللہ وجہہ کا پہلوان سے کہ سب کچھ نہ مانگتا تھا اور سلطان ہونا اسکا انکار کیا</p>	<p>یہ کہیں کی حضرت علیؑ نے بیان افسوس کہ اسے تو کاٹنے تھا</p>
<p>نہیں کہتے تو جب بود و مسلما شیوان اور بہت حضرت</p>	<p>کافر تھے جبکہ تو نے پہلوان افسوس کہ اسے تو کاٹنے تھا</p>
<p>کہتے امیر المؤمنین علی کرم اللہ وجہہ قریب پہلوان</p>	<p>کافر تھے جبکہ تو نے پہلوان افسوس کہ اسے تو کاٹنے تھا</p>
<p>نہیں کہتے تو جب بود و مسلما شیوان اور بہت حضرت</p>	<p>کافر تھے جبکہ تو نے پہلوان افسوس کہ اسے تو کاٹنے تھا</p>

[illegible]

حکایت ہمدردوں کا

میرزا محمد علی شاہ شتاب	میرزا محمد علی شاہ شتاب	میرزا محمد علی شاہ شتاب
-------------------------	-------------------------	-------------------------

تمت ترجمہ

ابن کلدون کو یہ پوچھا کہ تیرے بچے کی شادی کی ہے یا نہیں؟	ابن کلدون نے کہا کہ نہیں ہے۔	ابن کلدون نے کہا کہ نہیں ہے۔
ابن کلدون نے کہا کہ تیرے بچے کی شادی کی ہے یا نہیں؟	ابن کلدون نے کہا کہ نہیں ہے۔	ابن کلدون نے کہا کہ نہیں ہے۔

اللہم صل علی محمد وعلی آل محمد وبارک وسلم

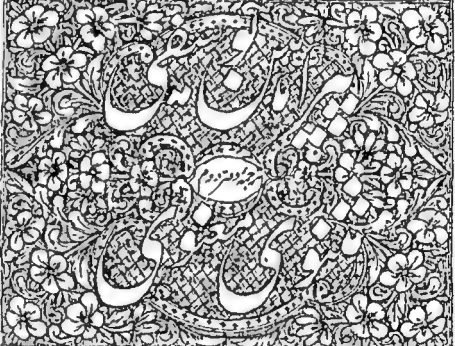
بسم اللہ الرحمن الرحیم

صفیر		داستان		جہان بقیام معرفت		تفسیر		داستان		جہان بقیام معرفت		تفسیر		صفیر	
۱	تفسیر اول	۱	داستان اول	۱	جہان بقیام معرفت اول	۱	تفسیر اول	۱	داستان اول	۱	جہان بقیام معرفت اول	۱	تفسیر اول	۱	صفیر اول
۲	تفسیر دوم	۲	داستان دوم	۲	جہان بقیام معرفت دوم	۲	تفسیر دوم	۲	داستان دوم	۲	جہان بقیام معرفت دوم	۲	تفسیر دوم	۲	صفیر دوم
۳	تفسیر سوم	۳	داستان سوم	۳	جہان بقیام معرفت سوم	۳	تفسیر سوم	۳	داستان سوم	۳	جہان بقیام معرفت سوم	۳	تفسیر سوم	۳	صفیر سوم
۴	تفسیر چہارم	۴	داستان چہارم	۴	جہان بقیام معرفت چہارم	۴	تفسیر چہارم	۴	داستان چہارم	۴	جہان بقیام معرفت چہارم	۴	تفسیر چہارم	۴	صفیر چہارم
۵	تفسیر پنجم	۵	داستان پنجم	۵	جہان بقیام معرفت پنجم	۵	تفسیر پنجم	۵	داستان پنجم	۵	جہان بقیام معرفت پنجم	۵	تفسیر پنجم	۵	صفیر پنجم
۶	تفسیر ششم	۶	داستان ششم	۶	جہان بقیام معرفت ششم	۶	تفسیر ششم	۶	داستان ششم	۶	جہان بقیام معرفت ششم	۶	تفسیر ششم	۶	صفیر ششم
۷	تفسیر ہفتم	۷	داستان ہفتم	۷	جہان بقیام معرفت ہفتم	۷	تفسیر ہفتم	۷	داستان ہفتم	۷	جہان بقیام معرفت ہفتم	۷	تفسیر ہفتم	۷	صفیر ہفتم
۸	تفسیر ہشتم	۸	داستان ہشتم	۸	جہان بقیام معرفت ہشتم	۸	تفسیر ہشتم	۸	داستان ہشتم	۸	جہان بقیام معرفت ہشتم	۸	تفسیر ہشتم	۸	صفیر ہشتم
۹	تفسیر نہم	۹	داستان نہم	۹	جہان بقیام معرفت نہم	۹	تفسیر نہم	۹	داستان نہم	۹	جہان بقیام معرفت نہم	۹	تفسیر نہم	۹	صفیر نہم
۱۰	تفسیر دہم	۱۰	داستان دہم	۱۰	جہان بقیام معرفت دہم	۱۰	تفسیر دہم	۱۰	داستان دہم	۱۰	جہان بقیام معرفت دہم	۱۰	تفسیر دہم	۱۰	صفیر دہم
۱۱	تفسیر یازدہم	۱۱	داستان یازدہم	۱۱	جہان بقیام معرفت یازدہم	۱۱	تفسیر یازدہم	۱۱	داستان یازدہم	۱۱	جہان بقیام معرفت یازدہم	۱۱	تفسیر یازدہم	۱۱	صفیر یازدہم
۱۲	تفسیر بارہم	۱۲	داستان بارہم	۱۲	جہان بقیام معرفت بارہم	۱۲	تفسیر بارہم	۱۲	داستان بارہم	۱۲	جہان بقیام معرفت بارہم	۱۲	تفسیر بارہم	۱۲	صفیر بارہم
۱۳	تفسیر سولہم	۱۳	داستان سولہم	۱۳	جہان بقیام معرفت سولہم	۱۳	تفسیر سولہم	۱۳	داستان سولہم	۱۳	جہان بقیام معرفت سولہم	۱۳	تفسیر سولہم	۱۳	صفیر سولہم
۱۴	تفسیر سترہم	۱۴	داستان سترہم	۱۴	جہان بقیام معرفت سترہم	۱۴	تفسیر سترہم	۱۴	داستان سترہم	۱۴	جہان بقیام معرفت سترہم	۱۴	تفسیر سترہم	۱۴	صفیر سترہم
۱۵	تفسیر اسیام	۱۵	داستان اسیام	۱۵	جہان بقیام معرفت اسیام	۱۵	تفسیر اسیام	۱۵	داستان اسیام	۱۵	جہان بقیام معرفت اسیام	۱۵	تفسیر اسیام	۱۵	صفیر اسیام
۱۶	تفسیر چونتہم	۱۶	داستان چونتہم	۱۶	جہان بقیام معرفت چونتہم	۱۶	تفسیر چونتہم	۱۶	داستان چونتہم	۱۶	جہان بقیام معرفت چونتہم	۱۶	تفسیر چونتہم	۱۶	صفیر چونتہم
۱۷	تفسیر پندرہم	۱۷	داستان پندرہم	۱۷	جہان بقیام معرفت پندرہم	۱۷	تفسیر پندرہم	۱۷	داستان پندرہم	۱۷	جہان بقیام معرفت پندرہم	۱۷	تفسیر پندرہم	۱۷	صفیر پندرہم
۱۸	تفسیر بیستم	۱۸	داستان بیستم	۱۸	جہان بقیام معرفت بیستم	۱۸	تفسیر بیستم	۱۸	داستان بیستم	۱۸	جہان بقیام معرفت بیستم	۱۸	تفسیر بیستم	۱۸	صفیر بیستم
۱۹	تفسیر اسیام	۱۹	داستان اسیام	۱۹	جہان بقیام معرفت اسیام	۱۹	تفسیر اسیام	۱۹	داستان اسیام	۱۹	جہان بقیام معرفت اسیام	۱۹	تفسیر اسیام	۱۹	صفیر اسیام
۲۰	تفسیر چونتہم	۲۰	داستان چونتہم	۲۰	جہان بقیام معرفت چونتہم	۲۰	تفسیر چونتہم	۲۰	داستان چونتہم	۲۰	جہان بقیام معرفت چونتہم	۲۰	تفسیر چونتہم	۲۰	صفیر چونتہم
۲۱	تفسیر پندرہم	۲۱	داستان پندرہم	۲۱	جہان بقیام معرفت پندرہم	۲۱	تفسیر پندرہم	۲۱	داستان پندرہم	۲۱	جہان بقیام معرفت پندرہم	۲۱	تفسیر پندرہم	۲۱	صفیر پندرہم
۲۲	تفسیر بیستم	۲۲	داستان بیستم	۲۲	جہان بقیام معرفت بیستم	۲۲	تفسیر بیستم	۲۲	داستان بیستم	۲۲	جہ				

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
مكتوباً في كتاب واحد
مجمعاً على لغة واحدة
مفصلاً على ألفاظ مختلفة
مترجماً على معاني شتى
مترابفاً على ترتيب حسن
مترصفاً على صنعة عظمى
مترجمين على لغات
مختلفة من غير أن
يغير في المعنى شيئاً

مجمعاً على لغة واحدة
مفصلاً على ألفاظ مختلفة
مترجماً على معاني شتى
مترابفاً على ترتيب حسن
مترصفاً على صنعة عظمى

الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من

الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من
الطبع مضافاً إلى ما ذكره من

ویرا این خوشی تر جز تهنوی سولای سمنوی -

[illegible][illegible]

مسلک کر کیا کام چڑھتا ہے چوٹا سر ہر آدمی کو ملال کینا کیسے چنانچہ حال کا کیرن نہ اس حال کا بخیر و بد	بہرے ہاتھ دکھادو از اسے یکے لیں بگڑا ہی ہر دو ملال جہان کا بد حال حال اور یوں کہی نہ حال کا خیر و بد	کڑا مرد اور راست چاہے کار ناگہم ہوتے غالی زبان جمال چو دعا و اجیت سے حال ادا لحق ہی خواہد کہ بیگناہ قہر	عقل اندیشین حد اچھ کار یکے لیں بگڑا ہی ہر دو ملال جہان کا بد حال حال اور یوں کہی نہ حال کا خیر و بد
موتوں کا بیان کافی حکیمیت کا بسبب سندھ لو کہ طوط صورت ظاہری حکایت غیر کے توتہ اسد کہ کیا مانع ہوا کیا سوئی کی کیا فیض کا اب لازم کیا پوچھا پس محل سے سو فی ہوت نہ جان ہو تکا ہے	موتوں کا بیان کافی حکیمیت کا بسبب سندھ لو کہ طوط صورت ظاہری حکایت غیر کے توتہ اسد کہ کیا مانع ہوا کیا سوئی کی کیا فیض کا اب لازم کیا پوچھا پس محل سے سو فی ہوت نہ جان ہو تکا ہے	موتوں کا بیان کافی حکیمیت کا بسبب سندھ لو کہ طوط صورت ظاہری حکایت غیر کے توتہ اسد کہ کیا مانع ہوا کیا سوئی کی کیا فیض کا اب لازم کیا پوچھا پس محل سے سو فی ہوت نہ جان ہو تکا ہے	موتوں کا بیان کافی حکیمیت کا بسبب سندھ لو کہ طوط صورت ظاہری حکایت غیر کے توتہ اسد کہ کیا مانع ہوا کیا سوئی کی کیا فیض کا اب لازم کیا پوچھا پس محل سے سو فی ہوت نہ جان ہو تکا ہے
چشم غالی چہ ہو جو دوسو ہے عزیز اندھا ہے کہ فصل حق انفیکہ کو قاعہ کھنکھار جی موتوں کا قصہ سوشم کا دوا	چشم غالی چہ ہو جو دوسو ہے عزیز اندھا ہے کہ فصل حق انفیکہ کو قاعہ کھنکھار جی موتوں کا قصہ سوشم کا دوا	چشم غالی چہ ہو جو دوسو ہے عزیز اندھا ہے کہ فصل حق انفیکہ کو قاعہ کھنکھار جی موتوں کا قصہ سوشم کا دوا	چشم غالی چہ ہو جو دوسو ہے عزیز اندھا ہے کہ فصل حق انفیکہ کو قاعہ کھنکھار جی موتوں کا قصہ سوشم کا دوا
علاقہ جو ان مہیوں میں پین کا کھانا لائے واسطے صمان کے ہو اعدام سے طویلین ہوا بولا لاو لپ کیا فرشتے ہیں	علاقہ جو ان مہیوں میں پین کا کھانا لائے واسطے صمان کے ہو اعدام سے طویلین ہوا بولا لاو لپ کیا فرشتے ہیں	علاقہ جو ان مہیوں میں پین کا کھانا لائے واسطے صمان کے ہو اعدام سے طویلین ہوا بولا لاو لپ کیا فرشتے ہیں	علاقہ جو ان مہیوں میں پین کا کھانا لائے واسطے صمان کے ہو اعدام سے طویلین ہوا بولا لاو لپ کیا فرشتے ہیں

[illegible]

۱. مالی سال ۱۳۹۸
 ۲. مالی سال ۱۳۹۷
 ۳. مالی سال ۱۳۹۶
 ۴. مالی سال ۱۳۹۵
 ۵. مالی سال ۱۳۹۴
 ۶. مالی سال ۱۳۹۳
 ۷. مالی سال ۱۳۹۲
 ۸. مالی سال ۱۳۹۱
 ۹. مالی سال ۱۳۹۰
 ۱۰. مالی سال ۱۳۸۹
 ۱۱. مالی سال ۱۳۸۸
 ۱۲. مالی سال ۱۳۸۷
 ۱۳. مالی سال ۱۳۸۶
 ۱۴. مالی سال ۱۳۸۵
 ۱۵. مالی سال ۱۳۸۴
 ۱۶. مالی سال ۱۳۸۳
 ۱۷. مالی سال ۱۳۸۲
 ۱۸. مالی سال ۱۳۸۱
 ۱۹. مالی سال ۱۳۸۰
 ۲۰. مالی سال ۱۳۷۹
 ۲۱. مالی سال ۱۳۷۸
 ۲۲. مالی سال ۱۳۷۷
 ۲۳. مالی سال ۱۳۷۶
 ۲۴. مالی سال ۱۳۷۵
 ۲۵. مالی سال ۱۳۷۴
 ۲۶. مالی سال ۱۳۷۳
 ۲۷. مالی سال ۱۳۷۲
 ۲۸. مالی سال ۱۳۷۱
 ۲۹. مالی سال ۱۳۷۰
 ۳۰. مالی سال ۱۳۶۹
 ۳۱. مالی سال ۱۳۶۸
 ۳۲. مالی سال ۱۳۶۷
 ۳۳. مالی سال ۱۳۶۶
 ۳۴. مالی سال ۱۳۶۵
 ۳۵. مالی سال ۱۳۶۴
 ۳۶. مالی سال ۱۳۶۳
 ۳۷. مالی سال ۱۳۶۲
 ۳۸. مالی سال ۱۳۶۱
 ۳۹. مالی سال ۱۳۶۰
 ۴۰. مالی سال ۱۳۵۹
 ۴۱. مالی سال ۱۳۵۸
 ۴۲. مالی سال ۱۳۵۷
 ۴۳. مالی سال ۱۳۵۶
 ۴۴. مالی سال ۱۳۵۵
 ۴۵. مالی سال ۱۳۵۴
 ۴۶. مالی سال ۱۳۵۳
 ۴۷. مالی سال ۱۳۵۲
 ۴۸. مالی سال ۱۳۵۱
 ۴۹. مالی سال ۱۳۵۰
 ۵۰. مالی سال ۱۳۴۹
 ۵۱. مالی سال ۱۳۴۸
 ۵۲. مالی سال ۱۳۴۷
 ۵۳. مالی سال ۱۳۴۶
 ۵۴. مالی سال ۱۳۴۵
 ۵۵. مالی سال ۱۳۴۴
 ۵۶. مالی سال ۱۳۴۳
 ۵۷. مالی سال ۱۳۴۲
 ۵۸. مالی سال ۱۳۴۱
 ۵۹. مالی سال ۱۳۴۰
 ۶۰. مالی سال ۱۳۳۹
 ۶۱. مالی سال ۱۳۳۸
 ۶۲. مالی سال ۱۳۳۷
 ۶۳. مالی سال ۱۳۳۶
 ۶۴. مالی سال ۱۳۳۵
 ۶۵. مالی سال ۱۳۳۴
 ۶۶. مالی سال ۱۳۳۳
 ۶۷. مالی سال ۱۳۳۲
 ۶۸. مالی سال ۱۳۳۱
 ۶۹. مالی سال ۱۳۳۰
 ۷۰. مالی سال ۱۳۲۹
 ۷۱. مالی سال ۱۳۲۸
 ۷۲. مالی سال ۱۳۲۷
 ۷۳. مالی سال ۱۳۲۶
 ۷۴. مالی سال ۱۳۲۵
 ۷۵. مالی سال ۱۳۲۴
 ۷۶. مالی سال ۱۳۲۳
 ۷۷. مالی سال ۱۳۲۲
 ۷۸. مالی سال ۱۳۲۱
 ۷۹. مالی سال ۱۳۲۰
 ۸۰. مالی سال ۱۳۱۹
 ۸۱. مالی سال ۱۳۱۸
 ۸۲. مالی سال ۱۳۱۷
 ۸۳. مالی سال ۱۳۱۶
 ۸۴. مالی سال ۱۳۱۵
 ۸۵. مالی سال ۱۳۱۴
 ۸۶. مالی سال ۱۳۱۳
 ۸۷. مالی سال ۱۳۱۲
 ۸۸. مالی سال ۱۳۱۱
 ۸۹. مالی سال ۱۳۱۰
 ۹۰. مالی سال ۱۳۰۹
 ۹۱. مالی سال ۱۳۰۸
 ۹۲. مالی سال ۱۳۰۷
 ۹۳. مالی سال ۱۳۰۶
 ۹۴. مالی سال ۱۳۰۵
 ۹۵. مالی سال ۱۳۰۴
 ۹۶. مالی سال ۱۳۰۳
 ۹۷. مالی سال ۱۳۰۲
 ۹۸. مالی سال ۱۳۰۱
 ۹۹. مالی سال ۱۳۰۰
 ۱۰۰. مالی سال ۱۲۹۹

پیرا ہن ایسی تہ تیغہ ختمی ای دلوی مہنی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

پرو. میرزا علی قزلباشی، شمس الدین، داری احمدی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

دقت سے دو سر ادا کیا
 عکس مراد ادا دیو جان کے
 ایسے فرمایا جن سے دانہ
 چوہ کرا کر اس سے گویا رہنے
 جو نہ قانی کی شہ گمانا تھا
 لا احب الیہ من ذوقہ
 لا احب الیہ من سہیل
 اسکی تاسی کی پیرواللی ہے
 شمس کا مظلوم ازاد و خاکسار
 وکیل کے باعث چوٹی میں ایل
 ہزار ہزار چرخان کی خال
 از زر گرا بہت کش کر
 انگشتاں کا کہ پیش خیران
 تھا انا حق باہر منکسر نور
 دست سے یہ انصاف تھا گیا
 ایں بی بی سے فرس جس مراد
 کہ تانے لعل کی لہر سے
 دست و آتش ملک میں کچھ
 جو کہ بہت بد و کہ دگر ایک
 جو کہ گئی دوسری بار دہ من
 اولیٰ ہر دور تو ہوں ایک انسان
 کہ بعد رہے تو اسکی گیند چوہ
 گیند آمد سے سچی نعمان چوہ
 کائن کسما اولیٰ ہر چوہ
 تیرہ دل میں نہ کلام پاک تو

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

تو تیرا ایک کو ادا اپنے بہت
 آگے آگے لگا دو تیرے
 لڑکا قالی دیکھ مارا بیگے
 ترخو اپون کما سی تیجے سے
 دل کی کرتو تم بہر کرے
 عازن ظہر و رو یا کیسا
 تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ
 تھاپل سرور ازل پر شادی
 دروغا قلی کی ہر دہرے کے
 بسک جاس پوسد لگا کر گپے
 سماں پناہی میں آہ کو
 ملک و ظیفہ پناہ کو گپے ادا
 چور شمشیر کون لپٹے کام کو
 جس حقیر اندھ اندھانی سے
 سلسلے کو گپے ہر شین انفر
 وہ سکا زہر و دھوکے کرے
 بھوکا کھٹے کا کب ستارہ راہ
 نہرے کو فوشی شکر و کرات میر
 دام حلاوتی و تقسیم کرے
 نازدیکہ کو کی گپے ہاں کرے
 لہر کے ایک ایک عالم کا ظلام
 ازل مال و مال تھادہ باجر
 آس میں جین پیاسو و بارقا
 پیکش قادم سنے دہ لاکھیا
 جنگ ٹھایا انجاس سرور کی
 انفر کو کوک آہن چر دستہ
 پتہ شیخ آدمکرا تیج دست
 کر دم میں شیخا دوست تھی
 داس غراں ہم بار وجود
 دل انور دوزی ظالم ہی بری
 تار عار دیکر آن کوک کرست
 تیغ مانن از جنجا و از خلافت
 باہر غن از ازل شہر و کام
 آکھان از سر و او فند و قند
 آکھان بوسد و پور چشم او
 مرشب تباہد ماہر سارک
 ملک و ظیفہ جو بجای آورد
 لاک خود دیکر اندر ہر کے
 خرم حنا بیور و برینے آب
 شعلے مدعی سکا دہن شب
 آل سے تارہ زندہ سیکند
 نامک سگہ کر دہر و دگوشہ
 خور و دستہ بر لب جزا سر
 چہ شہر توین کوک لاک چند
 تاکے غلو کوک تیج چہر
 شدت از دگر آمد تادہ
 صاحب مالی و مالی پتہ پیر
 فار و دیار ریگہ رش حق
 حاد آمد تیج را کر ام کرد
 جوں پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ

۲۱
 چرخ و شمشیر

ماتہ سے کار و شمشیر
 اس کا سکہ دہاں
 لڑکا قالی دیکھ مارا بیگے
 ترخو اپون کما سی تیجے سے
 دل کی کرتو تم بہر کرے
 عازن ظہر و رو یا کیسا
 تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ
 تھاپل سرور ازل پر شادی
 دروغا قلی کی ہر دہرے کے
 بسک جاس پوسد لگا کر گپے
 سماں پناہی میں آہ کو
 ملک و ظیفہ پناہ کو گپے ادا
 چور شمشیر کون لپٹے کام کو
 جس حقیر اندھ اندھانی سے
 سلسلے کو گپے ہر شین انفر
 وہ سکا زہر و دھوکے کرے
 بھوکا کھٹے کا کب ستارہ راہ
 نہرے کو فوشی شکر و کرات میر
 دام حلاوتی و تقسیم کرے
 نازدیکہ کو کی گپے ہاں کرے
 لہر کے ایک ایک عالم کا ظلام
 ازل مال و مال تھادہ باجر
 آس میں جین پیاسو و بارقا
 پیکش قادم سنے دہ لاکھیا
 جنگ ٹھایا انجاس سرور کی
 انفر کو کوک آہن چر دستہ
 پتہ شیخ آدمکرا تیج دست
 کر دم میں شیخا دوست تھی
 داس غراں ہم بار وجود
 دل انور دوزی ظالم ہی بری
 تار عار دیکر آن کوک کرست
 تیغ مانن از جنجا و از خلافت
 باہر غن از ازل شہر و کام
 آکھان از سر و او فند و قند
 آکھان بوسد و پور چشم او
 مرشب تباہد ماہر سارک
 ملک و ظیفہ جو بجای آورد
 لاک خود دیکر اندر ہر کے
 خرم حنا بیور و برینے آب
 شعلے مدعی سکا دہن شب
 آل سے تارہ زندہ سیکند
 نامک سگہ کر دہر و دگوشہ
 خور و دستہ بر لب جزا سر
 چہ شہر توین کوک لاک چند
 تاکے غلو کوک تیج چہر
 شدت از دگر آمد تادہ
 صاحب مالی و مالی پتہ پیر
 فار و دیار ریگہ رش حق
 حاد آمد تیج را کر ام کرد
 جوں پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ

ماتہ سے کار و شمشیر
 اس کا سکہ دہاں
 لڑکا قالی دیکھ مارا بیگے
 ترخو اپون کما سی تیجے سے
 دل کی کرتو تم بہر کرے
 عازن ظہر و رو یا کیسا
 تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ تیغ
 تھاپل سرور ازل پر شادی
 دروغا قلی کی ہر دہرے کے
 بسک جاس پوسد لگا کر گپے
 سماں پناہی میں آہ کو
 ملک و ظیفہ پناہ کو گپے ادا
 چور شمشیر کون لپٹے کام کو
 جس حقیر اندھ اندھانی سے
 سلسلے کو گپے ہر شین انفر
 وہ سکا زہر و دھوکے کرے
 بھوکا کھٹے کا کب ستارہ راہ
 نہرے کو فوشی شکر و کرات میر
 دام حلاوتی و تقسیم کرے
 نازدیکہ کو کی گپے ہاں کرے
 لہر کے ایک ایک عالم کا ظلام
 ازل مال و مال تھادہ باجر
 آس میں جین پیاسو و بارقا
 پیکش قادم سنے دہ لاکھیا
 جنگ ٹھایا انجاس سرور کی
 انفر کو کوک آہن چر دستہ
 پتہ شیخ آدمکرا تیج دست
 کر دم میں شیخا دوست تھی
 داس غراں ہم بار وجود
 دل انور دوزی ظالم ہی بری
 تار عار دیکر آن کوک کرست
 تیغ مانن از جنجا و از خلافت
 باہر غن از ازل شہر و کام
 آکھان از سر و او فند و قند
 آکھان بوسد و پور چشم او
 مرشب تباہد ماہر سارک
 ملک و ظیفہ جو بجای آورد
 لاک خود دیکر اندر ہر کے
 خرم حنا بیور و برینے آب
 شعلے مدعی سکا دہن شب
 آل سے تارہ زندہ سیکند
 نامک سگہ کر دہر و دگوشہ
 خور و دستہ بر لب جزا سر
 چہ شہر توین کوک لاک چند
 تاکے غلو کوک تیج چہر
 شدت از دگر آمد تادہ
 صاحب مالی و مالی پتہ پیر
 فار و دیار ریگہ رش حق
 حاد آمد تیج را کر ام کرد
 جوں پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ

<p>اللہ اللہ کنعان کے لیے کھنگول کر جاتا اچھی کہ دروگہ برون ملک کو اسے لین دین نہ خال آکا کے نام ازبند کا مادہ میں ہے ماش کرنا و جانی کا انجیر کا و جانی میں خدا بات کو بہر حقان کیا میں س لکھ اور اقتصاد میں شیر پور و روشنی ہوتی اسے کشتل قرا جھکسو اسے ہی کو اس کو کرنا اس کے تانہ لکھی پور و دل آزار و پناہ جسے دھن ہوتا کہ وہ مانا ہا پہلے سے کہو واقف ہونا شرفیہ واسے بیجا حق و بیکار حق و باقا گھاس و سی پانی سوت سے کڑی صوفی سے دوزخ او تو کو سیر اس کے وہ جو گرم درت پر تو</p>	<p>پہلے طبع اللہ کے اپنے لیے پیش کر کم کو نہ تیرا شل خزان لا دوسے ریزہ ریزہ جوتا اسکا تو دے کے نام تو کڑی شیر کا کرکس کو کیا شیر کا کرکس کو کیا اور دھو حشا کا شیر کے پہلو پر زہر اسکا پیشا تیرا شہر میں نام سے کہ ہے کا تھک و نام دروگہ تو کو کرکس و خزان اسے غافل تو شل ان کے ناگھاس کے اور گھاس اسے اتنے شال صوفی بے خفا کا فقر در و مندر ارہ و فقیر اس مبادا گرم درت</p>	<p>اللہ اللہ میری ازبہر نان تیرے ہی گرا کر گنت خوش سلا کو یہ دعا اتان خواہ کریدل صوفی گنت لبش نام دوسے در و در سامری خاریہ کن و تانی و تار روستا کا و در باہست روستا کی شد و در سو دست میں الہدیر نعت شیر اسد و قس انجین کشتل زمان حق ہی کو دیکھ کرکس و خزان اس پر کہ وہ ازبہر زار و کرکس و خزان شرفیہ واسے بیجا حق و حق و باقا گھاس و سوت سے صوفی سے او تو کو اس کے وہ گرم درت</p>
--	--	---

الفرقة بين الفقه والشرع

[illegible]

په کابل کې د نوي ترميم شوي د ووتو سيمې

(The following section contains handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

[illegible]

Handwritten notes in Urdu script at the bottom of the page.

۴۔ خوشخبریاں آئیں، اسکے بعد آگ عرش پر پہنچ گئے یعنی انسان کو تہذیب و تمدن بخیا اور ہرگز کمال عرش سے شایدا جو دنیاوی مال و متاع سے سوجھ اس لئے دنیا کو مرثیہ بنایا کہ جس سے دنیا باقی ممالک کے سب سے نامیوس

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

مجلس اول

کلیں یوں سے نہیں کی کرے
دو کھٹکس سے قودہ یار کرے
جیب کھلا ہے جید تو خا کرے
ہنس بہت فریاد کرے کرے
صبح سے تا شام نہ کھانا
اونٹ پریشیا قہار کھانا
شیر تیرتا سکو پیرا کو کو
انگے ہر جام و ہر باز کرے
چیتے تھے دس ستادی کرے
سینے کر کے کاسی کرے
بے فواید ادا اور بے وفا
یہ نہیں کتا چوٹل کی چیز
خا ہر باغ میں کھڑی کرے
ہر گز اس سے دوستی نہ کرے
اسکو لائے کھدین کرے
خوش بیان ہو اور غریب
کرک قافلہ ہوا ہے باغ پر
نہ حکیم اور نہ حکمت کے
چور گرجہ جا رہے ہیں
اونٹ سوا تیرا کھارے
اونٹ پریشیا چو قویہ
ہو لیا کرتے تھے ہم
منفی کا آسان کھٹل گیا
ہر تیر چوین طع نامے
ٹٹٹ ٹٹٹ کے چال بستا

کلیں یوں سے نہیں کی کرے
دو کھٹکس سے قودہ یار کرے
جیب کھلا ہے جید تو خا کرے
ہنس بہت فریاد کرے کرے
صبح سے تا شام نہ کھانا
اونٹ پریشیا قہار کھانا
شیر تیرتا سکو پیرا کو کو
انگے ہر جام و ہر باز کرے
چیتے تھے دس ستادی کرے
سینے کر کے کاسی کرے
بے فواید ادا اور بے وفا
یہ نہیں کتا چوٹل کی چیز
خا ہر باغ میں کھڑی کرے
ہر گز اس سے دوستی نہ کرے
اسکو لائے کھدین کرے
خوش بیان ہو اور غریب
کرک قافلہ ہوا ہے باغ پر
نہ حکیم اور نہ حکمت کے
چور گرجہ جا رہے ہیں
اونٹ سوا تیرا کھارے
اونٹ پریشیا چو قویہ
ہو لیا کرتے تھے ہم
منفی کا آسان کھٹل گیا
ہر تیر چوین طع نامے
ٹٹٹ ٹٹٹ کے چال بستا

کو دغا و غلٹ ست و بخت
ورس کے اور باہم ادا کرے
خافہ اور مدجون نہ فروخت
کردی بچا دے بے فکر و کرد
اختر شر بہ زندہ نہ بخت
پیشتر بخت آنی کھانا
سو سو کو کو بختاقت
پیش ہر جام بہر باز کرے
وہ ستادی کر لید ادا کرے
جلو آن اور بیداشت
بیشیلے ہا دلے بے دانا
مجلس دان ہر اور چچ چیر
ظاہر و باطن ہمار دجہ
خان و باغ ادا کرے کیم
دیکھ کر آید این چر ترہہ را
خوش مست اور خوش ترہہ را
گروہ شہر کر آن جاہ را
دو حکمت بر زبان نہ حکیم
گروہ و دو جاہ پریشہ است
چون شایگہ اختر آمد بریز
برقے اختر مراد از چا
گفت انا کن پیو کریم پس
چرخ افلاسم شیدا اے طع
گوش پر بودہ است طع نام
تا کھنک و سنگ بشید این بیان
ہرچہ ادا و شرکت و سودا
مجلس ستادہ آؤ کرے
اختر کر دی کریم بخت
ہر مہم کو باغ انکے کرد
آتش دانی بے قدر بخت
صاحب اختر بے ہر دوان
تا شہر شرعیان شہر
گرد ہر دم جملہ کشش
ترک کر دوسریاں تار تار
کین ہر دم خفا کا کشتہ
دانا رہا ہے گرتے بیا
قرض ماندہ ہو کے اور
مجلس شہبہ و دغا ہے
چو کھار آؤ دگر جھک زینہ
من خواجہ کر زندان مرود را
باشا روضہ روشن شاخ
عارتہ است و قافہ عارہ
علما و عاریت دان حکیم
دست چن کر آن بہر بہ است
کر کشش شرم دورت دور
چور کر کم از انج کا
پریش کو کشت اندھا کر
تو نہ بندی گوش بے طع
پس شرمیکہ کر اقسام
مجلس و غلٹ بیان

کلیں یوں سے نہیں کی کرے
دو کھٹکس سے قودہ یار کرے
جیب کھلا ہے جید تو خا کرے
ہنس بہت فریاد کرے کرے
صبح سے تا شام نہ کھانا
اونٹ پریشیا قہار کھانا
شیر تیرتا سکو پیرا کو کو
انگے ہر جام و ہر باز کرے
چیتے تھے دس ستادی کرے
سینے کر کے کاسی کرے
بے فواید ادا اور بے وفا
یہ نہیں کتا چوٹل کی چیز
خا ہر باغ میں کھڑی کرے
ہر گز اس سے دوستی نہ کرے
اسکو لائے کھدین کرے
خوش بیان ہو اور غریب
کرک قافلہ ہوا ہے باغ پر
نہ حکیم اور نہ حکمت کے
چور گرجہ جا رہے ہیں
اونٹ سوا تیرا کھارے
اونٹ پریشیا چو قویہ
ہو لیا کرتے تھے ہم
منفی کا آسان کھٹل گیا
ہر تیر چوین طع نامے
ٹٹٹ ٹٹٹ کے چال بستا

کلیں یوں سے نہیں کی کرے
دو کھٹکس سے قودہ یار کرے
جیب کھلا ہے جید تو خا کرے
ہنس بہت فریاد کرے کرے
صبح سے تا شام نہ کھانا
اونٹ پریشیا قہار کھانا
شیر تیرتا سکو پیرا کو کو
انگے ہر جام و ہر باز کرے
چیتے تھے دس ستادی کرے
سینے کر کے کاسی کرے
بے فواید ادا اور بے وفا
یہ نہیں کتا چوٹل کی چیز
خا ہر باغ میں کھڑی کرے
ہر گز اس سے دوستی نہ کرے
اسکو لائے کھدین کرے
خوش بیان ہو اور غریب
کرک قافلہ ہوا ہے باغ پر
نہ حکیم اور نہ حکمت کے
چور گرجہ جا رہے ہیں
اونٹ سوا تیرا کھارے
اونٹ پریشیا چو قویہ
ہو لیا کرتے تھے ہم
منفی کا آسان کھٹل گیا
ہر تیر چوین طع نامے
ٹٹٹ ٹٹٹ کے چال بستا

پیشکش کنندہ: سید محمد رفیع شاہ

[illegible][illegible]

ہرگز کس پر اس کے کراہو دور ہو جاوے اس کے منہ سے
 ہاں کاش عشق و عشق پرستان یا ہر اس کے فتنہ پر میان
 عشق موت کو اور عاشق چہرہ عشق سے پتہ یاد دہشت کے ہر
 زور عشق کی صحت میان فرادہ کاش چہرہ یاد دہشت
 ہر صورت پر وہاب عاشق ہوا جان بلی کونکون پر چہرہ
 کل و نام کو زلفش مجھے عاشقا کو گونہ عشق سے
 ہر پر ہر نفس مشرق تر ا کیون ہر کابل عشق ہوا
 وہ دنیا کو کراہو زون عشق سے کتب نہایت دیکر گونہ سے
 بکے ہر نفس کا دوا دے عاریت ابلیح کی ہوار نے
 اس پہلے چہرہ جو نہ کو تو اس جب کہ کو ظاہر اس کو
 او کو عاشق ہر اپنی اپنے جانان موت پر پتہ اپنے کو
 عشق کی تیرہ ہی ہے ہر عاریت بانو سے پس ہے ہر

[illegible][illegible][illegible]

مست
ت
مد
س
یت
ترا
ر کند
ست
زند

چندین
در

سیرا میں پستی اور چوٹی قنویں اور بونی قنویں

[illegible]

مذکورہ بالا کے خلاف اس کے متعلق درج ذیل حکام کو شکایتیں کی گئیں اور ان کے خلاف کارروائی کی گئی ہے۔

جب شریکی غیبت ثابت ہوئی اس حد تک چوکی کو اوائلی
اک اور طرف میں قائم رہا تا قیامت امتحان و دم نہ ہو
جسکی غیبت نہ ہو مخفی رہے جو کسی پرست دل متور سے
یہ لہجہ مایہ ہے وہ قمار دلی آئی غریبی اور اولاد طے
مندی دربار دی و بی باکیوں باطن میں دی و بی باکیوں
وہ جو فرار و قتل چہرے پر لایا جو دل کماست تبدیل کی ہے
جو کہ کہ شہر دل کی شکوہ ہے ہر چہ میں نور سے زینت سے
سات سو پرست کے حقوق کا جو پرستے ہو کہ راستہ فیت
ہر پرست پروردگار کا ہوتا ہے صفت بے صفت کہ وہاں کی کام
دل صفت نہ کہ اسے صفت ہے شہر و درازن کی کب لاشے
اور اگلی صفت بے صفت ہے تا جب کہ اس روشنی کی کمی
روشنی کو دروہیات دل کی بیخ جان اور ہفت اس اول
غشوشی و غشوشی اولیٰ کہ چہ سات سو جو کہ گری و اول
آگ یا صلیح زارہاں میں کہ صلیح و صیب کی کی کہ سے
یہاں کی مایہ صفت بے صفت ہے جو آہن اسکو بہ ہوشی
پر طبیعت آہن کو دروہیات ہوا ہے کشش تماش کی اسکو آواز
ہے وہ آہن میں بغیر شمشیر سے گھن اور اسکو ہر گز
پر وہ ہوسے آگ کہ جو طے دل میں آگ کے پر صلیح
آہن کو فرزند کے بے صفت ہے کہ کہیں وہ آگ سے اور میں خطا
و یک کا یا جو ہوسے کا واسطے سے پانا ہے یا کارا صلیح
یا مکان کے دریاں ہوا ہوا ہے کہ فرار و دے شہر و نا
ہے بغیر و گرہاں اور واسطے سے شہر کو ہوسے اسکو لایا
بے بغیر و گرہاں کے کہ کہ اس جہان کو صدق قائم ہو و
ہے وہ دل مالک جو ہوسے واسطے سے دل کے کہ کہ ہوسے
دل نو و شہر نے کیا انگشت دل نو و شہر نے جہاں کی گنج

Handwritten marginal notes in Persian script, continuing the text or providing commentary on the main body of the work.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a summary or additional commentary.

<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>
<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>	<p>پیراں نامی تہذیبی و ادبی</p>

پیراں نامی تہذیبی و ادبی

وہ خدا کو شکا کہ باوجود اس کے
 خاکین سے پاک لگا کر دیا اور
 نور صاف کنکریاں سے اسے
 دو ماہر کی کوئی روح ہے
 شیت کو آدم سے جو حاصل ہوا
 روح سے جدا ہو کر حاصل کیا
 پہلی کی جان قلیل اس وقت
 جو کہ اس میں اس کی پر ہوا
 گرم جان واد پر تو ہے ہوا
 جب سلطان اس میں حاصل ہوا
 جو تپا ہر سر کا خوب بنے
 دیکھا وہی ہوسے جبکہ تھا
 پانی ہوسے سے عذاب ہوا
 راز پایا پوش سے جو ہوسے
 ذکر ایسا کہ جس مانتی ہو
 ایک جام اس کی ہوسے پایا
 صحت ہو گئی جو اسے سونے
 جو شیبہ آگ ہوا اس رادے
 سات مالی ایوب جو شکار ہوا
 خضر و ایسا اس کی برکت رادے
 اسکی طبیعت کو کہنے کوئی
 پایا اچھے جو وہ ملک و غیر
 پایا جب وہ بگنہ و فریق کو
 جو کہ عاشق ہوا اس شاد کا
 اس حیاں کا عین جو فغان کیا
 شہزادان پنج پیدا کرنے
 اور فرشتوں سے کیا زادہ سا
 جو لڑکا طرح کیا اور سے
 معرفت آدم کی اس نور سے
 پس علیہ اس کو آدم نے کیا
 جو ہر افغان جو حیاں سے ہوا
 اس کے سبب سے بنی وہ درخت سے
 اس کے سبب سے بنی وہ درخت سے
 نرم آہن آفرین اس کے ہوا
 وہ ہر ایک کا آفرین ہوا
 چشم روشن کی جو ہر نور سے
 پس نگاہ خود کی شبیر جو
 ملکات زہن کو کہہ کیا
 سات باری جان و ہر غیر سے
 فضل کے تین کی جان کا کردار
 اندام کی جان کا کردار
 بعد ہیشت پر جس نور سے
 انھیں جس شکار رادے
 آفرینے آثار مال اندر ہوا
 آسمان جو جسے کی شے رادے
 فرض ہو کر کو آدم میں دو غیر
 پارہ مدتی اس ہوا احمد کا
 نسل دن خادق حق و طلاق
 اس کے ذوالنورین کو کلا یا گیا

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بوجہ ان اس طرح کے رشتہ
 جو کہ خیرین دشمن دوسرے
 از سرست کہ علی جان کو کشا
 دوسرے نے سرکشی یاست تا
 تھا شہید عالی مقام اس لئے
 یا بڑا کس نے یہ بار چلا
 اس لئے مفکر کو گرفتاری
 گریخت کہ اسے جس کو گرفتاری
 اور دوسرے نے یہ بار چلا
 اس کی روشنی کی شیشیوں نے
 دشمنی سے ہو گیا دوسرا
 شہر عالی کو شہادت جہنمی
 اس کا جہز دانوں دلوانا ہوا
 چھوٹے سے سہ لاکھ اونیس
 سیکڑوں سلطان ارشاد ہوا
 نام کا جنگ سے چھوٹ گیا
 رحمت رمضان قہ پڑ جان
 حق زور دین کو زبان
 سحر جان جان بھرا کو نکھار
 ہم سے دوسرے وہ اس سے
 کفایت اس شہادت بڑی
 چنانچہ جن کو چھوٹ گیا
 بولا شہاب کو چھوٹ گیا تو
 رکھا تو کیا یہ دیکھا کہ
 یہ خراسانیوں کا بل حرکت
 گورنمن سے کھینچ کر نکال کر

[illegible][illegible]

و لیکتا تو کر اگر دیش بہ بہ پستے کا مریں جن کو در
اور چاند اور مکان نور بہ بہ اور چکل اور بیا اور بہ بہ
زمن زمین و دہر و ہوا ہے زندہ اس جیسے پھیلی گہر ہے
کیوں ہی اس آواز میں تیرے حسن کی بیان کرے جو نور
گوہ تیرا اگر میں غفلت کی تو فرگ اور کرگل مونس ہے
آکھیں مالم ترے ہرل آئے رقا رعدا رہا رہے دیکھ کر
اور جہان نکلتے آئے بہرے غافل نکل سنگیہ
کیوں کہ تو نے غفلت مائل ہے تو کیسے تو بچہ سر کا ہے
اچھا کل پر ناواں عقلی جو زمین رکھا جو خدا سے دور
سایہ کو تو غفلت مائل ہے جس کو قہر مائل ہے سولہ
نہیے ہے کہ ہوا رنگ ہے حق جو اوست لطافت کے
آگے سے نہایت فاج کہ غفلت کہ دکھائی دیکھو لطافت
بہ زیادہ ہے یہ جگہ گاہ کیوں حق و تیرے تیز تر
غیر تر کہ روزہ فکر و خیال اور خیال سے جو کھلے یہ بال
کو کہ دیکھنے شال کی ایک نہایت جو خدا زمین مائل ہے
نے غفلت کے ناخود دوسرا گ واحد ہی دور دور
اک حکایت راست آ کر اپنے راستی کو اس سے چورے نازد
حصہ کرنا ظانون کا اور اس بندہ خاص کے
ات غلام کہ شہ ازاد کہ شہ غلاموں کے کیا اعتبار
اگوں کا خاد خلیفہ علی امیر شہزادہ کی زمین کیو
بیس کی ال خالی سے و دال شہزادہ محمود وقت اور دہا
روح اس کی روح میں شہزادہ سے یہاں شہزادہ باجہم
کام وہ جو حکایتیں ہیں یہ پیر ترے لوگوں کا حق ہو
خیر مانت راستہ احوال ہیں پیر دیکھا گشت او نہیں
بے گنہار جو کہ ہے راست دن آگہ اس کی آگہ

پس وہی پستی کا ازاد پستہ قائم است اور جہان بہرے
خانہ با و ہوا و شہزادہ گوہ با و دشتا و بہر
ہم زمین و دہر و ہوا و شہزادہ گوہ با و دشتا و بہر
نہیہ جہان را پستی میں تو کہ حق بیان است اندیشہ و ہوا
نہیہ زمین میں چشت کہ درگاہ است تیرے جو شہزادہ
نہیہ اندیشہ تر تو کہ وہی غفلت زور و ہوا و دشتا و بہر
نہیہ جہان نکلتے آئے بہرے غافل نکل سنگیہ
نہیہ کہ تو نے غفلت مائل ہے تو کیسے تو بچہ سر کا ہے
نہیہ اچھا کل پر ناواں عقلی جو زمین رکھا جو خدا سے دور
نہیہ سایہ کو تو غفلت مائل ہے جس کو قہر مائل ہے سولہ
نہیہ نہیے ہے کہ ہوا رنگ ہے حق جو اوست لطافت کے
نہیہ آگے سے نہایت فاج کہ غفلت کہ دکھائی دیکھو لطافت
نہیہ بہ زیادہ ہے یہ جگہ گاہ کیوں حق و تیرے تیز تر
نہیہ غیر تر کہ روزہ فکر و خیال اور خیال سے جو کھلے یہ بال
نہیہ کو کہ دیکھنے شال کی ایک نہایت جو خدا زمین مائل ہے
نہیہ نے غفلت کے ناخود دوسرا گ واحد ہی دور دور
نہیہ اک حکایت راست آ کر اپنے راستی کو اس سے چورے نازد
نہیہ حصہ کرنا ظانون کا اور اس بندہ خاص کے
نہیہ ات غلام کہ شہ ازاد کہ شہ غلاموں کے کیا اعتبار
نہیہ اگوں کا خاد خلیفہ علی امیر شہزادہ کی زمین کیو
نہیہ بیس کی ال خالی سے و دال شہزادہ محمود وقت اور دہا
نہیہ روح اس کی روح میں شہزادہ سے یہاں شہزادہ باجہم
نہیہ کام وہ جو حکایتیں ہیں یہ پیر ترے لوگوں کا حق ہو
نہیہ خیر مانت راستہ احوال ہیں پیر دیکھا گشت او نہیں
نہیہ بے گنہار جو کہ ہے راست دن آگہ اس کی آگہ

۴۹

پس وہی پستی کا ازاد پستہ قائم است اور جہان بہرے
خانہ با و ہوا و شہزادہ گوہ با و دشتا و بہر
ہم زمین و دہر و ہوا و شہزادہ گوہ با و دشتا و بہر
نہیہ جہان را پستی میں تو کہ حق بیان است اندیشہ و ہوا
نہیہ زمین میں چشت کہ درگاہ است تیرے جو شہزادہ
نہیہ اندیشہ تر تو کہ وہی غفلت زور و ہوا و دشتا و بہر
نہیہ جہان نکلتے آئے بہرے غافل نکل سنگیہ
نہیہ کہ تو نے غفلت مائل ہے تو کیسے تو بچہ سر کا ہے
نہیہ اچھا کل پر ناواں عقلی جو زمین رکھا جو خدا سے دور
نہیہ سایہ کو تو غفلت مائل ہے جس کو قہر مائل ہے سولہ
نہیہ نہیے ہے کہ ہوا رنگ ہے حق جو اوست لطافت کے
نہیہ آگے سے نہایت فاج کہ غفلت کہ دکھائی دیکھو لطافت
نہیہ بہ زیادہ ہے یہ جگہ گاہ کیوں حق و تیرے تیز تر
نہیہ غیر تر کہ روزہ فکر و خیال اور خیال سے جو کھلے یہ بال
نہیہ کو کہ دیکھنے شال کی ایک نہایت جو خدا زمین مائل ہے
نہیہ نے غفلت کے ناخود دوسرا گ واحد ہی دور دور
نہیہ اک حکایت راست آ کر اپنے راستی کو اس سے چورے نازد
نہیہ حصہ کرنا ظانون کا اور اس بندہ خاص کے
نہیہ ات غلام کہ شہ ازاد کہ شہ غلاموں کے کیا اعتبار
نہیہ اگوں کا خاد خلیفہ علی امیر شہزادہ کی زمین کیو
نہیہ بیس کی ال خالی سے و دال شہزادہ محمود وقت اور دہا
نہیہ روح اس کی روح میں شہزادہ سے یہاں شہزادہ باجہم
نہیہ کام وہ جو حکایتیں ہیں یہ پیر ترے لوگوں کا حق ہو
نہیہ خیر مانت راستہ احوال ہیں پیر دیکھا گشت او نہیں
نہیہ بے گنہار جو کہ ہے راست دن آگہ اس کی آگہ

آب میوہ نہ کر دین کا خیال کیا کہ کسی سنگرو کو دین جن قضا
ہے تہا تہا تو سوزن بن گیا کہ درمناقی رب سے موت و فرگ
کون تو عالم میں نہت ہو کر نہ خود مر اس سے موت کیسے ہو
گاز تو کو غافلہ شکر سے کیا قوت ہو کہ جان کا پس چہر
لیک دقت آہیگر کو مانی بیکرنا اسکو کی جابگ گری
بیٹھے شی کا خیال غرض میں کیا کہ جب گاز خوش ہو جو جری
قوت پہلی کو وہ اپنے ہو کر کہنے سے قوت مرض ش نظر
و حق ہے قوت اہلی بشر قوت چیزی کی سے اسکو فر
پر مرض ہے ہر ام غریب کی کہ وہ کھانا سازن ہو ایک گل
از رو نہ کر سست پادول کی کمان قوت سازات فیک
وہ نہ اندک خاکسگان حق کی ہے کہ گو کہ کے کھا چاہن اسے
ہو خدا خوش غرض سے اسے اسطیان کو دھوان تو خوش
پر زقون حق شہید ہو کہ اس خدا کو کہ نہ حاجت تھی کی
دل نہ ایا تا کی ہر ایک پائے دل صفا ہر طے بس ہر یک
صورت انسان کی دل کی طرح جسم حق کی کو جس جس کی
توقا سے ہر کسی کی انداز قرب سے ہر چیز کو کنڈا
جو شاہد ہو سار کے قویب ہوا تو دونوں کو ان کی قویب
قرب مردن سے پہلے ہر قرب سنگ جن سے یہ نہ ہو شکر
قرب یا مان خاک سے پیدا ہو یہ وہ اور کیان دگل کو دھوا
قرب ہر سے کہ وہ خودی ہو خوشی اور ناجی اور نری
کھا اپنا خودی و کھا اپنے قرب کو یا قوت مرض سے شل چہ
خوی کو قرب ہو جو جان سے خوشی و احسان و دیندہ کہ
ہم قابل ہو کہ کھانے کیے کہین ہر سے کام وقت کے
سرفہر و قرب سے خوشی کا خون و شہید خوشی کی خوشی ہو
سرفہر دلت بہترین رنگ کا چہرہ جو کہ وہ درید

آب میوہ نہ کر دین کا خیال کیا کہ کسی سنگرو کو دین جن قضا
ہے تہا تہا تو سوزن بن گیا کہ درمناقی رب سے موت و فرگ
کون تو عالم میں نہت ہو کر نہ خود مر اس سے موت کیسے ہو
گاز تو کو غافلہ شکر سے کیا قوت ہو کہ جان کا پس چہر
لیک دقت آہیگر کو مانی بیکرنا اسکو کی جابگ گری
بیٹھے شی کا خیال غرض میں کیا کہ جب گاز خوش ہو جو جری
قوت پہلی کو وہ اپنے ہو کر کہنے سے قوت مرض ش نظر
و حق ہے قوت اہلی بشر قوت چیزی کی سے اسکو فر
پر مرض ہے ہر ام غریب کی کہ وہ کھانا سازن ہو ایک گل
از رو نہ کر سست پادول کی کمان قوت سازات فیک
وہ نہ اندک خاکسگان حق کی ہے کہ گو کہ کے کھا چاہن اسے
ہو خدا خوش غرض سے اسے اسطیان کو دھوان تو خوش
پر زقون حق شہید ہو کہ اس خدا کو کہ نہ حاجت تھی کی
دل نہ ایا تا کی ہر ایک پائے دل صفا ہر طے بس ہر یک
صورت انسان کی دل کی طرح جسم حق کی کو جس جس کی
توقا سے ہر کسی کی انداز قرب سے ہر چیز کو کنڈا
جو شاہد ہو سار کے قویب ہوا تو دونوں کو ان کی قویب
قرب مردن سے پہلے ہر قرب سنگ جن سے یہ نہ ہو شکر
قرب یا مان خاک سے پیدا ہو یہ وہ اور کیان دگل کو دھوا
قرب ہر سے کہ وہ خودی ہو خوشی اور ناجی اور نری
کھا اپنا خودی و کھا اپنے قرب کو یا قوت مرض سے شل چہ
خوی کو قرب ہو جو جان سے خوشی و احسان و دیندہ کہ
ہم قابل ہو کہ کھانے کیے کہین ہر سے کام وقت کے
سرفہر و قرب سے خوشی کا خون و شہید خوشی کی خوشی ہو
سرفہر دلت بہترین رنگ کا چہرہ جو کہ وہ درید

آب میوہ نہ کر دین کا خیال کیا کہ کسی سنگرو کو دین جن قضا
ہے تہا تہا تو سوزن بن گیا کہ درمناقی رب سے موت و فرگ
کون تو عالم میں نہت ہو کر نہ خود مر اس سے موت کیسے ہو
گاز تو کو غافلہ شکر سے کیا قوت ہو کہ جان کا پس چہر
لیک دقت آہیگر کو مانی بیکرنا اسکو کی جابگ گری
بیٹھے شی کا خیال غرض میں کیا کہ جب گاز خوش ہو جو جری
قوت پہلی کو وہ اپنے ہو کر کہنے سے قوت مرض ش نظر
و حق ہے قوت اہلی بشر قوت چیزی کی سے اسکو فر
پر مرض ہے ہر ام غریب کی کہ وہ کھانا سازن ہو ایک گل
از رو نہ کر سست پادول کی کمان قوت سازات فیک
وہ نہ اندک خاکسگان حق کی ہے کہ گو کہ کے کھا چاہن اسے
ہو خدا خوش غرض سے اسے اسطیان کو دھوان تو خوش
پر زقون حق شہید ہو کہ اس خدا کو کہ نہ حاجت تھی کی
دل نہ ایا تا کی ہر ایک پائے دل صفا ہر طے بس ہر یک
صورت انسان کی دل کی طرح جسم حق کی کو جس جس کی
توقا سے ہر کسی کی انداز قرب سے ہر چیز کو کنڈا
جو شاہد ہو سار کے قویب ہوا تو دونوں کو ان کی قویب
قرب مردن سے پہلے ہر قرب سنگ جن سے یہ نہ ہو شکر
قرب یا مان خاک سے پیدا ہو یہ وہ اور کیان دگل کو دھوا
قرب ہر سے کہ وہ خودی ہو خوشی اور ناجی اور نری
کھا اپنا خودی و کھا اپنے قرب کو یا قوت مرض سے شل چہ
خوی کو قرب ہو جو جان سے خوشی و احسان و دیندہ کہ
ہم قابل ہو کہ کھانے کیے کہین ہر سے کام وقت کے
سرفہر و قرب سے خوشی کا خون و شہید خوشی کی خوشی ہو
سرفہر دلت بہترین رنگ کا چہرہ جو کہ وہ درید

آب میوہ نہ کر دین کا خیال کیا کہ کسی سنگرو کو دین جن قضا
ہے تہا تہا تو سوزن بن گیا کہ درمناقی رب سے موت و فرگ
کون تو عالم میں نہت ہو کر نہ خود مر اس سے موت کیسے ہو
گاز تو کو غافلہ شکر سے کیا قوت ہو کہ جان کا پس چہر
لیک دقت آہیگر کو مانی بیکرنا اسکو کی جابگ گری
بیٹھے شی کا خیال غرض میں کیا کہ جب گاز خوش ہو جو جری
قوت پہلی کو وہ اپنے ہو کر کہنے سے قوت مرض ش نظر
و حق ہے قوت اہلی بشر قوت چیزی کی سے اسکو فر
پر مرض ہے ہر ام غریب کی کہ وہ کھانا سازن ہو ایک گل
از رو نہ کر سست پادول کی کمان قوت سازات فیک
وہ نہ اندک خاکسگان حق کی ہے کہ گو کہ کے کھا چاہن اسے
ہو خدا خوش غرض سے اسے اسطیان کو دھوان تو خوش
پر زقون حق شہید ہو کہ اس خدا کو کہ نہ حاجت تھی کی
دل نہ ایا تا کی ہر ایک پائے دل صفا ہر طے بس ہر یک
صورت انسان کی دل کی طرح جسم حق کی کو جس جس کی
توقا سے ہر کسی کی انداز قرب سے ہر چیز کو کنڈا
جو شاہد ہو سار کے قویب ہوا تو دونوں کو ان کی قویب
قرب مردن سے پہلے ہر قرب سنگ جن سے یہ نہ ہو شکر
قرب یا مان خاک سے پیدا ہو یہ وہ اور کیان دگل کو دھوا
قرب ہر سے کہ وہ خودی ہو خوشی اور ناجی اور نری
کھا اپنا خودی و کھا اپنے قرب کو یا قوت مرض سے شل چہ
خوی کو قرب ہو جو جان سے خوشی و احسان و دیندہ کہ
ہم قابل ہو کہ کھانے کیے کہین ہر سے کام وقت کے
سرفہر و قرب سے خوشی کا خون و شہید خوشی کی خوشی ہو
سرفہر دلت بہترین رنگ کا چہرہ جو کہ وہ درید

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

دربار تیرہ و حریف کار ہو تیرگی جائے دلگ انوار ہو
گر گرسا کان ملک مردہ ہو بری اور مدگی سے ددر
مستعد اندر سے برنگ غم ہو نیک رنگ سین ہوا گن مار
جو کہ سے قریب نوک اسکو لے لے میں غم نہن لامت سے کر
میں ہون قوافل نا ان کی کوئی آتش کون آہن ہوت
سلگ آہن نورنگ آتش کا ہے پر کو نامش آگ کا دعوی کر
جو کہ سے سہل شیخ زنگ آہن ناماری کا دعوی سے لڑ
جو کہ کا لٹ اور رنگ بازن وہ کے آتش پھن پھن پھن
آگ شہیں دسہ کر شاہ آہن آہن قیو کے پیر کو کہ سے
آگ جو لایہ و دگرنگ کرے آہن کو اپنے پرے پیر کو کہ سے
آدی ہو دے اندر سے جو سے سو ملک اس چاہے
دور کوئی مسعود پر تل ملک جسکی مان رکھی ہو دگرنگ
آگ کیا دور لو کیا قریب آہن شہید اور قریب پر ہنہو
چاند کہ دور یا میں کتر کہاں اور لب و پاہر دگرنگ آہن
گرچہ مدد ہا کہ تود سے جا پیر پر نہ لگو میر جو خاک تیر
قتل حاکم میری نہ آکر ہو خون ستا حاکم شہید ہو
پتوں جیکہ کے پلے آہن چلڑ جو شکے اجل دیکھ آہن چل
سے ادب حاضر تھلا غایت کا حالت غیر سے آہن در رہے
حوض کے گراؤن تھلا تھلا حوض کے باہر سرور سے پا کے پیر
پاک کہ حوض سے حوض سے پیر دیکھ پاکی سے اپنی اندر سے
پاک کے پیر پاکی میں سے پاکی اور پاکی ہم کی بھی کی تو
کیو کہ دل اک حوض ہر کین کردہ پاکی طر رکھا ہے ان
پاک لکھ جیتی سے در در اندر اندر خیم کے کو چور
پیر ستا لکس جان میں کر پاکی طر پاکی پاکی کو کہ سے پاکی
نولا آورو سے پاکی جسد ابر لاکر کہہ کر آئی ہے نیا

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور
دربار تیرہ و حریف کار ہو تیرگی جائے دلگ انوار ہو
گر گرسا کان ملک مردہ ہو بری اور مدگی سے ددر
مستعد اندر سے برنگ غم ہو نیک رنگ سین ہوا گن مار
جو کہ سے قریب نوک اسکو لے لے میں غم نہن لامت سے کر
میں ہون قوافل نا ان کی کوئی آتش کون آہن ہوت
سلگ آہن نورنگ آتش کا ہے پر کو نامش آگ کا دعوی کر
جو کہ سے سہل شیخ زنگ آہن ناماری کا دعوی سے لڑ
جو کہ کا لٹ اور رنگ بازن وہ کے آتش پھن پھن پھن
آگ شہیں دسہ کر شاہ آہن آہن قیو کے پیر کو کہ سے
آگ جو لایہ و دگرنگ کرے آہن کو اپنے پرے پیر کو کہ سے
آدی ہو دے اندر سے جو سے سو ملک اس چاہے
دور کوئی مسعود پر تل ملک جسکی مان رکھی ہو دگرنگ
آگ کیا دور لو کیا قریب آہن شہید اور قریب پر ہنہو
چاند کہ دور یا میں کتر کہاں اور لب و پاہر دگرنگ آہن
گرچہ مدد ہا کہ تود سے جا پیر پر نہ لگو میر جو خاک تیر
قتل حاکم میری نہ آکر ہو خون ستا حاکم شہید ہو
پتوں جیکہ کے پلے آہن چلڑ جو شکے اجل دیکھ آہن چل
سے ادب حاضر تھلا غایت کا حالت غیر سے آہن در رہے
حوض کے گراؤن تھلا تھلا حوض کے باہر سرور سے پا کے پیر
پاک کہ حوض سے حوض سے پیر دیکھ پاکی سے اپنی اندر سے
پاک کے پیر پاکی میں سے پاکی اور پاکی ہم کی بھی کی تو
کیو کہ دل اک حوض ہر کین کردہ پاکی طر رکھا ہے ان
پاک لکھ جیتی سے در در اندر اندر خیم کے کو چور
پیر ستا لکس جان میں کر پاکی طر پاکی پاکی کو کہ سے پاکی
نولا آورو سے پاکی جسد ابر لاکر کہہ کر آئی ہے نیا

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں و فیوض و کثرات و احوال و امور

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پیراں کی ترقی و ترقی و ترقی

پایان سوره بقره نوری سوره

کلیه حاکم کرد که کلام بر چه تنگ بین است
و کلام شاه چون خوب عالم بنام شریک و ادب است
سکون که اختیار باب بر ملا است از خون زلفان من
ایستادند شریک و انتباهی با من و در مقام مثل کے
در یک روز یا غرضی که یک بار که رشید بنام
دور و کلان با ایسی حسن که خود را کفر از آید
سارے کشتن و حاشین بود که عالم است مدبش چو
یک و نام که با من بود و در حضور دوس لاجرم
جو هر یک عالم کینے بر چنان لازم آید قتل و احکام
انها که کس قوم راه که کس انخلو حاکم
چون ترسا که هستی بران اس خداست حکم انچه
چون قبول انچه مقبول بود که و لیسکا بر انچه من سر
شاه کادل است بر خون عصمت خداست عظیم که کس
زردا نعل و زرد که خطر کفر کند اسے پویشتر
یرسمان مغل بنی رشک که در خون سی آتش بین
چون یوسف بر سر کلاه ای حد که خیر باست خود را
ایستاد اس پیشتره خویش که بوسعت بر یک مقبول
گردیوست لگ خایچه بر ایید بنوا بن زنگنه بر چا
نرم کس لگ لگ از دست که انکا کانا دجبا فسق
که مدد لگ که کو به بنی بنی مانع بر سوا ایست که کمر
در چشمه حاد که مشرقو بیضی شکر در صورت از او
مشتر و ارس که در از او هر کس که صورت به چهره خد
مشتر و ارس که در از او هر کس که صورت به چهره خد
گند و زانی که بر امدان بن خواران که هر کس که
گندگی غنی دون بن جوهری مشر که بن هر کس که

است که در کشیدن بنام
و در این شان زماره وقت
چون که در وقت زلفان بود
یک سوار و مرد و شاه عظیم
در چو در یاسه زمان در وقت
آفتاب خویش را زده نمود
بلایوت در و ستموشت عالم از وی است گشت محشر
چون که در دست خدای بود
چون سفیان را بود که یک
ایشان را گفتی قوم را بود که
چون ترسایین امان آنچه
چون قبول دست مقبول بود
چون دل که شاه زلفان خود
زردا نعل و زرد که خطر کفر کند
یرسمان مغل بنی رشک که در خون
چون یوسف بر سر کلاه ای حد
ایستاد اس پیشتره خویش که
گردیوست لگ خایچه بر ایید
نرم کس لگ لگ از دست که
که مدد لگ که کو به بنی بنی
در چشمه حاد که مشرقو بیضی
مشتر و ارس که در از او هر
مشتر و ارس که در از او هر
گند و زانی که بر امدان بن
گندگی غنی دون بن جوهری

کلیه حاکم کرد که کلام بر چه تنگ بین است
و کلام شاه چون خوب عالم بنام شریک و ادب است
سکون که اختیار باب بر ملا است از خون زلفان من
ایستادند شریک و انتباهی با من و در مقام مثل کے
در یک روز یا غرضی که یک بار که رشید بنام
دور و کلان با ایسی حسن که خود را کفر از آید
سارے کشتن و حاشین بود که عالم است مدبش چو
یک و نام که با من بود و در حضور دوس لاجرم
جو هر یک عالم کینے بر چنان لازم آید قتل و احکام
انها که کس قوم راه که کس انخلو حاکم
چون ترسا که هستی بران اس خداست حکم انچه
چون قبول انچه مقبول بود که و لیسکا بر انچه من سر
شاه کادل است بر خون عصمت خداست عظیم که کس
زردا نعل و زرد که خطر کفر کند اسے پویشتر
یرسمان مغل بنی رشک که در خون سی آتش بین
چون یوسف بر سر کلاه ای حد که خیر باست خود را
ایستاد اس پیشتره خویش که بوسعت بر یک مقبول
گردیوست لگ خایچه بر ایید بنوا بن زنگنه بر چا
نرم کس لگ لگ از دست که انکا کانا دجبا فسق
که مدد لگ که کو به بنی بنی مانع بر سوا ایست که کمر
در چشمه حاد که مشرقو بیضی شکر در صورت از او
مشتر و ارس که در از او هر کس که صورت به چهره خد
مشتر و ارس که در از او هر کس که صورت به چهره خد
گند و زانی که بر امدان بن خواران که هر کس که
گندگی غنی دون بن جوهری مشر که بن هر کس که

امانت اس میں ہو کر دی کہ ہمارے ہاں سے جو ہے منقول
ترجمہ اس کے لیے ہوں نہ کہ تو کہ ہوں نقل کا دوسری کس
گشت کر کے گشت دہرہ ہو جیسے تاکہ کیا سے دریا
کہد کیا گشت زبیر مار کر اور کیا اس گروہ خوشوار کو
بار ڈالا اس ماموستہ جیسے اور جو ہم اس آشوب کے
مکات گشت ہو دی جسم گران زہرہ ہونے پہنچی اسرار بیان
اس کی جان دیکھ بہشت دیکھ عجب ہر مانے ملازمہ کو
کرے ظاہر کا نام دیکھ کر دے ظاہر کو مکر دو کو
سارے گاؤں کا شریطان تا ہر فرد تم سے اکیلی جان
گاہ فصل اپنے کو جلدی ہائی گاہ زہرہ ہر وی وری
دوسرے دوسرے شہر بار کا جال دھارن اور ہر ملک کو
ہر جگہ کرنا ظفر حکمران و النون و لے ہو دینے

آزاد گوشت با ہم من مانت جو پیشہ اگر کا دوسری اقل
زہرہ گوشت کا خوش شہر جو گشت کا دوسری کس شرم
زہرہ شکر گشت زخم دم گاؤں جو سوز کیا شہر شاد
گشت زبیر گشت سسلا نامور از زہرہ خوشوار را
گفت دین کین ہاوست گشت زخم آشوب بیان گشت
چونکہ گشت گردان ہم گران زہرہ گشت اسرار دین
جان دیکھ بہشت و مارا داندہ جلا سوار را
و اما جان خوشان دورا داندہ دم زہرہ دورا
گاؤں گشت بہشت از شریطان تا ہر فرد تم سے اکیلی جان
این سخن را قطع دیا بیان جو حال از منزل با مرمان آگ
این سخن را قطع دیا بیان جو حال از منزل با مرمان آگ
برج کران و کیا میت و النون با مرمان

جگو سوہ پنے پاس کے جلد ہیج کر لو لہذا راب دور
ہاویں گشت ہمین دورستان جو عین لین حکوم بیان
عقل کے دریا کا کیا حال کہیں بیان گشت عقل پے
کہ دوسرے جو پنے نور پنے زبیر گشت عشا کوئی کر کے
سمت چھپا یہ بات کہیں ہم گشت بہشت گشت گشت
ہم چین کو ذرا گداز دور و حلیہ و اعلا سے جو تو
دو تن کو راہین کو شریک او کو کس عقل پر کریتول
رازا پناہ کچھ لڑا و پناہ شہر پناہ و این پناہ
ہم چین صادق دوسرے گشت دونوں راہین کو شریک
دو تن سے راز چہ بیان کرے ظاہر و دھجیان کر
چون ذوالنون آئے پنے جوان غلامی ہائی شین جو اتمان
گاہ بیان دین اور کیا لاف گشت دینا کوئے و الا لا حق
دور اور پنے گاہ بیان دینا کوئے و الا لا حق

چون رسیدن آن نزد یک و ایک بر زہرہ کیا شہر انوار
بابو گفتند از دستان ہر پیشہ ہم پناہ بیان
چوئے او را عقل و فہم این ہر بیان بہت جرات
دو تن کے رسید و راست چون شود عشا شہر اعدا
و اگر از با بیان این سخن اما ہم با این کین لا
مرجان را شہر دور کرد با بدویش و دل جو کرد
راز را اندر بیان با عجب او کو کچھ مل و عقلی آجیب
راز را اندر بیان او شہر او کو دینا رہا کینی دما
عجب صادق و حق دل عالم در دما و مل تو بہت ہم
راز را از ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
چونکہ ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
عقل ظاہر و دھجیان کرے ظاہر و دھجیان کر
ہر جیسے راز بیان کر دھجیان کر دھجیان کر

۶۰

چون رسیدن آن نزد یک و ایک بر زہرہ کیا شہر انوار
بابو گفتند از دستان ہر پیشہ ہم پناہ بیان
چوئے او را عقل و فہم این ہر بیان بہت جرات
دو تن کے رسید و راست چون شود عشا شہر اعدا
و اگر از با بیان این سخن اما ہم با این کین لا
مرجان را شہر دور کرد با بدویش و دل جو کرد
راز را اندر بیان با عجب او کو کچھ مل و عقلی آجیب
راز را اندر بیان او شہر او کو دینا رہا کینی دما
عجب صادق و حق دل عالم در دما و مل تو بہت ہم
راز را از ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
چونکہ ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
عقل ظاہر و دھجیان کرے ظاہر و دھجیان کر
ہر جیسے راز بیان کر دھجیان کر دھجیان کر

چون رسیدن آن نزد یک و ایک بر زہرہ کیا شہر انوار

چون رسیدن آن نزد یک و ایک بر زہرہ کیا شہر انوار
بابو گفتند از دستان ہر پیشہ ہم پناہ بیان
چوئے او را عقل و فہم این ہر بیان بہت جرات
دو تن کے رسید و راست چون شود عشا شہر اعدا
و اگر از با بیان این سخن اما ہم با این کین لا
مرجان را شہر دور کرد با بدویش و دل جو کرد
راز را اندر بیان با عجب او کو کچھ مل و عقلی آجیب
راز را اندر بیان او شہر او کو دینا رہا کینی دما
عجب صادق و حق دل عالم در دما و مل تو بہت ہم
راز را از ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
چونکہ ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
عقل ظاہر و دھجیان کرے ظاہر و دھجیان کر
ہر جیسے راز بیان کر دھجیان کر دھجیان کر

چون رسیدن آن نزد یک و ایک بر زہرہ کیا شہر انوار
بابو گفتند از دستان ہر پیشہ ہم پناہ بیان
چوئے او را عقل و فہم این ہر بیان بہت جرات
دو تن کے رسید و راست چون شود عشا شہر اعدا
و اگر از با بیان این سخن اما ہم با این کین لا
مرجان را شہر دور کرد با بدویش و دل جو کرد
راز را اندر بیان با عجب او کو کچھ مل و عقلی آجیب
راز را اندر بیان او شہر او کو دینا رہا کینی دما
عجب صادق و حق دل عالم در دما و مل تو بہت ہم
راز را از ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
چونکہ ذوالنون پناہ بیان کر بیان و از نقد جان
عقل ظاہر و دھجیان کرے ظاہر و دھجیان کر
ہر جیسے راز بیان کر دھجیان کر دھجیان کر

Handwritten notes at the top of the page, likely a preface or commentary, written in a cursive script.

Main body of handwritten text, organized into two columns. The script is a dense, cursive style typical of Urdu manuscripts.

Extensive handwritten notes on the right margin, continuing the discourse or providing additional commentary.

یوں کہ جسے دست نیست و دست نیست
شمار آنی که بر تیرہ با قدر سے
سیرکس این از عوالم سے
گرو گروں و ریوہیں کئے سے
دست یغیرن تیرہ لڑکیوں سے
ہیں محبت سے ہوں شیریں خان
اور محبت ہی سے صافی دریم
اور محبت ہی سے ناگناں غر
اور محبت ہی سے دوسرے کئے
اور محبت سے ہوا دینچ پونا
اور محبت ہی سے ہوا کارو
اور محبت ہی سے ہوا رخ ملک
اور محبت سے الم شادی ہے
اور محبت ہی سے ہوا پیش قدم
اور محبت سے ہوا پیش قدم
اور محبت ہی سے ہوا قدم
یہ محبت ہی کی وجہ عقل ہے
عقل ناقص عشق کی ایک رکھ
عقل ناقص و عاشق کی ایک
جو کہیں عقل ناقص کو برسر
کیونکہ ناقص تن ہے یا تمام
کیونکہ ناقص تن ہمارے ہی
عقل ناقص کی ایک رکھ دور
کہ در عوالم و عشق کا عقل

گفت من اندست دست نیست
شعر آری کہ کجی علی اگر گفت
چون ہم از دایم از انعام تو
گور کجی کی کجی فریاد و داد
لرت دست تکر بخش خود آ
از محبت نمانا بین شود
از محبت و ہا ماسے شود
از محبت خار با گل سے شود
از محبت دہا نختی سے شود
از محبت برن گلش می شود
از محبت نادر می شود
از محبت سگ و رخن میشد
از محبت جن شادی می شود
از محبت پیش رفت می شود
از محبت ستم سخت می شود
از محبت مردہ زنده می شود
از محبت چہ تیرہ دانش بست
دانش ناقص کجا این عشق را
برجادی رنگ مطلوبی چو در
دانش ناقص و دانش فرق را
چونکہ ناقص و عاشق کی ایک
ازک ناقص تن بود در جو
عقل ناقص کی ایک رکھ دور
ازک کی ایک رکھ دور
کہ در عوالم و عشق کا عقل

یوں کہ جسے دست نیست و دست نیست
شمار آنی که بر تیرہ با قدر سے
سیرکس این از عوالم سے
گرو گروں و ریوہیں کئے سے
دست یغیرن تیرہ لڑکیوں سے
ہیں محبت سے ہوں شیریں خان
اور محبت ہی سے صافی دریم
اور محبت ہی سے ناگناں غر
اور محبت ہی سے دوسرے کئے
اور محبت سے ہوا دینچ پونا
اور محبت ہی سے ہوا کارو
اور محبت ہی سے ہوا رخ ملک
اور محبت سے الم شادی ہے
اور محبت ہی سے ہوا پیش قدم
اور محبت سے ہوا پیش قدم
اور محبت ہی سے ہوا قدم
یہ محبت ہی کی وجہ عقل ہے
عقل ناقص عشق کی ایک رکھ
عقل ناقص و عاشق کی ایک
جو کہیں عقل ناقص کو برسر
کیونکہ ناقص تن ہے یا تمام
کیونکہ ناقص تن ہمارے ہی
عقل ناقص کی ایک رکھ دور
کہ در عوالم و عشق کا عقل

یوں کہ جسے دست نیست و دست نیست
شمار آنی که بر تیرہ با قدر سے
سیرکس این از عوالم سے
گرو گروں و ریوہیں کئے سے
دست یغیرن تیرہ لڑکیوں سے
ہیں محبت سے ہوں شیریں خان
اور محبت ہی سے صافی دریم
اور محبت ہی سے ناگناں غر
اور محبت ہی سے دوسرے کئے
اور محبت سے ہوا دینچ پونا
اور محبت ہی سے ہوا کارو
اور محبت ہی سے ہوا رخ ملک
اور محبت سے الم شادی ہے
اور محبت ہی سے ہوا پیش قدم
اور محبت سے ہوا پیش قدم
اور محبت ہی سے ہوا قدم
یہ محبت ہی کی وجہ عقل ہے
عقل ناقص عشق کی ایک رکھ
عقل ناقص و عاشق کی ایک
جو کہیں عقل ناقص کو برسر
کیونکہ ناقص تن ہے یا تمام
کیونکہ ناقص تن ہمارے ہی
عقل ناقص کی ایک رکھ دور
کہ در عوالم و عشق کا عقل

سہ ماہیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

بیشیہ کی تاریخ از سر نو تصدیق ۱۱۰ مسہ شمس ۱۱۰۰

کتابخانه ملی ایران
تاسیس شده در سال ۱۳۰۲
محل نگهداری اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

آورد اس غور سینه سلاطین
قندره و سورت کس و دیا
خاک را خاک مالاک اسکی چو گرد
خاک آرد هم یکی بر خاک مالاک
الستامه الشفتت فوئیس
خاک تو خفیت منی نیک
وه لطافت پس زما را نیست
گر کس سلی هوا را نکو
پس و ما کف بصلع الشرا
گر چو او را کو سلی کرست
گر زین و آب کو سلی کرست
کس طاقت چکس کین کین
سایق و کر میفرست
بولد انفس کو که جالبیس
آسمان پر آم کانه
بامطیع و ملت او مله
کام بے ملت چیرا بی سسی
عادت چو کوبین برون نشیر
مین کون و کباب تو را جو
مین کون و کباب سس بال
مین کون خورشید چو سوز
چشم خون کور و مین
سردین من دگا مسیاد
انجام کرنا فلسفه کمال
چیز اس کاغذی من کمال

فر و زمان آفتاب آرد بام
قندره کو هر وحدت سدر
کر کف خاکس شود مالاک
خاک آرد هم یکی بر خاک مالاک
۱۱ معاء الشفتت فوئیس
خاک تو خفیت منی نیک
وه لطافت پس زما را نیست
گر کس سلی هوا را نکو
پس و ما کف بصلع الشرا
گر چو او را کو سلی کرست
گر زین و آب کو سلی کرست
کس طاقت چکس کین کین
سایق و کر میفرست
بولد انفس کو که جالبیس
آسمان پر آم کانه
بامطیع و ملت او مله
کام بے ملت چیرا بی سسی
عادت چو کوبین برون نشیر
مین کون و کباب تو را جو
مین کون و کباب سس بال
مین کون خورشید چو سوز
چشم خون کور و مین
سردین من دگا مسیاد
انجام کرنا فلسفه کمال
چیز اس کاغذی من کمال

آورد اس غور سینه سلاطین
قندره و سورت کس و دیا
خاک را خاک مالاک اسکی چو گرد
خاک آرد هم یکی بر خاک مالاک
الستامه الشفتت فوئیس
خاک تو خفیت منی نیک
وه لطافت پس زما را نیست
گر کس سلی هوا را نکو
پس و ما کف بصلع الشرا
گر چو او را کو سلی کرست
گر زین و آب کو سلی کرست
کس طاقت چکس کین کین
سایق و کر میفرست
بولد انفس کو که جالبیس
آسمان پر آم کانه
بامطیع و ملت او مله
کام بے ملت چیرا بی سسی
عادت چو کوبین برون نشیر
مین کون و کباب تو را جو
مین کون و کباب سس بال
مین کون خورشید چو سوز
چشم خون کور و مین
سردین من دگا مسیاد
انجام کرنا فلسفه کمال
چیز اس کاغذی من کمال

کتابخانه ملی ایران
تاسیس شده در سال ۱۳۰۲
محل نگهداری اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

کتابخانه ملی ایران
تاسیس شده در سال ۱۳۰۲
محل نگهداری اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

پایان ہوا یعنی تیرہ سو بیس سو

لکھنؤ دھرم پور کے سرسبز دھارم جہاں ۵۵۰ فٹس میں پائے مال کا پیرا لگا گیا ہے اور پیرا ۱۱۰۰

پایان ہوا یعنی تیرہ سو بیس سو
 لکھنؤ دھرم پور کے سرسبز دھارم جہاں ۵۵۰ فٹس میں پائے مال کا پیرا لگا گیا ہے اور پیرا ۱۱۰۰

مین زمین ایک کو چندان کروان
 اب پھر چہ میں لائے کوں با
 فلسفی منطق ایک بس ذلیل
 اگر اس کی بات کے با دلیل
 جرتی ہے آیت اتنے زور سے
 یکا میں لائون پانی کو دس کے
 ساتھ تیری ہر تیر کہ ال
 اب کوئے سے میں لاؤ نکال
 شب کو سوا دیکھ ایک مرضہ اک
 ملا چہ اسے مانو اکیا
 بولان دو چہ میں سے تو
 لاجرت تو کو صادق ہے تو
 ہر مٹا تو یا بانو اب کو
 نور اکھن کا پادو ستو
 کہ ہا متعار اور دناگر
 دو گنا نرا آتا سر بسر
 پڑ متعار اپنے دست ہے
 دوق تو یکا کو کہ ہرست ہر
 زشتی اعمال نے اسکے اخی
 رواہ دل اسکے بند کی
 امتداد و ایا بیسم سے
 از شکل ہو گیا ممکن سے
 ایسے ہی ایک اسکا کہ کسی
 زکو تا جابک صلح کر کے
 دل ہر مٹتی ہے شمسنگر
 کیسے بجا تو یہ کہتی کے لے
 چون شمشب کوں کیسے لڑو
 جو دھاسے کوہ خوش کرے
 یا مقوس نے جو حضرت سے کہا
 سوت تجھ قابل مکتی ہوا
 یہ کو مایں کرانے منع ہے
 سنگ سخت اک خاک قابل کو کر
 سجدہ ہر دل کا نہیں دستور
 حذر و مت کی نہ ہر مزدور کے
 اس کو صبر ہر دم کر گناہ
 کو گردن تو بہ دہر پاؤں پناہ
 آج تاب اک باجو تو یکا لیس
 ابرو کی شرط ہے تو یہ کو بس
 آگ پانی پیسے بس میوہ کو
 ابرو کی ہے ضرر اس شہوہ کو
 ہوتہ چونک برق دل اور چہ
 کہ تجھ آتش غضب کی کاوشم
 جینک گراں ہوا بر سیاہ
 جینک خندان سو دوزخ آہ
 کہ یہ پیدائش دوق عمل
 کہ ہر ماری جینک آئینہ ال
 کہ گنہ گراں جینک کو سے باجین
 کہ غیبت عدا بہت سے باجین

اب زور ہر باجین کسم
 اب راجہ چہ کہ ارد گرد
 فلسفی منطق و ستان
 چونک چہ بندہ اور الجسد
 باہر غفلت و تیزی تہ
 اب زور ایم از پستی زہر
 شب بخت و دریا و کشتی
 دو پانچم ہر دوشش کو کر
 گفت زمین دو چہ میں شفی
 باہر لورے بار بار صادقی
 زور ہرست و دو چہ میں کوہ
 نور فائیں از دوشش پادو
 گرما نالہ سے دو مشتق شش
 نور رستا زکرم ظاہر شش
 ایک امتداد و ایا بیسم سے
 زشتی اعمال دشواری محمود
 از ناز و امتداد آن قلیل
 گفت ممکن از صبر کس شہل
 چہ میں ہر ممکن از ہمدرد
 مس کند زور و اسلے ماہو
 دل چہ میں ہر ممکن گشت
 چون شک تو یہ آواز ہرست
 چون شمشب کوں کیسے لڑو
 جو دھاسے کوہ خوش کرے
 یا مقوس نے جو حضرت سے کہا
 سوت تجھ قابل مکتی ہوا
 یہ کو مایں کرانے منع ہے
 سنگ سخت اک خاک قابل کو کر
 سجدہ ہر دل کا نہیں دستور
 حذر و مت کی نہ ہر مزدور کے
 اس کو صبر ہر دم کر گناہ
 کو گردن تو بہ دہر پاؤں پناہ
 آج تاب اک باجو تو یکا لیس
 ابرو کی شرط ہے تو یہ کو بس
 آگ پانی پیسے بس میوہ کو
 ابرو کی ہے ضرر اس شہوہ کو
 ہوتہ چونک برق دل اور چہ
 کہ تجھ آتش غضب کی کاوشم
 جینک گراں ہوا بر سیاہ
 جینک خندان سو دوزخ آہ
 کہ یہ پیدائش دوق عمل
 کہ ہر ماری جینک آئینہ ال
 کہ گنہ گراں جینک کو سے باجین
 کہ غیبت عدا بہت سے باجین

اب زور ہر باجین کسم
 اب راجہ چہ کہ ارد گرد
 فلسفی منطق و ستان
 چونک چہ بندہ اور الجسد
 باہر غفلت و تیزی تہ
 اب زور ایم از پستی زہر
 شب بخت و دریا و کشتی
 دو پانچم ہر دوشش کو کر
 گفت زمین دو چہ میں شفی
 باہر لورے بار بار صادقی
 زور ہرست و دو چہ میں کوہ
 نور فائیں از دوشش پادو
 گرما نالہ سے دو مشتق شش
 نور رستا زکرم ظاہر شش
 ایک امتداد و ایا بیسم سے
 زشتی اعمال دشواری محمود
 از ناز و امتداد آن قلیل
 گفت ممکن از صبر کس شہل
 چہ میں ہر ممکن از ہمدرد
 مس کند زور و اسلے ماہو
 دل چہ میں ہر ممکن گشت
 چون شک تو یہ آواز ہرست
 چون شمشب کوں کیسے لڑو
 جو دھاسے کوہ خوش کرے
 یا مقوس نے جو حضرت سے کہا
 سوت تجھ قابل مکتی ہوا
 یہ کو مایں کرانے منع ہے
 سنگ سخت اک خاک قابل کو کر
 سجدہ ہر دل کا نہیں دستور
 حذر و مت کی نہ ہر مزدور کے
 اس کو صبر ہر دم کر گناہ
 کو گردن تو بہ دہر پاؤں پناہ
 آج تاب اک باجو تو یکا لیس
 ابرو کی شرط ہے تو یہ کو بس
 آگ پانی پیسے بس میوہ کو
 ابرو کی ہے ضرر اس شہوہ کو
 ہوتہ چونک برق دل اور چہ
 کہ تجھ آتش غضب کی کاوشم
 جینک گراں ہوا بر سیاہ
 جینک خندان سو دوزخ آہ
 کہ یہ پیدائش دوق عمل
 کہ ہر ماری جینک آئینہ ال
 کہ گنہ گراں جینک کو سے باجین
 کہ غیبت عدا بہت سے باجین

۵۶

پایان ہوا یعنی تیرہ سو بیس سو
 لکھنؤ دھرم پور کے سرسبز دھارم جہاں ۵۵۰ فٹس میں پائے مال کا پیرا لگا گیا ہے اور پیرا ۱۱۰۰

سیرِ اہلِ یوسفی ترجمہ کتبِ فتویٰ اومی ستوری

ہیں تاہم اس مسئلہ میں بابر سوانح و عیادت کو نہایت اہمیت دیکھ کر ان کے خلاف اس کے

تہ جیتا کر نہ جیت گیا۔

[illegible]

عورتیں
نویں گلی پر دست دیا
آستان میں کھینچ کر اور آگے میں
وہاں میں کھینچ کر اور آگے میں

ویکھو یوں میں کرتا رکھ کر تو عارم
 ہر چیز اور درمیان ہی نہیں
 پس چکا کردان تجھ پر ہر شے
 گریبان سب میری جیروں پر
 اس طرح کہ نہ تیرا چارہ ادا ہوا
 لولا دہنہ تھے پیدا کیسا
 بولے موسیٰ ہاے تو بہتر ہوا
 انے سلمان تو ہوا کا فر ہوا
 کسی بیہودگی اور کتہہ سے
 کھٹے نہ کے جہان کتہہ
 جوتی کور با تا با لہن سے تھے
 نیکر تو اس بیانے خلق کو
 گرد آئی تلک پیکرین ہر دھن کو
 کرتا جانے ہر کسے ہر او و
 دوستی بے عقل کی ہر دشمنی
 کس کتا ہے چا مونسے تو
 دو درمچہ ہو ہے بالیدگی
 گریہ بند کے پیکر کتہ
 جھکا آئی خنہ نہ قید
 جو کہے بیع و بے بیع ہوا
 خاص حق کو بے ادب کر دیکھو
 قاتل کر کے کہ کرم کو
 مستعدی ہلاکت کا ہودو
 خالصہ قہر لہے ہر عورت کی
 دست دیا ہے ہر آسائش کے
 نہ لیل و نہ لیل اسکا چاہی

گریہ ہر چا عداوت دامن دوام
 گریہ ہر دنا ہنسے روضہ میں
 سازم و از دم چہیت ہر شے
 لے خدا سے تو بہ نہ رہی سن
 زن نمنا ہو دہ ملکات شان
 گفت با آنکس کہ ما را فرید
 گفت موسیٰ ہاے نہ ہر شے
 انجنہا بہت انجنہا کتہ
 گشت کر تو جہان را گفت و
 جبارت و با تا با لہن ہر شے
 گریہ بند ہی تو بن خلق را
 انے گریہ دستا میں روزی
 گریہ بند ہی تو بن خلق را
 دوستی بے عقل کی ہر دشمنی
 کس کتا ہے چا مونسے تو
 دو درمچہ ہو ہے بالیدگی
 گریہ بند کے پیکر کتہ
 جھکا آئی خنہ نہ قید
 جو کہے بیع و بے بیع ہوا
 خاص حق کو بے ادب کر دیکھو
 قاتل کر کے کہ کرم کو
 مستعدی ہلاکت کا ہودو
 خالصہ قہر لہے ہر عورت کی
 دست دیا ہے ہر آسائش کے
 نہ لیل و نہ لیل اسکا چاہی

روضہ و شہرت بیاد میں مقام
 ہر چا عداوت دامن دوام
 سازم و از دم چہیت ہر شے
 لے خدا سے تو بہ نہ رہی سن
 زن نمنا ہو دہ ملکات شان
 گفت با آنکس کہ ما را فرید
 گفت موسیٰ ہاے نہ ہر شے
 انجنہا بہت انجنہا کتہ
 گشت کر تو جہان را گفت و
 جبارت و با تا با لہن ہر شے
 گریہ بند ہی تو بن خلق را
 انے گریہ دستا میں روزی
 گریہ بند ہی تو بن خلق را
 دوستی بے عقل کی ہر دشمنی
 کس کتا ہے چا مونسے تو
 دو درمچہ ہو ہے بالیدگی
 گریہ بند کے پیکر کتہ
 جھکا آئی خنہ نہ قید
 جو کہے بیع و بے بیع ہوا
 خاص حق کو بے ادب کر دیکھو
 قاتل کر کے کہ کرم کو
 مستعدی ہلاکت کا ہودو
 خالصہ قہر لہے ہر عورت کی
 دست دیا ہے ہر آسائش کے
 نہ لیل و نہ لیل اسکا چاہی

[illegible]

چند کتابتہ از قلم سید محمد علی حسینی

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

<p>و در میان کب سیم قبل است نورستان خلادری جو یادمان کان و فرایان لغت عشق از عهد دینا جرد عشق در دینا غم عشق نقی آملن بهیوس علی السلام از بهر غزلان شکار</p>	<p>نورستان خلادری جو یادمان کان و فرایان لغت عشق از عهد دینا جرد عشق در دینا غم عشق نقی آملن بهیوس علی السلام از بهر غزلان شکار</p>
<p>و در میان کب سیم قبل است نورستان خلادری جو یادمان کان و فرایان لغت عشق از عهد دینا جرد عشق در دینا غم عشق نقی آملن بهیوس علی السلام از بهر غزلان شکار</p>	<p>نورستان خلادری جو یادمان کان و فرایان لغت عشق از عهد دینا جرد عشق در دینا غم عشق نقی آملن بهیوس علی السلام از بهر غزلان شکار</p>

[illegible][illegible]

علاقہ کے قاضی صاحب نے ایک نوٹ لکھا اور اس کو میری طرف بھیج دیا۔

Handwritten notes at the top of the page, likely serving as a preface or additional commentary.

Main body of handwritten text in the left column, organized into several paragraphs.

Handwritten text in the right column, continuing the discourse or providing related information.

Handwritten notes in the narrow right margin, possibly further commentary or corrections.

Handwritten notes at the bottom of the page, likely concluding remarks or additional references.

۱۵۔ اگر کسی پرستہ کو کچھ تحقیق و درخستین چاہیں ۱۷۱۲ء۔

[illegible]

فبیکرکن ایله خبرو و خوب کار
 گفت اگر من گفتم بر سر زبان
 اگر ترا من گفتم او صاف مار
 مستحق گوید اگر گویم بدست
 بهر وای چه دلان بیکرم ورد
 نه دلش را تاب ماند روزیانه
 بچو برشته پیش گر با شادو
 اندر نه و چله مانند روش
 بچو بیکرم را بی تن زخم
 تا حال از دست من طایفه شود
 چون دلا الله **ایلیه** رجوع
 بپر از دست دراز با لکین
 دست من خبر دیگر و دن خبر
 باصفیان شرح قدرت کرد تا
 خود بدانی چون برآی من خواب
 اگر ترا من گفتم این بخوا
 مرز آنست قوت خود درون بدو
 می شستند رخس خود بر اندام
 از سبب گفتن مرا دستوریت
 هر زمان یک گتم از در و درون
 سحر و یا سحر دان برسته زنجیر
 از خدایا بی ایها سحر شریف
 شکر حق گوید ایها سحر بشو
 دشمنی عاقلان ز خسان بود
 دوستی ابلهان ریخ و ضلال
 این حکایت از مشهور است از
 این حکایت از مشهور است از

[illegible]

۱- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۲- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۳- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۴- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۵- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۶- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۷- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۸- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۹- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔
 ۱۰- حضرت علی (ع) سے فرمایا کہ میں نے تم کو اپنا جانشین مقرر کیا ہے۔

۱۰

کھاہیت اس کی کہ فرور تھا اور تکیہ پیکر کے	کھاہیت اس کی کہ فرور تھا اور تکیہ پیکر کے
اورد باک پیکر کو کھانا پینا	اورد باک پیکر کو کھانا پینا
شیر مرد عالم دین ہر کفرین	شیر مرد عالم دین ہر کفرین
ایک مظلوموں میں سے تین	ایک مظلوموں میں سے تین
اس طرف تین وقت اللہ پیر	اس طرف تین وقت اللہ پیر
دو مہربان پر غل کھین تینوں	دو مہربان پر غل کھین تینوں
کھن رقت اور مرد اور ہیں	کھن رقت اور مرد اور ہیں
یہ تو کیا اسار لگی بار کو کسے	یہ تو کیا اسار لگی بار کو کسے
نہرانی ہے شکار شہر مرد	نہرانی ہے شکار شہر مرد
میں جگہ ہے داک کا دور	میں جگہ ہے داک کا دور
تسلیم کر پانی کو شہر سکرم	تسلیم کر پانی کو شہر سکرم
تا صفا ہم لہجہ کا پڑھا	تا صفا ہم لہجہ کا پڑھا
آب رقت مانے تو باہر تپو	آب رقت مانے تو باہر تپو
رقت اور رقت اس کے نام	رقت اور رقت اس کے نام
اسمان کو زبر پلاہ ستار	اسمان کو زبر پلاہ ستار
کائنات کو ساس کی روئی کمال	کائنات کو ساس کی روئی کمال
چیکہ چہل سے کرا کھاک	چیکہ چہل سے کرا کھاک
گروانی اجڑ سے دفع تو کلام	گروانی اجڑ سے دفع تو کلام
مت چہ مغز سے چہر لکھا شہر	مت چہ مغز سے چہر لکھا شہر
گرد و مری کی مہر تیش ہو	گرد و مری کی مہر تیش ہو
کرت شہر تہن کا پائے دانے دور	کرت شہر تہن کا پائے دانے دور
طوفان کلاہت گرد و کھال	طوفان کلاہت گرد و کھال
گرتہ از کسک ہے کب لطیف چہ	گرتہ از کسک ہے کب لطیف چہ
زاری و گریہ ہے سر لہ قوی	زاری و گریہ ہے سر لہ قوی
بار و دھوپ ہیں بیاہ و دھوپ	بار و دھوپ ہیں بیاہ و دھوپ
طوفان حاجت کو مری بیاہ کیا	طوفان حاجت کو مری بیاہ کیا

کھاہیت اس کی کہ فرور تھا اور تکیہ پیکر کے
اورد باک پیکر کو کھانا پینا
شیر مرد عالم دین ہر کفرین
ایک مظلوموں میں سے تین
اس طرف تین وقت اللہ پیر
دو مہربان پر غل کھین تینوں
کھن رقت اور مرد اور ہیں
یہ تو کیا اسار لگی بار کو کسے
نہرانی ہے شکار شہر مرد
میں جگہ ہے داک کا دور
تسلیم کر پانی کو شہر سکرم
تا صفا ہم لہجہ کا پڑھا
آب رقت مانے تو باہر تپو
رقت اور رقت اس کے نام
اسمان کو زبر پلاہ ستار
کائنات کو ساس کی روئی کمال
چیکہ چہل سے کرا کھاک
گروانی اجڑ سے دفع تو کلام
مت چہ مغز سے چہر لکھا شہر
گرد و مری کی مہر تیش ہو
کرت شہر تہن کا پائے دانے دور
طوفان کلاہت گرد و کھال
گرتہ از کسک ہے کب لطیف چہ
زاری و گریہ ہے سر لہ قوی
بار و دھوپ ہیں بیاہ و دھوپ
طوفان حاجت کو مری بیاہ کیا

وہی کہ

کھاہیت اس کی کہ فرور تھا اور تکیہ پیکر کے
اورد باک پیکر کو کھانا پینا
شیر مرد عالم دین ہر کفرین
ایک مظلوموں میں سے تین
اس طرف تین وقت اللہ پیر
دو مہربان پر غل کھین تینوں
کھن رقت اور مرد اور ہیں
یہ تو کیا اسار لگی بار کو کسے
نہرانی ہے شکار شہر مرد
میں جگہ ہے داک کا دور
تسلیم کر پانی کو شہر سکرم
تا صفا ہم لہجہ کا پڑھا
آب رقت مانے تو باہر تپو
رقت اور رقت اس کے نام
اسمان کو زبر پلاہ ستار
کائنات کو ساس کی روئی کمال
چیکہ چہل سے کرا کھاک
گروانی اجڑ سے دفع تو کلام
مت چہ مغز سے چہر لکھا شہر
گرد و مری کی مہر تیش ہو
کرت شہر تہن کا پائے دانے دور
طوفان کلاہت گرد و کھال
گرتہ از کسک ہے کب لطیف چہ
زاری و گریہ ہے سر لہ قوی
بار و دھوپ ہیں بیاہ و دھوپ
طوفان حاجت کو مری بیاہ کیا

پیرایہ یوسی ترویج قنوی مولر مہاشی

[illegible]

<p>تیرا در و رستاں ہوئی کن مانگتے ہیں تانے نورست عاقبت یہ کہ ہماری مدد زان کیے نہی بیان ہوئے سامری و اداکن ہنوز خود جو رہ اور میں ساں بکتر سر کشید اور میں آں کہ نہر حستہ اور مسلم چشم راہم درختہ لاجم ہوس گر بازی نمود تاکہ ان بازی واد جاش رنود لے گیا دانت کہ اندر مردود تا شود سر و بدل خوشبرد سرخوای کہ رو دو کو باویش دریاہ قطب داسب کا پیش</p>	<p>کہ نہ حاضری لداں ہوئی کن سہرت حالی حقیقت کوست شکران بنود کہ باری مشید کو بکتر زانو تان و دستہ اور میں ساں بکتر سر کشید اور میں آں کہ نہر حستہ اور مسلم چشم راہم درختہ تاکہ ان بازی واد جاش رنود تا شود سر و بدل خوشبرد سرخوای کہ رو دو کو باویش دریاہ قطب داسب کا پیش</p>
<p>گر بہ شاہی خویش فوقی اسپر نگار تو نقش بست دگر است بجا ادوئی خود را خود سر او در پنجوی خلعت اہل صفا تو کہ متاویز باہر مریزا نژاد یکمان جہودتہ شیعہ تو کہ از ہر سی مالی زبرد لستہ خوان گناہ دل راہم گفتن نہاںیا سے سایل کہ کن آن کیے کہ سے گفت اداکن</p>	<p>گر بہ شہر کے حیات او میں نقد تو قیاس است و نقد بر کن تو کہ کو کا خستہ حال سوی او ہنوز سے در دہان آنر د و ز خطر یون کشاں مریزا چونکہ کوری سرکش از اہل حرکت از ہر دین فریاد کو الاش از لغو شہ و حرم کن آن کیے کہ سے گفت اداکن من و دیکوری واد از اہل</p>
<p>پس دوا را رستم آہر بہ ان از تو جہر مان گفتند یکس از کہ یک کہ ریت ہی نہاں گفت رشتہ واد من با تو خوش یا لکستہ ہم بائے شہر زشت آواز ہم را کہ رود</p>	<p>جہاں دیکوری نام از اہل زبان این و دیکوری زبان کی زبان آن دیکوری ہی کہ کہ آن نہا رشتہ آواز کو کی شہر مرغل از لاکہ من کہ مشہور یا لکستہ ہم بائے شہر</p>

دوشن کا آگہ کر کے عادی کر دینا تو دوسرے ہر کچھ سے مستحق
عاقبت کسی نشان نور ہے
دوست ہے وہ کہ سوار کی کمر
الیا سوار ایک بازی ہے کیا
ساری سان تو ہیں کیا چاہے
اٹنے کیسا وہ ہر سہ سہ کی
سلیطہ مہملے بازی اور کیا
نہایت واسق کو چہا میں
سرد دنیا جا کر تو یوں یوں ہے
خوف اس صحت ہے مگر ہر شہر کے
مکاتیر میں اس کی مکران
دو دلی کی جو کوکھا میں سرور
اہل دل کی گرفت فرست کرے
دور ایدیا ہوتا ہے کج سے چہا
دور مکران میں ناری نوکر
بیچہ چہا دوسرے فرادے
کھلا اس سنگدل کی دھوکہ
کھٹا انھنے سائل کا کہ میں
یکے دو کتا تھا انھرا لالین
پس دو بابا بے رحم تم چہا کر
دوسرے انھنے بیوی کی اپنے کو
دوسرے گیارہ تو کھٹا دین
سیرا دانا چہا میں ہر دوسرے
اور محبت خلق کی دھوکہ کر
بائے ہر دانا میں جس کے

9
حکومت اسلامی
مقام

[illegible]

این فاضل
که در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

[illegible][illegible]

باقی قصہ دیکھو اور اس پر خوف کا لہر سے ریچھ پڑا تھا
جو ہوا ریچھ اڑا سے بسبب اس کو کرم بھی پایا آئے مرد کا
چون رنگ اس کا کیٹ نہ بکرا پیر دی کی واسطے اس مرد کے
دو سلمان تمکام سہم کر گیا اور نگاہان دیکھو اس کا لبہ ہوا
اک نہ لہو لہو آتش کی کھڑا دیکھو تیرے ساتھ کیوں اور کھڑا
اڑا ہوا دیکھو کہ قصہ کسا بولامت کا اعتبار اس کو بچکا
دشمن سے دوستی الٹی ہو دینے پر حیلے سے لکڑا ہوا کہ
ہو لڑا وہ قصہ یہ کہ کو دیکھو پیرت دیکھو دیکھو اس کو
ہو لہا ہوا لبان دیو ہے وفا ہر سے اس کی حسد میرا سمجھا
ساتھ میرے بل آنسو ہوا دیکھو قومت و کمر شریک نہ
ہو لہا جا کام انبار کو لے حود ہوا لہجہ کو کھٹ سے کچر سنو
میں نہ کم اس دیکھو سے ہوا کچر جو ہوا اس کو میں بولنا ہوا
تجہ پہ دل و کشا ہوا اس کے ریچھ پڑا ہوا جنگل میں رہا

تجہ نہ نکایت خرم ترس ان بلکہ بان خرم اس کا کردار ہوا
خوس کم انرا زاد چون با سبب دان کم مان مودہ رانہ پر ہوا
چون سکے اس کا کیٹ نہ بکرا شہ لازم از بے آن ہوا ہوا
آن مسلمان سر نہا دار جنگل خرم ترس گشت اندک کی
آن بکری گشت و گشت حاجت امیر لہر مرقلاں خرم گشت
قصہ طاقت و طاقت کھڑا وقت خرم ترس منہ دل اہل عالم
دوستی الٹی ہو دینے پر حیلے سے لکڑا ہوا کہ
گفت والہا از حسد کو کھٹ این و نہ خرم سے چرنگان نہ مرزا
گفت ہر لبان اس عشوہ است این سسکو میں از مہر ترس
ہے بیابان میں بان خرم ترس افسوس دلا گان میں لب لبان
گفت زور و کار ز غول و کبک حسد گفت کار میں ہر ہر ہر
من کرم از حسد بنامہ از خرم ترس ترک کوں نامہ بنامہ از خرم
ابرتو دل میں زدم نہ لکڑا لب با صین خرم سے مراد لب

۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴

[illegible]

پیر نہیں پوسلی تر مہ شوی اور مہ شوی

[illegible]

یاد رہے کہ
 قریب دو سو سال قبل
 مسیحیوں نے یہ سکاٹ لینڈ
 کو مسیحی بنا کر ان کو
 مسیحیوں کے لیے ایک
 نیا ملک بنا دیا۔
 یہ ملک آج بھی
 مسیحیوں کے لیے
 ایک نیا ملک ہے۔
 یہ ملک آج بھی
 مسیحیوں کے لیے
 ایک نیا ملک ہے۔
 یہ ملک آج بھی
 مسیحیوں کے لیے
 ایک نیا ملک ہے۔

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

<p> ہندو کو دیکھا تو براؤ کا کرپٹ مرس نظر پر اٹھ کر ہون کا نصرت آئے نہ آئے سنتی آئے کرپٹ اس کی کچھنا ہر کھکر ہلا ہوا غور پر است رہو چکر کا دشمن خیر نہ ہون ملو ہوا لائن ستا ہون بیکر چکر کاکہ قبل ک پناہ میں ستو کو اس کی سی سے وہاں لڑ کر یا میر سے قصہ کو خفی ہو یہ بلکہ یا شر کو کاروان سے یا صدر رکھتا ہے میرا کہ جت باطن سے جو راہ لڑا کچھ پھر اس کو گمان یک کھ بر گمان ادا لڑا تو ناہل تھا اہل خود را پر کردار تھا پیرچہ پا با چہ را یہ عدا تھا یک مائل کو خفی سے میرا ہوا اس کا موسیٰ کو لایک دوسرے موسیٰ پر چال لڑی ہے سو گمان کھ کو موت میں تر کچھ مجھ سے ہونے میرے میان گھر پر کو خفا ل دکر ہے رو رہا ہے کی میں نے عدا عنوان آچھے سے جائیں ل </p>	<p> ہر دلم ہر گز نہ راز گراں خوش نظر بنو انشر شد انہی سنگت و گوشش فریت دست او گرفت دست او گرفت گفت رو با من تو تو چو چار بار گفتی من کچھ تو قسم گفت خوابم ملو لیکر زار تا بنیس رو چہا مقبل دخیال اقلار مراز ہوا کہیں کو کھنڈن آو غفلت یا گرد بست بہت با لالہ یا صدر دارد زمر یا رس خود را میرا رخبت مرش نین کش چنگی پر خرس بود پر گمان والدہ ۱۲ اہل بود ہنگ و خود را نہ بہت نہ خرس لڑ کر یہ بر ما کھل عالمی لالہ نری تمت نہا گفتن ہنس گوا لیر بست گفت ہنس یا چہ لالہ خال صر گمانت بود ز تمبیر صر نزلان مجزو دیوی زین دخیال و سوسنیک آوی گردانہ را یہ آوہ دم میان آسان میں لالہ آستانہ </p>
--	---

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

ترک کردن آن مرد نامحبتان مغرور خرس
 آن مسلان هرگز دل را باز نداشت
 گفت چو در مرد سپید و دلداد
 دل او شش بر سر خال
 سر او بنزد نصیب است
 امر او عین شعله بر سر است
 چو در وایتی فرا فراموش
 بقدر طالب من است
 تو را نصیبی بر شاد و مستران
 احوال دینی تو میزد و لاک
 ای بر یکسان یار دین کرد و خال
 بنگرند این پست از نصرت ترک
 زین سبب از تو فرزند می
 اندرین فرست که از تو بی شایان
 مردم بگویم در وقت تنگ
 تو از تو نه دلان یک ضرر
 با دانا معادن این بار
 عدل مل و قیاس کشند
 اهرابان را در آل سود
 ای در دین دل آمد و سود
 در دسه البر که از کشتن
 در دسه حق تو رفتن
 گفت از اول عالم خوار و خم
 رخساری زار و زخمی
 طرخت خاتمان باشد و دل
 کلاهی را حمل و غلبه
 شود طبعی عیار نمک

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

چو مشرب جامه نیت من بود که آن
 شب بهین من شد من و آن که آن
 خرد کرد کار با من بلای کی
 سیرت کنی آن من و تو را من
 کرد من آن که من بود من
 من جان من چون جز من
 یا شاگرد سار بر من که گو
 من بهین من که گو
 دوگان که من میجر که
 شرب من من شد من و آن که آن
 خرد کرد کار با من بلای کی
 سیرت کنی آن من و تو را من
 کرد من آن که من بود من
 من جان من چون جز من
 یا شاگرد سار بر من که گو
 من بهین من که گو
 دوگان که من میجر که

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۹۹
 با تو ای که هست در دنیا و دایره
 پنهانی را تو گوئی که در
 عالم و دامن عالمی در ورطه
 عین و نیک و بد هر دو
 عین و نور است ای که در
 قضا و کمال و نیک و بد
 با تو ای که در دامن و آفاق
 با تو ای که در دامن و آفاق
 چو کائنات ای که در دامن و آفاق
 ای که در دامن و آفاق
 ای که در دامن و آفاق

۱- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۲- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۳- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۴- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۵- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۶- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۷- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۸- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۹- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.
 ۱۰- در صورتی که در این مورد هیچ گونه مدرکی در دسترس نباشد، باید از طریق مراجع ذیصلاح، اقدام به جمع‌آوری مدارک و شواهد نماید.

کون بد موئی توڑ لگ بیکو
جود آئے لکے تم حامی شو
کامیاب جان تمہاری لکھی ہے
دھوکا دے کر انکو مائل کر لیا
بجیہ بیوی کر جو اس اور دیا
بور لایو سنگ تو سوئی قلم سے
پیشہ و پائیز بیر سے
لدا موئی کر جو دو تھسا لدا
پاؤں لکھ لیا رہے ابے
مین ملے جو دیا حقین کما پڑا
بجھ گزرا اب گزرا بجے پر
یہ جمان ہو کر تیری گفت کو
جو بد موئی سے فانی بانیان
آؤ تم کو لب جانوں چو لک
دوپہ بانو کسے میرے تم کو
جو گراؤت کالے مردین
بھر غریب کے لئے لاش مدی
عولتوں کے مثل پر چنگو یقین
خو کو ملا دل آل بی ام
جو گزرا زانی اور دنا سے پرتا جو
جیسے جی بری ہو کسی کاسر ہو سے
بابیان نے جو کما از زلفی
بور لاسوئی وقت گزرا میر
گرنو تا وہ پنجہ مرخان
لبس نیت نہ وہنوں کا کانا

کون بد موئی توڑ لگ بیکو
جود آئے لکے تم حامی شو
کامیاب جان تمہاری لکھی ہے
دھوکا دے کر انکو مائل کر لیا
بجیہ بیوی کر جو اس اور دیا
بور لایو سنگ تو سوئی قلم سے
پیشہ و پائیز بیر سے
لدا موئی کر جو دو تھسا لدا
پاؤں لکھ لیا رہے ابے
مین ملے جو دیا حقین کما پڑا
بجھ گزرا اب گزرا بجے پر
یہ جمان ہو کر تیری گفت کو
جو بد موئی سے فانی بانیان
آؤ تم کو لب جانوں چو لک
دوپہ بانو کسے میرے تم کو
جو گراؤت کالے مردین
بھر غریب کے لئے لاش مدی
عولتوں کے مثل پر چنگو یقین
خو کو ملا دل آل بی ام
جو گزرا زانی اور دنا سے پرتا جو
جیسے جی بری ہو کسی کاسر ہو سے
بابیان نے جو کما از زلفی
بور لاسوئی وقت گزرا میر
گرنو تا وہ پنجہ مرخان
لبس نیت نہ وہنوں کا کانا

کون بد موئی توڑ لگ بیکو
جود آئے لکے تم حامی شو
کامیاب جان تمہاری لکھی ہے
دھوکا دے کر انکو مائل کر لیا
بجیہ بیوی کر جو اس اور دیا
بور لایو سنگ تو سوئی قلم سے
پیشہ و پائیز بیر سے
لدا موئی کر جو دو تھسا لدا
پاؤں لکھ لیا رہے ابے
مین ملے جو دیا حقین کما پڑا
بجھ گزرا اب گزرا بجے پر
یہ جمان ہو کر تیری گفت کو
جو بد موئی سے فانی بانیان
آؤ تم کو لب جانوں چو لک
دوپہ بانو کسے میرے تم کو
جو گراؤت کالے مردین
بھر غریب کے لئے لاش مدی
عولتوں کے مثل پر چنگو یقین
خو کو ملا دل آل بی ام
جو گزرا زانی اور دنا سے پرتا جو
جیسے جی بری ہو کسی کاسر ہو سے
بابیان نے جو کما از زلفی
بور لاسوئی وقت گزرا میر
گرنو تا وہ پنجہ مرخان
لبس نیت نہ وہنوں کا کانا

کون بد موئی توڑ لگ بیکو
جود آئے لکے تم حامی شو
کامیاب جان تمہاری لکھی ہے
دھوکا دے کر انکو مائل کر لیا
بجیہ بیوی کر جو اس اور دیا
بور لایو سنگ تو سوئی قلم سے
پیشہ و پائیز بیر سے
لدا موئی کر جو دو تھسا لدا
پاؤں لکھ لیا رہے ابے
مین ملے جو دیا حقین کما پڑا
بجھ گزرا اب گزرا بجے پر
یہ جمان ہو کر تیری گفت کو
جو بد موئی سے فانی بانیان
آؤ تم کو لب جانوں چو لک
دوپہ بانو کسے میرے تم کو
جو گراؤت کالے مردین
بھر غریب کے لئے لاش مدی
عولتوں کے مثل پر چنگو یقین
خو کو ملا دل آل بی ام
جو گزرا زانی اور دنا سے پرتا جو
جیسے جی بری ہو کسی کاسر ہو سے
بابیان نے جو کما از زلفی
بور لاسوئی وقت گزرا میر
گرنو تا وہ پنجہ مرخان
لبس نیت نہ وہنوں کا کانا

کون بد موئی توڑ لگ بیکو
جود آئے لکے تم حامی شو
کامیاب جان تمہاری لکھی ہے
دھوکا دے کر انکو مائل کر لیا
بجیہ بیوی کر جو اس اور دیا
بور لایو سنگ تو سوئی قلم سے
پیشہ و پائیز بیر سے
لدا موئی کر جو دو تھسا لدا
پاؤں لکھ لیا رہے ابے
مین ملے جو دیا حقین کما پڑا
بجھ گزرا اب گزرا بجے پر
یہ جمان ہو کر تیری گفت کو
جو بد موئی سے فانی بانیان
آؤ تم کو لب جانوں چو لک
دوپہ بانو کسے میرے تم کو
جو گراؤت کالے مردین
بھر غریب کے لئے لاش مدی
عولتوں کے مثل پر چنگو یقین
خو کو ملا دل آل بی ام
جو گزرا زانی اور دنا سے پرتا جو
جیسے جی بری ہو کسی کاسر ہو سے
بابیان نے جو کما از زلفی
بور لاسوئی وقت گزرا میر
گرنو تا وہ پنجہ مرخان
لبس نیت نہ وہنوں کا کانا

ہوسے ہے یہ عالمیہ ذکر کرے خود کو مت اکیڑا بل کوثر
 کیا تجھے طاقت نہ ہو تو ستم جو ہے خود کو یہ بار غلیم
 بولالین سے تو یہ کیا تو ہوں جو شمشیر سے میں کشتارین
 یہ جان کر ہے اور موسیٰ کو تو میں چننا ہوں چہین اور خود ہوں
 راہ برسون میں ملایا دل خیر لیا یہی ہوں بلی نزل میں خبر
 ذکر تو موسیٰ علیہ السلام کا اور شیطان ہونا اس حکم کا
 قدم کوئی نسبت نہ رہا جی یہ قدم اول میں آخر کو ہی
 راز برکت سے ظاہر اور زمان معلوم و زمان و گل پر و جان
 ہوتا ہے راضی کر موسیٰ کا حال کیا جا تا کسارہ ہو مال
 ہوتا ہے زہر بار بار ہے وہ آسمان کو یا تو ہم کہ خاک ہو
 ہوتا ہے کہ پتھر سے پتھر ان کے تھوہین و گد بان کی ان
 لکھ کر آئی یہاں سے خزان کے ریل شعلہ میں اس جاتے ہے
 شمشیر و دل جہاد کو کام میں لگا ہوا دگر درد جاتے ہیں
 اسکی راجہ میں سامان کو چلا علم اسکا پیرو سے تیر چلا
 ہو دگر کہ کلام یہ غفہ دینے ایک تیرے لطف کی کو رہے
 سائنس قوت کرنا غرہ قضا ہم سے ایسے جن زوایا
 درمیان کین پر موسیٰ کا میں ہوں نام تیرے اگر اب میں کیا کوں
 کھنڈر آؤ تا سو بارہ ہزار کھنڈر مثل کہ ثابت قرار
 کھنڈر لکھ ہواسے ہوزوں کھنڈر لکھ ہوسو کہ سوزوں
 برکت اس قدرت کی فوق پر ہر عمر کو تو لکھہ رنگ ہے
 دیکھا خود کو اپنے اولوں کی کو آسمان میرا ذکر اسے شاہ تو
 ناغیت و دوسری میری شان نوشے جو اسے کرنا خزان
 تیرا چہ پوجاں اور کس کمال میری گزری میری جہاد و فطال
 بیدی اپنی تو کر غالب ہوا میری گزری میری پر ہر شسا
 میرے جہاد میری ہاکاں میری شہر تھیں ان کی ہی دور اسے

گفت کہ زمین و دوا دگر کہن
 تو جہاد طاعت واری اور تھیں
 گفت تو کہہ دو سلطان کہین
 میں جہاں جہاد تو دوسرا
 سامان میری ورم و در افرا
 ذکر تو موسیٰ علیہ السلام وہ بانی ان
 تو موسیٰ راہ سے پیوہ اند
 رازی گفتند بیدا و خان
 کر دل موسیٰ نامہ راضی ہے
 درمیان ہزار ہوسے اور اسے
 کے رنگے چہاں جہاد کھنڈ
 بل بنی خزان خود و تشریف
 چون دل شعلہ کی اندام کا
 شمشیر آتش میزد و خشت
 کے ہو کہ حکم کرد و خشم
 صبح حاضر خشت از زمین
 درموسیٰ کے دوا دگر کہن
 خدا با شکست جہاد ہزار
 خدا گاہ ہر با سے ذوق
 حق ان قدرت کہ بر زمین
 خوش راویدم و سوا کی تو
 باغیچہ کے دیگر رانان
 جہاد سے نور جمال و دکان
 جہاد خوش گما را سے کریم
 زمین کہ واقعیت ایک نام نہ

زمین کو خوشی را دنا دگر کہن
 تو جہاد طاعت واری اور تھیں
 گفت تو کہہ دو سلطان کہین
 میں جہاں جہاد تو دوسرا
 سامان میری ورم و در افرا
 ذکر تو موسیٰ علیہ السلام وہ بانی ان
 تو موسیٰ راہ سے پیوہ اند
 رازی گفتند بیدا و خان
 کر دل موسیٰ نامہ راضی ہے
 درمیان ہزار ہوسے اور اسے
 کے رنگے چہاں جہاد کھنڈ
 بل بنی خزان خود و تشریف
 چون دل شعلہ کی اندام کا
 شمشیر آتش میزد و خشت
 کے ہو کہ حکم کرد و خشم
 صبح حاضر خشت از زمین
 درموسیٰ کے دوا دگر کہن
 خدا با شکست جہاد ہزار
 خدا گاہ ہر با سے ذوق
 حق ان قدرت کہ بر زمین
 خوش راویدم و سوا کی تو
 باغیچہ کے دیگر رانان
 جہاد سے نور جمال و دکان
 جہاد خوش گما را سے کریم
 زمین کہ واقعیت ایک نام نہ

<p>ایک کوسے ایضاً دیکھا تھا جو نہ کھانا لایا ہے بعد حاضر نماز کا سب سے مال کا ایک وید کوئل کا اور ہے وہ میرا دوست بڑا کسا زلف لعل اللہ مالقا دعا و توبہ کی سول لکھی غائیہ سلو کا اس جاکر</p>	<p>جوں گودائیں حسن و بیا حاکم و انکس ملک یاد ملین حاضر نماز کی برائی سن مال کا ایک وید کوئل کا است بہر را شے با شہ دعا و توبہ کی سول لکھی غائیہ سلو کا اس جاکر</p>
<p>بہر پیرنگ ہبسا رو انسانی دینا باحس مثل لبنان راہ جوہر لطیف خشرین سون کیٹے ایک سون و گنکارا کپسہ ہو کہ بہشت و مار کہ ہر امن کی پس ملک کو کہ وہ کھانچ پلوی ہی دروغ تو کھانا تھے جو اس لیس دروغ رنگ کو متشن کر کے کیا اسکو با شہوت کھتی شہداری آگ غصہ کی ہوئی جسے مل تھے وہ پیش ہوئی جو تھے ابھی اگر سیرے دھوا نفس ناری جو جس غمی کیا بلمان و گرائے ویران نہ طبع انجیر سیرے سیر و دروغ غمی تھادی یاد لکھا کجا ہو کہ نے کھائے تازہ زانی ہیں ہم</p>	<p>نقش غیر مرکان جاہدار انسانی دیوانہ دنیا باحس راہ مارا جوہر لبنان کی لطیف سون کا گوند و شرا ایک سون و گنکارا کپسہ ہو کہ بہشت و مار کہ ہر امن کی پس ملک کو کہ وہ کھانچ پلوی ہی دروغ تو کھانا تھے جو اس لیس دروغ رنگ کو متشن کر کے کیا اسکو با شہوت کھتی شہداری آگ غصہ کی ہوئی جسے مل تھے وہ پیش ہوئی جو تھے ابھی اگر سیرے دھوا نفس ناری جو جس غمی کیا بلمان و گرائے ویران نہ طبع انجیر سیرے سیر و دروغ غمی تھادی یاد لکھا کجا ہو کہ نے کھائے تازہ زانی ہیں ہم</p>

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۵۵

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

۱۲۲

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

ہندو متی

پیراچہ بونٹی ورجہ قنوی مولوی حسنی

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

اہل جہد پر کٹر لوگوں سے خوف جو دے غلامین سے ہے
 حکامات ان کا رہنمائی کر اہم لڑنے سے آواز دینے کی بجائے
 چاہندہ وہ ایک سب سے جی ہوئے
 سب سے ایک شینہ پہل کی گئی
 زین آری ایک بولاؤ میں سے اسے موٹوں ہانگہ دیا کہتے ہیں
 بولاؤ دوسرا آڑہ میں آٹھ ڈکریاں ہوئی وہاں نماز
 تیرہ سے دوسرے سے پھر کرا
 بولاؤ جو تھا کہ حرا میں
 ہوئی قاتان چارو ہندو کی
 جان وہ بیکہ دیکھنے انہیں
 کہ کرا حرا وہ قیامت ہے
 کر کے اور پھر جس میں تیرے
 اس کی دار و عب کرنا زخم کا
 کہ گیتے نے عیب وہ بے غم نہ ہو
 لاکھا تو سننے ہی سے نہ سہا
 بیدار اہلین یوں نیک نام
 بریں عالم میں مشہور اس کی
 بے بیخ و قوم مشہور ہیں
 دیکھ جان اس کی لایعین پی
 نے خیر ان کو کہ دیتا
 عقور ناظران اہل پاک میں
 وہ خزان ترک جو خون ریز ہے
 جب تلک دار میں نہ تیری
 پکار اس کا خون کے سردا
 ہاتھ ادا نہ کریں ان کو ہلاک
 اس بران کو نہ کی
 تانہ دیر میں تو اسے تو
 دوسرا ارا عیان آن وہ
 وسیع شہنشاہ کو قراش
 آن خزان ترک جو خون ریز
 تانہ دیر میں تو اسے تو
 دوسرا ارا عیان آن وہ
 وسیع شہنشاہ کو قراش

[illegible]

<p>فکر کہو بہ پنج کسو اسے خوشی نہ ہو کہ روئی کند یہ ملک میں مرگشت کجی میں ہوں درد میں اور کونکے غم ہوے وہ بارشرا ناڈ سے اور دستے کو بہ لہار کرے بولادہ غم سے زیادہ غم ہے ہر سوسہ ہم چن پائے</p> <p>بولادہ ہر دم بہ ہم ایک چن غم و شگ بین بہ ہر در میں پیدا ہے ہم بار و کواں نشان تاکہ دست و پیوں میں زکات پس خدا کا فضل یہ دیکھو ہم آسہ چن آفرمانہ بین اتم یک طرف سے پیکچہ فریوں کو فرین آفرمان الساقول تاکہ فریوں نہ ہو وہ سے اچانت کو ہماری حالت</p> <p>بار بار کواں ہم اس سے دین کہ گریہ یکس نوین سرین بیان حال خود برینوں تاکہ نکاح کشت و فیض و لیا و لیا</p>	<p>از چہ آفرشتہ غن میند از چہ آخر کشتہ غن میند بیت چہ غرض دستم چو یکس دستم و دیشم و دیشم تم گفت ایست برین بات زند تا بر ساد و ز برید کند گفت آفرمانہ من یکس ترست گفت تا مکر و آذر دست</p> <p>گفت چون دست ہر دست ہر دست ہر دست ہر دست خود را بکشد اول اسے نشان تا بر ساد و ز برید کند پس کر مای آئی یہ کہ مای امیر آفرمانہ در نشان آفرین تر نشان آفرین در دست آفرین تر نشان</p> <p>تا بلکہ کہ قوم فرح و قوم ہوا عاشق دست ہاں مانو تشت ایشان را کہ تا ترس از ہر خود اس یکس کہ دے</p> <p>بیان حال خود برینوں تاکہ نکاح کشت و فیض و لیا و لیا</p>	<p>بیتے مہیب امیا ظاہر کیا سنگ دل اور قیر جان اکہ اور چکار کھنا دنگے کمر کو اور نہ شتر سے رہا چاکو اور اس دنیا کی بہت دوس سے جان نفس ہوا جان و دات سے تا محوں کے قول کو نا آشنا اور بقاے صافوں سے بھان ہو دایں دیا دل مانو کس کہ کو ہا کہ نا پس شاہر کے شہ اور آسودہ کونکس جاننا اور حسرت غنہ دشمن آشنا</p> <p>گروئی کی حیرت نہ کوسے گدا در کھوے کہ جو یہ کور و نا گریے اگر کو طالع تو کے در نہ کوسے کہ یہ اوسے گروئی جوسے تو مانو کہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے یا شافق دار نہ کراں کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے</p> <p>ہے نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے یار کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے چہ کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے</p>
---	--	--

۱۳۹

از چہ آفرشتہ غن میند از چہ آخر کشتہ غن میند
 بیت چہ غرض دستم چو یکس دستم و دیشم و دیشم تم
 گفت ایست برین بات زند تا بر ساد و ز برید کند
 گفت آفرمانہ من یکس ترست گفت تا مکر و آذر دست
 گفت چون دست ہر دست ہر دست ہر دست ہر دست
 خود را بکشد اول اسے نشان تا بر ساد و ز برید کند
 پس کر مای آئی یہ کہ مای امیر آفرمانہ در نشان
 آفرین تر نشان آفرین در دست آفرین تر نشان
 تا بلکہ کہ قوم فرح و قوم ہوا عاشق دست ہاں مانو
 تشت ایشان را کہ تا ترس از ہر خود اس یکس کہ دے
 بیان حال خود برینوں تاکہ نکاح کشت و فیض و لیا و لیا
 بیتے مہیب امیا ظاہر کیا سنگ دل اور قیر جان اکہ
 اور چکار کھنا دنگے کمر کو اور نہ شتر سے رہا چاکو
 اور اس دنیا کی بہت دوس سے جان نفس ہوا جان و دات سے
 تا محوں کے قول کو نا آشنا اور بقاے صافوں سے بھان
 ہو دایں دیا دل مانو کس کہ کو ہا کہ نا پس شاہر کے شہ
 اور آسودہ کونکس جاننا اور حسرت غنہ دشمن آشنا
 گروئی کی حیرت نہ کوسے گدا در کھوے کہ جو یہ کور و نا
 گریے اگر کو طالع تو کے در نہ کوسے کہ یہ اوسے
 گروئی جوسے تو مانو کہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 یا شافق دار نہ کراں کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 ہے نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 یار کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 چہ کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے

از چہ آفرشتہ غن میند از چہ آخر کشتہ غن میند
 بیت چہ غرض دستم چو یکس دستم و دیشم و دیشم تم
 گفت ایست برین بات زند تا بر ساد و ز برید کند
 گفت آفرمانہ من یکس ترست گفت تا مکر و آذر دست
 گفت چون دست ہر دست ہر دست ہر دست ہر دست
 خود را بکشد اول اسے نشان تا بر ساد و ز برید کند
 پس کر مای آئی یہ کہ مای امیر آفرمانہ در نشان
 آفرین تر نشان آفرین در دست آفرین تر نشان
 تا بلکہ کہ قوم فرح و قوم ہوا عاشق دست ہاں مانو
 تشت ایشان را کہ تا ترس از ہر خود اس یکس کہ دے
 بیان حال خود برینوں تاکہ نکاح کشت و فیض و لیا و لیا
 بیتے مہیب امیا ظاہر کیا سنگ دل اور قیر جان اکہ
 اور چکار کھنا دنگے کمر کو اور نہ شتر سے رہا چاکو
 اور اس دنیا کی بہت دوس سے جان نفس ہوا جان و دات سے
 تا محوں کے قول کو نا آشنا اور بقاے صافوں سے بھان
 ہو دایں دیا دل مانو کس کہ کو ہا کہ نا پس شاہر کے شہ
 اور آسودہ کونکس جاننا اور حسرت غنہ دشمن آشنا
 گروئی کی حیرت نہ کوسے گدا در کھوے کہ جو یہ کور و نا
 گریے اگر کو طالع تو کے در نہ کوسے کہ یہ اوسے
 گروئی جوسے تو مانو کہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 یا شافق دار نہ کراں کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 ہے نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 یار کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے
 چہ کین ہاں نہ کوسے کہ نہ کوسے کہ ہون کوسے کہ یہ اوسے

پیراہن بوسنی ترمیم ششوی مولوی معنوی

[illegible][illegible][illegible]

وہی ہے جس نے ہمیں پیدا کیا اور جس نے ہمیں مرنا سکھایا ہے۔

[illegible]

جبرئیل علیہ السلام
حضرت جبرئیل علیہ السلام

بولایریس پاؤن پینے سے کئے بولایری سے یو کو کر کری ہے
 بولایری پلٹ پٹری پٹری ہو گئی بولایری سے رخ و ماہر
 بولادندہ ہر گھنٹہ ہری گھر بولایری سے ہر اس مرد عظیم
 بولادے اتحق تو یکتا ہو گیا اور طبابت سے ہی سیلکا ہو گیا
 اسے تھے عقل سے دانش بڑی کدو اہریدگی کی حق سے رکھی
 قنوری پائی سے لڑائی اتحق کر کے کو تھی سے زمین پر تو رہے
 پس حبیب نیک سے اس کو کات بلی جری سے یہ ایک فکرت ترا
 ہوترا سے امداد سے ہر کھیت ہو گیا ہر عقل بس منیت
 نے عقل دیوں کا تو رکھے گھنٹہ پی سکتا بین جوئے کرے
 بس سوا اس ہر کے جوت سے اور میان پاک دل میں رکھے
 پیر پلٹل ہو وہ باطنا کیا جو دک اور دیا و انبیا
 نے جن اثر ہر یک وید سے کئے پھر حد تاسک ان کے کئے کیلے
 گر میں وہ جانتے علم الیقین کیلے کرتے یہ چند وہیں کیوں
 ایسے ہر جانتے جن جوش و فشر فائے خود کو ہر کیوں شہر
 ہستے جن کچھ تو جان ان کیوں سویتا تھی آئے دلیں جن
 و درخ و جنت جن اور ان کے کہ جو سوچے ہیں پالا اور اب
 سوچا ہے جو کو وہ سے فنا سوچے ہیں جو آئے وہ خدا
 وہ گشتا پی ہو گھر کیلے گری جانے پی کو گھر میں کیوں
 کہتے جن عظیم سبھا بمان اہل آل کو ہے جن تکلیف جان
 وہ کاتانہ یہ نیستہ ہر خزان جو مسجد ہر عیوں سواں
 وہ جو مسجد و درن ادلسا مسجد کا ہے جلا و دہاں جو خدا
 اہل دل کا ایک کجے دل الکی تے اس کو ہم کو رسوا کیا
 قدس ہنگ ایشادہ رکھتے تھے جسم و کھانا اور شرتے جاسے
 قہر اہل ان گھوں کی کیوں نہیں دتا کو وہ یہی ہے
 مان آنالاقون کی قہر میں ہر دست ہر دلی کچھ چاہ سے
 گفتہ ہم سخت نہ اندہ کاتانہ است اس پر است کیجکت لاند
 گفتہ ہم چون کاتے شد و کاتانہ گفتہ ہم ان ربنا ونا
 گفتہ ہم تارکیت پر ہم اسے سلیم گفتہ ہم تربیت اس مرد عظیم
 گفتہ ہم اتحق بریں ہو دھتے انطیوے تو ہیں آموختے
 اسے مدعہ غفلت ان حق نہ کدو اہرید و در دہاں ناد
 تو اخلاقی راندک مانگے ہر زمین اندی رکتے بائے
 پس پیش کش لکای عرفیشت این عیب و ختم ہم ان پر کثرت
 چون ہر اچرا و ادا مضامیر کفین خوشن نامی ویرت کثرت
 بر ماہر دیکن نان سے کشند آپ کب جہرہ خدا رکے کشند
 جری گھر جری کر اتحق اسے سرست در و در او امدات طیب است
 از بریں ہر پرت دور باطن جہی خود جہت است دلی مان جہی
 گر نہ پیدا نہ پیش یک و دہر پرت ایشان شان ناہر جہد
 دینے نہ اندہ علم الیقین ہست ان جن و دلی ستا کیوں
 در میدانہ دہر و سستی چون زندہ ی خوش پر شہر تر
 ہر نیندہ جہیں اور مان جن صد قیامت و دہر کشت زمان
 و در نہ جہت ہر اجز سے آتے ہر ہر اندیش آن بالہ است
 ہر جہ اندیش پر سے فکاست واکہ در اندیش آن بیان قدما
 ہر دین این خاندان شہریت گریہ اندہ کاندہ اندہ کت
 اہل مان عظیم سجدے کشند در عیساے اہل دل جہد کشند
 آن عیساے مان حقیقت آفران شہر سجدہ خرد و دل سواں
 سجدہ کوا اندوئی اہل باست سجدہ گاہ عیساے اہل باست
 کاندہ خدا کاندہ ہر رو پنج قوسے را خدا رسوا کرد
 تقدس جگہ انبیا ہستند جسم و دہر دوا و می پستاستند
 حد و ہست اخلاقی ہست اندیشاں چون فی ترسی کو فایاں ہماں
 مادہ آن تاساں در و توست تابہر ہر ارا و اچہ ویرت

ایمانی میں قفس کا آٹا

[illegible]

پیشانی پر

من فخریہ، من فخریہ، من فخریہ

وہ مولیٰ سے اور غافل ہو کر اپنے
دشمنوں سے اور اہل اللہ سے

کونستانتینوپل میں ایک بار ایک دفعہ
میں اردو رولن کا مقابلہ
جس میں جیسے بولوں اور لکھوں
میں اور چاہے تو

میں سوار شہزادہ
قصر خجندیہ آگیا
میں

گلیان نواں چیمپون
لی برکو رو چلیان

[illegible]

۳۳

موتی کے لئے جس کی طرف سے وہ توجہ دیتا ہے

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or note, located at the bottom of the page.

نہ کہہ کر دیا کہ اس کا نام ہے

میں نے ایک بار اس کو دیکھا تھا

چون حالت کی مدد پر
کر دل کا افسانہ، کی کوئی

وہ سب سے بڑے ماسے جابیان
مردان کو کھڑا دیا ہوا ہے
وہ عجیب اور درود صوح
ورور سے ہم گشت و نا پید
پیشی کو گور سے و سر نہ
شادمان شاں حیاں
الباں کی برکوبن نے عہ
تو بیج تان آفر تید
لاشت سیج درست
کا بصیر شمشاع الفرج

ت را بود ذوق از ذکر

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱

بدای ستموار ابا تو
 یکمین او آن کودک را
 بده کودک ز بیم قصد مرو

شهر بر نشین میران را
رون آدم و ردن دیو لعی
و آن علاج را سیکوت را

11

مجلس عالی تعلیم و تربیت

کوشش	نشدت ششال صیغمان
هر که	یاد اعدا اللیست
لایق	نوریا قن ایمی ورج
ورنه	شده اهری مهید
قوتی	یوان وری وریا پرید
شکم	امیز ششال باسیان
شده	بلرورت جیه
کوشش	گرگه یقنی پرید
صبر کوشش	پان ششال قست
صبر کوشش	نمارو آن ورج
نشدت	یاد اعدا اللیست

نہایت پروردگار تعالیٰ کی طرف سے ہے۔

[illegible]

ن کو دے اور کھنڈے سے چبھ کر
 کھانڈے سے چبھ کر کھانڈے سے

ہو کہ تم نے اسے چھوڑ دیا ہے۔

1940

جانب دریا و زمین

کر و اسو	اسے دیا
ہر کہو	سادہاں ہوا
ایں جہاں	عجب چو توست
کرسجہاں	ایں ہوا اور کج
دایان	اندھا
سرتو خود	کہو کہو کہو
ایں جہاں	کہو کہو کہو
دایان	کہو کہو کہو
صبر کردو	آخر تو
بچ بچ	کہو کہو کہو
بچ بچ	کہو کہو کہو
بچ بچ	کہو کہو کہو

مردود و ذوق ہے

اسل رکے
کے سیکھا علم کو
اعلا پے ہے
کمرے کو مینا

یہ ایسے تو	اور منجھتا
اُسکا اُس کے کو	توسیدہ
سے لڑو اور	آگ زخم

من انکم سورۃ
آلہ

والله اعلم بالصواب

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

س تو یہ حسین
جسے دریا ویا
روح بولس ہے
ورہ او میں ہے
تو میں دیکھنے
کھول آکھیں
اور تو او میں
انکے سچوں کی
ہرگز تسبیح
ہرگز کاعبر
مفرد

کیونکہ خادم کو نہ
ہیرا ہر کے لیے
اور غنیمت کو ذکر

وہ کہہ رہی تھی کہ اس سے تو کیا شوق ہے اسلئے کہ وہ دوسرا ہے گویا تانگھنے والے کے لئے وہ علم روٹی کے

س بات کو اگر ٹھانے سے لے

یہ اس کے جان کے خیر و قوت و اسناد و

ایک بار دیکھا کہ

۱۴

کونسی بیچ دے وہ سب
حیر کرنا تیرا سب
مچھلیوں کو گرنے دے
مچھلیاں سہا رو بہ
دوست ہیں خود کو
مچھلیاں جا کی ہر
کر پڑے بیچ مچھ
یہ جاں ویرا بخو
جتنے اسد دیکھو
ڈاکٹر چھپولا دے

بھانگے تو خادم سے جھٹ
شیشہ دل تو صبر کا
مرد کو تو کمر و فرس

جزو گرامر اسکول
گمر فلکس تکا ہو
سوے اسفل گھوڑا
اور گھوڑوں کے

جان اچھی طور سے
دور نا ایک لڑکے
فعل تمامہ و
م

در۔ تو چکو ٹنڈے
مرد صورت منہ میں
جو یہاں سے بھولا

6-7-33 8:2

پس کما لایق جو چو را بد بے
 و دل کی خاطر کو خون شمس ہے
 جزو یکا گوشت او سے جو دل این
 بولی دل اس سنگ سے پیشین
 درتہ چن و با منہ سے و دل سے
 فانی سا گونے نادر چہا رہے
 قطع کیا تیر انداز اور درنا
 کیا ایک واسطہ رکھل میں تھا
 ایک کس تیار بند و باد خار
 یا با قیل میں قاف کو تیرے بر سوار
 ایک تیر نما نہ دے دیکھا اسے
 میں کمان کو کیچا اکیس خوف سی
 تیر مارے کما اسوا سنے
 میں چون گرجے غریب جسم ہے
 بان نفرت کر شا پے پر مس
 کہ میں برجیہ میں دن جنگ کے
 بولا جا اچھا کما درتہ ترے
 مار تاک تیرے خوف سے
 اس رخ بندی نے مارا من کو
 بے جوان در کے باندہ جیو
 رستو کے باندہ گریستار کو
 یاں ماسے مرد اسکا جو
 ماں کو گڑھ حال پیشال پیش کو
 تیر کا شہ سے بے سرو کو
 وہ ترے ہتھار سید و گھر میں
 تجھے پیدا ہوا تو تیر بان میں
 چو نہ پایا غامہ اس کیست
 کہ تو چوڑا نا دولت سے
 تو نے محل کما باندہ مگر ہے جو
 چور میں کو طالب رزاق ہو
 یہ علم اب ناما میرا کہ میں تجھے
 خود کو کرے عقل جاگ آنت سی
 چون ملک کو کہ لاعلم کما
 یا اسی خیر ما علمت
 ایک حکایت سنو اہل بیان
 عقل کے اور جل کے تیر بیان
 حکایت اس آرائی کی اور تیرا کو میں تیرا اور ملاست کرنا
 ایک احوال نے لایا داوت پر
 ایک جاہل کو کہ کیوں سے
 دوسرا جاہل کو کہ ایک دیتے
 تیر کے لادی و دلاں اکتے اکتے
 بیچارہ کو نہ کہ سرور پہا
 اکی ٹھکانے سوال اکتے کیا
 بس وطن کو چہا تیرا تین
 اور باتوں میں حکایتیں کہیں
 پوچھا دو دن کو نہ تیرا تین
 تیرا گھر کو چہا کہ کیا امیں رکھا
 بولا کیوں میں تیرا کو تین
 رت سے پرورہ مری کھا پو تین

ہر طرح کے جو تک پہنچا دے
 چون نہ دے اندر دین و فری
 در زمان تیرے اندر دے
 قفس تیرا دے تیر مسدود اور
 ایک سوا سے اصلاح میں سب
 تیر اندر سے جگم او را بدید
 تیر اندر سے سورش باگد ز
 بان دہان مگر تو رفتی من
 گفت و در کس گفت و در پیش
 بس کد را آن طرح میں گشت
 رشت با نی چون باشی مردان
 یاں تیرک تیغ گشا را ہی
 ان صلاحت حیلہ و کد و است
 ہون کدو سے چ سو کو زن کل
 چون کے غلط کدو کما بر زن
 چون مبارک نیت بر قوان علم
 چون ملک کو کہ لاعلم کما
 ایک حکایت لٹو اے صاحب
 حکایت آن اعرابی و تیرا کہ
 یک عاالی بار کرد و اختر سے
 دان جہاں و تیر کش از تیر
 او شستہ بر سر مرد و اول
 از وطن جیو دے او شستہ
 جہاں انکس کر آن پر و اول
 آنت اندر یک جا کد مسم

ہر طرح کے جو تک پہنچا دے
 چون نہ دے اندر دین و فری
 در زمان تیرے اندر دے
 قفس تیرا دے تیر مسدود اور
 ایک سوا سے اصلاح میں سب
 تیر اندر سے جگم او را بدید
 تیر اندر سے سورش باگد ز
 بان دہان مگر تو رفتی من
 گفت و در کس گفت و در پیش
 بس کد را آن طرح میں گشت
 رشت با نی چون باشی مردان
 یاں تیرک تیغ گشا را ہی
 ان صلاحت حیلہ و کد و است
 ہون کدو سے چ سو کو زن کل
 چون کے غلط کدو کما بر زن
 چون مبارک نیت بر قوان علم
 چون ملک کو کہ لاعلم کما
 ایک حکایت لٹو اے صاحب
 حکایت آن اعرابی و تیرا کہ
 یک عاالی بار کرد و اختر سے
 دان جہاں و تیر کش از تیر
 او شستہ بر سر مرد و اول
 از وطن جیو دے او شستہ
 جہاں انکس کر آن پر و اول
 آنت اندر یک جا کد مسم

ہر طرح کے جو تک پہنچا دے
 چون نہ دے اندر دین و فری
 در زمان تیرے اندر دے
 قفس تیرا دے تیر مسدود اور
 ایک سوا سے اصلاح میں سب
 تیر اندر سے جگم او را بدید
 تیر اندر سے سورش باگد ز
 بان دہان مگر تو رفتی من
 گفت و در کس گفت و در پیش
 بس کد را آن طرح میں گشت
 رشت با نی چون باشی مردان
 یاں تیرک تیغ گشا را ہی
 ان صلاحت حیلہ و کد و است
 ہون کدو سے چ سو کو زن کل
 چون کے غلط کدو کما بر زن
 چون مبارک نیت بر قوان علم
 چون ملک کو کہ لاعلم کما
 ایک حکایت لٹو اے صاحب
 حکایت آن اعرابی و تیرا کہ
 یک عاالی بار کرد و اختر سے
 دان جہاں و تیر کش از تیر
 او شستہ بر سر مرد و اول
 از وطن جیو دے او شستہ
 جہاں انکس کر آن پر و اول
 آنت اندر یک جا کد مسم

تاریخ: ۱۳۰۵

عالمک بینا بر سر حد
عالمک بینا بر سر حد

چند روز بعد کہ وہ اپنے گھر پہنچے تو ان کے گھر کے دروازے پر ایک نوٹ لٹا ہوا تھا۔

विद्युत् प्रवाह

وہابیہ کی تائید کے لئے جو دلائل دیئے گئے ہیں ان میں سے کچھ درج ذیل ہیں:

عشق و محبت و دوستی و ایثار و شجاعت و...

[illegible]

۱۶۹
 کوفہ کی فتح
 اور اس کے بعد
 عربیہ کے
 شہزادوں کے
 ہندوستان میں
 فاطمہ کے
 جونا کے
 اس کے
 دکن کے
 گجرات کے
 نام کے
 کے
 کے

[illegible]

ہے ان شہر میں آتا ہے اے
ان دنوں کھلا ہے
ہے غاسم ۱۰

[illegible]

۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰

خود کو مست یاری تیغ تبر پر	جنگ سلاطین سے کوہر لڑا	کہتے تو خود را مزن بر تیغ تبر	ہیں کہ بادشاہ و اساطیل کینر
ہمسری جو خون پاک سے کرے	انہی ہستی کی لائیں ہر گز کہ ہے	خون یار یا اگر پہلو نہ	خویش را تیغ پرستی بر کند
نہ نہ دور یا کنارہ جنگ ہو	اکا اس مرا ستان ہو دور	نہت خبر گزران واد کو تا	تیرہ گرد واد مراد ارش
حد و اندازہ ہے ویا کا کلا	تیغ جو تیغ ہے بے انتہا	بحر را حدست و اندامان ہار	شیخ ووز شیخ وایو گران
جو کہ محدود آج بھی کہے جولا	کلی شیخ فرود آئندہ فنا	نہش حید ہرے عمر دست راست	کلی شیخ فرود آئندہ فنا
کنو وایان چو نہ واکہ بانی کو	یکو کوہ و فزارہ رگن کوست	نظر ایاں نیست ایاں گلاست	نظما کوخست وایان وور گلاست
فزارہ ہو یا اس زانہ	جو راغ لکشت کے شہنشاہ	ایں تھا بارو آں در گشت	ایں بران غنہ آئندہ در گشت

[illegible]

اور ملک سے جان اپنی لے کر فرار ہو کر توت کو فتح فرما دینا
 اور اسکو دیکھ کر آدم ہوا
 اسکی جان اکی حقیقت سے سو
 پڑا نہ کہ وہ تہجد کہے
 پڑا نہ کہ وہ تہجد کہے
 لطف اندہ کہ پند امکو کرے
 جو راہ و جالی پیر جیوی
 اور ملک جان خداوندان ولی
 تہا سبب آدم او کیون شان
 اور کہتا کہ جو بود بری
 کہ پسند و دلش و کردگار
 جان افروزی شد گشت از تہجد
 ۱۵۱

[illegible][illegible]

پروپوزیشن ۱: اگر $f: X \rightarrow Y$ و $g: Y \rightarrow Z$ توابع باشند، آنگاه $g \circ f: X \rightarrow Z$ تابع است.

[illegible][illegible]

کرتا ہے اسی قوم سے تیری اور فرشتوں پر پلہ آدھن
 اب تو خیرے عقل کو بدست کے ان تو ایک درجہ کیلک مشرق سے
 جو کیا تانا کہ دو حجاج ہو شیخ کیا کہ کیا ایک جان لے
 کیا تانے کو گزرنے کرے کیا تانے سے کیا تانے
 لے لے ایک آتش سرکش عمل شیخ کیا سے میں در کمال
 جو کیا کا نام ظلمت فردا شیخ کیا ہے کس اور نذر
 ہے کیا کی آتش بر سوزد شیخ کیا جو کب کو کب لیدر
 آپ کو میں بن دے تانے سے کیا ہے گزرنے در تانے پر
 ماہ میں تو دیکھتا ہے عیب کو اور پختا قرت میں ہے تو
 پانے کرتے میں کانا دھو نہ کو کاش تو پانے دان اپنے سوا
 ڈالے پانے خاک تو خورشید ہے پدر میں سولہ کوئی دھو نہ ہو
 آفتاب ال کو چپا سے جان کب جو چکا ڈرک کا طرہ وہان
 عیب کل میرن کے در عیب فیک رشک پیرت میرن ہے
 دور گزرت سے چہ تو پارہا کو تو خدمت دے نہادت چا کو
 تا کو اس رہ سے سیم آئے عیب اب رشت کیوں سے روکے ہے
 دور اگر سے تو بلا در اپن دم حیث الکتیم تو لو او چکا کم
 دورنے سے مثل خرگل میں چپا دورنے کو دم ہم سے لوستا
 وہ را بر ما نہ رہنے کو کرے جاتا ہے نہ ساش باس چا ہے
 جس خیرے تیری جس کتر چوئی دل ترا اس گل سے نہ لک کھی
 گل چن نادل چنے کر سے کیوں پانے تو کردو اس سے رہے
 ہوں میں ٹوکا دل و کانا در را کیکر تانے نہ عاجز کو خدا
 خود چپا مثل جرک اندر کے خچپا سنا نہ وہ خود کو خیرے
 کہتے ہیں وہ جرک پان پر میں دھو نہ باہر خاک اندر ہی
 وہ جرک اندر میں ہے خار کے پانی میں کو کیا اس با سے ہے
 اس طرح الکر پنے چن اوست کہتا ہے وہ گلک کب چن مانتے

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

اسلامی تعلیم کے بارے میں
اسلامی تعلیم کے بارے میں

١٥٤
تاريخ
قائم

مجلس ۱۰۰۰

[illegible]

دہارہ کی اس جزیرہ پر جا کر اس نیا نیامیہ کو اسکی نظر
 آئے آگے نامیدیوں کو کھو کر وہ بدستور اپنے چوتھے
 جزیرہ شیبہ ان گنتوں کو کھنڈ کر کے مل جل کر اپنے کھلا
 اوکلی بان نے جوستی و جی سا بولا جیکو پیرا اگسا دسکا پستا
 اوٹو دشتا جو اس کھنڈے پناہنا
 بولا جو ن سستا عیدہا کو ن خان کو مزاک خاں کر دین
 رک نشانی کہ پیرا پناہنا آستہ جو کر دوز اور طاقت دوز کے
 اور نمازیں اور زکوٰۃ دکرے بدیندہ جانک دوزہ رکے
 طاقت اور ارفال بہر دکرے ریزاک دوزہ فر داسکا پکھے
 طاقت اچھی پر مہنی فر دین بہت نیا اخوت پر پنے فر دین
 پایستہ دوزاب ککلاست دوسے کچا پستہ فر دین دوسے پکھر
 داتہ پنے فر دین کب پناہنا لکھے جو ن خرد کچر پکھر پناہنا
 تہمتہ قصہ طعنے زن سچ کا اور خواب مرید کا
 دہر جیستہ اس سچ کو کناہنا افضل احوال ہوتی جو اول سدا
 کو میں دیک حال پکا پناہنا کواد دوزہ پناہنا کام اور سکا پناہنا
 نین فر دین کناہنا افضل میں آستہ پاکی اور تقویٰ خود و بالکل کرے
 کر لکھن جیکو میں جل وقت پناہنا شیخ کا جیکو دکان اور شوق سب
 نیکیا شیبہ کواد کو سار پنے بولا متفق و متش اور سکا دکرے
 دیکھ اور سکا کر دوز اور شوق شیبہ دن چرشل مٹنے کسب دوزاب
 دن کو عیدہا سکا نام ہے اور خود پناہنا بدشیر با نام ہے
 شیبہ دیکھا پناہنا میں آستہ شیخ پناہنا سب کسب ہے
 تو دیکھا قمارک اندر ماہ ہے موہتا شملان او میں جلد ہے
 بولا میرا جام الیا پر کسب دوزہ کی باقی تہمین جا
 دیکھو تو کچہ دوزہ اس میں آستہ بات یہ الیاسی فر دین ہے

پس چه چاره چاره چاره چاره / تا امید یس و دلیر شکر
 تا امید یس و دلیر شکر / تا امید یس و دلیر شکر
 چون شیشه بیاورم / تا امید یس و دلیر شکر
 جان او بشنید و سست آسان / تا امید یس و دلیر شکر
 است یس و دلیر شکر / تا امید یس و دلیر شکر
 گفت سلام دین گویم رازش / تا امید یس و دلیر شکر
 یک نفس از یکدیگر دور / تا امید یس و دلیر شکر
 از ناز و زنده و نمر آن / تا امید یس و دلیر شکر
 یک نفس از یکدیگر دور / تا امید یس و دلیر شکر
 عاشق نمرت و نمرت / تا امید یس و دلیر شکر
 ذوق یس و دلیر شکر / تا امید یس و دلیر شکر
 دانه یس و دلیر شکر / تا امید یس و دلیر شکر
 چون شیشه بیاورم / تا امید یس و دلیر شکر
 همه قصه طعنه نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 آن شیشه نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 کس بر حال نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 بدوش اندر میان مجلس / تا امید یس و دلیر شکر
 در کار باور نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 شیشه برش بر مرکب / تا امید یس و دلیر شکر
 بلبلان سالوس / تا امید یس و دلیر شکر
 روز بعد از نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 بدوش نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 نمر نمر / تا امید یس و دلیر شکر
 گفت باور / تا امید یس و دلیر شکر
 این سخن / تا امید یس و دلیر شکر

بادام کا ہر پتہ پر خطا بہت آتی ہے اور دیکھ کر دیکھ کر
 بادام ہستی شیت اسے طبعی کام دے اندر نہ کچھ بول دے
 پر دال مال اور حق است وادام نہ کچھ بول دے
 نور خورشید از منبت برداشا اور مال نور است نہ چہ پروخت
 شیخ گفت این خون غامض و بیک زیر مکرر سنگینو سے
 آمد و دیدار گیس خاص بود کور شد آن دشمن کور و کبود
 گفت پیرن دم مرید خوش را در بارے نہ بجوی اسے کیا
 کمرارے سے منکر گشتہ ام من درخ از غنہ گنڈہ ام
 در صورت بہت ہر داریاں بر سر مکر زینت با خاک
 کرو چنانہ برآمد آن مرید بہر شیخ از سرے دلی پیشہ
 در ہمہ فحاشے باو سے نہ کشتہ پتہ پارسل ہم شید
 گفت اسے در حال خجہ کار پیر سے درخت بہر گفتار
 چلے رہا نہ از خون شیخ آمد نہ چکر دین و بر سر زینہ
 در خواب آمدے شیخ اصل جلدے ہا نہ قدرت شوق
 گروہ سے را تو بعد از صراحت جان نامہ مال کس از جنت
 اگر تو عالم را از خون مال مال کے خود دیدہ و حالا احوال
 گفتن کا پتہ پیر اگر کوئی ہے چاہے چاہے چاہے چاہے
 عاقلہ و در سے چہ بہر گفت یارسول اللہ تو پیدا و منت
 ہر کا باشد نماز سے کہی ہر دور در خانہ پاک و دے
 کہ چہ میدانے کہ ہر طبعی پیدہ کہ شوقی بہر کہ رسید
 سے منبت میگذا رہتا تو نماز ہر کار دے زینت کے رہا
 گفت پیغمبر کا از ہر جہاں حق تجس را پاک گردانید
 سجدہ کا ہم را مانا نہ خلق حق پاک گردانید ہر طبع
 بان دہاں ترک حرکت با مانا ورنہ ایلیے شوقی اند جان
 تو اگر نہرے خود شہدے شود تو اگر شہدے غوی نہرے بود

۱۵۵
 باب ۱۵۵

بادام کا ہر پتہ پر خطا بہت آتی ہے اور دیکھ کر دیکھ کر
 بادام ہستی شیت اسے طبعی کام دے اندر نہ کچھ بول دے
 پر دال مال اور حق است وادام نہ کچھ بول دے
 نور خورشید از منبت برداشا اور مال نور است نہ چہ پروخت
 شیخ گفت این خون غامض و بیک زیر مکرر سنگینو سے
 آمد و دیدار گیس خاص بود کور شد آن دشمن کور و کبود
 گفت پیرن دم مرید خوش را در بارے نہ بجوی اسے کیا
 کمرارے سے منکر گشتہ ام من درخ از غنہ گنڈہ ام
 در صورت بہت ہر داریاں بر سر مکر زینت با خاک
 کرو چنانہ برآمد آن مرید بہر شیخ از سرے دلی پیشہ
 در ہمہ فحاشے باو سے نہ کشتہ پتہ پارسل ہم شید
 گفت اسے در حال خجہ کار پیر سے درخت بہر گفتار
 چلے رہا نہ از خون شیخ آمد نہ چکر دین و بر سر زینہ
 در خواب آمدے شیخ اصل جلدے ہا نہ قدرت شوق
 گروہ سے را تو بعد از صراحت جان نامہ مال کس از جنت
 اگر تو عالم را از خون مال مال کے خود دیدہ و حالا احوال
 گفتن کا پتہ پیر اگر کوئی ہے چاہے چاہے چاہے چاہے
 عاقلہ و در سے چہ بہر گفت یارسول اللہ تو پیدا و منت
 ہر کا باشد نماز سے کہی ہر دور در خانہ پاک و دے
 کہ چہ میدانے کہ ہر طبعی پیدہ کہ شوقی بہر کہ رسید
 سے منبت میگذا رہتا تو نماز ہر کار دے زینت کے رہا
 گفت پیغمبر کا از ہر جہاں حق تجس را پاک گردانید
 سجدہ کا ہم را مانا نہ خلق حق پاک گردانید ہر طبع
 بان دہاں ترک حرکت با مانا ورنہ ایلیے شوقی اند جان
 تو اگر نہرے خود شہدے شود تو اگر شہدے غوی نہرے بود

فوٹو - چھپا کر تیار کر دیا گیا ہے اور اس کے ہر جہاں پر خطا بہت آتی ہے اور دیکھ کر دیکھ کر
 بادام کا ہر پتہ پر خطا بہت آتی ہے اور دیکھ کر دیکھ کر
 بادام ہستی شیت اسے طبعی کام دے اندر نہ کچھ بول دے
 پر دال مال اور حق است وادام نہ کچھ بول دے
 نور خورشید از منبت برداشا اور مال نور است نہ چہ پروخت
 شیخ گفت این خون غامض و بیک زیر مکرر سنگینو سے
 آمد و دیدار گیس خاص بود کور شد آن دشمن کور و کبود
 گفت پیرن دم مرید خوش را در بارے نہ بجوی اسے کیا
 کمرارے سے منکر گشتہ ام من درخ از غنہ گنڈہ ام
 در صورت بہت ہر داریاں بر سر مکر زینت با خاک
 کرو چنانہ برآمد آن مرید بہر شیخ از سرے دلی پیشہ
 در ہمہ فحاشے باو سے نہ کشتہ پتہ پارسل ہم شید
 گفت اسے در حال خجہ کار پیر سے درخت بہر گفتار
 چلے رہا نہ از خون شیخ آمد نہ چکر دین و بر سر زینہ
 در خواب آمدے شیخ اصل جلدے ہا نہ قدرت شوق
 گروہ سے را تو بعد از صراحت جان نامہ مال کس از جنت
 اگر تو عالم را از خون مال مال کے خود دیدہ و حالا احوال
 گفتن کا پتہ پیر اگر کوئی ہے چاہے چاہے چاہے چاہے
 عاقلہ و در سے چہ بہر گفت یارسول اللہ تو پیدا و منت
 ہر کا باشد نماز سے کہی ہر دور در خانہ پاک و دے
 کہ چہ میدانے کہ ہر طبعی پیدہ کہ شوقی بہر کہ رسید
 سے منبت میگذا رہتا تو نماز ہر کار دے زینت کے رہا
 گفت پیغمبر کا از ہر جہاں حق تجس را پاک گردانید
 سجدہ کا ہم را مانا نہ خلق حق پاک گردانید ہر طبع
 بان دہاں ترک حرکت با مانا ورنہ ایلیے شوقی اند جان
 تو اگر نہرے خود شہدے شود تو اگر شہدے غوی نہرے بود

میرا ہنس بوسنی ترجمہ شوی مولای منوی

۱. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۲. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۳. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۴. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۵. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۶. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۷. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۸. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۹. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم
 ۱۰. در صورتی که در این مورد هیچ گونه اطلاعی نداشته باشم

[illegible][illegible][illegible]

<p>وہاں سے پہلے تو خوشی ہوئی کہ اور نامی بیچ بیچ ان کی جان کرامات ان بیچ درویشی بندوی بود در دینے درون کیتے یادہ شامیان نہاد فتنہ بود لیکن غیر خشتہ را جو ہم کسم کہ درین کشتی چو بیاں گشتہ است دین بیرون کن برہنہ سوزد حق گفت یا رب بولطافت ان کی یا غیاثی عندہ کل کریمہ یا مجیبی عندہ کل دعوتہ چوں یہ درد آمد دل درین کن نہ ہزاران نامی از درگاہ زوت خوش مرید چوں شمع بخت روشن گفتہ کان کشتی شمع را حق مرا ہمارا کشت خسارت زین طلاق نے مراد لومت زرد سے سہرہ ہا کہ گردناں کشتی کا سے ہمار گفتہ ازیت نہاد بر فقر ہا شاد تہیل و تقطیع شہان آن یقوان لطیف خوش نفس ہر کے دسے خراج کستے آن غیر ہر چہ جان پیچ نیست تم جو دن دارم آنہا را کہ حق ستم نفس ستم نے عقل شریف ستم ستم نے نور لطیف</p>	<p>وہاں سے پہلے تو خوشی ہوئی کہ کرامات اس بیچ کی کشتی میں اندر اس کشتی کے کہ درویش فنا سوتا تھا وہ درنگی ہریان کی اور غیر خشتہ کو بھی جو زمین ہم کہ درین کشتی اس کشتی میں ہم کھول گئی کہ درویش گدائی سے کہ یوں یا رب تیرے نہ یہ سبب یا غیاثی عندہ کل کریمہ یا مجیبی عندہ کل دعوتہ درد دل پیدا ہوا درویش کو سب کو دل میں تھیلے کی طرح سے چنگوڑی ہوا اس کشتی میں گیا تخت بر شیا مرید شاہ شاہ بولہ رشتی تھاری حق مرا تیار را کی سکودوسے تہذیب تہمت جو رہی وہ بچہ کر کے اہل کشتی کے کہا کہ اسے ہمار بولہ تہمت رکھتے تھیلے کی طرح عاشقہ شہد کی بل تھیلے سے بن لطیف و اہل خوش نفس یہ ہر ایک کو ہر خراج ملک نے وہ فقر کو دیکھ کر کہ ستم کیے کروں حق نے کیا ستم ہے نفس نے عقل شریف ستم ہے سن اور نور لطیف</p>	<p>وہاں سے پہلے تو خوشی ہوئی کہ اور نامی بیچ بیچ ان کی جان کرامات ان بیچ درویشی بندوی بود در دینے درون کیتے یادہ شامیان نہاد فتنہ بود لیکن غیر خشتہ را جو ہم کسم کہ درین کشتی چو بیاں گشتہ است دین بیرون کن برہنہ سوزد حق گفت یا رب بولطافت ان کی یا غیاثی عندہ کل کریمہ یا مجیبی عندہ کل دعوتہ چوں یہ درد آمد دل درین کن نہ ہزاران نامی از درگاہ زوت خوش مرید چوں شمع بخت روشن گفتہ کان کشتی شمع را حق مرا ہمارا کشت خسارت زین طلاق نے مراد لومت زرد سے سہرہ ہا کہ گردناں کشتی کا سے ہمار گفتہ ازیت نہاد بر فقر ہا شاد تہیل و تقطیع شہان آن یقوان لطیف خوش نفس ہر کے دسے خراج کستے آن غیر ہر چہ جان پیچ نیست تم جو دن دارم آنہا را کہ حق ستم نفس ستم نے عقل شریف ستم ستم نے نور لطیف</p>
--	--	--

[illegible]

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

<p>نفس سو طائی آیا مارا سے مرنے سے ہو طبع سے نیند سے کھڑو دیکھ گمراہم ہووے ہر کو سے خیالات اٹکو دو در حقیقت نیند ہو اودا گر اکھیر میں دور ت دں نہاگر کھنکھن پاؤں کیں بیاں دے کھنکھن کو ان کی نہ وہ نر کو ہر ہو عجب اس سے بیکار کس ہووے کس کا دل درجہ رنگ کا کو سے چکو کوسیار کو بالی ساکتا ہوں سو سے یک کھنکھن مارا ناھو مچکا آکے کھنکھن کے اس میں تیر کھنکھن</p>	<p>نفس سو طائی آمدی ترش کس نر دں ساز و نعت کشتش بجز نیند فرو زو آن نرمان در حقیقت کو آن یار عید یک کان عجز بریں حس دار و رنگ ان بزم چشم پا کاں سے ہووے تازہ گوئی حرار السار کو نیند نر دں موئیان پیش رخ بران موئی کر لیبیا سیکو بد</p>	<p>سو فیان بر موئیے شستہ رہ پیش رخ خالفا سے اہرند شیخ و گفتند داد پاں ما تو از نر موئی خوان آشیوا گفت آخر چو کلاست گمو فیان گفت از موئی سو خوراد گردان در رخسار بیاگر بچون برس در خوش افزون چو کلاست کس ورنہ فہم بہت چو نھما یکم سو فیان کردن پیش شیخ نینت شیخ زوداد رہ و پیش آن فکر کو بر حواسے کرمیت ادا طیکر</p>	<p>در رخسار الا موراد طابا نافع اندامت ابدال اخطا طابا گر کے طے فزون شد از فوض در حرم پریدہ اید مرض بر قمر فوئیں مغر و صفت کان فراق از رشتیں در حاجت نطق موئی بود از داناہے لیک ہم فزون آمد گفت یار نیک آن فزونے باختر از شقائق گفت رد تو کجھے ہذا فراق موسیابا سبار کوئی در گزند چہ گوئی مدوصال آمد ہر موسیابا سبار کوئی ددر شو ورنہ ہاں گنگ بائیں کو رشو در زنتہ دز سبز پوشستہ چوینے رشتہ بگستہ</p>	<p>سو فیان بر موئیے شستہ رہ پیش رخ خالفا سے اہرند شیخ و گفتند داد پاں ما تو از نر موئی خوان آشیوا گفت آخر چو کلاست گمو فیان گفت از موئی سو خوراد گردان در رخسار بیاگر بچون برس در خوش افزون چو کلاست کس ورنہ فہم بہت چو نھما یکم سو فیان کردن پیش شیخ نینت شیخ زوداد رہ و پیش آن فکر کو بر حواسے کرمیت ادا طیکر</p>	<p>سو فیان بر موئیے شستہ رہ پیش رخ خالفا سے اہرند شیخ و گفتند داد پاں ما تو از نر موئی خوان آشیوا گفت آخر چو کلاست گمو فیان گفت از موئی سو خوراد گردان در رخسار بیاگر بچون برس در خوش افزون چو کلاست کس ورنہ فہم بہت چو نھما یکم سو فیان کردن پیش شیخ نینت شیخ زوداد رہ و پیش آن فکر کو بر حواسے کرمیت ادا طیکر</p>	<p>سو فیان بر موئیے شستہ رہ پیش رخ خالفا سے اہرند شیخ و گفتند داد پاں ما تو از نر موئی خوان آشیوا گفت آخر چو کلاست گمو فیان گفت از موئی سو خوراد گردان در رخسار بیاگر بچون برس در خوش افزون چو کلاست کس ورنہ فہم بہت چو نھما یکم سو فیان کردن پیش شیخ نینت شیخ زوداد رہ و پیش آن فکر کو بر حواسے کرمیت ادا طیکر</p>	<p>سو فیان بر موئیے شستہ رہ پیش رخ خالفا سے اہرند شیخ و گفتند داد پاں ما تو از نر موئی خوان آشیوا گفت آخر چو کلاست گمو فیان گفت از موئی سو خوراد گردان در رخسار بیاگر بچون برس در خوش افزون چو کلاست کس ورنہ فہم بہت چو نھما یکم سو فیان کردن پیش شیخ نینت شیخ زوداد رہ و پیش آن فکر کو بر حواسے کرمیت ادا طیکر</p>
--	--	--	--	--	--	--	--

۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵

ایک لکھ بے زبان نے یوں کہا
 اور دہشتہ بیان نے چون سا
 کرتے آواز باہم جانتے
 کیوں کہ اسکو سمجھا چکا ہے کہ
 ایسے دہشتہ بیان کا شہر
 ایچ کیج کیا کردہ ان کو زیر
 ایک شہر کا تاب ہو ا
 اچھی کیسے افسوس ہو گیا
 ورنہ ناک نرا عجب سہو
 اسے برا ورتہ جس پر تاب ہے
 اور منی او میں شل داتہ ہے
 دہشتہ منی کو اسے امر میتر
 ویکتہ پیرا کر جو رہا ہے فعل
 جاوے میل دل سے یار
 گر یہ کئے ہیں نہیں وہ آفتخار
 بات کرنا زبان حال سے
 اور سمجھنا اوسکا
 ماہر اسے مسخ اور داتہ
 لوس کے اور منی انسان کو
 بیدار کو گھسنے کے لائق نہیں
 اوکا ازمٹ اور چون بچدین
 ہوا دہشتہ پیا پس جاتے گ
 مرد و بہر چہ سننے کو گیا
 کھر خرد یا ترکہ میں مل
 ہوا نوحی وید مارے مگر کو
 بولا ہے جرتی ہو کو کو کو
 عمر کا کیا جرم تھی اگر نیدہ
 شش نام و گئے مارا ہے
 بولا ہے چاند کو توبین اس سے
 مرد چاند کو توبین اس سے
 عمر دے مارا ہے کے جرد اس
 اگر ہو جوت اسوا با دینا جاتے
 یوں میں ہون گرد کوکب جانا
 زبہ نہیں ارا اسکو بچتا
 ہوا دہشتہ ناچار و عاجز ہو گیا
 عرو سے زیادہ چار اوار و
 نیدہ اگر ہو مارا جو
 حد گذار حد کے بل لائق جود
 پس نہ مانا سخن باطل کا
 باطلوں کے دل میں
 بولا ہے کہ ہے پسندیا بچے
 جیسا میرا دینا میں ہر کو جو
 کر کے احوال کو توکد داسے
 دے کہ ورتہ میں انکس جوتے
 پائے جیسا ہے سزا بخو دو
 مرسی کو کوئی کو کو مرسی
 ہوتا ہو جس جود لہر دوسو
 نیشات آتشیں کو فروغ

<p> کما سکت آں کلید ہے زبان چوں سخن کو شہر و مشی میان و در خاستند فل ہمدگر تہم آن چوں کہ ہے لفظ بشر شہ رسول و خاندان ہر دو یون چون ز کس مار ترسان کی پزل آں کلید و در بندہ آخر نیست روز کے بارے لنگہ مار نیست اسے بران رقم ہے پیاد است سنی اندر و ہبان دانست وادے منی کسیر و در عقل بشکر و پندہ را گشت فقر و اہر اسے بکل و گوش دار گرچہ گفتی نیست اینخا تبار </p>	<p> سخن گفتن بہ زبان حال و قسم کروں آن جاوے تہم پیاد تو گرچہ گفتی نیست سرگشت بہت ہن بیلا ہر چہ چون کس بہت سخت و در شہ پان نانہ بہت گفت خود اش کا آدہ بہت خانہ ما خبر دے امیراٹ یافت فرخ انگس کو سنی شہ یافت گفت چوں شہ گرو جہری ادب کت چوں شہ گرو جہری ادب عمر وادے چش چہ بکل نانہ ہم بگیا وادے بر و چون غلام گفت من تہم نانہ ہم عمر وادے چش چہ بکل نانہ ہم بگیا وادے بر و چون غلام گفت من تہم نانہ ہم عمر وادے چش چہ بکل نانہ ہم بگیا وادے بر و چون غلام </p>
--	---

ایک مثال اس کی کہ ہمنوں	ہائیں تم نام کے پائند ہو	اندرون میں شائے خوش نشو	تامانی و اسامی را کرد
بیان نگرار کرنا چار او سب کو کا کہیں کہ	کے اسلئے کہ زبان ایک دوسرے کی نہیں جانتے تھے	بیان سزا عت کر وں چھ کس جت اکبر مگر	جہلت آنکہ زبان یکدگر رائے دانستند
چاکر کس کو اک دم کہ دیا	چتا چرک ہر شہر کا باجم ملا	حاکم کس ما واد ورت سکھم	ہر کے از شہرے اماد وسم
قاری ترکی ردی و عرب	اڑتے ہوئے ہیں تھے او کو کھینچ	قاری و ترک و ردی عرب	جنگ باجم در ضلع و قوسب
قاری بولا کہ یہیں چوینم	او کو اک گولہ پس سے یزید بن ہم	قاری گفت ازین چون انکم	ہم یا کین با کور و دیم
و عرب بولا سدا دندلا	ہیں عجب ہوا چون اک گولہ دلا	ان عرب گفت سدا دندلا	س عتب ہوا ہم او گولہ دلا
بولد و ترک کرا کرا دل عرب	چاہتا ہوں میں ان دم او کو	ان کے ترکہ بد گفت اک کو دم	میں بگو ہم عتب ہوا ہم
بولد اردی چھ کرا مال دیکر	چاہتا ہوں میں کو تامل کو	اک دم وہی کو گفت این قبل ا	ترک کے خا ہم سن بائیں ا
ترک کہ او میں سے گولہ مار کر	پسیدے مانو گئے و دینے پیر	دو تار فاع عتب ہر میر دند	کہ دست ہر ما جا غل دند
مارتے تھے گولے ہر دو	جیل سے پرتے و دانتے تھی	شت ہر میر دند از ایسے	پر بد نداز جمل اردن اٹھتے
سوزن با کرا دارا کون کون	ہوتا ان وقت ان میں صلح ہون	صاحب ہر کوئے سے عدرباں	کہ دت آغا جبار سے ملتا
کھتا اکھاس دم سے میں کافی	انہی کے جسے وہں مولی اہی	پس گفتی او کہ میں نہیں کہیم	اردو سے جملتان را سیم
سکو خاطر جمع ہوئے تھے دل	ہر دم کرتا ہے از اسکے قبل	چو کہ لہیا رید دل لہہ دل	اس دم زمان یکینہ جینہ قبل
چار ہرنا ہے تمنا مالک دم	چار دشمن ایک ہو دینا ہر دم	اکدم زمان میں دیا الماراد	چار دشمن پیشو دیکے اتحاد
ہرے ہر لک ہوا کس لڑائی	چو تان میں کو دن تھا اٹھائی	گفت ہر یکمان وہ جنگ عراق	گفت سن ارم شما اٹھائی
انستہ او اپنے چہرے تھے جان	گفتگو میں ہوں تھا ہر جوان	پس تھا خاموش با پسستوا	تا فرماں تان میں شوم و سنگ
گوٹھالے میں نہانک طور پر	پراثر میں انکے اک کرا دہرے	کو سن تان سے نہا بد یکسانط	دراثر ہر سراسر است و قسط
گرہ بائیں سہاڑی کہیں	پراثر میں فقرہ ان میں کہیں	دو سخن تان در تافن ہو تھکت	دراثر ہر ضلع و فقرہ تھکت
عاشی گوی نہیں دینی اثر	ماوی گوی ہے جس گوی اثر	گر سے رتبہ نہا بد اثر	گر سے خائیتے وار دہر
گرم کر کے اس کے سہاڑے	کھاتے کو سوزی کر سے وہن ہر	سر کر را گرم داری اٹھان	چون خوری ملتی فرما یکمان
یونکہ وہیں عاشی گوی کے	باطح و تیر ہادی و سوزی لے	زا کہ ان گوی ان دیکر لیت	طبع انست سرت تیر لیت
حق خود ہر دین میں کہ ہر لگا	کھاتے کو گوی مگر میں ہر سوا	رو بو دینہ بد و شای کو پیر	چون خوری گوی نزا بد ہر
کرتن چاچا حرسہ انست	وہ لیتے تھے انہیں سے	پس رہا شے ز غلظ با	کہ نصیرت شامہ ان نہا
تھی کی باؤں سے جیسے	تفرقہ قابل حسد کا دم کرت	از حد شایع جمیت رسد	تھکت و تار و دم اول احد

۱۶۶

ہمارے پاس پہنچنے والے خوشخبری سہ ماہی

ہر کے از شہرے اماد وسم

جنگ باجم در ضلع و قوسب

ہم یا کین با کور و دیم

س عتب ہوا ہم او گولہ دلا

میں بگو ہم عتب ہوا ہم

ترک کے خا ہم سن بائیں ا

کہ دست ہر ما جا غل دند

پر بد نداز جمل اردن اٹھتے

کہ دت آغا جبار سے ملتا

اردو سے جملتان را سیم

اس دم زمان یکینہ جینہ قبل

چار دشمن پیشو دیکے اتحاد

گفت سن ارم شما اٹھائی

تا فرماں تان میں شوم و سنگ

دراثر ہر سراسر است و قسط

دراثر ہر ضلع و فقرہ تھکت

گر سے خائیتے وار دہر

چون خوری ملتی فرما یکمان

طبع انست سرت تیر لیت

چون خوری گوی نزا بد ہر

کہ نصیرت شامہ ان نہا

تھکت و تار و دم اول احد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible][illegible]

وہاں ہستی و غیر ہستی ہر شے کی ہستی

وہاں ہستی و غیر ہستی ہر شے کی ہستی

<p>مرغ اندک و بزرگ ہر جان نالین میں ہم مثل الوش و مرغ باریان میں ہم قند کرم کہ ہم نہایت چل سے مرغ جو خوش سلیمان سے ہوئے گندک بال و تراکے لیے بلکہ دانہ عاجزوں کو دیتے ہیں ہر کج را کھا دے قند کرم کے رائے کو کھا کر بصورت تراغ قند کرم کا قند و نارغ قند لنگ لک آج کو کھا لک کھا قند کرم کے شک کج کھا کئے کج و ترا و کھا و ترا تانے سے آج کھیل جو کھا کت لاسے آج کو طوطی قند سے آزاد و قند لک کھا و سون کے پانوں و دین کج لک کج ہستی سے شہن پر شفق اشیران خاکان چہ قال ہنگام ہر خون کی زمین قوجا کھا ہنگام مطرب کی چمن ہر کج پر بہت ہر کج کی حوا و کج تازی اور شری سے خوش ملک باغ و با مرغ جوئے اس سلیمان کے اڑے سے اسے چکار سلیمان کی قوجا ایک گورہ گرو اس جانب طے بولانگرو اس طرف رہا ہے قند کرم کے بن سے پہلے تیار ہو قند کرم کے کجوں کا مرغ خاکلی او نکلو پالنا کھا کج کج سے مرغ خانہ سے کج اگرچہ زبرد پر و چون وانی ہو پیا چہ تیری دان و پس و سر کج وانی خشکی سے تیری اور نکات دلی کو خواہش جو تیرے کج یا کج و طبیعت رائے جان کو تیری جو</p>	<p>کو مرغ و پس و اس مسیحہ کان سلیمان کو لے لکھا قند کرم ہر کج چندان دشمن بازان شریک لایر و ماند و دران شریک سیکھن نہایت جہل و کس قند کرم آقا عزیزان خدا جمع مرغ کج سلیمان کجوں پر و بال بے گندک کے گزند بلکہ سوس عاجزان چہ کج کج بے خلاف کج تان مرغ کج کج ہر کج کج بے قند کرم لک کج بے راہ و مسیحہ کج نارغ اشیران کج بصورت نارغ کج باہرست آمد نارغ کج لک کج اشیران کج لک کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج دان کج کج کج ز بازان کج کج باہرست کج کج کج کج کج کج سلیمان کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج سلیمان کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج کج باہرست کج شفق اشیران خاکان چہ قال ہنگام ہر خون کی زمین قوجا کھا ہنگام مطرب کی چمن ہر کج پر بہت ہر کج کی حوا و کج تازی اور شری سے خوش ملک باغ و با مرغ جوئے اس سلیمان کے اڑے سے اسے چکار سلیمان کی قوجا ایک گورہ گرو اس جانب طے بولانگرو اس طرف رہا ہے قند کرم کے بن سے پہلے تیار ہو قند کرم کے کجوں کا مرغ خاکلی او نکلو پالنا کھا کج کج سے مرغ خانہ سے کج اگرچہ زبرد پر و چون وانی ہو پیا چہ تیری دان و پس و سر کج وانی خشکی سے تیری اور نکات دلی کو خواہش جو تیرے کج یا کج و طبیعت رائے جان کو تیری جو</p>
---	---

وہاں ہستی و غیر ہستی ہر شے کی ہستی

[illegible]

مترجم

<p>مرد کو تو غار کو اپنے بسق زار اب لکھتا چو شکل نوری منوی سے اب تو استرا دے آیا یہ خام تیرا رہیلے لینے وہ حال جان تکی یا زار راہ دشتین ہوا لب جان تشار جس اس پر بسال تشریح اللہ اب جان جان سے گیا تو کھ غارستان ہوا اب تو کل گلشن آباد کی پھر راہ چیل گرم دل غم سوسہ پوش چو ترا منوی کے نور سے دل کو جلا تیسرا دفتر شروع کر گویا تکی تاکہ ہے نیشان تکیو منوی جہاں اور دل ترا ہو جا ایک کیون شیدا تیرے ہو گیتا نیک</p>	<p>تیرے ہر اک کھٹاقت ہوئی کوسائے اسمن راز منوی گلشن آباو سے چو تو کیا مار سرت تو کھ کا دشتین جلا منہ سے اللہ نکلا وقت انتقال جھکو بافت لے کما جانا پال خواہش نیا سے انکے رنج نے کر دیا افسر وہ دل زبیں مجھے عود و زہ کوست دتا تیرے ورنہ یہ عالم نہ چھوڑ دیتا جھ تاکہ پھر روشن ہو یہ تیرا چراغ اور پھر آباد ہو تیرا چراغ لکھان سے تیر کو نشان ہے اور زبان کو دل سے کس کس دفتر دوم کو اب تو ضم کر کہیں تو حتم الا بینا کے نام اور</p>
---	--

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

۱۶۳
 باب اول
 در تشریح

فہرست حقائق و تعلیم و تفریح و سرگرمی و ہنر و صنعتی ترجمہ تثنوی مولوی مسعودی

صفحہ	داستان	حقائق بمقام غنا	تعلیم	صفحہ	داستان	حقائق بمقام غنا	تعلیم
۱	تسلیم	۲۵	۲۶	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۲	تسلیم	۲۷	۲۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
۳	تسلیم	۲۹	۳۰	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶
۴	تسلیم	۳۱	۳۲	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۵	تسلیم	۳۳	۳۴	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴
۶	تسلیم	۳۵	۳۶	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸
۷	تسلیم	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲
۸	تسلیم	۳۹	۴۰	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶
۹	تسلیم	۴۱	۴۲	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
۱۰	تسلیم	۴۳	۴۴	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴
۱۱	تسلیم	۴۵	۴۶	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸
۱۲	تسلیم	۴۷	۴۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲
۱۳	تسلیم	۴۹	۵۰	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶
۱۴	تسلیم	۵۱	۵۲	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
۱۵	تسلیم	۵۳	۵۴	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴
۱۶	تسلیم	۵۵	۵۶	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸
۱۷	تسلیم	۵۷	۵۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲
۱۸	تسلیم	۵۹	۶۰	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶
۱۹	تسلیم	۶۱	۶۲	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۲۰	تسلیم	۶۳	۶۴	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴
۲۱	تسلیم	۶۵	۶۶	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸
۲۲	تسلیم	۶۷	۶۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲
۲۳	تسلیم	۶۹	۷۰	۱۰۳	۱۰۴	۱۰۵	۱۰۶
۲۴	تسلیم	۷۱	۷۲	۱۰۷	۱۰۸	۱۰۹	۱۱۰
۲۵	تسلیم	۷۳	۷۴	۱۱۱	۱۱۲	۱۱۳	۱۱۴
۲۶	تسلیم	۷۵	۷۶	۱۱۵	۱۱۶	۱۱۷	۱۱۸
۲۷	تسلیم	۷۷	۷۸	۱۱۹	۱۲۰	۱۲۱	۱۲۲
۲۸	تسلیم	۷۹	۸۰	۱۲۳	۱۲۴	۱۲۵	۱۲۶
۲۹	تسلیم	۸۱	۸۲	۱۲۷	۱۲۸	۱۲۹	۱۳۰
۳۰	تسلیم	۸۳	۸۴	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۳	۱۳۴
۳۱	تسلیم	۸۵	۸۶	۱۳۵	۱۳۶	۱۳۷	۱۳۸
۳۲	تسلیم	۸۷	۸۸	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۱	۱۴۲
۳۳	تسلیم	۸۹	۹۰	۱۴۳	۱۴۴	۱۴۵	۱۴۶
۳۴	تسلیم	۹۱	۹۲	۱۴۷	۱۴۸	۱۴۹	۱۵۰
۳۵	تسلیم	۹۳	۹۴	۱۵۱	۱۵۲	۱۵۳	۱۵۴
۳۶	تسلیم	۹۵	۹۶	۱۵۵	۱۵۶	۱۵۷	۱۵۸
۳۷	تسلیم	۹۷	۹۸	۱۵۹	۱۶۰	۱۶۱	۱۶۲
۳۸	تسلیم	۹۹	۱۰۰	۱۶۳	۱۶۴	۱۶۵	۱۶۶
۳۹	تسلیم	۱۰۱	۱۰۲	۱۶۷	۱۶۸	۱۶۹	۱۷۰
۴۰	تسلیم	۱۰۳	۱۰۴	۱۷۱	۱۷۲	۱۷۳	۱۷۴
۴۱	تسلیم	۱۰۵	۱۰۶	۱۷۵	۱۷۶	۱۷۷	۱۷۸
۴۲	تسلیم	۱۰۷	۱۰۸	۱۷۹	۱۸۰	۱۸۱	۱۸۲
۴۳	تسلیم	۱۰۹	۱۱۰	۱۸۳	۱۸۴	۱۸۵	۱۸۶
۴۴	تسلیم	۱۱۱	۱۱۲	۱۸۷	۱۸۸	۱۸۹	۱۹۰
۴۵	تسلیم	۱۱۳	۱۱۴	۱۹۱	۱۹۲	۱۹۳	۱۹۴
۴۶	تسلیم	۱۱۵	۱۱۶	۱۹۵	۱۹۶	۱۹۷	۱۹۸
۴۷	تسلیم	۱۱۷	۱۱۸	۱۹۹	۲۰۰	۲۰۱	۲۰۲
۴۸	تسلیم	۱۱۹	۱۲۰	۲۰۳	۲۰۴	۲۰۵	۲۰۶
۴۹	تسلیم	۱۲۱	۱۲۲	۲۰۷	۲۰۸	۲۰۹	۲۱۰
۵۰	تسلیم	۱۲۳	۱۲۴	۲۱۱	۲۱۲	۲۱۳	۲۱۴
۵۱	تسلیم	۱۲۵	۱۲۶	۲۱۵	۲۱۶	۲۱۷	۲۱۸
۵۲	تسلیم	۱۲۷	۱۲۸	۲۱۹	۲۲۰	۲۲۱	۲۲۲
۵۳	تسلیم	۱۲۹	۱۳۰	۲۲۳	۲۲۴	۲۲۵	۲۲۶
۵۴	تسلیم	۱۳۱	۱۳۲	۲۲۷	۲۲۸	۲۲۹	۲۳۰
۵۵	تسلیم	۱۳۳	۱۳۴	۲۳۱	۲۳۲	۲۳۳	۲۳۴
۵۶	تسلیم	۱۳۵	۱۳۶	۲۳۵	۲۳۶	۲۳۷	۲۳۸
۵۷	تسلیم	۱۳۷	۱۳۸	۲۳۹	۲۴۰	۲۴۱	۲۴۲
۵۸	تسلیم	۱۳۹	۱۴۰	۲۴۳	۲۴۴	۲۴۵	۲۴۶
۵۹	تسلیم	۱۴۱	۱۴۲	۲۴۷	۲۴۸	۲۴۹	۲۵۰
۶۰	تسلیم	۱۴۳	۱۴۴	۲۵۱	۲۵۲	۲۵۳	۲۵۴
۶۱	تسلیم	۱۴۵	۱۴۶	۲۵۵	۲۵۶	۲۵۷	۲۵۸
۶۲	تسلیم	۱۴۷	۱۴۸	۲۵۹	۲۶۰	۲۶۱	۲۶۲
۶۳	تسلیم	۱۴۹	۱۵۰	۲۶۳	۲۶۴	۲۶۵	۲۶۶
۶۴	تسلیم	۱۵۱	۱۵۲	۲۶۷	۲۶۸	۲۶۹	۲۷۰
۶۵	تسلیم	۱۵۳	۱۵۴	۲۷۱	۲۷۲	۲۷۳	۲۷۴
۶۶	تسلیم	۱۵۵	۱۵۶	۲۷۵	۲۷۶	۲۷۷	۲۷۸
۶۷	تسلیم	۱۵۷	۱۵۸	۲۷۹	۲۸۰	۲۸۱	۲۸۲
۶۸	تسلیم	۱۵۹	۱۶۰	۲۸۳	۲۸۴	۲۸۵	۲۸۶
۶۹	تسلیم	۱۶۱	۱۶۲	۲۸۷	۲۸۸	۲۸۹	۲۹۰
۷۰	تسلیم	۱۶۳	۱۶۴	۲۹۱	۲۹۲	۲۹۳	۲۹۴
۷۱	تسلیم	۱۶۵	۱۶۶	۲۹۵	۲۹۶	۲۹۷	۲۹۸
۷۲	تسلیم	۱۶۷	۱۶۸	۲۹۹	۳۰۰	۳۰۱	۳۰۲
۷۳	تسلیم	۱۶۹	۱۷۰	۳۰۳	۳۰۴	۳۰۵	۳۰۶
۷۴	تسلیم	۱۷۱	۱۷۲	۳۰۷	۳۰۸	۳۰۹	۳۱۰
۷۵	تسلیم	۱۷۳	۱۷۴	۳۱۱	۳۱۲	۳۱۳	۳۱۴
۷۶	تسلیم	۱۷۵	۱۷۶	۳۱۵	۳۱۶	۳۱۷	۳۱۸
۷۷	تسلیم	۱۷۷	۱۷۸	۳۱۹	۳۲۰	۳۲۱	۳۲۲
۷۸	تسلیم	۱۷۹	۱۸۰	۳۲۳	۳۲۴	۳۲۵	۳۲۶
۷۹	تسلیم	۱۸۱	۱۸۲	۳۲۷	۳۲۸	۳۲۹	۳۳۰
۸۰	تسلیم	۱۸۳	۱۸۴	۳۳۱	۳۳۲	۳۳۳	۳۳۴
۸۱	تسلیم	۱۸۵	۱۸۶	۳۳۵	۳۳۶	۳۳۷	۳۳۸
۸۲	تسلیم	۱۸۷	۱۸۸	۳۳۹	۳۴۰	۳۴۱	۳۴۲
۸۳	تسلیم	۱۸۹	۱۹۰	۳۴۳	۳۴۴	۳۴۵	۳۴۶
۸۴	تسلیم	۱۹۱	۱۹۲	۳۴۷	۳۴۸	۳۴۹	۳۵۰
۸۵	تسلیم	۱۹۳	۱۹۴	۳۵۱	۳۵۲	۳۵۳	۳۵۴
۸۶	تسلیم	۱۹۵	۱۹۶	۳۵۵	۳۵۶	۳۵۷	۳۵۸
۸۷	تسلیم	۱۹۷	۱۹۸	۳۵۹	۳۶۰	۳۶۱	۳۶۲
۸۸	تسلیم	۱۹۹	۲۰۰	۳۶۳	۳۶۴	۳۶۵	۳۶۶
۸۹	تسلیم	۲۰۱	۲۰۲	۳۶۷	۳۶۸	۳۶۹	۳۷۰
۹۰	تسلیم	۲۰۳	۲۰۴	۳۷۱	۳۷۲	۳۷۳	۳۷۴
۹۱	تسلیم	۲۰۵	۲۰۶	۳۷۵	۳۷۶	۳۷۷	۳۷۸
۹۲	تسلیم	۲۰۷	۲۰۸	۳۷۹	۳۸۰	۳۸۱	۳۸۲
۹۳	تسلیم	۲۰۹	۲۱۰	۳۸۳	۳۸۴	۳۸۵	۳۸۶
۹۴	تسلیم	۲۱۱	۲۱۲	۳۸۷	۳۸۸	۳۸۹	۳۹۰
۹۵	تسلیم	۲۱۳	۲۱۴	۳۹۱	۳۹۲	۳۹۳	۳۹۴
۹۶	تسلیم	۲۱۵	۲۱۶	۳۹۵	۳۹۶	۳۹۷	۳۹۸
۹۷	تسلیم	۲۱۷	۲۱۸	۳۹۹	۴۰۰	۴۰۱	۴۰۲
۹۸	تسلیم	۲۱۹	۲۲۰	۴۰۳	۴۰۴	۴۰۵	۴۰۶
۹۹	تسلیم	۲۲۱	۲۲۲	۴۰۷	۴۰۸	۴۰۹	۴۱۰
۱۰۰	تسلیم	۲۲۳	۲۲۴	۴۱۱	۴۱۲	۴۱۳	۴۱۴

صفحہ	داستان	حقائق بمقام غنا	تفسیر	صفحہ	داستان	حقائق بمقام غنا	تفسیر
۱۲	کونج پورسا	نہار کشن دیش پٹن	عروسی باق	۱۲۳	مثال	توسیع کو قد ارمی	مکتبہ شمس
۱۳	۰	مرحہ خیر سار رسول لکھنؤ	شیخ پرورد	۱۲۴	ایضا	نور علی کو دھوکا دیا کہ	نور علی کو دھوکا دیا کہ
۱۴	۰	اگر شہزادہ کوئی کس کس میں معصومت ہے	مشرق کدلی کو	۱۲۵	نکاحیہ کا	دل افغوی کا پتھر سار	نور علی کو دھوکا دیا کہ
۱۵	۰	مفتدی	ہزارہا میں سرسکر	۱۲۶	۰	افغان میں ہولناکیا کا سیر پتہ	سگہ لاغوی
۱۶	۰	سندھ کوئی کا کہم میں تیرا مال ہے	غیر احکام	۱۲۷	۰	ککلیات ہنرمند پر ہولناکی افغان سنگہ لکھن	۱۲۷
۱۷	۰	دوامت و سفت	میں غازی کا فضل ہے	۱۲۸	۰	خدا کی سب	۱۲۸
۱۸	۰	اولیٰ کو نفس و تلاش کر	ہزارہا کا پناہ	۱۲۹	۰	تھیلہ لکھنؤ کے	۱۲۹
۱۹	۰	نیکو دیاں سالی ہولناکی	حق در لکھنؤ	۱۳۰	۰	آرامہ و تیر کر	۱۳۰
۲۰	۰	سرف و دان حاکم	کھڑا کھڑا	۱۳۱	۰	جواب دیا	۱۳۱
۲۱	۰	دل ہزارہا میں ایک ہے	دل میں تیرا مال	۱۳۲	۰	۰	۱۳۲
۲۲	۰	لکھنؤ کے	مقبول ہے	۱۳۳	۰	۰	۱۳۳
۲۳	۰	نہار دیا غلاب یہ ہے	نور علی کا	۱۳۴	۰	۰	۱۳۴
۲۴	۰	لکھنؤ کے	مقبول ہے	۱۳۵	۰	۰	۱۳۵
۲۵	۰	۰	۰	۱۳۶	۰	۰	۱۳۶
۲۶	۰	۰	۰	۱۳۷	۰	۰	۱۳۷
۲۷	۰	۰	۰	۱۳۸	۰	۰	۱۳۸
۲۸	۰	۰	۰	۱۳۹	۰	۰	۱۳۹
۲۹	۰	۰	۰	۱۴۰	۰	۰	۱۴۰
۳۰	۰	۰	۰	۱۴۱	۰	۰	۱۴۱
۳۱	۰	۰	۰	۱۴۲	۰	۰	۱۴۲
۳۲	۰	۰	۰	۱۴۳	۰	۰	۱۴۳
۳۳	۰	۰	۰	۱۴۴	۰	۰	۱۴۴
۳۴	۰	۰	۰	۱۴۵	۰	۰	۱۴۵
۳۵	۰	۰	۰	۱۴۶	۰	۰	۱۴۶
۳۶	۰	۰	۰	۱۴۷	۰	۰	۱۴۷
۳۷	۰	۰	۰	۱۴۸	۰	۰	۱۴۸
۳۸	۰	۰	۰	۱۴۹	۰	۰	۱۴۹
۳۹	۰	۰	۰	۱۵۰	۰	۰	۱۵۰
۴۰	۰	۰	۰	۱۵۱	۰	۰	۱۵۱
۴۱	۰	۰	۰	۱۵۲	۰	۰	۱۵۲
۴۲	۰	۰	۰	۱۵۳	۰	۰	۱۵۳
۴۳	۰	۰	۰	۱۵۴	۰	۰	۱۵۴
۴۴	۰	۰	۰	۱۵۵	۰	۰	۱۵۵
۴۵	۰	۰	۰	۱۵۶	۰	۰	۱۵۶
۴۶	۰	۰	۰	۱۵۷	۰	۰	۱۵۷
۴۷	۰	۰	۰	۱۵۸	۰	۰	۱۵۸
۴۸	۰	۰	۰	۱۵۹	۰	۰	۱۵۹
۴۹	۰	۰	۰	۱۶۰	۰	۰	۱۶۰
۵۰	۰	۰	۰	۱۶۱	۰	۰	۱۶۱
۵۱	۰	۰	۰	۱۶۲	۰	۰	۱۶۲
۵۲	۰	۰	۰	۱۶۳	۰	۰	۱۶۳
۵۳	۰	۰	۰	۱۶۴	۰	۰	۱۶۴
۵۴	۰	۰	۰	۱۶۵	۰	۰	۱۶۵
۵۵	۰	۰	۰	۱۶۶	۰	۰	۱۶۶
۵۶	۰	۰	۰	۱۶۷	۰	۰	۱۶۷
۵۷	۰	۰	۰	۱۶۸	۰	۰	۱۶۸
۵۸	۰	۰	۰	۱۶۹	۰	۰	۱۶۹
۵۹	۰	۰	۰	۱۷۰	۰	۰	۱۷۰
۶۰	۰	۰	۰	۱۷۱	۰	۰	۱۷۱
۶۱	۰	۰	۰	۱۷۲	۰	۰	۱۷۲
۶۲	۰	۰	۰	۱۷۳	۰	۰	۱۷۳
۶۳	۰	۰	۰	۱۷۴	۰	۰	۱۷۴
۶۴	۰	۰	۰	۱۷۵	۰	۰	۱۷۵
۶۵	۰	۰	۰	۱۷۶	۰	۰	۱۷۶
۶۶	۰	۰	۰	۱۷۷	۰	۰	۱۷۷
۶۷	۰	۰	۰	۱۷۸	۰	۰	۱۷۸
۶۸	۰	۰	۰	۱۷۹	۰	۰	۱۷۹
۶۹	۰	۰	۰	۱۸۰	۰	۰	۱۸۰
۷۰	۰	۰	۰	۱۸۱	۰	۰	۱۸۱
۷۱	۰	۰	۰	۱۸۲	۰	۰	۱۸۲
۷۲	۰	۰	۰	۱۸۳	۰	۰	۱۸۳
۷۳	۰	۰	۰	۱۸۴	۰	۰	۱۸۴
۷۴	۰	۰	۰	۱۸۵	۰	۰	۱۸۵
۷۵	۰	۰	۰	۱۸۶	۰	۰	۱۸۶
۷۶	۰	۰	۰	۱۸۷	۰	۰	۱۸۷
۷۷	۰	۰	۰	۱۸۸	۰	۰	۱۸۸
۷۸	۰	۰	۰	۱۸۹	۰	۰	۱۸۹
۷۹	۰	۰	۰	۱۹۰	۰	۰	۱۹۰
۸۰	۰	۰	۰	۱۹۱	۰	۰	۱۹۱
۸۱	۰	۰	۰	۱۹۲	۰	۰	۱۹۲
۸۲	۰	۰	۰	۱۹۳	۰	۰	۱۹۳
۸۳	۰	۰	۰	۱۹۴	۰	۰	۱۹۴
۸۴	۰	۰	۰	۱۹۵	۰	۰	۱۹۵
۸۵	۰	۰	۰	۱۹۶	۰	۰	۱۹۶
۸۶	۰	۰	۰	۱۹۷	۰	۰	۱۹۷
۸۷	۰	۰	۰	۱۹۸	۰	۰	۱۹۸
۸۸	۰	۰	۰	۱۹۹	۰	۰	۱۹۹
۸۹	۰	۰	۰	۲۰۰	۰	۰	۲۰۰
۹۰	۰	۰	۰	۲۰۱	۰	۰	۲۰۱
۹۱	۰	۰	۰	۲۰۲	۰	۰	۲۰۲
۹۲	۰	۰	۰	۲۰۳	۰	۰	۲۰۳
۹۳	۰	۰	۰	۲۰۴	۰	۰	۲۰۴
۹۴	۰	۰	۰	۲۰۵	۰	۰	۲۰۵
۹۵	۰	۰	۰	۲۰۶	۰	۰	۲۰۶
۹۶	۰	۰	۰	۲۰۷	۰	۰	۲۰۷
۹۷	۰	۰	۰	۲۰۸	۰	۰	۲۰۸
۹۸	۰	۰	۰	۲۰۹	۰	۰	۲۰۹
۹۹	۰	۰	۰	۲۱۰	۰	۰	۲۱۰
۱۰۰	۰	۰	۰	۲۱۱	۰	۰	۲۱۱

که صنایع و مکاتیب و فضایل و زوایا
چون این کتب و این دین و این زمین

بجهت نفع و هدایت و ترغیب
من که الخاف که به من
و محاسن و عالم و هر از این ملکات

این کتب و این دین و این زمین
چون این کتب و این دین و این زمین
چون این کتب و این دین و این زمین
چون این کتب و این دین و این زمین

از این صرافت و دولوی و محیر و مستطیع
و از این دین و این دین و این زمین

که صنایع و مکاتیب و فضایل و زوایا
چون این کتب و این دین و این زمین

بسم اللہ الرحمن الرحیم

د ف ت ر م م ق ت ا م غ ا م ی ن

<p>بسم اللہ الرحمن الرحیم</p> <p>د ف ت ر م م ق ت ا م غ ا م ی ن</p>	<p>بسم اللہ الرحمن الرحیم</p> <p>د ف ت ر م م ق ت ا م غ ا م ی ن</p>	<p>بسم اللہ الرحمن الرحیم</p> <p>د ف ت ر م م ق ت ا م غ ا م ی ن</p>
--	--	--

ایں مومذکر کنت شہر کرم
دوسم ذفر بھل غلام
زور وئی گڑھوات می جود
نور فطیل و تپہ درو غن بود
نور غناب و استغنی قائم بود
بود از درہ اسحاق و درود
ہم مرقع دان ز غلام و اعلیٰ
تا دروغ دزد ملک گزشتہ اند
برقرآتش ز غلامان چون غلام
اسے غلام را بہت کا نام
وین مزاجت و قرآن بہت بہت
وصف و صرت اکمل شد غلام
سنت جنگ آمد غلام علی ملین
حق نمائند غلام و ملواری تو
ما کرے نوشیدی و بہت نافت

ایں غلامی حاکم الدین باد
برکت تجھ اسرار
قوت از قوت حق بیہود
این مولع شمس کر روشن
سنت گردون کر چرخ گردم
قوت جہل ز طبع خود
چہمین ازین قوت ابدال حق
چشم شان ز دم زدنو شہید
چو کر سوسنی با دسات ملین
گرد آتش پر دم پر دوسلام
ہر کسے را غلام بہت بہت
ازین خواہد در جہان بنہد
ای دنیا و عاقبت افسان ملین
شے منیا الحق کبریا کر تو
کوہ لادرا علی ملین یافت

لا سہم فتر کہ ہو کنت سہار
تجربے دفرین چھو غلام
نے روکنے کہ حوادث سے ملی
تیل وئی سے تین روشن ہوا
قوت مل متون سے قائم ہوئی
حق و درہا خدا سے اوقی
حق سے تو جان دینش کالیے ہی
تب ملک اور حق سے دور ہوئی
ہوئی لکھن آگ چھو چرائی
اسے مزاجون کے ترہیز غلام
ہر مزاج فضل تراہر لچے سے
چھتے دلا و صفت و صرت کا ہوئی
جیت کر کئی تین سے حق ملین
تیر طمانگ اک حق دے
ناکر سے پل اور دلائی آئے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

د ف ت ر م م ق ت ا م غ ا م ی ن

پیراہن لومنی و زجیہ منوی مولوی منوی

[illegible]

سر سے مایہ یک غلّی خلق کی
 کو تن سے مٹا لی ہوئے غلّی جان
 معلق عقل بدل کا تار کی کر سے
 جو ہوا پایا بارزقی کر سے
 کرنا زنجیر پاالت کو رکے
 زود درجہ رک اور میں پناہ
 شگنی رشتی شمع سارنہ بنا
 بے مینے فوج کو وہ غوث کی
 کھوسے سرور سپہ و میدان کی
 سیکڑوں تخت و خاں ان سے
 قہوری قہوری کشن قہور میں
 بیٹ میں پیر پیر خاں قہور
 خوں سے شمع قہور
 شیر خور لڑو دھکا لے گا
 طالب مغلوب پناہ کی ہوا
 باہر سے کہ جن ہوا دہائی
 شکستہ اندھنیں بے خبری
 باغ میں پستان میں اور شمع
 چاند سورج اور دنا دوشہ چل
 باغ و دستان اور خوشی شادی
 کرنا سر آلت میں اسکا حقان
 اور دستان جو میں رنگ میں
 اس رسالت سے پیر کا زانو دہا
 کو ہوا دوشہ پیر و سرور
 اسے اور ایک شکر ناک اسے
 دستان کے سرور میں شکر

پس ز پای تاج برادر خلق نیست
 که بوی باد می آید از خلق نیست
 خلق جهان از حرکت غالی شود
 اگر می مویض ابلهانی شود
 خلق عقل در چو خلق خد زکمر
 افت ابله بر سر نه زرقا کمر
 سر طبع بدین مزاج در جهان
 که مزاج بد بود و مرکب جان
 چون مزاج آدمی گنجا باشد
 زود بود که می خرد خد باشد
 چون مزاج زشت است بر این دانت
 رفت زشتی ز رخ چون شست
 ادای کد خلق شیر آسوز را
 تا بهشت چو شست اندر دوز
 اگر چند دوا بدیست از برادر
 بر کشاید دوا در دستان او
 زانکه دستان شد جلا بدیست
 از هزاران دست خد بیست
 پس حیات ماست در وقت خنک
 از کنگر دنگ هر کس از نظام
 چنین بر آدمی خون بر فدا
 از جنس مومن بر و پاکه کذا
 چون چنین بر آدمی خون کوی
 بود او را دوا از خون کوی
 از نظام خون دانش خیر شد
 و نظام مشیت بود که خیر شد
 در نظام تقیسه بدیست
 و طالب مطلوب چنانی شود
 اگر چنین را کس بگفتی در دست
 بهست بیرون ای دست خنک
 یک زمین خرمی با خلق دخال
 اندر دوس لغت دوزخ احوال
 که با دوسه بد و شست با
 پستانها با قوا شست با
 آسمان مین بلند و رفیع
 از آفتاب اجتاب دوسه رفیع
 از شمال دراز چیمه از بود
 با غول و دوا در دوسه رفیع
 در صفت دوا بدیهای آن
 نور دین خلقت بهادر افغان
 خون خرمی در چارچنگ شد
 و دویان بس یک پاس دوا
 او در کیم خد دوسه کوی
 زمین و مالت موفک با خرمی
 کایان کماست دوزخ ستود
 زانکه کیم کرازی تیج شد
 جنبش چو پیچید دوا در کال
 و شست دوا در کال منکر کال
 چنان که خلق عام اندر جاب
 از زبانه ابدال میگردد زبانه

<p>پس خلیفہ لڑو لطیف اندوین لکشت در شان بود اندوین از پی فرزند درنگ راد ای بگرد و در پیش او کاه دو دانش آید از خود او اسد از لک و در حرم او اولیا افغان حق اندازد پس نامی و معانی میں ہاں نامی شد تیرا نقصان شان کو کشد کین از لک و جان گفت افغان میں نامی اولیا در سر بی فرو کاہ از بر اسے امتحان خود از یک اندر سر با و نہ پشت دار علیہ مستامے سن کو بیاست خود از اسے ہاں وہاں میں حق نشان میں نہ ہند از لک و یک در نہ کے کردی پاک چوب ہنر موسیٰ فرعون زار و زور در نہ کے کردی پاک لغزین ہنر فخری و غریب از غلاب ہنگامی یک دماغی کو لوراد و ہند خرم شان شان را گفت شہرستان چون خود نشان و ملاک سے در بین نشان سو شام میں شان میں از پی در و در نہ کش پی بر گند مد ہزاران اولیا سے حق پست خود بر نہ سے سبست لک کو کین میان از من خود کج بود کہ ہاں شود خون شود کجا و بازان ہنس و توبہ میں خون شدن کو طرف کو دمی در بین و تیر چشم ایک اذا شتر سبب موبو بندہ مفر من انس نفس بقدر و در از پی موبو بندہ مفر من خود شتر نفس اولیا از پی نفس تاجان کو خود کاشنی سپید از در شش شہوت نفس چولان بر سر میدان کنند نفس اندون خود وہاں کنند چولان زندان دست خودی از نہ چون چند انفس خود نہ کنند مطران شان از درون نہ تیر کجا و در شہر شان کین نہ توبہ سے بر گاہا پست خدا اعت زمان نقصان از کج</p>	<p>پس خلیفہ لڑو لطیف اندوین لکشت در شان بود اندوین از پی فرزند درنگ راد ای بگرد و در پیش او کاه دو دانش آید از خود او اسد از لک و در حرم او اولیا افغان حق اندازد پس نامی و معانی میں ہاں نامی شد تیرا نقصان شان کو کشد کین از لک و جان گفت افغان میں نامی اولیا در سر بی فرو کاہ از بر اسے امتحان خود از یک اندر سر با و نہ پشت دار علیہ مستامے سن کو بیاست خود از اسے ہاں وہاں میں حق نشان میں نہ ہند از لک و یک در نہ کے کردی پاک چوب ہنر موسیٰ فرعون زار و زور در نہ کے کردی پاک لغزین ہنر فخری و غریب از غلاب ہنگامی یک دماغی کو لوراد و ہند خرم شان شان را گفت شہرستان چون خود نشان و ملاک سے در بین نشان سو شام میں شان میں از پی در و در نہ کش پی بر گند مد ہزاران اولیا سے حق پست خود بر نہ سے سبست لک کو کین میان از من خود کج بود کہ ہاں شود خون شود کجا و بازان ہنس و توبہ میں خون شدن کو طرف کو دمی در بین و تیر چشم ایک اذا شتر سبب موبو بندہ مفر من انس نفس بقدر و در از پی موبو بندہ مفر من خود شتر نفس اولیا از پی نفس تاجان کو خود کاشنی سپید از در شش شہوت نفس چولان بر سر میدان کنند نفس اندون خود وہاں کنند چولان زندان دست خودی از نہ چون چند انفس خود نہ کنند مطران شان از درون نہ تیر کجا و در شہر شان کین نہ توبہ سے بر گاہا پست خدا اعت زمان نقصان از کج</p>	<p>پس خلیفہ لڑو لطیف اندوین لکشت در شان بود اندوین از پی فرزند درنگ راد ای بگرد و در پیش او کاه دو دانش آید از خود او اسد از لک و در حرم او اولیا افغان حق اندازد پس نامی و معانی میں ہاں نامی شد تیرا نقصان شان کو کشد کین از لک و جان گفت افغان میں نامی اولیا در سر بی فرو کاہ از بر اسے امتحان خود از یک اندر سر با و نہ پشت دار علیہ مستامے سن کو بیاست خود از اسے ہاں وہاں میں حق نشان میں نہ ہند از لک و یک در نہ کے کردی پاک چوب ہنر موسیٰ فرعون زار و زور در نہ کے کردی پاک لغزین ہنر فخری و غریب از غلاب ہنگامی یک دماغی کو لوراد و ہند خرم شان شان را گفت شہرستان چون خود نشان و ملاک سے در بین نشان سو شام میں شان میں از پی در و در نہ کش پی بر گند مد ہزاران اولیا سے حق پست خود بر نہ سے سبست لک کو کین میان از من خود کج بود کہ ہاں شود خون شود کجا و بازان ہنس و توبہ میں خون شدن کو طرف کو دمی در بین و تیر چشم ایک اذا شتر سبب موبو بندہ مفر من انس نفس بقدر و در از پی موبو بندہ مفر من خود شتر نفس اولیا از پی نفس تاجان کو خود کاشنی سپید از در شش شہوت نفس چولان بر سر میدان کنند نفس اندون خود وہاں کنند چولان زندان دست خودی از نہ چون چند انفس خود نہ کنند مطران شان از درون نہ تیر کجا و در شہر شان کین نہ توبہ سے بر گاہا پست خدا اعت زمان نقصان از کج</p>
--	--	--

پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی

<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>
<p>میں دیا رفت چشمتش ہر شیشی میں بے پناہ شگفتاں شیشی ہر شیشی سردیدن واجب آمد شیشی ہر شیشی ہر زبان تریست جزو جانت ہر شیشی عمر تو مانند سببان رست ہر شیشی بے شمار دیر زہر و خوف ہر شیشی اندرا تیکہ دران داون ہر شیشی پس بندہ جی ہر دم را حوض ہر شیشی در نہای کار با چندین کوش ہر شیشی عاقبت خوف تو فریاد نام ہر شیشی درین حمارت گردن گور و کور ہر شیشی ہر خور و در صفا کوی گئی ہر شیشی حاکم اور دی و در فون شیشی ہر شیشی گورنا درت رہا کور ہر شیشی بکرا کنون رنگ اعلیٰ ہوش ہر شیشی در غلاب منکرست آن جان او ہر شیشی انہر و نر ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی وان کی بی بی دران دقن ہر شیشی</p>	<p>میں دیا رفت چشمتش ہر شیشی میں بے پناہ شگفتاں شیشی ہر شیشی سردیدن واجب آمد شیشی ہر شیشی ہر زبان تریست جزو جانت ہر شیشی عمر تو مانند سببان رست ہر شیشی بے شمار دیر زہر و خوف ہر شیشی اندرا تیکہ دران داون ہر شیشی پس بندہ جی ہر دم را حوض ہر شیشی در نہای کار با چندین کوش ہر شیشی عاقبت خوف تو فریاد نام ہر شیشی درین حمارت گردن گور و کور ہر شیشی ہر خور و در صفا کوی گئی ہر شیشی حاکم اور دی و در فون شیشی ہر شیشی گورنا درت رہا کور ہر شیشی بکرا کنون رنگ اعلیٰ ہوش ہر شیشی در غلاب منکرست آن جان او ہر شیشی انہر و نر ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی وان کی بی بی دران دقن ہر شیشی</p>	<p>میں دیا رفت چشمتش ہر شیشی میں بے پناہ شگفتاں شیشی ہر شیشی سردیدن واجب آمد شیشی ہر شیشی ہر زبان تریست جزو جانت ہر شیشی عمر تو مانند سببان رست ہر شیشی بے شمار دیر زہر و خوف ہر شیشی اندرا تیکہ دران داون ہر شیشی پس بندہ جی ہر دم را حوض ہر شیشی در نہای کار با چندین کوش ہر شیشی عاقبت خوف تو فریاد نام ہر شیشی درین حمارت گردن گور و کور ہر شیشی ہر خور و در صفا کوی گئی ہر شیشی حاکم اور دی و در فون شیشی ہر شیشی گورنا درت رہا کور ہر شیشی بکرا کنون رنگ اعلیٰ ہوش ہر شیشی در غلاب منکرست آن جان او ہر شیشی انہر و نر ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی وان کی بی بی دران دقن ہر شیشی</p>
<p>رجوع بحکایت مسافران پیل بیچکان ست</p>	<p>رجوع حطرت حکایت مسافر پیل بیچکان کے</p>	<p>رجوع حطرت حکایت مسافر پیل بیچکان کے</p>
<p>گفت نامہ بیچکان ہر شیشی بایا گور گرافت ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>گفت نامہ بیچکان ہر شیشی بایا گور گرافت ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>گفت نامہ بیچکان ہر شیشی بایا گور گرافت ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی من ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>
<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>	<p>پیراں ویشی ہر شیشی ہر شیشی ہر شیشی</p>

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the title 'برایان یاسی و زینب کبری و سید'.

Main body of handwritten text in the left column, consisting of several lines of Persian script.

Main body of handwritten text in the right column, consisting of several lines of Persian script.

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

دوسرے علمین عالمی شہر کا کہن ہر دن کو گلو مگر تر	علماء کو گلو کر کے پتہ گیس	تا کہم برجلہ مرانت مسید
آب میں بالائے بنی کعبہ کی کھیتی سے وہ آگ کو اٹھائے	آب انبالا پر پستی در مسود	تا کہم از پستی بیلا ار رود
کیونکہ آلا سے گلو خاک میں بندہ وہ خستہ جالاک میں	کندم از بالا زینہ خاک شد	بعد ازان آن خستہ جالاک شد
شعر پر بیرون میں آئے ہیں سر کو بار لائے بہ	ماہر پر بیرون آہ در زمین	بعد ازان سر بار آور درین
آسمان سے اہل فست نامہ پاک ہوئی اگر خدا سے مان پاک	اصل مختار کر دوں نامہ پاک	زیر آندہ دعا جان پاک
چرخ سے از نو فست آئے ہیں چرخ انسان کے ہوئے زندہ دلیر	از تو فست چرخ در گردن شہر	گشت جزا و دی سے دلیر
چونکہ اہل مسد پر دم وہ عاود اور آرا وہ خوش بیکہ میں فست	پس صفات اسی شد آن عاود	بر فراغ عرض پران کنت تباد
عالم زندہ سے پتے آئے ہیں علم میں سے بالائے پیر پستی کو ہم	کہ بیان زندہ زاول آدمیم	ان از پستی سوا بالائے ہم
جلد اہل سے حرکت اور سکون کتنے ہیں آتا السیر راہوں	جلد اہل سے حرکت اور سکون	تلقان انا السیر راہوں
دراکیر میں سے اہل نے نہان شہر و آلا آسمان کے درمیان	ذکر سیمات اہل سے نہان	نظفہ انگشت اندام آسمان
جو فست سے قصد نیرنگی کیا ات دہتانی سے فست کو دیا	چون فست اہلنگ نیرنگات کرد	روستانی شہری رات کرد
فست مختار بات خواجہ کو ہوا اس فست سے اہل فست میں پڑا	باہر دران فست خواجہات شد	زان فست عرض افاق شد
اگر کہ وہ فست قسایل آدھا لیا گیا	اعتقادش بر شات خوش بود	گچہ کہ بدیم شیش در بد بود
بہر اہل فست جالاک کر کے بہر اہل فست جالاک کر کے	چون فست درون کشتا نیرنگی	عاقان کرد جلد کر و کر
بہلیمان باہر میں پس کر کے مسد از آدام ہیں آگوشے	باہیان اقتدا از دیباہ درن	دام گیر و مرغ پران راز بون
آجری اور در پست پست میں بلکہ اہل سے آگے میں پست	آجری در بدو در شش بود	بلکہ اہل سے آگے میں در و در
آس سوا کہ جالاک چاند فست خون آسکانے فست سے کیا	چونکہ کاذب فست اندر حرکت	خون اور راجح تر پست ز حرکت
آس سوا کہ جالاک فست کوئی جلد جالاک کر کے رہا	خبر آگہ در گزیری در فست	ایچ میل نہت اردو سے رہا

فست اصحاب ضروران اور جلد کرنا لیا کیر	فست اصحاب ضروران و جلد کردن ایشان
ممنوع کے درویشوں کو ہمار باغوں کی زمین	کسب زحمت فقیران باغمار اقطاف کنند

پیرایہ پیرایہ پیرایہ پیرایہ پیرایہ

پیرایہ پیرایہ پیرایہ پیرایہ پیرایہ

۱- کتب و اسناد خطی
 ۲- کتب و اسناد چاپی
 ۳- کتب و اسناد دیجیتال
 ۴- کتب و اسناد صوتی
 ۵- کتب و اسناد تصویری
 ۶- کتب و اسناد ترکیبی
 ۷- کتب و اسناد دیجیتال ترکیبی
 ۸- کتب و اسناد صوتی ترکیبی
 ۹- کتب و اسناد تصویری ترکیبی
 ۱۰- کتب و اسناد ترکیبی دیجیتال

دوئی غور غور ہی کا کور کورے
استحسان حق کی آہو کورے
کہ زمین کو بین جانوں جہ ہے
استحسان بزرگ کیا جہت ہے
کوہ زنجیر سے رسوا کی گری
کردی ثابت ہستی جہتی تری
ایسا رسوا کرنا جہر کر مکر
اور کھسک سید کو کجا کجا جو
سیکدو بین استحسان و زور
جہ کے کس کا بین بان ہون
گرد جانیں مانہ اسکا استحسان
جہ میں فلان سان را کس کس
درزی بان کجائی دھوکہ کس
کے کسے شاہ اطلس کس کس
کہ قطع کر کے چند کا کس
استحسان کو قطع کی کس اسکو کس
استحسان مزا نہیں ہر کجا جو
ہر کسٹ جہا رستہ کسٹ جہ
خو و کسٹ الگ در ہونے کس
زخم خود دیکھو کسے کسٹ
مست کج کو ہوش را دستور کس
یاد دہی حق کی کج ہستی کس
تو کسے بس کیا دہی کج ہستی
خود کو کسے جہید و بازید
جانیں جان ترے بین کسید
تو کسے سنگ جہید و دوس کس
جو کسید و کسے کس کس
آپ کو منصور ملای کس
ردی بین بدو کی کجی کس
نے عرسے بو کس بین عانا
کو زور کس کسٹ بین کس
ای کسے جہے یہ فرما کس
خود کو کس کسے الے اند کس
سا کس کسے جان خود کو کس
ہر کسے کسے کس کس
عقل کس کسے کس کس
آسان پر کس کس کس
حق کا عاشق کس کس کس
تو عشق کسے دیو کس کسے تو
خس کس کس عشق کس
دوبد و بانہ عین کس
جہوری بین کس کس کس
خون در کس کس کس
بانہ بین کس کس کس
عاشق کس کس کس
قرب حق کس کس کس
نومنین دیکھ کس کس کس

دوئی غور غور ہی کا کور کورے
استحسان حق کی آہو کورے
کہ زمین کو بین جانوں جہ ہے
استحسان بزرگ کیا جہت ہے
کوہ زنجیر سے رسوا کی گری
کردی ثابت ہستی جہتی تری
ایسا رسوا کرنا جہر کر مکر
اور کھسک سید کو کجا کجا جو
سیکدو بین استحسان و زور
جہ کے کس کا بین بان ہون
گرد جانیں مانہ اسکا استحسان
جہ میں فلان سان را کس کس
درزی بان کجائی دھوکہ کس
کے کسے شاہ اطلس کس کس
کہ قطع کر کے چند کا کس
استحسان کو قطع کی کس اسکو کس
استحسان مزا نہیں ہر کجا جو
ہر کسٹ جہا رستہ کسٹ جہ
خو و کسٹ الگ در ہونے کس
زخم خود دیکھو کسے کسٹ
مست کج کو ہوش را دستور کس
یاد دہی حق کی کج ہستی کس
تو کسے بس کیا دہی کج ہستی
خود کو کسے جہید و بازید
جانیں جان ترے بین کسید
تو کسے سنگ جہید و دوس کس
جو کسید و کسے کس کس
آپ کو منصور ملای کس
ردی بین بدو کی کجی کس
نے عرسے بو کس بین عانا
کو زور کس کسٹ بین کس
ای کسے جہے یہ فرما کس
خود کو کس کسے الے اند کس
سا کس کسے جان خود کو کس
ہر کسے کسے کس کس
عقل کس کسے کس کس
آسان پر کس کس کس
حق کا عاشق کس کس کس
تو عشق کسے دیو کس کسے تو
خس کس کس عشق کس
دوبد و بانہ عین کس
جہوری بین کس کس کس
خون در کس کس کس
بانہ بین کس کس کس
عاشق کس کس کس
قرب حق کس کس کس
نومنین دیکھ کس کس کس

استمجان پر استمجان ہو جانو
 استمجان سے پیش لکھے تم کو
 بیغم ہونا بلغم باعور کہ استمجان حضرت عزت سے
 لکھا اور وہ اسی باعث سے روسیاہ ہوا
 بلغم باعور و ابلغم حسین
 کہ تبار استمجان مسیا کے
 آخر انکا حال پس سوچو
 وہ جو نہان کر کے ظاہر ہو کر
 دعویٰ کر کے پناہ دے دے
 تن کے اندر تو شکس کیا گان
 لاف لگ کر تار کم اور جو رہے
 بیٹ اسکی موچھ کر ہوا چمن
 لاف لگو کر تو رسوا اسے خدا
 چودھا متبول ہوئی اسکی بی
 بولا حق کہ زور فاسق کرے
 راستی کا خود کو باغوش کرے
 تیرا کرت سخت اور زنا کر
 لیجا ابلی کا پوست نہ کوا و رسوا ہونا پہلو ان کا
 پیٹ زچو حق کو نہا کرے
 دھڑا پیچے پوست و کاسا
 آقا فضل میں وہ لگا دوڑتا
 بولا کمال اب وہ جو حق کو
 بی نا کر آئی اس کے کئی
 لاف میں اور ذوق میں چلا
 چو کہ تاقص ہوا وہ مرد جان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

مثل میرے سنی شہوت کو چھوڑا اور اٹھ میں کرتی شہوت غور
 سنی شہوت سے عالم میں کر کے اس کے سنگ کی حاجتی
 اٹھئی مٹی اٹھئی مٹی خود سے جانب شہوت وہ خواہش کر کے
 مانے لگا آب شیرین آب شور خوش مزہ جو طرح کھوینے نہ
 آسمانی می کر کے تھوڑے کر کے جان کو بترسانی و دھاسے
 کسی ہو پرین پیر ملک کو شیان اور روح کو جلائے و جان
 کہ کہیں اس سے بدل ابد سے خست کو توڑا اس عالم کو بے
 بس سوانے کے کہ اسید ہیں بس طرح کفار پنهان کر دین
 نا اسیر باد و نون عالم کر کے اور کاٹے بے نجات پرورد
 جو من از سنی شہوت بر سنی شہوت بہین اندر
 باز این سنی شہوت در پیش منی ملک شد شہستان
 سنی منی این سنی این با یکند او بہشوت انقضاء کے کر کے
 آب شیرین نافی آب شور خوش مزہ جو طرح کھوینے نہ
 قطره از دہاسے آسمان پرین جان ناز کی در زنا کیا
 تا چہ سستیہ بودا عالم کر در جلائے روحانی پاک
 کہ ہوئے دل بران می بستل انتم بادو این جان بیکشتہ افانہ
 جز کر کا خاک کو نمود اندو دور و کجا سے نمفتہ در قمر
 تا امید از ہر دو عالم کر کا افانہ کہ اسے بے نجات کشتہ افانہ

تمنا کردن یاروت و واروت کا زمین پر اگائی
 کے وہ سنی سے ہم حاضر با پای برساتے زمین پر برابر سا
 ہم کھجائے آسمن کا مین جا عدل انصاف و عدالت کو سنا
 دوہرتے اور تفسا کنی کھمہر وہاں ہم تیرے کھرتسین کر
 جائز گناہ کیلئے کہ ہم میں جائز اندسے کہ بلا کے حاکمین
 بال اور پوری سرمد کو دیماں رہنمیں پائے باؤسا لکان
 بال اور پوری سے بھارتا شے کوشے کوشے تیش قہری نے کیا
 بولاحق کہ سب دکان بولانا چلتے آہستہ زمین پر میں سہلا
 پابزمین جیسے کانٹو میں چلے عاقل و دانا تا کی فکر سے
 یہ تفسا کنی تھی لیکن نہرتے اکن اس کے لیے جیجی خوش سے
 کر دیا سے نہ جان اور انکار کہ ہر سوا اس کے کہ جو غریب سے دو
 جہانیت کون کھوسے خیم کہ جو جہیت کون روکے ختم کو
 جان کی جبے توفیق ہوا کہم جو کھنسی سے جو سوزن کو دو
 ہونہ کوئی حمد ہے توفیق باب بان یار و اب و اعدا اعلیٰ کہ کسرا

پس زمین سیتا بگندھی دینے زمین باران و پانی جو زمین
 کھرتسے وہاں سب دا جاد عدل انصاف و عدالت کے
 این تفسا کنی کھمہر وہاں ہم تیرے کھرتسین کر
 ہیں مردگس تیش و ذرشت بلا ہیں مرگو ر اندر اندر کو
 کر زموسے اور سخاں با لکان عزمہ آہستہ موسے دوسے
 گنت حق کہ نہ جان باعدن زمین آہستہ میرا تہہ پو پو پو
 پابزمین چون رو و درخدا زلزلہ زمین و کھم ہر پابزمین
 این تفسا کنی تھی لیکن نہرتے اکن اس کے لیے جیجی خوش سے
 چھتا و کوشا و سیتا اند جہانیت کہ کٹنا یہ خیم را
 جبے توفیق خود کس را بولانا زمین کے کہ جب نہ زمین
 جبے توفیق خود کس را بولانا زمین کے کہ جب نہ زمین

جواب میں دیکھنا وعون کا نزول مسلمانوں
 علیہ السلام کو اور تدارک کرنا اسکا

مجلس شورای اسلامی

[illegible][illegible]

جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد

ایک اسرائیل نے عمران سے
بروہ دل اور جان خرچ کر
فرمان اس پر گھڑی کا تھا
خوف خرچ کر جین پر کرنا تھا
خوف پران سے نہ تھا اقبال کا
بروہ دل اور جان خرچ کرنا تھا
دل پران کے جوئے یہ تھیں تھی
خون غم و دوا کو سے آتی

صوبہ کے نام عمران کا موی سوس سے اور حاملہ ہوا تھا

شہزاد اور سولہ گانہ دبان
بنیم شب کوئی بس رو بہ زمان
لیٹ کر گئے لی بوس کنار
خواہ سے اسکو گنگا ایک بار
وہ جگہ عورت کو دیکھا خوش ہوا
ایسے شک سے تھا وہ جو ستا
یو لا زمان کس لیے تو آئی ہے
بولی وہ مکر خدا اور شوق سے
مرد سے اسکو بغل میں لے لیا
خبر غائب وہ اٹھنے میں ہوا
ہو کے بہت محبت امانت ہی آتے
یو لا زمان یہ نہ کام آسان ہے
لو تو چہرہ پیدا ہوا ہے شاہ
اگہ ملک گئے سے کینہ رنگ لگ
ابراہیم اور زمین موی سوس
خون خرچ کرنا تھا وہ موی سوس
شاہ سے تو جان بروہ دل کر
جس سے خرچ کرنا تھا وہ موی سوس
ہست ہست ہست ہست ہست ہست

وہیت کرنا عمران کا موی سوس کو بعد محبت اسکی

باز گرد و جہاز از ہندام فرن
نایاب ہیر میں تو صد خرمن
عاقبت پیدا شود آتا مایان
چون تھا سدا رسدای نازن
در زمان از موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
شاہ اراں ہیر میں موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان

ترسیدن خرچون از بانگ وغریو وغوغا

از موی میدان چہ بانگ شغریو اگر بنش میسر مہجے دیو

ایک موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان
خون خرچ کرنا تھا وہ موی میدان

دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں
دین میں جہاد
جنگ جہاد میں

آنگه نگیس کیا اور ترش رو
برایین شاه کو دعوے دیے
جانب میدان آید شاه کو
باجه سپهر بر کاه اس هم
زینک آفرمود اور کار خام
چونتا خصیسه نیت سید
پس کما ککو کما اچھا فاکو
خود کو کین خود یونین کما
بانگال سر لیکو کین کما
پس گیا الابر اور کار خام
برسون خلعت در در زیا
ایسے کہ ایسے وقت منت بین
یہ تھا مکی کسچی عقل بخوم
کچھ کچھ زون ہلا کون کچھ
میں کچھ باب پیش کون
سجدہ کر کے کچھ کچھ
ستہ قبر بسون کچھ کچھ
جھوٹے حمل مار کچھ کچھ
روزیدایش کوا کچھ کچھ
یاد ہم کچھ کچھ دن میلاد
گزنہ رکھیں یاد کچھ کچھ
نومینے کچھ کچھ دن کچھ
جو کوئی حکم کچھ کچھ
لا مکان کچھ کچھ مکان
آسمان کی جو زمین کچھ کچھ

فوتین را ترش نگیس
گفت شان شاه را فی بقید
سوی میدان شاه را بچشمند
دست بر سپهر زدند اور دران
عاقبت زرد خلعت شد کما
چون شیدا از خضر و فیض سیاہ
گفت ایشان کچھ کچھ
خویش و دشمنک اندا ستم
تاکہ اشب جلد اسر اسکیان
مال رفے ابرو و کار خام
سالہ اور دار خلعت می بر
از برای آنگہ در دوسہ چنین
رای تان این بود و فرنگ کچھ
من شمار برد و کشش ز کچھ
من شمارا نیز کشش کچھ
سجدہ کرد و فرود کچھ کچھ
سالہ کرد و دفع بلا کرد کچھ
فوت شد از دامنش خندید
لیک استغفار این مرد و
روز میلادش بر زمین کچھ
گزاریم این کما ما پیش
تا بر دوشمے تم واور دند
بر قضا کر کچھ خون آورد
چون مکان بر لا مکان کچھ
چون زمین با آسمان کچھ

کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲
کتابخانه مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲

انشور حلقا سے بچ کر اسے (انہی دارمی کو بچ کر اسے)
 بلانا فرعون کا میدان میں زمان بنی اسرائیل
 کو کہ جو ملی بنی میناں لیبب لکے
 بعد نہ رکت کو قہر سے لسا (سوی میدان اور میرا جلاوا)
 پھر شادی شہر میں گئے لگا (اسے زخم بھی اٹھا فائدہ)
 اسی زون باطن میں اس چل (شادی کو شہر سے تمام شادیوں)
 جہنم میں رہا باپا سال (شادی سے ہر ایک کے غفلت مال)
 آج کے دن کو تمہارا وقت ہے (سب خواہ پاؤ کی تم شادی سے)
 عورت کو تو غفلت و دعا رہو (اور گناہ زور سے اٹھا کر)
 جس کسی نے اس میں سے رہا (کوئی پائے شادی سے اور فائدہ)
 عورت میں باطن میں رہی (شادی سے غفلت میں غفلت میں)
 شہر سے دروازہ باز کر (سوی میدان کو سے غفلت میں)
 عورت میں گرد ہو گئیں پائے جا (ان سے سب کو کو گنت لیا)
 کا شہر کا جلیج اس کے رہی (تا نہ پیدا ہو دوسرے دشمن علی)
 پیدا ہوا موسیٰ علیہ السلام کا اور اناسا پائی لگا
 کا عمر ان ایمان اور وحی ان موسیٰ علیہ السلام کی
 مان پر لکھ سکوت شہر میں الدیو کہ میں اس کو بچا دینا
 جوں جوں ان سے خاموشی جا (اس سے نہان نہان میں رہا)
 بعد اس کر کے جو کر کیا (عورت سے دیکھ کر کو لیا)
 کہ دن کا کہ اسے جا گیا (بھی جا سوس کی خاطر ط)
 دی خبر آ کر ہان اگلے فل (نے گیس میدان میں ہم بڑے کے)
 ایک اس میں میں میں (در اٹھان لکھی جو پر ہر شیار)
 جو باپ آئے ہمید کا فل (ان خود غدر بہ حکم جادوں)
 آئی اس صورت کو ہی (سے ہر ہر شکل غفلت لکھتے)
 انشور باقنا سے بچے زند (سبتان و ریش خود بکند)
 خزانہ فرعون زمان بنی اسرائیل
 کہ نورا ایسہ بود سو میدان ہمیت کر
 بعد نہ رکت کو قہر سے لسا (سوی میدان اور میرا جلاوا)
 پھر شادی شہر میں گئے لگا (اسے زخم بھی اٹھا فائدہ)
 اسی زون باطن میں اس چل (شادی کو شہر سے تمام شادیوں)
 جہنم میں رہا باپا سال (شادی سے ہر ایک کے غفلت مال)
 آج کے دن کو تمہارا وقت ہے (سب خواہ پاؤ کی تم شادی سے)
 عورت کو تو غفلت و دعا رہو (اور گناہ زور سے اٹھا کر)
 جس کسی نے اس میں سے رہا (کوئی پائے شادی سے اور فائدہ)
 عورت میں باطن میں رہی (شادی سے غفلت میں غفلت میں)
 شہر سے دروازہ باز کر (سوی میدان کو سے غفلت میں)
 عورت میں گرد ہو گئیں پائے جا (ان سے سب کو کو گنت لیا)
 کا شہر کا جلیج اس کے رہی (تا نہ پیدا ہو دوسرے دشمن علی)
 پیدا ہوا موسیٰ علیہ السلام کا اور اناسا پائی لگا
 کا عمر ان ایمان اور وحی ان موسیٰ علیہ السلام کی
 مان پر لکھ سکوت شہر میں الدیو کہ میں اس کو بچا دینا
 جوں جوں ان سے خاموشی جا (اس سے نہان نہان میں رہا)
 بعد اس کر کے جو کر کیا (عورت سے دیکھ کر کو لیا)
 کہ دن کا کہ اسے جا گیا (بھی جا سوس کی خاطر ط)
 دی خبر آ کر ہان اگلے فل (نے گیس میدان میں ہم بڑے کے)
 ایک اس میں میں میں (در اٹھان لکھی جو پر ہر شیار)
 جو باپ آئے ہمید کا فل (ان خود غدر بہ حکم جادوں)
 آئی اس صورت کو ہی (سے ہر ہر شکل غفلت لکھتے)
 انشور باقنا سے بچے زند (سبتان و ریش خود بکند)
 خزانہ فرعون زمان بنی اسرائیل
 کہ نورا ایسہ بود سو میدان ہمیت کر

جنگ حق پر اُترتی ہو اسلئے وام راحت کا جو رحمت کیلئے
باز کر کے مسدود فرائض کیلئے ہر گز اگر کسے ہے فکر سے
جڑے کے کنگہ کو لیا اور کیم سے کھنڈ کنگہ کو لیا اسے کیم
دست ہوئی ہیں ہوا جو اخصا جلد عالم کو جان ایسا بولا
اُترتی کو جنگ کے دلیر ہمارا باری کے کیلئے سارے اکر
از مردہ و موشح باری کیلئے کھائے غریب نے بھی کرا سٹے
ایسے اکی کوڑھٹا تھا انکو بٹ کے سو مہین کر کوہ در
از داک مردہ دیکھا اُس کھجا کر دل اُسکا تھل سے اکی پڑا
نار کر اُس سو مہر دی ہیں ماں جو مٹھتا تھا بار بار یا اُتر دیا
اگر گرا کر بار بار کسے ایسے تاکر ان مٹھتی ہو جان ہے
آدمی ہے کہ بکون مٹھون ہو کہو چن مارین حیران ہو دو
کو کو کھالے مسکین آدمی آیا از دنی سے اور رکھی
بہا از زمان آدمی نے آپ کو اس سب کھلی پیو دیا افسانہ
سکین مارا اُس کی حیران ہو کھلے حیران ہے وہیں مارے
مار کر اُس اندھے کو باندھ کر سوی بھاد آیا حیران ہوں بشر
اُتر دیا کو جو سنون کھانچتا تاکہ پیسے دیوں ہر اک اُسکو جا
از دیا مردہ اک لایا ہوشن اور شکر اسکیں کی ہیں خوشین
جا شاکا ایک وہ مردہ اسے تھامو زندہ مانا زندہ آئے
ادھر ادر دی سے افسردہ تھا جیسا تھا بر صورت مردہ تھا وہ
عالم افسردہ تو نام اُسکا ہوا جاما افسردہ ہے جس کا استاد
ظہر نور مشیر ہو دیان مانو دیکھو کہ جس جہان
جون عکس کوئے ناماس جاہل عقل کو ساکن سے اگر گردیا
تیرے بارہ خاک کو زندہ کیا جاپیسے سب خاک کو آب جانا
اسطوت مردہ از زندہ دین ان عش اور دان پہ کوئی نہیں
اگر باری سو ادر سے بیچا ہوا ہر ماہے جاہی سو عکسا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

عالم افسردہ است و نام او بر جاما افسردہ ہو نو اسے استاد
باش نامو خورشید غفر کیو حیان تا پیر بنیش ہم جسم بمان
جون عکس کوئے ناما بار شد عقل را از ساکن انجا افسردہ
بارہ خاک کو زندہ کیا خاک را با جلی بایست شست
از دین سو کو زندہ دین سو زندہ ان عش اور دان طرف کو گیندہ
جون ان افسانہ فرست سیکما آن عکسا کر دوسے ما از دیا

شل گرد باد زرق حلقیا
 غورقون سے درد اندازد
 نگاہ کی جسم سما اپنی
 از دہا افسردہ تنہا بیست
 اور نہ حلقا رسک بخت
 انتظار اور بخت اور در سے
 شہر و غل اور گرد غرق
 گرم اسکو کہ باغ و شہر سے
 مردہ تعداد ہوا دماغی
 حلقی بخت سے درد ہوا
 ہوسکے حیران خود غل کر گئے
 نوشتہ وہ بندہ اس شہر
 بندہ نے ٹھکانا ہو کر کے دلیر
 بھاگے ہیں لوگ کہیں سے
 مار گئے اس دشت و ان خشک
 بیزارانسی سے جنگ با لک
 کھانگیا اس مرد کو وہ آندہ
 اور لٹا اس سون پرورد
 شہر جو آندہ اور بھاگ آندہ
 نفس تیر آندہ مرد ہو ک
 گئے اسباب خون کا آست
 جو کہ در خون کو پید کرے
 آندہ لکڑا جو اسے فقر سے
 برت غمزدی بین رکھ آندہ
 ملا از افسردہ رہے آندہ

حلقہ کا دوا جو گرد و غل
 مرد و از ان خبر نے و احام
 چون ہی حلقہ قبضہ بناد
 از دہا گرد مریر افسردہ ہو
 بخت پوش بار سناست غلیظ
 درون گئے اتفاق و اتفاق
 در غلو خلق و ملک و طلاق
 آفتاب گرم سرش گرم کرد
 مردہ بود و زنده تانگت
 خلق و جنبش از آن مردہ
 با تیر نفس با مختل
 ہی شکست کن بنیدان
 بند با گشت بیرون شد از
 در بریمت بی غل و کشت
 بار گز از زس بر با شکت
 اگر گامیاز کرد آن کو میش
 آندہ پاک تو کرد آن کج را
 خوش بار بختی مجیدہ بست
 شہر خالی گشت و آندہ بار
 نفست آندہ پاک کردہ است
 اگر بیاد آست غمخون را
 آنگہ او بیند در خون نے کند
 اگر گشت کین آندہ از دست
 آندہ با دلا در بیت فراق
 تا افسردہ ہی بود آن از دہا

ہر جا کہ بخت برستان کینش
 زخمی چون قیامت نامو ماما
 یکشاں دند اہل جنگا گلو
 زیر سگ و گلو بلاس پر وہود
 اعتبار کردہ پوشش لہیز
 دریا ہو سے و فغان شمار
 بران از خون شیر عرق
 رفت از اعشای و افلاک
 از دہا غمخیز بید گشت
 گشت نشان آن کینش بر ہار
 جنگان از جنبش برگینند
 ہر ان میرفت چاہا باقی بند
 آندہ گشت خزان کو شیر
 از فادہ کشتگان صد شہید
 کہ آہ در دمن از کسا رویت
 رفت با مان سوز و غل غل
 اسل باشند خون غریب رنج را
 استوان خود را در ہم گشت
 سوگر در بار بیاں بنفشاند
 از غم بے آست آندہ است
 کہ با مردہ ہی رفت آب را
 راہہ مدد کی و صد بار دند
 غمراہی از دست غمراہی
 ہر من کن از اندر شیر عرق
 قمر سدا جواہر و بخت

اے کہ اس کو جو ایمان ہے اسے ترک کر دے نہ تیرا بار ہے
 کہ وہ گویا شمس شہوت کی گریے اور چنگا در سا وہاں گئے
 کہ آگے اندر جادو و جادو کے مرد و ارادہ جادو کے
 آلودہ ہو جو کہ لایا مرد و اور محبت میں کافر خواہ آب و
 سیریلے غلام ہو و فتنے ہو گئے جو کہ ایمان وہ اس سے کہ گئے
 قطع کر کے کہ اس کو بیخود جفا و بندہ حاکم و باغ و زنا
 پر کیس کو پرناک ہے سوچی ہو کہ آلودہ باشتہ کرے
 خلق صفا آلودہ با جس کے سے بھانکے میں مرگے انہوں سے
 اور طہ سے کہ وہ باخود کو خواب کہ با خدا اعلم بالعباد

بیان ہدایت کرنا اور دیکھنا سوال جواب کرنا
 فرعون کا ساتھ حضرت موسیٰ علیہ السلام کے

ہلا فرعون کیلئے تو نے قیلم خلق کو مارا کھا فرعون ویم
 جانے میں خلق میں گئے کئی جاسے میں شکرین کئی کر مری
 اسلئے مردم جو دشمن ہوئے مرد و زن کیلئے میں تجھ سے رکے
 خلق کو تو نے بلا با بھر گئی اس غلامی سے وہ عاجز ہو گئی
 میں ہی اگرچہ پر خورشید شہنا میں فکر اس بدلے کی تیرو کرنا ہوں
 چوڑا تو اس کو کہ سو کہ جو کہ سے ایک اس اک حرف سے یہ دیکھے
 تو نہاد ابھی پرستہ نہ کہ اور دل خلق میں رکھا ہے نہ
 سو نہالے ایسے پر رسوا ہو تو جو ہر دو سوز و غوغا ہو تو
 تھے مکارا بیان فقرت کچھ میرے آخر شہر میں رسوا ہو

جواب دینا موسیٰ علیہ السلام کا فرعون کو
 ازراہ ہدایت کے کہ اس کو کرتے تھے
 بولا خلق میں میں شرکت پر نہیں حکم کر مارے میں نہ تیرا ہوں میں

اے کہ اس کو جو ایمان ہے اسے ترک کر دے نہ تیرا بار ہے
 کہ وہ گویا شمس شہوت کی گریے اور چنگا در سا وہاں گئے
 کہ آگے اندر جادو و جادو کے مرد و ارادہ جادو کے
 آلودہ ہو جو کہ لایا مرد و اور محبت میں کافر خواہ آب و
 سیریلے غلام ہو و فتنے ہو گئے جو کہ ایمان وہ اس سے کہ گئے
 قطع کر کے کہ اس کو بیخود جفا و بندہ حاکم و باغ و زنا
 پر کیس کو پرناک ہے سوچی ہو کہ آلودہ باشتہ کرے
 خلق صفا آلودہ با جس کے سے بھانکے میں مرگے انہوں سے
 اور طہ سے کہ وہ باخود کو خواب کہ با خدا اعلم بالعباد

بیان ہدایت کرنا اور دیکھنا سوال جواب کرنا
 فرعون کا ساتھ حضرت موسیٰ علیہ السلام کے

ہلا فرعون کیلئے تو نے قیلم خلق کو مارا کھا فرعون ویم
 جانے میں خلق میں گئے کئی جاسے میں شکرین کئی کر مری
 اسلئے مردم جو دشمن ہوئے مرد و زن کیلئے میں تجھ سے رکے
 خلق کو تو نے بلا با بھر گئی اس غلامی سے وہ عاجز ہو گئی
 میں ہی اگرچہ پر خورشید شہنا میں فکر اس بدلے کی تیرو کرنا ہوں
 چوڑا تو اس کو کہ سو کہ جو کہ سے ایک اس اک حرف سے یہ دیکھے
 تو نہاد ابھی پرستہ نہ کہ اور دل خلق میں رکھا ہے نہ
 سو نہالے ایسے پر رسوا ہو تو جو ہر دو سوز و غوغا ہو تو
 تھے مکارا بیان فقرت کچھ میرے آخر شہر میں رسوا ہو

جواب دینا موسیٰ علیہ السلام کا فرعون کو
 ازراہ ہدایت کے کہ اس کو کرتے تھے
 بولا خلق میں میں میں شرکت پر نہیں حکم کر مارے میں نہ تیرا ہوں میں

[illegible]

راجون بولا جی اس مرسے
 جسکے کو کوئی محو سے پھرے
 اے جو شہزادہ لنگری میں
 جہنم کو لے گئی ہے تو ہم لگ
 کو جان زمین سے لنگری کو جانوں سے
 دل کو دانش سے یہ ہوتا فرق
 کہ وہ دانش کی جی جی سر
 موزوں یا نہ نہراں براؤں
 کس لیے یہ علم کیا ہر دے
 اس سے تو فرق نہ لگا رہے
 آفرین اس الفوں کی دینے
 بیوہ گرس پید آفرین ہوا
 چون لالک کہ تو مہرست
 گزرا اس مکتب میں آؤں پڑے
 کہ نہ تو مشور ہوا نہ ملا
 اس نور راہین بہ صورت
 ایک بہرہ ہیں نہ تھے نہ کو
 دل کا اسبا شکل کی کوئی
 آتش شش آتش لکھ سونہ
 اس وقت کہ جواب اسکا تو لے
 خانہ بنی غاہ دل شہزادہ
 نوادہ سے پروا نہ عرض گرا
 شو شو شو اوصیت کو نہ تو لے
 وقت در در مرگ جھکتا ہوا
 وقت غمت کو توں اللہ کے

جون پٹ کاواؤنگہ کو کہے
 جب ہوا اس کے بی بیچے رہے
 نمک الوہی وجود اللہ السین
 نہ کو دیکر خیر اللہ کے
 رخ سے راہ نشان نئی جسے
 کہو کہیہ دانش نہ چلتی وہ طریق
 کہ کو نہ پھر شری راہ کاشانی ہے
 ملک علم لے نہ پاسکے
 اس سے سبب پاک کہنا پاسکے
 وقت پہننے کے تو لکے نا کہ جو
 کہ تو پڑے بیوہ ہو بیوہ لطیف
 ایسے پنے کہ وہ قصد تھا
 ہاتھ سب راہ لے اعلیٰ
 شل احمد خود دانش آئے
 گئے اللہ اعلم الہ العباد
 کی نذر کی کہے خافت کیے
 اسطرح ہانت ہوئی جو زمر مرغ
 روزی راہ لکھ باب اسب تک
 کھڑکھ جاسے وہ نور و زہرے
 جس طرف سے سوال آیا بچے
 تاب لاشترہ وہ طریق نا ہے
 اے کو کہ معنی کو گیا وہ حرم خدا
 تو نہ تو کو نہ تو لے
 وہ در مرگ جھکتا ہوا
 کوئی محنت کے لان راہ ہے

راجعون گشت جمع انیس ہزار
 چو تکملہ باز گرداورد و
 پیش انسان بزدگ بسین
 از کاف کی دین غم تنگ
 یا کشتی بی رود ایشان برع
 دل زدا تشنه تشنگان فریق
 دواش باید که مثلش نان سرست
 بر سر پر بر عرض باز کرد و
 پس چراغی بیا موزے بر د
 پس جوئی این رنگ باش
 آخوند سابق نشان مولیت
 کہ بر میوه آفرید و رود
 چون لایک گوئی لایم نا
 گردین کشت بدانے قوسے
 گر بنایے ناخار اندر بار
 اندیز در ادا کن سرورست
 من سرور کے ہندج
 ناظر آریں شکل ایما و یک
 دست متشکل آئے اشکال سوز
 ہم اندازہ جو اب سے رفتہ
 کوشاے قوت دل شمریست
 قوا زین سودا ان چون گدا
 ہم الزان سو جو کشت دھوا
 وقت در دگر آن سوئی
 رفت منت کشتہ اندر گو

[illegible]

دوسروں کی طرف سے

[illegible]

<p>اوپری مردم فرشتگان زمان ہر ملک کے ساحلی پیکار ورنہ ان بودن ساحل شہر شہر و شہر دھرم فاش گشتار شکل گریا سے نروہ آشکار سیر و شہر شہر آگاہ شدہ صدر ہزاران زمین دریا دلی چون برایشان نیکو شہر از فی انکہ دور و دوش آمدند نیست با ایشان نیکو عمار شہر و لشکر حیدر شہر چارہ جو با بندہ را پیش نما چارہ سازید اندر رخ شان آن دو سوار چارہ بن علم دار عشق نیست جو غنبدین زن چون دیرستان فی الاوت</p>	<p>ساحر و کونیا بلکہ لایق دو بس سحر اس حمت در میان سحر کا ماد کے دل میں دن پیکار کے بر سفر گشتہ بر آن ناپ کے کتب دیتے جلد دو پیتہ حیرت سے جو رخسار اور جو حیرت ہی کے طوس بلکہ برہنہ یوسف کام شہ شہ کو گھیرا ہے اور انکے فکر حکم سے ہوتا ہے انکے اندر اور ان کس کے سب میں جیتے شہر عیاں تھا یہی جوان دامن میں جس میں جو دل میں انکے میں خوف جا سر کا ڈانوں پر جہرانی کو دور اسے</p>	<p>بیچے آئے ادبی اطراف کو جہنم تھو نام اور ساحل جو کہ شہر ساحر و جوان ماہ کا دور دورہ و حیرت شکل الکلوی کی کہ جو کہ دامن دیتے شہر آگاہ ہو ایسے جو زمین بت استاد بلکہ برہنہ انکو یہ بنام شہ اس کے کہ میں دروش دو یس کے پھر زمین پر چھدا شہر و لشکر حیدر شہر چارہ جو کی لیے ہو کہمان دامن میں جس میں جو دل میں انکے میں خوف جا سر کا ڈانوں پر جہرانی کو دور اسے</p>
<p>بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند</p>	<p>بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند</p>	<p>بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند بعد از ان گفتند ایو ادربا بروشان برگردا و نمودند</p>

سحر و کونیا بلکہ لایق دو
 بس سحر اس حمت در میان
 سحر کا ماد کے دل میں دن
 پیکار کے بر سفر گشتہ بر آن
 ناپ کے کتب دیتے جلد دو
 پیتہ حیرت سے جو رخسار
 اور جو حیرت ہی کے طوس
 بلکہ برہنہ یوسف کام شہ
 شہ کو گھیرا ہے اور انکے فکر
 حکم سے ہوتا ہے انکے اندر
 اور ان کس کے سب میں جیتے
 شہر عیاں تھا یہی جوان
 دامن میں جس میں جو
 دل میں انکے میں خوف جا
 سر کا ڈانوں پر جہرانی
 کو دور اسے

آئے تھیں باوجود بی بی شادی نہ ہو کر باقی کمال
 آج ہو بلا کہ اسے شاندار ہو کر مارا لیکن سب اس کا ہر کار
 مجھے وعدہ تھا یہ تیار ہوا اور ازل سے یہ وہی طرح تھا سب
 مملکت تھیں وہی سب سے پہلے سے مکی مری کی کسی لیے
 کو لا ترے دل سے سب سے پہلے سے دیکھ لے تو سے سفیدی کسی
 حالت میں تیرے صاحب لڑکا کا ناتہ رکب جو تو کو رکھو کھدا
 جاو اس سے باقی تیرا ہر کار کہیے ملک داس سے تو ہر چیز
 تو لاہور میں تیرا تیرے گھر سے ایک ہر ہو جو کچھ میں بات
 ساتھ تو کو میں کیا کہنے میں میں حصہ ہوں مجھ میں خزون
 شاد و غم مجھے ہر حال میں آواز دہانہ بھٹن غصے کو
 متصل سے متصل یہ کمال اعتدالی سے بھی تو ازل کمال
 ہر میں ہوئی تو دیا سے جیہ لکھت ہو جو زندہ آج ہو کھدا
 سے متصل میں لکھ کر تو اس کے اہل ملت کو نہ ساقا ملت کو یہ
 اہل ملوان کو اس بعد سے کھدا تو غائب احار میں میں
 مجھے کتا تھا نہ میں لکھت کتا نہ تو تیرے مجھ سے سخن
 تو ماضی میں دلت میں سے کہ کھدا را دوا دہا ہی سے کہ
 نہ کھدا کی سمت کھدا وہ کھدا کسی سے ہو کسی کی شتا
 شرط ملوان کو اس کا نام لکھا واسطہ کھدا روکا دلت کو دیا
 کیو کہ یہ ہے ہو کھدا را دوا دہا سے صدا اور سے ماضی کھدا
 وہ کھدا چار کھدا کھدا کھدا کھدا کھدا کھدا کھدا کھدا
 تارو با دہا نام تارو میں نون نام ہر چیز سے میں ماضی تارو میں
 دست کھدا کھدا کھدا کھدا تارو با دہا نام تارو دہا شے
 کوہ جو سے ہوتا میں لکھت چاہیے ہو ہو کھدا اور کھدا میں
 میں کوں تیار ہو کھدا را وقت کھدا کھدا ہو کھدا کھدا
 کر میں کے لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

<p>خدا صلی کو دکان از گشت برین مکر و منوال مادران از ایشان</p>	<p>لہائی پانا لڑکوں کا مکاتیب سے ساقی اس کے اور سوال کرنا مافوق کائنات</p>	<p>جہاں کوئی نہ ہو تو کسی کوئی نہ ہو</p>
<p>مادران از ایشان گفتند کہ گفت وقت تحصیل است اکنون دشمن خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>منہ ہر کس از آن کہ گشت وقت تحصیل علوم ایک سہ خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>جہاں کوئی نہ ہو تو کسی کوئی نہ ہو</p>
<p>باید از آن کہ گشت وقت تحصیل علوم ایک سہ خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>منہ ہر کس از آن کہ گشت وقت تحصیل علوم ایک سہ خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>جہاں کوئی نہ ہو تو کسی کوئی نہ ہو</p>
<p>باید از آن کہ گشت وقت تحصیل علوم ایک سہ خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>منہ ہر کس از آن کہ گشت وقت تحصیل علوم ایک سہ خدا را در دعا کی اور ہایت از فضیلت آسمان است خدا را از سر گذشتہ گشت و رفتہ ما صاحب آسمان پیش از خدا کو دکان گذشتہ ہم اللہ و رب بجایات رفتن و آمدن علی الصبح صبح فرزند از</p>	<p>جہاں کوئی نہ ہو تو کسی کوئی نہ ہو</p>

جہاں کوئی نہ ہو تو کسی کوئی نہ ہو

<p>یونان لڑائی باغی شہر مذکور کو پہنچنے والے کسے بھروسہ کو روح کو توجہ دینے سے غرض تھا ہاتھ پاؤں اور بدن اسکے سوا اتھرا نکل کر غائب ہو چکے تھے اور حقیقت یہاں تو نے غرضت پر بہ ہلکے پھولوں کو توئی ہے یہاں توں سے اسے قریب سے دیکھنے نے ہلکے چال پر کر کے کار و بار غرضت پر تلبے نفس میں بیقرار شکرتا تو غرضت سے غرضت ہو چکا تھا سارے افسانوں کو وہ اک حکایت کہتا ہے کہ تو نے حقیقت کو اگر دیکھ لیا ہے</p>	<p>تاجدار کی کرتی کہ چوٹیں بھروسہ روح کو توجہ دینے سے غرضت تھا ہاتھ پاؤں اور بدن اسکے سوا اتھرا نکل کر غائب ہو چکے تھے اور حقیقت یہاں تو نے غرضت پر بہ ہلکے پھولوں کو توئی ہے یہاں توں سے اسے قریب سے دیکھنے نے ہلکے چال پر کر کے کار و بار غرضت پر تلبے نفس میں بیقرار شکرتا تو غرضت سے غرضت ہو چکا تھا سارے افسانوں کو وہ اک حکایت کہتا ہے کہ تو نے حقیقت کو اگر دیکھ لیا ہے</p>
<p>حکایت اس کی روشنی کہ پڑا تو پھر غرضت افسانہ لکھی اور یہاں لکھنے سے تعلقات اور وہاں لکھنے سے غرضت میں کہ انہا جلیس میں نہ لکھی ہوئیں میں استانس لکھی گرم چوبلی مٹی سے ہمہ دہلی ہمہ چوبلی مٹی سے ہمہ</p>	<p>حکایت اس کی روشنی کہ پڑا تو پھر غرضت افسانہ لکھی اور یہاں لکھنے سے تعلقات اور وہاں لکھنے سے غرضت میں کہ انہا جلیس میں نہ لکھی ہوئیں میں استانس لکھی گرم چوبلی مٹی سے ہمہ دہلی ہمہ چوبلی مٹی سے ہمہ</p>
<p>اگر وہ لکھنے سے غرضت میں حقیقت اور غرضت ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں</p>	<p>اگر وہ لکھنے سے غرضت میں حقیقت اور غرضت ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں</p>
<p>دیکھنا لڑکر کہ انجام کام کو اور باتیں کرنا موافق انجام کے ساتھ استقامت اور ترازو کے</p>	<p>دیکھنا لڑکر کہ انجام کام کو اور باتیں کرنا موافق انجام کے ساتھ استقامت اور ترازو کے</p>

یہاں لکھنے سے غرضت میں حقیقت اور غرضت
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں
 ہو کر تھا حقیقت اس کو وہاں لکھنے سے غرضت میں

[illegible]

<p>نہایت درویشان کروں دما کا ای لڑا لڑا کہ ان میں قضا</p> <p>سوال کر دین ہول نریک حبیل و جواب و</p> <p>گفت ہول آن کی دوش چو ای و دوش دوش کن را</p> <p>گفت چون باشد کسی جادو ان برادر اور دوا و جہان</p> <p>سیدل چو مراد اور و عمر اقل رانسان کلا خواہد تو</p> <p>زندگی و موت سر ہنگام او برادر اور دوا کو بہ گور</p> <p>بر کیا خواہد فرستد تو غرت ہر کیا خواہد فرستد</p> <p>ساکان راہ ہر کام او مانگان ماہ ہم دروام او</p> <p>یع دنا سے بچید و دوا بے رضا و ملو فرما و ان</p> <p>بے رضا و دیند بی برگ بے قتلے او بیای بی برگ</p> <p>بے مراد او سر بنید بی برگ رجا و راجی تر با تا سک</p> <p>گفت او شداست گئی بنیدن درو سے کو بہدست این</p> <p>آن خود چو لای او ملو ایک شرح کن بیان کن بیگیک</p> <p>آنجہان کن کامل مروضہ چو گوش اور رسا و جہول</p> <p>آچنانش شرح کن لکلا کلا لکان ہم ہو با و جہان عام</p> <p>ناخ کا مل جو خان باشی او بر سر خواش رہر آسے بود</p> <p>کہ نام بیج مہان بے ذرا کہے با و خدا کے خود خدا</p> <p>و جو قرآن کہیں ہفت دوست مامس دروام عام و مست</p> <p>گفت میں ہی تین شمشیر عام کہہ ان درابران دست نام</p> <p>بیج رگے درخشا و درخت بے خدا و حکم ان سلطان و جت</p> <p>انہل قلمہ ندر سوے گلو تاکہ گوید قلمہ لائق کا و لگو</p> <p>سیدل و جت کان نام و رگت جت جس و کار مار گئی است</p> <p>در زمین و آسمان خدا و ذرہ پر نہ بنید نہ کرد و پر نہ</p> <p>خبر بفران قدم ناخوشش شرح جوان کرد و ناخوش</p>	<p>نہایت درویشان کروں دما کا ای لڑا لڑا کہ ان میں قضا</p> <p>سوال کر دین ہول نریک حبیل و جواب و</p> <p>گفت ہول آن کی دوش چو ای و دوش دوش کن را</p> <p>گفت چون باشد کسی جادو ان برادر اور دوا و جہان</p> <p>سیدل چو مراد اور و عمر اقل رانسان کلا خواہد تو</p> <p>زندگی و موت سر ہنگام او برادر اور دوا کو بہ گور</p> <p>بر کیا خواہد فرستد تو غرت ہر کیا خواہد فرستد</p> <p>ساکان راہ ہر کام او مانگان ماہ ہم دروام او</p> <p>یع دنا سے بچید و دوا بے رضا و ملو فرما و ان</p> <p>بے رضا و دیند بی برگ بے قتلے او بیای بی برگ</p> <p>بے مراد او سر بنید بی برگ رجا و راجی تر با تا سک</p> <p>گفت او شداست گئی بنیدن درو سے کو بہدست این</p> <p>آن خود چو لای او ملو ایک شرح کن بیان کن بیگیک</p> <p>آنجہان کن کامل مروضہ چو گوش اور رسا و جہول</p> <p>آچنانش شرح کن لکلا کلا لکان ہم ہو با و جہان عام</p> <p>ناخ کا مل جو خان باشی او بر سر خواش رہر آسے بود</p> <p>کہ نام بیج مہان بے ذرا کہے با و خدا کے خود خدا</p> <p>و جو قرآن کہیں ہفت دوست مامس دروام عام و مست</p> <p>گفت میں ہی تین شمشیر عام کہہ ان درابران دست نام</p> <p>بیج رگے درخشا و درخت بے خدا و حکم ان سلطان و جت</p> <p>انہل قلمہ ندر سوے گلو تاکہ گوید قلمہ لائق کا و لگو</p> <p>سیدل و جت کان نام و رگت جت جس و کار مار گئی است</p> <p>در زمین و آسمان خدا و ذرہ پر نہ بنید نہ کرد و پر نہ</p> <p>خبر بفران قدم ناخوشش شرح جوان کرد و ناخوش</p>
--	--

پہلے اس کی ترجمانی ہو سوتی

نہایت درویشان کروں دما کا ای لڑا لڑا کہ ان میں قضا

سوال کر دین ہول نریک حبیل و جواب و

گفت ہول آن کی دوش چو ای و دوش دوش کن را

گفت چون باشد کسی جادو ان برادر اور دوا و جہان

سیدل چو مراد اور و عمر اقل رانسان کلا خواہد تو

زندگی و موت سر ہنگام او برادر اور دوا کو بہ گور

بر کیا خواہد فرستد تو غرت ہر کیا خواہد فرستد

ساکان راہ ہر کام او مانگان ماہ ہم دروام او

یع دنا سے بچید و دوا بے رضا و ملو فرما و ان

بے رضا و دیند بی برگ بے قتلے او بیای بی برگ

بے مراد او سر بنید بی برگ رجا و راجی تر با تا سک

گفت او شداست گئی بنیدن درو سے کو بہدست این

آن خود چو لای او ملو ایک شرح کن بیان کن بیگیک

آنجہان کن کامل مروضہ چو گوش اور رسا و جہول

آچنانش شرح کن لکلا کلا لکان ہم ہو با و جہان عام

ناخ کا مل جو خان باشی او بر سر خواش رہر آسے بود

کہ نام بیج مہان بے ذرا کہے با و خدا کے خود خدا

و جو قرآن کہیں ہفت دوست مامس دروام عام و مست

گفت میں ہی تین شمشیر عام کہہ ان درابران دست نام

بیج رگے درخشا و درخت بے خدا و حکم ان سلطان و جت

انہل قلمہ ندر سوے گلو تاکہ گوید قلمہ لائق کا و لگو

سیدل و جت کان نام و رگت جت جس و کار مار گئی است

در زمین و آسمان خدا و ذرہ پر نہ بنید نہ کرد و پر نہ

خبر بفران قدم ناخوشش شرح جوان کرد و ناخوش

<p>در بیان هر حال در بیان هر حال در بیان هر حال</p>	<p>در بیان هر حال در بیان هر حال در بیان هر حال</p>	<p>در بیان هر حال در بیان هر حال در بیان هر حال</p>
<p>ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد</p>	<p>ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد</p>	<p>ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد ایمان یک بار گرفت شد</p>
<p>منودن آن شمع در نظر آن شمع هفت مرد</p>	<p>منودن آن شمع در نظر آن شمع هفت مرد</p>	<p>منودن آن شمع در نظر آن شمع هفت مرد</p>
<p>هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد</p>	<p>هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد</p>	<p>هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد هفت تن از نظر شمع هفت مرد</p>
<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>	<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>	<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>
<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>	<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>	<p>باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت باز نمودن آن هفت مرد هفت درخت</p>
<p>فخشی بودن آن درختان از چشم خلق</p>	<p>فخشی بودن آن درختان از چشم خلق</p>	<p>فخشی بودن آن درختان از چشم خلق</p>

یہ عجیب کہیں سے آئے گا کہ تھے جو تینوں اس جہاں پر
اکڑ دسہا سے گئے تھان اور کل سے جاتے سامان
دیکھتا آئے نہ کوئی ساہی کو دیکھ کر تھے شوق ہو جیو
فر کر دی تھو قریب سے آگے کہ عمارتیں دیکھیں وہ قریب
دیکھے دتہ اور دین خوشید کہ پر کر م سے ناسید اسکے نو
کار دنان مناش دیکھو سے گئے پتہ ہو کر اسے خدا کا سہرے
میتنی حق سید ہوید کہ خلق اور پتہ کوٹ میں دیکھتے تھے
ہر شکر و تہا کتا سرنگون دوسرہا پست تھی لکھوں
ہر شکر سے آگاہ آباد تھا کہ ہمارے بہت سے خلق
شکایہ آواز حق سے ہر شکر انکھیں ہا دین میں کہ کمال لاورد
گرو کی کتا انھیں پاس میں تھا ان شکر سے فائدہ چکر کے
رکے سر پہ کو گشت ہو گئے اور تھان حق سے دیوانہ ہوا
منہ اس سکے کی خشک دہشتا پس یا منت سے ہوا ہر پانی
خداہ جہان ہذا کا مال حق گویا میں کہ اس سے
ہر قسم کی خلق کو سرفصل ہے اس طرف کا قدم نہ ہو
ازہر کہ ان کی عقل اب ہو گئی منکر و عاوی سب کی سب
یا کہیں دیوانہ اور جہان ہوا اور غاب دیو مجید ہو گیا
انکھ لٹا ہوں ہر غم کہ میں دیکھتا ہوں خواہیوں خاں
وایا کیا پس میں شکر ہا مانوں کیوں تھان ہر وہ انکا کتا ہوں
منکر دین میں خاں ہوں ہر وہ ہر کہہ کہ کس میں اس میں ہوں
ما جو داسرا امتحان و فقر سے ہر غم کہ میں تھان میں ہے
اشتیاق جو میں کہ کہہ گئے آہ کرتے ہیں غم میں تھان سے
ان حق اور جو میں تھان ہے ہر مخلوقات خداست حق
پیشین کتا ہوں غم میں ہوں ہا مار میں نے شاخ لکھیں
ان تو یہ خدا استیاس اسل کا باطنوا انھم متہر کہ لکھوا

99

یہ عجیب کہیں سے آئے گا کہ تھے جو تینوں اس جہاں پر
اکڑ دسہا سے گئے تھان اور کل سے جاتے سامان
دیکھتا آئے نہ کوئی ساہی کو دیکھ کر تھے شوق ہو جیو
فر کر دی تھو قریب سے آگے کہ عمارتیں دیکھیں وہ قریب
دیکھے دتہ اور دین خوشید کہ پر کر م سے ناسید اسکے نو
کار دنان مناش دیکھو سے گئے پتہ ہو کر اسے خدا کا سہرے
میتنی حق سید ہوید کہ خلق اور پتہ کوٹ میں دیکھتے تھے
ہر شکر و تہا کتا سرنگون دوسرہا پست تھی لکھوں
ہر شکر سے آگاہ آباد تھا کہ ہمارے بہت سے خلق
شکایہ آواز حق سے ہر شکر انکھیں ہا دین میں کہ کمال لاورد
گرو کی کتا انھیں پاس میں تھا ان شکر سے فائدہ چکر کے
رکے سر پہ کو گشت ہو گئے اور تھان حق سے دیوانہ ہوا
منہ اس سکے کی خشک دہشتا پس یا منت سے ہوا ہر پانی
خداہ جہان ہذا کا مال حق گویا میں کہ اس سے
ہر قسم کی خلق کو سرفصل ہے اس طرف کا قدم نہ ہو
ازہر کہ ان کی عقل اب ہو گئی منکر و عاوی سب کی سب
یا کہیں دیوانہ اور جہان ہوا اور غاب دیو مجید ہو گیا
انکھ لٹا ہوں ہر غم کہ میں دیکھتا ہوں خواہیوں خاں
وایا کیا پس میں شکر ہا مانوں کیوں تھان ہر وہ انکا کتا ہوں
منکر دین میں خاں ہوں ہر وہ ہر کہہ کہ کس میں اس میں ہوں
ما جو داسرا امتحان و فقر سے ہر غم کہ میں تھان میں ہے
اشتیاق جو میں کہ کہہ گئے آہ کرتے ہیں غم میں تھان سے
ان حق اور جو میں تھان ہے ہر مخلوقات خداست حق
پیشین کتا ہوں غم میں ہوں ہا مار میں نے شاخ لکھیں
ان تو یہ خدا استیاس اسل کا باطنوا انھم متہر کہ لکھوا

اس کا سبب تو ان کی عقل و تدبیر ہے کہ ان کے اندر ایک خاص قسم کی قوت ہے جس سے وہ اپنے آپ کو بڑا سمجھتے ہیں اور دوسروں کو چھوٹا سمجھتے ہیں۔

یہ لوگ تو ان کی عقل و تدبیر سے بہت زیادہ فائدہ اٹھاتے ہیں اور ان کے لیے یہ بات کافی حد تک کافی ہے۔ ان کے لیے یہ بات کافی حد تک کافی ہے۔ ان کے لیے یہ بات کافی حد تک کافی ہے۔

مستحق ہونا قوم کا پیچھے دوقی کے
پس بام انکا ہوتی تہ اوائل طلسم قوم اور وہ نقش تھا
بازو حرکت کی صورتی اقتدا پیچھے پس شہ کے کتاہہ مقتدا
جیکہ وہ کیسے بام شے باہر اس نام سے چون قربان ہو
منی کجیہ ہیں اسے امام احمد زفران ہم تحصیل نام
دقت وچ اندک کر کر کے ایسے قرارے میں نقش کے
کر قرائت اس قوم کا کاتہر تاجان نم سے اور با
تن چوں اسٹیل میں باقیوں کی جان کی تکیہ تن پر اسے میل
ہم شہوت سے ہوا اندر بنا کتہ ہم سے اور بے بنا

مستحق ہونا قوم کا پیچھے دوقی کے
پس بام انکا ہوتی تہ اوائل طلسم قوم اور وہ نقش تھا
بازو حرکت کی صورتی اقتدا پیچھے پس شہ کے کتاہہ مقتدا
جیکہ وہ کیسے بام شے باہر اس نام سے چون قربان ہو
منی کجیہ ہیں اسے امام احمد زفران ہم تحصیل نام
دقت وچ اندک کر کر کے ایسے قرارے میں نقش کے
کر قرائت اس قوم کا کاتہر تاجان نم سے اور با
تن چوں اسٹیل میں باقیوں کی جان کی تکیہ تن پر اسے میل
ہم شہوت سے ہوا اندر بنا کتہ ہم سے اور بے بنا

مستحق ہونا قوم کا پیچھے دوقی کے
پس بام انکا ہوتی تہ اوائل طلسم قوم اور وہ نقش تھا
بازو حرکت کی صورتی اقتدا پیچھے پس شہ کے کتاہہ مقتدا
جیکہ وہ کیسے بام شے باہر اس نام سے چون قربان ہو
منی کجیہ ہیں اسے امام احمد زفران ہم تحصیل نام
دقت وچ اندک کر کر کے ایسے قرارے میں نقش کے
کر قرائت اس قوم کا کاتہر تاجان نم سے اور با
تن چوں اسٹیل میں باقیوں کی جان کی تکیہ تن پر اسے میل
ہم شہوت سے ہوا اندر بنا کتہ ہم سے اور بے بنا

مستحق ہونا قوم کا پیچھے دوقی کے
پس بام انکا ہوتی تہ اوائل طلسم قوم اور وہ نقش تھا
بازو حرکت کی صورتی اقتدا پیچھے پس شہ کے کتاہہ مقتدا
جیکہ وہ کیسے بام شے باہر اس نام سے چون قربان ہو
منی کجیہ ہیں اسے امام احمد زفران ہم تحصیل نام
دقت وچ اندک کر کر کے ایسے قرارے میں نقش کے
کر قرائت اس قوم کا کاتہر تاجان نم سے اور با
تن چوں اسٹیل میں باقیوں کی جان کی تکیہ تن پر اسے میل
ہم شہوت سے ہوا اندر بنا کتہ ہم سے اور بے بنا

اس کا سبب تو ان کی عقل و تدبیر ہے کہ ان کے اندر ایک خاص قسم کی قوت ہے جس سے وہ اپنے آپ کو بڑا سمجھتے ہیں اور دوسروں کو چھوٹا سمجھتے ہیں۔

۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲

<p>الحق نے تیرے دکھانے کا خواہش کیا تو اب خلق جلالت کے سرسرا کر کو حق سے پہلے ہی کار بار بار راہ راہیں دیکھ اسی طرح کو کو کر کے جو کہیں نہ لگے ہے تو کس سب سے جو کہ رہے ہے تو تیرے کمال کی ہوا کی بات ہے اس خداوند کے کو تو رہا کر حاضیہ کو کہیں شب بھر جتنے خورشید اس کی آگے تھکے گئے انھما کے کا ذکر ہے اسے خدا</p>	<p>مرا لطف تو ہم کو اب لے خود ہی نہ لطف سناں سرسرا کر حق نہایت کو دیکھنا غیب خصم کشت رو میں کتنی گو بزمی آری غلط می افکنی باکری دوسے چون دل مردہ غلط و سرسرا خدا و زمین کے خدا میں سرہ مار مرگ تو ہی دانی بہتہ بھلے دواز بزمی ہاں میں راہ و قدرت کاؤ می خدا میں ان اسے خدا</p>
---	--

سنا حضرت داؤدؑ کا اجر اوشمنوں کا ظاہرین

شہیدان حضرت داؤد و سُلَیْمَان رَاوِظِیَاہِر

[illegible]

۱۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۲۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۳۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۴۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۵۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۶۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۷۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۸۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۹۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔
 ۱۰۔ اگر کسی نے اپنے دل سے کسی اور کو برا بھلا کہا تو اس کا جہنم کا اجر ہے۔

[illegible]

ہیرا کا جیومیٹرک قوی ہوگی

(17)

7-2 (24)

1957

(b) (5) DPP

میں نے اس کو

١٠٠

کے

۴۰۰

4-11-11

١٠٠

مجلس

تاریخ

بسم الله الرحمن الرحيم

五

دوس سو اوتار
 ایچکس سئل سئل قیاس
 دوس سو اوتار
 ایچکس سئل سئل قیاس

کلیں چاہو تو چاہو
میں اس میں ہوں
شہر کے لوگ ہیں

بجانبہ سے لکھا کہ اردو میں
اردو کی زبان میں لکھا کہ اردو میں

۱۔ اگر کوئی شخص اپنے آپ کو
 ۲۔ اگر کوئی شخص اپنے آپ کو
 ۳۔ اگر کوئی شخص اپنے آپ کو

اول و کبریا یا شکست
 از او در هر دو کبریا و کبریا
 شکست و شکست و شکست
 شکست و شکست و شکست

[illegible]

119

۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

تقریر

سید علی حسینی
سید علی حسینی
سید علی حسینی

[illegible]

دوستان و یاران که در این راه
همراه من باشند تا به آخر راه

وہی ہے جس نے ان کو بتایا کہ ان کو کون سا کام کرنا چاہیے

.....

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

نویسار و دوست اسکیا سپید و آرد که چنان مار قهارا سکا و دو
سکه مغشور نیکو برآورد چنان سکه که در آن مار نهان است که پس
گفت ای پادشاهان من که رسید کمال سرگرمی و ادگر دزد چر میر
بجای رخنه زنتا سحر و جادو که از آن سران قاف شویم

افسر ملازم دایم در خدمت کپڑا خانین میباشند و بجز از سلسله
 نبیره پادشاه و درجه مجرب رکع اسکا بجزت ای خون آگهی

در ملازم معلوم و رسمی است ذلت شادابان و درو میار صفت
 است تاریخ نیمه گاه پنج نوی می ایوم از پنج او

عنوان ہوا کہ ہر ایک کی طرف سے
خانہ کا سہیلیاں نے سامان
یہ غلام اس کا سہا ہے اسے آدھو گان
خوش قسمت اور دل سے خوش و راحت
خارجہ مالک متا بہت ہی خوش قسمت
قال ابو جعفر خاتمتہ سے کہ قلیمان
وہیں غلام و دوست ہے کہ آدھو گان

[illegible]

مستحق ایک فخر سے دیا اور نہ پہلے باوجود کہ اسے کیا
 یاں تک اس کے اس کے واسطے رنج و فزون کو کون کے و تہدہ

اس کے لئے خود پرہیز اختیار کر رہا ہے۔ ورنہ حق نے اس تک کو حاکم بنا دیا ہے۔
اس جہاں میں ہمیں دکاندار سمجھ کر ہمارا بیچنا چاہتے ہیں آپ ہی

لفظ رسد حال میں ہے خالی
 کے یہ بخیر و کون میں شائع
 کے یہ بخیر و کون میں شائع
 کے یہ بخیر و کون میں شائع

الکبری دنیا با غنای آن بیان کنی که در چه دنیا عالمی نبینایم

[illegible]

جو کہ کل جو تپسہ غلہ جیسا کہ کوکل ابر میں اور دست دیا
 وہ کہ اب کچھ نہیں باگ کہ عاصی کہ غلہ کا جبکہ وقت ہو

پس ان دنوں کو مل کر تھے روز ہر صبح میں تھا در کھانا ہے
پس ان دنوں کو مل کر تھے روز ہر صبح میں تھا در کھانا ہے

[illegible][illegible]

۱. **مقدمه**
 ۲. **فصل اول**
 ۳. **فصل دوم**
 ۴. **فصل سوم**
 ۵. **فصل چهارم**
 ۶. **فصل پنجم**
 ۷. **فصل ششم**
 ۸. **فصل هفتم**
 ۹. **فصل هشتم**
 ۱۰. **فصل نهم**
 ۱۱. **فصل دهم**
 ۱۲. **فصل یازدهم**
 ۱۳. **فصل بیستم**
 ۱۴. **فصل بیست و یکم**
 ۱۵. **فصل بیست و دوم**
 ۱۶. **فصل بیست و سوم**
 ۱۷. **فصل بیست و چهارم**
 ۱۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۱۹. **فصل بیست و ششم**
 ۲۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۲۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۲۲. **فصل بیست و نهم**
 ۲۳. **فصل بیست و دهم**
 ۲۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۲۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۲۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۲۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۲۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۲۹. **فصل بیست و ششم**
 ۳۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۳۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۳۲. **فصل بیست و نهم**
 ۳۳. **فصل بیست و دهم**
 ۳۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۳۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۳۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۳۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۳۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۳۹. **فصل بیست و ششم**
 ۴۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۴۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۴۲. **فصل بیست و نهم**
 ۴۳. **فصل بیست و دهم**
 ۴۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۴۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۴۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۴۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۴۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۴۹. **فصل بیست و ششم**
 ۵۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۵۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۵۲. **فصل بیست و نهم**
 ۵۳. **فصل بیست و دهم**
 ۵۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۵۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۵۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۵۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۵۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۵۹. **فصل بیست و ششم**
 ۶۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۶۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۶۲. **فصل بیست و نهم**
 ۶۳. **فصل بیست و دهم**
 ۶۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۶۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۶۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۶۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۶۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۶۹. **فصل بیست و ششم**
 ۷۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۷۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۷۲. **فصل بیست و نهم**
 ۷۳. **فصل بیست و دهم**
 ۷۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۷۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۷۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۷۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۷۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۷۹. **فصل بیست و ششم**
 ۸۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۸۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۸۲. **فصل بیست و نهم**
 ۸۳. **فصل بیست و دهم**
 ۸۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۸۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۸۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۸۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۸۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۸۹. **فصل بیست و ششم**
 ۹۰. **فصل بیست و هفتم**
 ۹۱. **فصل بیست و هشتم**
 ۹۲. **فصل بیست و نهم**
 ۹۳. **فصل بیست و دهم**
 ۹۴. **فصل بیست و یازدهم**
 ۹۵. **فصل بیست و دوازدهم**
 ۹۶. **فصل بیست و سیزدهم**
 ۹۷. **فصل بیست و چهاردهم**
 ۹۸. **فصل بیست و پنجم**
 ۹۹. **فصل بیست و ششم**
 ۱۰۰. **فصل بیست و هفتم**

[illegible]

درجہ اولیٰ

مثال	مثال
------	------

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the Basmala and other religious phrases.

<p>صاحب این کارام انگاه که از دم داوود اگاه شد عقل گشته غالب آمد در محراب نفس از در هاست پامد زدن کو تو خواجه ای ایسی از اثر دلم خاک شود بر شرف خاک با صفت اگر تو صاحب کار خواجهی ندان چون به نزد یک دلی الله شود صد زبان در بر باش صفت معنی کار انفس که فصح مشهور را بفریبدا شاه را انفس را بشیخ مصطفی دین مصحف سانس او بار درین سوسه صفت او در بر وضو عقل نورانی و بگو با صفت ترا که او در خانه عقل تهریز باش تا شرفان سوخته بر دهن اگر انفس قن ندان عام مشهر هر که جنس اوست با او شود کو سدل گشت و جس قن ظاهر خلق حق خلق الله اندام هر شے دعوت داودی کند از عباد سے بشود او از ظیر نقل از قلب بشتا ز صفت سوسه و بر پیشانی دلکی این چنین که کردی خلق صفت چون آن ای قیصر بود صفت</p>	<p>که دم داوود سے بر آید انفس کے سب پر جو پیش نفس شیخ اس کو نرم و سادھا اسکے دامن کو نہ چوڑے پیچ خاک سے تیرے کے تاجیک مثل فرزند سے اسکے لگا و دربان انفس کو تپا ہے اسکے پیلے کر کی ہوک صفت سیکڑوں بخت وہ لائے ناچو ہر در و درو کا شد آگاہ کو آیتین بین غم و شہر زین مت کرے ہر انا پنا ہر جوان بگروہ کا دے غرق آیتین کرے انفس خلق کی کیون مطلوب ہے ہر دے تکتا برین چلے پے اور یہ انھوں سے کہان ہو کر اور دوزخ عقور ج جردی کے بس سوسے داوود کے شیخ ہے اپنی جا پر سب کو خالی سے رکھا یار طریقت کی جو طریقت جان سے ہاتھ کا کرے جو ناناں سے مرغ نادان اس ہلکا چلے پے بھاگ اُس سے کہ پے پے مٹی گرے دعویٰ بیک شک ہے یہ تیرا سکو ہوا حق ہے د</p>	<p>کہ دم داوود سے بر آید انفس کے سب پر جو پیش نفس شیخ اس کو نرم و سادھا اسکے دامن کو نہ چوڑے پیچ خاک سے تیرے کے تاجیک مثل فرزند سے اسکے لگا و دربان انفس کو تپا ہے اسکے پیلے کر کی ہوک صفت سیکڑوں بخت وہ لائے ناچو ہر در و درو کا شد آگاہ کو آیتین بین غم و شہر زین مت کرے ہر انا پنا ہر جوان بگروہ کا دے غرق آیتین کرے انفس خلق کی کیون مطلوب ہے ہر دے تکتا برین چلے پے اور یہ انھوں سے کہان ہو کر اور دوزخ عقور ج جردی کے بس سوسے داوود کے شیخ ہے اپنی جا پر سب کو خالی سے رکھا یار طریقت کی جو طریقت جان سے ہاتھ کا کرے جو ناناں سے مرغ نادان اس ہلکا چلے پے بھاگ اُس سے کہ پے پے مٹی گرے دعویٰ بیک شک ہے یہ تیرا سکو ہوا حق ہے د</p>
--	--	--

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, continuing the text or providing commentary.

[illegible]

مجلس شورای عالی قضاة
شماره ۱۰۰ / تاریخ ۱۳۴۵ / شماره ثبت ۱۲۳

فرما دیا کہ میں نے یہ کہہ کر جو عیب کو
 انکے آدمیوں کی ذرہ عیب کو
 دیکھا ہے نہ دیکھتا ہے کہ عیب جو
 پچھلے تھے کھانا کون ہے
 بکھریں وہ تار و پودان کو دے
 عظم جو کسے کے جانوں کا کالی ہر
 جان ان کی ہستی ہے اس خوف کی
 بھی لڑکی جانے کہ قاتلین سے بہر
 اس سوچوں اہل دست ہاں
 پھر کوئی دیکھتے نہیں نہیں لگن
 رونا ہر شاہان کا ہے ہے اعتبار
 جانا اور پڑا وہ چھوٹے مانی ہے
 دیکھنے کے جوہر میرا مال ہے
 پس نہیں کہنے اس اس خوف کی
 علم و عمل کو کچھ میں عالم کا ہے
 حق نے قرآن میں کہا لایعجزن
 اور خود کو جانے بس عالم بڑا
 نے نہ سے فیلہ خود زمین
 اور پیکار میں خود ہر اک را
 کیسے کہنے ہاتھ سے کلچر کا
 غلبہ جان کو نہ پائی جانتے
 اپنے جوہر کے بیان میں مثل فر
 خود نہ جانے کو بجز ہی یا بجز
 خود نہ جاروے ہے دیکھنے
 قیمت اپنی کو نہ جانتے جوہر کی
 پرند کیا رنگ ہی یا ہے کو
 فرما دیا کہ میں نے یہ کہہ کر جو عیب کو
 انکے آدمیوں کی ذرہ عیب کو
 دیکھا ہے نہ دیکھتا ہے کہ عیب جو
 پچھلے تھے کھانا کون ہے
 بکھریں وہ تار و پودان کو دے
 عظم جو کسے کے جانوں کا کالی ہر
 جان ان کی ہستی ہے اس خوف کی
 بھی لڑکی جانے کہ قاتلین سے بہر
 اس سوچوں اہل دست ہاں
 پھر کوئی دیکھتے نہیں نہیں لگن
 رونا ہر شاہان کا ہے ہے اعتبار
 جانا اور پڑا وہ چھوٹے مانی ہے
 دیکھنے کے جوہر میرا مال ہے
 پس نہیں کہنے اس اس خوف کی
 علم و عمل کو کچھ میں عالم کا ہے
 حق نے قرآن میں کہا لایعجزن
 اور خود کو جانے بس عالم بڑا
 نے نہ سے فیلہ خود زمین
 اور پیکار میں خود ہر اک را
 کیسے کہنے ہاتھ سے کلچر کا
 غلبہ جان کو نہ پائی جانتے
 اپنے جوہر کے بیان میں مثل فر
 خود نہ جانے کو بجز ہی یا بجز
 خود نہ جاروے ہے دیکھنے
 قیمت اپنی کو نہ جانتے جوہر کی
 پرند کیا رنگ ہی یا ہے کو

۱- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۲- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۳- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۴- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۵- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۶- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۷- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۸- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۹- در این کتاب که در این کتابخانه است
 ۱۰- در این کتاب که در این کتابخانه است

<p>قوم بولی = جب کہ وہ دف جنس شہر برون اور جنات خاک کرکھا یا چہنہ سے کیا کان ہما فوجہ کمان گول ہو گیا کہ است پوئے چکا ہم کمان ہے کسانا پوئے کمان خود کمان اور آساہی کمان است قدر ہم عقل دانش کچھ کے خدا رب کریم اور کمان مندر خور ویم شاہ چوں شا را قتاب چوں چہ بود و نہ ابن چو نیست وین سوئی بود تا کہ این گفت پیوہد یک خود کی آسان کریمان تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر کے خدا رب کریم اور کمان مندر خور ویم شاہ چوں شا را قتاب چوں چہ بود و نہ ابن چو نیست وین سوئی بود تا کہ این گفت پیوہد یک خود کی آسان کریمان تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر</p>	<p>قوم گفتند امید و اقیست و کمان مندر خور ویم شاہ چوں شا را قتاب چوں چہ بود و نہ ابن چو نیست وین سوئی بود تا کہ این گفت پیوہد یک خود کی آسان کریمان تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر کے خدا رب کریم اور کمان مندر خور ویم شاہ چوں شا را قتاب چوں چہ بود و نہ ابن چو نیست وین سوئی بود تا کہ این گفت پیوہد یک خود کی آسان کریمان تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر</p>
<p>حکایت خرگوش و شون کی کہ ایک خرگوش کو تھا کر کے اچھی کر پائیں بھیجا کہ کو کہ میں آ رہا ہوں طرح سے قاصد پو کر تیری پاس آیا چوں کہ تیرا پانچے پیسہ بھیجا گیا چنانچہ کھلیا دینے میں پیش دودھ کھا کر خوش سے کھانا کھا دینے میں وہ کھانا کھانے میں سے چھپے ہوئے ایک پیر کا خاں صاحب نے کھا کر سب کو دھوا کر خوش ہو کر اس نے کھانا کھا کر گوہ پر سے اس کا خوش سے کھانا کھا کر جو دھوینے کے کھانا کھا کر میں ہوں اس کا خاں صاحب نے کھا کر ماہ کو کھا کر پوئے چکا نور دھوا کر دھوینے کو کھا کر چھپو دھوا کر دھوینے کو کھا کر پوئے چکا دھوا کر دھوینے کو کھا کر اس غلامی بگڑا دھوینے کو کھا کر</p>	<p>حکایت خرگوشان کہ خرگوش تو برابر است پیش پیل فرستادند کہ گو کہ من رسول و آسانم لہذا در پیش تو آمدہ ام کہ تو ازین چہ تر آب حذر کن چنانکہ در کتاب کلیلا و منہ را ہے ابن پان آواز کوئی گفت من رسول ہاہم را و اجست گزیر یہ بیان بران چہ زلال غلجہ وین بد غدا زور جلو دودھ و خوف از چہ دور حاکم کو نہ چوں کہ وہ دور از سر کھاگ ز خرگوش رال سوی ملان در شب غروا کو بیا راجع عشرت شاہ پیل نادون چہ پیلانی ابن دلی شاہ ملان من زور کم نیست ہر دو لان بندہ زہر خورشید اوی کی کہ کہ او پیلان در ویم عزیزان است زان کہ در نہ من نا کو کر دہم ستم کچھ ز گردن بھلن انتم تو کی ابن پیر کو کھید و دیر کا زہر خورشید من امین شوہ یک نشان و نست کا نہ خورشید مصطرب کو گرد زہر کی خود ان فلان شب جانے کو کھانے کا زہر خورشید من امین شوہ</p>

فرمانی از توفیق الهی
کے خدا رب کریم اور کمان
مندر خور ویم شاہ چوں شا
را قتاب چوں چہ بود و نہ
ابن چو نیست وین سوئی بود
تا کہ این گفت پیوہد یک
خود کی آسان کریمان
تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر
کے خدا رب کریم اور کمان
مندر خور ویم شاہ چوں شا
را قتاب چوں چہ بود و نہ
ابن چو نیست وین سوئی بود
تا کہ این گفت پیوہد یک
خود کی آسان کریمان
تا کہ اقل و اعلیٰ بقدر

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

میرے حوت حال اس سے فرم دیا کہ میری زندگی کو
 آواز دہی کے سوا میں رہ نہیں سکتا میں نے گھر میں سے کچھ اگر نہیں
 قلم جانے کے لئے مقدار خود لے کر تیار کیا ہے لائق ایک دیر
 باقی اور درگاہ میں سب سے پہلے
 بیان میں اس کے گھر کی کوشش لانا لائق نہیں
 خاص کر کارخانہ الہی میں کہ تاشا ہی ہے
 دل کا تاشا نہیں کہ چاہیے نسبت اس درگاہ والا چاہے
 دل کا تاشا کو سہرا کر دیا جائے طریق ہر باغ
 مائے کیا گئے حور از چہر کو پیش رفت در رخ سے لایق
 کیا سوئی ز خدا اورہ خفا اس کا کھولے ہر بید کا
 کھلا مہیا ہے یہ نہ چوہا مجید اور ادا کو تاشا نے کیا
 دل میں دھوکا کوئی کہہ دیا جو کوئی کہ کب نصلی پر دہرا
 دل کا تاشا میری کو گارے غلطے تو جو باغ میں گارے

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

اس نوبل نیزی کرسن کما یہ مرض قابل دوا کے ہونگا گوہر گین مسدود پانی ناز دست با دست پلاسور درم ایشیا پرے کے نویسی ہی ہو ایسے میں کی تہ تہی وادی	سارے انگشت زین فسون ہوا گرد و ارا این مرض قابل دوا سہرہ چون شتاب نامید و در لاجم و اس گیر و دست با ایشیا انگشت و میدی پرست انزیمین مین فشار نامید	پھر جواب نیا نیا علیہ السلام کا جو روں کو نو کام کشتہ شعل شعل میں بعد از میدی بہت امید میں بہتے ناما شعل تم ہو گئے کچھ متبول سے ہلکا کام ہے بہتے زانیہ ہو گئے ہندگی بکرم کے ہلکے پختہ ہیں حکم حق ہو گئے پختہ ہو گئے غیرین جان ہی کا تھے ہوا اس رسالت اجرو اس ہے ہم لول من اگر سے ہے دو لول من اگر سے ہے دلبر و مقلب اپن اپن لاذر زار و مقلد اپن مسدود نامہ جان لول شکر کس کا شکر ہوگا دو در اندک نہ کھتا جسم نہیں سو نہال ہے رنج و جان	اس نوبل نیزی کرسن کما یہ مرض قابل دوا کے ہونگا گوہر گین مسدود پانی ناز دست با دست پلاسور درم ایشیا پرے کے نویسی ہی ہو ایسے میں کی تہ تہی وادی	سارے انگشت زین فسون ہوا گرد و ارا این مرض قابل دوا سہرہ چون شتاب نامید و در لاجم و اس گیر و دست با ایشیا انگشت و میدی پرست انزیمین مین فشار نامید	پھر جواب نیا نیا علیہ السلام کا جو روں کو نو کام کشتہ شعل شعل میں بعد از میدی بہت امید میں بہتے ناما شعل تم ہو گئے کچھ متبول سے ہلکا کام ہے بہتے زانیہ ہو گئے ہندگی بکرم کے ہلکے پختہ ہیں حکم حق ہو گئے پختہ ہو گئے غیرین جان ہی کا تھے ہوا اس رسالت اجرو اس ہے ہم لول من اگر سے ہے دو لول من اگر سے ہے دلبر و مقلب اپن اپن لاذر زار و مقلد اپن مسدود نامہ جان لول شکر کس کا شکر ہوگا دو در اندک نہ کھتا جسم نہیں سو نہال ہے رنج و جان
--	--	---	--	--	---

Handwritten notes in Persian script, including a large 'م' (Meem) character and various smaller characters and phrases.

بیدار ہو کر سہا جیاد کی طرف
 دیکھو کہ کون سا دین ہے
 جس میں کائنات کی تمام مخلوق
 اپنے رب کے سامنے ہر لمحہ
 حاضر ہے اور جس کی طرف
 ہر جاندار اپنے دل سے
 توجہ کرتا ہے اور جس کی
 طرف ہر مخلوق اپنے
 وجود کی تمام طاقتوں کو
 وقف کرتی ہے

کے لیے کائنات کی تمام مخلوق
 اپنے رب کے سامنے ہر لمحہ
 حاضر ہے اور جس کی طرف
 ہر جاندار اپنے دل سے
 توجہ کرتا ہے اور جس کی
 طرف ہر مخلوق اپنے
 وجود کی تمام طاقتوں کو
 وقف کرتی ہے

حکمت کے ذریعہ دوزخ و ران جہان و نور
 اورین جہان تا مسجد مکران گرد و کاسیا طوعا و کرہ

و سچ انکی مسجد طاعت
 ہے عباد گاہ زندان چوری
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

بخلت ان کی غرض انسان
 جو عبادت تھی غرض انسان
 اختیار ان کو ہو ہر گز نہیں
 بخلت ان کی غرض انسان

کتاب خانہ
 مسجد
 دارالافتاء
 دارالحدیث
 دارالعلوم
 دارالکتاب
 دارالمنار
 دارالنبی
 دارالرحمن
 دارالرحیم
 دارالرشاد
 دارالهدی
 دارالهدی
 دارالهدی

۵۰
 ۱- حضرت امام
 ۲- حضرت امام
 ۳- حضرت امام
 ۴- حضرت امام
 ۵- حضرت امام
 ۶- حضرت امام
 ۷- حضرت امام
 ۸- حضرت امام
 ۹- حضرت امام
 ۱۰- حضرت امام
 ۱۱- حضرت امام
 ۱۲- حضرت امام
 ۱۳- حضرت امام
 ۱۴- حضرت امام
 ۱۵- حضرت امام
 ۱۶- حضرت امام
 ۱۷- حضرت امام
 ۱۸- حضرت امام
 ۱۹- حضرت امام
 ۲۰- حضرت امام
 ۲۱- حضرت امام
 ۲۲- حضرت امام
 ۲۳- حضرت امام
 ۲۴- حضرت امام
 ۲۵- حضرت امام
 ۲۶- حضرت امام
 ۲۷- حضرت امام
 ۲۸- حضرت امام
 ۲۹- حضرت امام
 ۳۰- حضرت امام
 ۳۱- حضرت امام
 ۳۲- حضرت امام
 ۳۳- حضرت امام
 ۳۴- حضرت امام
 ۳۵- حضرت امام
 ۳۶- حضرت امام
 ۳۷- حضرت امام
 ۳۸- حضرت امام
 ۳۹- حضرت امام
 ۴۰- حضرت امام
 ۴۱- حضرت امام
 ۴۲- حضرت امام
 ۴۳- حضرت امام
 ۴۴- حضرت امام
 ۴۵- حضرت امام
 ۴۶- حضرت امام
 ۴۷- حضرت امام
 ۴۸- حضرت امام
 ۴۹- حضرت امام
 ۵۰- حضرت امام

[illegible]

و اما در این کتاب که در بیان حال و روز مردم است و در بیان حال و روز مردم است و در بیان حال و روز مردم است

فہم سہی ایک قبتہ نیک تہاں خوبیاں کھول کہ بعد کیا ہے اور یاد اٹھ کر ایک سرت لہڑا کر کے کس رخ میں آدور ہے مائل مست و نیاز کسبہ فیض جانے جانے کا کمال شل میں مر مر

قرش شامان در دوا ما که کند
 آتش شامان ترک کند و کلمه
 حال شامان بعد از آن کند
 خود رویا به چهره است بر خیزد
 حال خود را و حال آن تنکاس
 برست سوره و در تنکاس
 چون ملک باطل یک دست خود
 هر گشت دوا و صورت گشت هر
 آن ملک باطل از تنگ بر خیزد
 رویه سر جمعی حال مسرور
 آن ملک چنان حال بر خیزد
 دن و کلمه است بر خیزد
 ما هم هر دوا مسرور آمدند
 هر دو صورت است به یک کلمه
 هر ملک من حق را بگوید
 هر دوا هر ما را بگوید
 نفس شیطان نیز ابدی است
 دوا و کلمه را دوا و کلمه
 آنکه دوا را دوا و دوا و دوا
 و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه
 آفت و دوا و دوا و دوا و دوا
 و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه

ایں بیان کو بے خبری کے ساتھ نہ جاننا کہ جو تاجدار جہود و اہل حلو
کے گزبان تاجدار گمنام اور عرب کے توان بولار و دن درین
لیک گزور و گزوتہ کی گنت ہاوی ہو کر تاجدار دم مست
سحق سنج و اسگ و کوخ و باطنی گزور و سنج بار و سوج
ایں تاجدار می دود و دد کو مان طے سخن آنا گزور
چرا بے از راے او گنت جز و جوت گنت عاز و گنت
دست و تاجدار و تاجدار گنت سگری و امید و ت و باطنی
در یا فانی سخن سنج گنت طاقت و طلق تراز و ج و کف

در میان آنکه حق تعالی هر چه را در آفرینش بر ما
حاجت آفرید خود را محتاج چیزی نمی داند که باید که ما
بدو برگردانیم بحسب مقتضای اقتدا

ہرچہ روئیواز فی تمناح ثبت اما یہ طالبہ حیرت
حق تعالیٰ کا یہ عکس اور اسے نفع مایات آوری

۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷

[illegible]

۱. مقدمه
 ۲. تاریخچه
 ۳. مبانی
 ۴. روش‌ها
 ۵. نتایج
 ۶. بحث و نتیجه‌گیری
 ۷. منابع
 ۸. پیوسته‌ها
 ۹. فهرست
 ۱۰. تذکره

[illegible][illegible]

وہ دنیا اس شخص کا طرف ہوئی علیہ السلام
 کے واسطے پہاڑ کے چوہدر گرجا کی بنی

<p>چون شیدا ایستادان بخت در دنیا مالدیر خاک از بیم گرفت در غروبش خوار و بوار چو کاسه گشت بر چرخ زور پرسایان زبان اندازد سین درون خشت دیر مین ماتول اول بنیاد خراب باز ناری کرد کواکب و خفیل از سن آن آید کرم ناسا گفت تیری جیست زشت لک در خم زنگ و نوری چو کایان بر او باغی زور</p>	<p>سور و سوکای کیم اشد کوشن زاده قن سگ چو افسانه چس بر صبا در خبر و پیا نی ایوان کوت آینه بین و کعبه اقم آفرود کعبه مت بجه شرف و زرق نیک و نایاب کی و سر کعبه دات کرد و افس نکایان نس گوی ایوان چو کایان گیا بند</p>	<p>چون شیدا ایستادان بخت در دنیا مالدیر خاک از بیم گرفت در غروبش خوار و بوار چو کاسه گشت بر چرخ زور پرسایان زبان اندازد سین درون خشت دیر مین ماتول اول بنیاد خراب باز ناری کرد کواکب و خفیل از سن آن آید کرم ناسا گفت تیری جیست زشت لک در خم زنگ و نوری چو کایان بر او باغی زور</p>	<p>چون شیدا ایستادان بخت در دنیا مالدیر خاک از بیم گرفت در غروبش خوار و بوار چو کاسه گشت بر چرخ زور پرسایان زبان اندازد سین درون خشت دیر مین ماتول اول بنیاد خراب باز ناری کرد کواکب و خفیل از سن آن آید کرم ناسا گفت تیری جیست زشت لک در خم زنگ و نوری چو کایان بر او باغی زور</p>
---	--	---	---

چرا این دو صفت در هر قنوی مولوی مستوی

کھڑکھڑاتی ہوئی آواز سے کہتی تھی کہ

چاندی کی
 طاقت سے
 کو توڑ کر کے
 دی گئی
 واسکو
 یان تاشن
 سے الگ
 عرصہ
 ریاضت کی
 ظفر کا حال
 یہ ناصح
 معہ ہمارے
 میں نہ تفریق

[illegible]

144

میرزا محمد علی خان
فرمانده نظامی
وزارت جنگ و کشتی
وزارت معادن
وزارت راه و ترابری
وزارت دارایی
وزارت عدالت
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
وزارت صنایع و معادن
وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
وزارت نیرو
وزارت ورزش و جوانان
وزارت امور خارجه
وزارت اطلاعات

سوز کو رو لادو گا مری کرو
 بے سوز ہو جاؤ حق کو دن
 پس اس دم حال جلا فو او کو
 شکر کی سوزن تھی او نے ہوا
 بچا تو منوں کو لٹا کر لے گئے
 پھر موتی تھے سے شوقی کرے
 جان سے تیرا تفس سے شرمناک
 سوز کے چرے کا اڑاؤ چکر
 قتل کے داس کو تے گئے چکر
 اور اس اڑاؤ کو گشتہ چکر
 سے کے ایک کو نے کیا پڑ
 جان کو مٹا تھا اپنے جانوں کے
 آپ کو کشتہ کرے تو تھیست
 شرمناک کو تیرا تفس سے شرمناک
 کو تیرا تفس سے شرمناک

وہ اگر ناموسی علیہ السلام کا واسطے ملاستی یا بھائی بن کر
 اکی دیا اسد کلیم اللہ کے کہ خدا ایمان اسکا توڑے
 بادشاہی کرتا کہ کھینچے اسنے کہ کشتافشرفی سے
 کہدے یہ علم نے لاق توڑے نال سجاد وچ کہے کہ جسے
 آخروہ اپنے ہاتھ ماروہ کوئی کہ عسا کو آخروہ کوئی غازی
 سبھی سیکھا لاق اسے کہو وہ کہے کہ تو ہاتھ لے
 لاق وریا توہ فرخ آب کہ تو کہہ دے علم بالعباس
 وہ کیاروین میں غازی مستحق دوجا اہل کلاک کلا توہ غازی

قبول کرنا حق تعالیٰ کا نور و نور علیہ السلام کو
اس دعا کو قبول اللہ نے
جو لا یستثنیٰ از ابائنا
اگر سارے دوسرے خون خاکی
میلے تو بھی یہ جان مرزا کا دم
نے لگے کہ جس کی یہ دعا کرتا
دستین اپنی تو اگر اسے نہ مان
تا جا کر کہ زبان جسے مال
جان کو جسے نہ مان کہ جو مال

محمد و کریم در این مری که این
 گشت خوشی گویند چون این که
 چهره آن دم چنان چنان گشت
 نورش گشت بی شبهه نام
 چارگس نیزه تا کاسه شاق
 چند خوشی نشستی خوشی گشته
 سرش را میخ تا از جان تو
 حسن برین خوشتر است از آن
 گشت در دمانا قتل در
 او شمع خورشید جاوید گشت
 او بی صورت را در آوا گشت
 ساق می لیدار چشمت شاق
 خوشتر از خوشی گشته
 هست این را بداد جان

دعا کردن مولی علیه اسلام موجب سلامتی و امان آن
 مومنان آید و مباحات آن هر کس را که می خواهد امان از آفت
 ارباب دین است پس بر نفسا که هر
 نفس این عمل را هر وقت
 دست را بر او بگذارد
 بر فتنه بن را سزاوارتر
 و در خور دنیا و آخرت
 از بر او رفت و در میان خود

اجابت کردن حق تعالی و عاقبتی علیہ السلام را
 کرد اما بستان دعا را که کار دارم خود من بجز واقف
 گشت بخیرم باد ایران هم درویشی این زمان از تو
 ملک جلد دروگان شک را از دست سازم این زمان
 گشت خوشی این جهان بود این جهان آینه کار خوار
 این دنیا چون جان بود باز گشت عاقبت پس خود
 در حق اشراف بر ایشان که در حق خاندان و یا خود
 نابالی که زبان صبر و دل خود را با زبان و

[illegible]

[illegible]

پیراہن چینی ترجمہ شوی مولوی مفتوی

[illegible][illegible]

میرے تعلق کا جو اس سے
 ذوق و طاعت و شہدائی میں
 نے شہداء میں ان کے سب
 پہنچے جو کہ میرے ملک میں
 حضرت سید القین جباری کے
 جو میری تیری تیرے زبان میں
 وہ کہیں کہیں میرے
 وہ صفت میں کہیں میرے
 وہ میرے سب کے زبان میں
 یہ صفت زبان میں ہے
 از خود منہ پر کہے گا
 آئے منہ سے جو آتش دلیکا
 آگ تیری زبان جو کہ میری
 تیری باطن میں گویا میں
 جوں کی نگار میں رہے
 وہ کہیں کہیں اور ہوں کہ
 منظر آئینہ حساب اندر
 آسمان کو منظر کہتا ہے تو
 خود دین کا ترافت ہے
 ناریہ کشتہ منہ سے جو ہر
 ہاتھ میں کہ خاک لے لے
 وہ چہ بدو و ملکات بقین
 وہ ہے بدو و ملکات بقین
 اور میں جبکہ شیکہ امین
 لان پانی نو کو مت میرے
 میرے تعلق کا جو اس سے
 ذوق و طاعت و شہدائی میں
 نے شہداء میں ان کے سب
 پہنچے جو کہ میرے ملک میں
 حضرت سید القین جباری کے
 جو میری تیری تیرے زبان میں
 وہ کہیں کہیں میرے
 وہ صفت میں کہیں میرے
 وہ میرے سب کے زبان میں
 یہ صفت زبان میں ہے
 از خود منہ پر کہے گا
 آئے منہ سے جو آتش دلیکا
 آگ تیری زبان جو کہ میری
 تیری باطن میں گویا میں
 جوں کی نگار میں رہے
 وہ کہیں کہیں اور ہوں کہ
 منظر آئینہ حساب اندر
 آسمان کو منظر کہتا ہے تو
 خود دین کا ترافت ہے
 ناریہ کشتہ منہ سے جو ہر
 ہاتھ میں کہ خاک لے لے
 وہ چہ بدو و ملکات بقین
 وہ ہے بدو و ملکات بقین
 اور میں جبکہ شیکہ امین
 لان پانی نو کو مت میرے

عبدالاسد ریاضی کے علاوہ دیگر کئی زبانیں جہانم سے آدھری زبانیں اور فارسی میں بھی لکھ کر لے دے (۲۸۳)

عبدالله بن مسعود بن عمرو بن مسعود

۱. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۲. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۳. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۴. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۵. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۶. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۷. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۸. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۹. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔
 ۱۰. حضرت علی (ع) نے فرمایا کہ جو شخص اپنے آپ کو اللہ کے رسول کے برابر سمجھے گا وہ اللہ کی لعنت میں مبتلا ہوگا۔

یا کہ پیشہ تنگ نویس چہ تیان
 وہ فرخانی بیابان گنگ ہند
 جیسے رنگبار سے نیکو کاما
 وہ نہ جانے کہ تو شہر میں لالان
 خواب چو چوٹے جا کہ ترا
 اور کیا ملک چو خواب و لالان
 خواب و کھینے نہ خوان فرشتہ
 تنگ گداز پیر لیا میرا احسن ہے
 گزشتہ روز وہ مان کو کھلا
 گزشتہ روز وہ میں میں پیٹ
 تلج کی مان میں سے دور گزرتے
 نامور چو سیر جنگل میں چوٹے
 عالمہ پر دروزہ سے گزریا
 دروزہ سے عالمہ مانگے بناہ
 جیگر مادہ میں پیچے فرسے
 غیر کے پرک فاضل دروزہ سے
 جو کہو سے ہائے گزرتے فرسے
 اہل دل جو جانتے ہیں بہر حال
 جو نہیں اہل دل جو نہیں تو کب تو دیکھ تو میں آبا کی سرے
 ایک کشتی تنگ پوئی اس کو می
 آن فرخانی بیابان گنگ گشت
 ہرگز بدادر ترانہ دگشت
 او نہ نہ کہ تو بچوں کا خانان
 خواب تو ان کشتی میں ان کو کشت
 اور کیا خواب ملک پتہ او کھلان
 خواب ہی میں تیرے آنجا خواب نے
 خانہ تنگ دور دن چلو گشت
 گزشتہ چند روزہ ہر آدم
 خیم گون کہ چون میں اور ہم
 مادر و ملیح نوزہ ہر آدم
 ما پر دراز چو درو گزشتہ سیر
 دروزہ گزشتہ رنج انجیت خود
 عالمہ گزریا نہ کایں الناس
 ہر نہ زجر چہ ہستند اعمات
 ہر کے از درو فریب غافلند
 او کچھ کوسہ انداز زمانہ کسان
 اوچہ ما مدید بیاندہ مال تو
 انچہ ہند و سبب اہل دل

<p>بیان اس نکتہ کا کہ جو کچھ غفلت کا پہلی سیاستی چیز ہے تو ہر</p>	<p>حق کو غفلت قوی وقت چاہا ہوا دیکھے اس اسرار کو تو رہا چون زمین آتش کا جو نہ مریخ سے جس کی گہریا ہر اور ملامت سے بس رسد لکھتے ہر بنا جو ہوا</p>	<p>غفلت از حق جو جان نہ دیکھے اس اسرار کو تو رہا چون زمین آتش کا جو نہ مریخ سے جس کی گہریا ہر اور ملامت سے بس رسد لکھتے ہر بنا جو ہوا</p>	<p>بیان آنکہ ہر چہ غفلت کا پہلی و تباریکی سنت ہر انسان</p>
<p>غفلت از حق جو جان نہ دیکھے اس اسرار کو تو رہا چون زمین آتش کا جو نہ مریخ سے جس کی گہریا ہر اور ملامت سے بس رسد لکھتے ہر بنا جو ہوا</p>	<p>غفلت از حق جو جان نہ دیکھے اس اسرار کو تو رہا چون زمین آتش کا جو نہ مریخ سے جس کی گہریا ہر اور ملامت سے بس رسد لکھتے ہر بنا جو ہوا</p>	<p>غفلت از حق جو جان نہ دیکھے اس اسرار کو تو رہا چون زمین آتش کا جو نہ مریخ سے جس کی گہریا ہر اور ملامت سے بس رسد لکھتے ہر بنا جو ہوا</p>	<p>بیان آنکہ ہر چہ غفلت کا پہلی و تباریکی سنت ہر انسان</p>

اگر تم کو یہ بات معلوم ہو کہ میں نے تم کو کچھ نہیں بتایا ہے تو تم کو کچھ نہیں بتانا چاہیے۔

برادر و دوست عزیزم

[illegible]

و هم آنرا که مضبوط برین مقلد حاکم
بر کلمات او در سخن می گوید
سرحد برزبادی می گویند که
مضبوط به وقت نیست چه
در حقیقت خالق آنرا خلقت
برست بگو مگر که هر چه
دوسری بار آدمی بداند
فلت اونی نوبه است که
دو عالمین را با هم
ملک بهر دو عالمی از هر
یک به ساطعین جاری نماید
و هم آنرا که مضبوط برین مقلد حاکم
بر کلمات او در سخن می گوید
سرحد برزبادی می گویند که
مضبوط به وقت نیست چه
در حقیقت خالق آنرا خلقت
برست بگو مگر که هر چه
دوسری بار آدمی بداند
فلت اونی نوبه است که
دو عالمین را با هم
ملک بهر دو عالمی از هر
یک به ساطعین جاری نماید

تشبیہ کرنا نفس مطلق کو کو فیقید و ساتھ قیاس کے

<p> بمقدور متعاقب کمال سے نہ قیاس میں کمال ہیں باری کوسے جو پس میں پائیگا دہ خفا را نہ قیاس میں با عمل میں الیگا مصلح کو تو مدبر حق سبحان تو کمال ہاں اسکا قیاس عقل کو مقل کو اور کمال میں دانہ چاہک جو بال ذریعہ نظر کے لکھلا مقل میں رہاں تا تیرین کرے اس اثر سے عقل بہرین کرین فوج ساہر کر دہرہ ہوتو نہ فوج کار نہ کشتی کان فوجاں فوج مقل اترو کہ روح باطن جو نہ اسے اور کمال قمر خورشید دور ہے فرقت پاک ہے خوش اسوئے قمر کی حاجب گیا ہے خورشید سے جو کہ پہنچن میں جو کہ نور ہے سات دانہ غائی غائب نام ہے خود وہ قیاس میں نہ پس مدام انہ قمر کی کج کو مقام بلبل اسلوب ہونے را جو دہ غراوی سے پھیلا جانو اصل جیسی کس ہے انکار سے یہوں اندر کثرت ناک سے </p>	<p> بمقدور ہرگز کہ قدر حق ششاس اندر ان صورت شہد الی قیاس چون خیال مدنی اندر مور سے ان قیاس آغا غایب مرسے اس وحی روح قدسی را تین ہاں قیاس عقل ہر دو حالت میں مقل انہا نہ کثرت ہاں ارکادہ دور ان کے خود تیر نظر ایک مان و عقل تاثیر کند ان عقل تیر سے کثرت فوج کار و مدت ذریعہ فوج کوشی کو تو کمال فوجاں فوج مقل انہا دور ہے ہر دو یک خود را دور قمر خورشید یک انہا تیر سے لکھ فوسند شد کہ نور قمر سوی قمر انکند نہ کمال میں قمری کار کند مقل نہ تیرہ ہر دو شہد مقل را کمال تیر قمری را و پاس چا خود مان بحر شد و انما فی عالمین رہ نہ تیرہ ہر دو یک ہر دو را دور قمر سپہ کوب ایکین کس ششاس انہا ملک چو اسید انکشت اگر ناک بود </p>
--	--

۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

پیرا این برستی ترقیہ نشوی مولوی سنوی

۱. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۲. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۳. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۴. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۵. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۶. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۷. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۸. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۹. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است
 ۱۰. در این کتاب که در مورد سوره های قرآن است

[illegible]

آداب مستودع الوالدین کا وقت فیض مکتبہ کربلا شریف

<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>	<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>	<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>	<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>	<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>	<p>یہ رسولانِ محمبہ را ز کو کہ بود کشت کرتے ہیں غلِ شمشان جی ملک اکاداب نے تو کرسے کہ وہ چہ کا پتہ اننت کو تھے ہر ادب ان کو پسید آتے کہ نے گداہن کہ ہر کس خدمت خود دل کی اسے پتہ تھا کوا حسین گھوڑا چا اے رسول کبریا</p>
---	---	---	---	---	---

۱- کتب خطی
 ۲- کتب چاپی
 ۳- کتب خطی
 ۴- کتب چاپی
 ۵- کتب خطی
 ۶- کتب چاپی
 ۷- کتب خطی
 ۸- کتب چاپی
 ۹- کتب خطی
 ۱۰- کتب چاپی

ہر ایک کا چھوٹا ترنہ قوی دوی مسوی

[illegible]

و سیاہی آچا جو دربار ہے آتش خدیوین کو شل ڈالو کہ
 گرم کو دیکھو اور کھڑو کہ وہ آسمان پر سجدہ مانے کا ہو
 میر و دین سے لڑا کہ وہ خاں ملک کو کش آتش دھولا
 عیب کا پیر گنجیا کی کوسے اور پیشانی بلا دین تہی سے
 سے پیشانی دھرم سے بدل کر گئی صاحب قد کو دیکھو کہ

آتش افروز کے گناہ سیرہ مند
 گرم گرا کر اندر سوراخ بنان
 چشم انداز دیر و فریت و غم
 کر پیشانی پر و شبیہ کند
 خود پیشانی از در ہا زدم
 چون پر ہنگامی روایت قسم

آتش اندر خدیوین آتش ہے
 کہ کند آہنگ اوست آسمان
 آتش خفا و آتش خفا و آتش خفا
 آتش اول و آتش ثانی ہذا
 آتش ہذا و آتش ہذا و آتش ہذا

پہاں نہا چوہاں کا بود دشمن کے کاوہ بہر کرنا و گدازی
 دشمنان ہر جہاں کے لئے دیکھو کھینچو کھینچو
 خوارت کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو
 کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو کھینچو

[illegible]

اس کے چکر کو جس عہد میں کہ ہر ایک خود ہدایت کی روشنی میں
 ترقی فرمے اور زمین نام کا ملک اس کے اختیار سے عدالت کی لاکھ
 اہل اہل اسان راہ کو آگاہی
 از ہر عہد مردم ترقی یافتہ ہو کہ ہر دے اس کتاب نامی
 نے کہ خود مصداق ترقی یافتہ ہو کہ ہر دے اس کتاب نامی
 آگاہی کہ خود مصداق ترقی یافتہ ہو کہ ہر دے اس کتاب نامی

[illegible][illegible]

درد این بازی از آنکه است که ای غم آتش که منم بر دوزخ
 تو هستی شعله عجب که آلوده آنکه تیرد دود در دوزخ
 مرا بکنی مردم آید منم بر فراخ رحم آدم عزیز
 تو دزدی دود و دود منم بر دوزخ

[illegible]

نہیں اسکتی۔ ہم بجز اس کے کہ میں اسکا اثر بانتے ہیں ایسے اسکی حمایت میں سے فوق تر مانتے والوں کو ہیست چنگی، اور اسکا حال آگے فزائے میں یہ فہم ۱۲ (۸۲) ہے۔

پیرانہ کی ترخ شویا بروی حسنی

(Handwritten notes in Urdu script)

[illegible]

۷۸
میں نے اس کو دیکھا کہ وہ اپنے گھر میں بیٹھ کر اپنے دوستوں سے بات کرتا ہے۔
میں نے کہا کہ یہ تو بہت عجیب ہے کہ وہ اپنے دوستوں سے بات کرتا ہے۔
میں نے کہا کہ یہ تو بہت عجیب ہے کہ وہ اپنے دوستوں سے بات کرتا ہے۔

مکتبہ اسلامیہ

[illegible]

فہمہ
مستندانہ آگے
مستندانہ آگے

<p>باد خوش ہوگا اور بار ہوگا باغ عمن بہت مرض کا خطر ہے عقل ہر وقت احباب سے اور زمین زیت سوزان ہوگی اگر کہن زفت سہاگہ کا انکی سسٹھ سوزی خود نہا خوش ہوا خوش کارا کہو تھکے بھی تھکا نہ خواہان شل مریم کو بیش زدن ملک</p>	<p>اگ چکر رکھ دیتے لئے زدن بہت چہ فرابی میں ہون کا غدار کہ گمان نہ ہو بیدین زفت سوزان ہوگی کا کثاست ایک ہوسنا کہو تہ سلم تہ سلم کہو اسکی زفت میں نہو اس آفرائے ہاے شل بادے پستے اس کھال کھال کھال نص کو کا لودہ بارعن ملک</p>
<p>پیدا شدن رُوح القدس بصورت آدمی ہویم بوقت غفلت برہنگی و بیادہ گرفتار فتن اوحی قتلے</p>	<p>ظاہر ہونا روح القدس کا بصورت آدمی پاپس ہویم کہ بوقت برہنگی نہا کے اور سادہ لیا انگنا ساتھ تھکے</p>
<p>دیو مرصرت افس جانفرا جانفرا سے وارے دھلا میں اور برست ازور سے زمین چون سرور خیرہ جانفرا از زمین برست خوبی از آفتابچنان کہ مشرق سودیافا لرزه بر اصفای مریم اودھا کو بہرہ بود رسید از فافا مرصرت اور دیو جانفرا دست انصیرت ہیدی چون آفا جو کل پیشش برود کز دھلا کل چون خیالے کہ برادر دھلا گفت دھلا کچھ دیو پیش او گفت گیرم در پنا اعلت زانکہ اعات کردہ و فافا آن اور برست رفت بردن سرخا چون جان دادہے گلے برفرا زانہ ساخت دھان حضرت تا جاہہ درگ تھنے جانفراش کو نیاہ مصرعہ راہ مقدس از جاہہ حق صدارے ہونہ کو نگہ زد کہ آن دھلا کہو چون دیو جانفرا کل آنکہ از ایشہ جلا بیاہ دھلا</p>	<p>صورت اک مریم کو بھی خوش کھلا اسکے گزاردی زمین چاند سورج کی طرح روح الامیں میں زمین کو کھلا فافا کہو جلع مشرق سے کھلے آفا اصفایم کے گلے گیا کھینے فتنی برہنگی دھلا کے خوش افس صورت کردہ برست چھ اعلت خیرت سے زانہ ماکا اسکے گلے گل گل گل گلے دھلا سے دھلا ویا بھلا بنزد دیو پیش دھلا ہوگی ہولی لین چون پنا دھلا کیو کہ مادہ کی فنی اس صومہ جاگ کے جانا جانفرا کے جہان کو دھلا ملک کہ برفرا شل دانے کے کاجا کھلا اسکا قلعہ درگ تک تا کہ دھلا نہ دھلا اسے فافا ہوئے اس حق سے تھک برتے دھلا پاپس اس قلعہ کے گھرا گیا فرود مثل سرزد کھلا اس دھلا بلکہ کھانا قلعہ زخم خیر</p>

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

١٥٨٢

۴۰

کرد و شادمانی از فیض حق
 چه کعبی است که دور سے با بین
 کوه کاغذ خندان دانا را نماند
 چشم کوکب چرخ در آخرت
 دور از غروب ازین ملک
 آن ملک نکست کاغذ خندان
 روز حرکت از ملک کاغذ خندان
 هم زبان کردی از ملک است
 روز حرکت به بلاد غربت
 این دامن بستی دانی باز ماند
 اگر زبیر و قیصر را دور است
 ترک حشمت کوه ادم من غم غم
 در آگهی نامد گنجشک این
 غم و روان غم از این زمان
 قدر نادای سواد باغ غمست
 علم بین در گناش نشین
 عامل اندا گنور سے حشمت
 جنگ سیکردن مالان پر پر
 زانکه در آن بخت کوه دینو
 غم و غم کوه آن بے نام کوه
 جا کردی کاغذ خندان
 پیش پیش آن چنان داد
 سیر در آستانه گنیمت
 حبسے چند روزی آنچنان
 غم و غم است این غم

۱۸۳

١

اگر اے بیکر ادب و نو
نجان خیزے دریا و سہ
بیکر و دیکھے زانیان جا
گریم تناسے کوئل لای ہے
گر تو راقت اس جو تاج
اگر اس شاہ جهان کو پیکر
اگرے شکر کے خاک سرور
اگر امان اس دلیے و دیکھتا
و کو کو مارا جا کر چھٹی ہے
اس کوئل کو دیکھا اس نے
غیر ان مجھ سے بدست کر
اچھے راکھتین جو دلائل ہے
پرنیک رکھتا لکھتی راز
جگہ منی سے خبر سے مافور
اگر کشش پر کوئی ہے بغیر
تو ہے ہر بندہ میری کنت تر
بندہ افتد بہت عاشق کوئی
اسمون زلزل نقش افغانی

لا ابالی کی گنا عاشق با صبح کو از راز عشق کے
جواب فرد عاشق غافلان نصیحت کند کان از راز

بول نامح تو بیکر بیکر
نیکر کو کیوں کر میں ہست بند
بند میرے تیری بندے
عشق بوجہا نہ تیری جان کے
اسطوت کو عشق کو ہود و نور
بوجہد شافی آسہ ز رعا
مت در آ تو دے جانے کو
میں با عاشق کا چہرہ آئینہ
عاشق کو ہر گھڑی کی حرکت
عاشق کی حرکت کو حرکت
اگر دوسرا بن دے و در سپر
اگر تاج و در سو کو در ہر دم خدا
لیتا ہے ہر ایک جان کی دین
طرح قرآن کو عشق و مشا لہا
اگر سوے خون میرا یاد دہ
نص کرنا اسکو دین میں جان
آزادیات میری زندگی
زندگی کو ہر دین میں جان

اقتلوی اقلوی اقلوی
ان کی قتل حیاتانی حیات
یا منیر الہدیا روح البقا
اجتذب قلبی و جدلی البقا
کی حبیب شیوہی حبش
لو شامی شی علی حبیبی مشا
اگر تازی خوب بیکر ماری
عشق کی بہن سوز با من در ماری
جو کس لکڑی کو نہیں ماری
ز زانیان طبع حیران ہوتی ہیں

اگر تازی خوب بیکر ماری
عشق کی بہن سوز با من در ماری
جو کس لکڑی کو نہیں ماری
ز زانیان طبع حیران ہوتی ہیں

جانب کو سے لکھتے
اگر تازی خوب بیکر ماری
عشق کی بہن سوز با من در ماری
جو کس لکڑی کو نہیں ماری
ز زانیان طبع حیران ہوتی ہیں

اور کمار اعلیٰ خاں تو تھا
بہر دوسو چوبیسوں کی بھرتی
چو چار کی اسے سرحدوں کی
ایک ساعت اسکو پہنچی دہلی
سب کھانہ کے چوکے ہوئے
اس کی کیا تھا کھانہ نہان
عشق کے لاف انداز ہو چکا
تو ہی مائل رکھے سامان کا
بات یہی آغا جیل چوروان

اسے بہار اعلیٰ اور اورو
درمی حرم از اہم چون لال
چون سہان نگار را چوید
ساتھے آخا دیویش دراز
بر سر درین گلابی می زند
لوگتائے نہانی دیدہ بود
تو خردہ روز را ندیم
رفتہ شکست باہوتہ دہلی
این سخن بایان مزار و تہذیب
در آمدن آن عاشق لا ابالی

آنا اس عاشق لا ابالی کا بہار امین د
ڈرانا دوستو نکا اسکو ظاہر ہونے سے

و ہمیدیر کرون دوستان اور ازید اشتیاب

دو ہفتادین سہن آہستہ
مثل ایسے سستے کو فوج پہ
جس نے دیکھا ہرگز نہیں
گر تھیں لائے دو شاہ کھین
اندھ اندھوین اپنے مست
سہن صدر جہان تھا یا تھا
بس شہر اسکا تھا تو تھی
کہ اس کے تو اسے تھا چٹ
جو بلا سے بھاگا سوجھ کرے
مقل تیرے پنج عطار کو ہے
یہ کہو سو تھیں اور کوشش
ہن زبانی بکاور علی قضا
بھاگنے کے شہین سے چلا

اور آمد در تہا را شدان
ہمچو آن مستے کہ تیرہ اشتر
ہر کہ دیدش در سنا را رفت
کہ ترمای چوید آن شہین
اندھ اندھ در سنا در خون
سخت صدر جہان کووی و داد
ہم شیرش کووی و ہر چہ
عزیز کووی در جہیز اکر
از لیا کہ تھی باعد جیل
ایک حکمت بر عطار کہ تھ
نفس حرکتے کہ باشند شیر
سہت چندین فرہنگ قضا
صردوہ مخلص بود از شیر

۱۸۹

ہم ہفتہ دہلی میں آئے
سہن صدر جہان تھا یا تھا
بس شہر اسکا تھا تو تھی
کہ اس کے تو اسے تھا چٹ
جو بلا سے بھاگا سوجھ کرے
مقل تیرے پنج عطار کو ہے
یہ کہو سو تھیں اور کوشش
ہن زبانی بکاور علی قضا
بھاگنے کے شہین سے چلا

چون عشق تری نشانی روی منور

کاش که در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش که در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور

جواب ناما عاشق کلام است که نیولون ڈر و والو کو
کولاستی یون کھنکھک اگر جین جانون کولوستی
کونی مستقی نیو کاسے آب کو و صد بار اسکو اتیو کرے
باتہ پائون بیت گرسہن سر عشق یانی کا نہ کو چو کھنکھ
سیرے باطن جو تو چھین ڈالون کاش چہ تاسروری اندون
شک میری بیش کی گویا کاش کون ہر گرسہن میری مستجاب
جسکہ دیکھن ہون ناز آب رنگ آسے میں تہا کاش
باتہ جوں دن بیت پر شعل دل و سول کوٹن عشق ایسا چو کھنکھ
خون جوں لہرہ تیغ لالین نظر و ظہر خون چوں میں کوٹن
جوں زمین پر کچھ خونخواری ہے جیسے عاشق ہوں مراد کام
اگ میں جو جوش شب و سول کوٹن خون کچھ جیاد میں اندون
ہوں پیشان کر میں کوٹن کی کین مراد خوش سے اسے چلا
کند و خستہ میری مان پر ہر عید زبان دہ دو عاشق کا کچھ
کا کڑو سوسے باخو کچھ سے پالا عید دور دن کرنے کیلے
کا کڑو سوسے ہن مجھے جانی ملا جزویرا شستر ہر آزاد کا
کا کڑو سوسے کاش میں قربان اسکا کچھ جہ حیات شستر جانا
اسکے صدم سے وہ کشتی میں اضراہ بندہ سکا است ہوا
ایک کام ادھو جہ البقر ان اردم خستہ راج نظر
میں جہادی سے مرانا ہی کیون ڈرون و کشتی کو کچھ
میں جو جین کر مراد ہوا کیون ڈرون کے میں کچھ
عید و بارہ جوشہ میں مران تالا ک کاشن باس میں ڈون
اور ملا کشتی بھی جاپون تجھ کل غمی با کلا لاو جہ
چلا کشتی جو زبان جوں کز ہون میں وہ جو زائچہ جہ
پس دم جوں عدم کل غم کھنے اما ایہ را جوں

جہ اب دل عاشق ماز لان و دستہ یکسندگان را
گفت من مستحق اہم کشد گرجی و انور کچھ اہم کشد
راج مستقی نیو کز آب کو و صد بار اسکو اتیو کرے
گرسہن اسکو ادرت و شک عشق آب زمین کو کشتی
گرسہن کچھ ہر سندان بطن کا شکہ کچھ مردان کو کشتی
خاک آٹم کچھ راز من آب گرسہن ہست دم مستجاب
من تہر جا کسے آب جو غم دیو دے من جاکو
دست جہوین شک جہوین دل عشق آب میں کو کشتی
گرسہن خوش آن روح لالین جہ جہوین جہوین کچھ
جوں میں خون میں خونخواری کا کچھ عاشق کشتی ہوا کچھ
شب ہی جو جہوین جہوین کچھ روز عاشق جہوین کشتی
میں پیام کچھ کچھ کشتی از مراد خستہ کچھ
کو کاش جان شستر خستہ عید زبان دست عاشق کچھ
کا کڑو کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ کچھ
کا کڑو سوسے ہن مجھے جانی ملا جزویرا شستر ہر آزاد کا
کا کڑو سوسے کاش میں قربان اسکا کچھ جہ حیات شستر جانا
اسکے صدم سے وہ کشتی میں اضراہ بندہ سکا است ہوا
ایک کام ادھو جہ البقر ان اردم خستہ راج نظر
میں جہادی سے مرانا ہی کیون ڈرون و کشتی کو کچھ
میں جو جین کر مراد ہوا کیون ڈرون کے میں کچھ
عید و بارہ جوشہ میں مران تالا ک کاشن باس میں ڈون
اور ملا کشتی بھی جاپون تجھ کل غمی با کلا لاو جہ
چلا کشتی جو زبان جوں کز ہون میں وہ جو زائچہ جہ
پس دم جوں عدم کل غم کھنے اما ایہ را جوں

کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور

کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور

کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور
کاش کہ در این عالم کس نداند
چون عشق تری نشانی روی منور

۱۶۰۰ء کا اس نازم کے بغیر
 سست ہونے کوئی دیکھ
 میری سستی چاہتی ہے جو
 سستی کو جو کچھ سالانہ
 سستی وہ باقی میں ہے
 وہ بین کہ ہر کان پر غور
 مرگ شیریں ہے جسے غفل
 اور ہر چہرہ میں درپن
 گرد چہرہ کے ہجوم
 شیخ کو جو میرے اس
 سر پر اک سونے سے
 جان دول جہاں پر کیا
 رخ نے کہا کہ جو میر
 چوے لایے خون میں
 وہ بھی ہے کہ جو میر
 یہاں ملے کہ جو میر
 فخر کیا کہ اس نازم

[illegible]

او بجان گرفت تا بنوسد
 را تا منم که با من بجان
 گوئی بنیسه که در خون
 بادم درین است نیران
 چون چنینی منی کشید
 لطف درین سو که من
 که اگر درین خشم من

جیسے مائیں باغی سے کہا اس زمانہ کی کھوپڑی میں بیٹا
 بیٹا کی باغی کو کہل میں جہان کو سے خبر کچھ دیکھ جہان
 بیٹوں کو گروہ ہے وہاں اسیرانہ سے مرغ اسکا
 یا عدم دیکھا جہان کو اسواں درم بین دیکھا چاند شکر
 جیسے اچھٹے بیڑ کو کم اور الیا گیا کہ سو سو کم
 در کے ماتھے لطف نیکو کہ اشتاد میں درواں باج ہے
 کہ درم باہر رکھوں اس سے کہو میں مجرور نہ کن یہ کئے

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

یار تیرے نامیک در اس شعر میں
 طیار ہر پرواز تانا کے سونے کے
 اسی غافل و بے جان کنش سے
 خود نہ جانتا ہے۔ بطورے شب بین
 اس بے جان و بے غرضے پر نور
 آج دن کو تجھ پر ہے
 انسانی کنش بہت مان بارش
 ہیں ہمارا عالم و جالیئوس سے
 اگرچہ جالیئوس بہت جان بین
 یہ جواب اسکے لیے جسے کہ
 بوجہ جان و حس و شے کی طرف

کہیں اور دم سے ناکوشین
 کہ تم دیکھتا وہ باہر سے مجھے
 قتل جالیئوس نامہ ہر ہے
 میں دو باہر کے عالم سے تجھ پر
 انسان کے شعر سے کہیں
 دفعہ دو بار سے میں دو بار سے
 مرے نہ تجھ سے یہ وہ کہیں
 مثل مرد و حق ہیں و انسانی
 نے جواب بہت ملے اسکے اپنے
 کہ میں پر نور دل کی گاہ
 جو سناں کی غرا میں سان

باد رسے جسے دریں شوق
 باجوہ چشم سوزتہ راچہم رسے
 آئینہ ہم کاغذت از ما کے
 آؤ نہ وہاں بل با کے کہت
 آن چنان کہ کجاہ مندر رہا
 اکب زداد و قفس را کہت
 کجا مانے آتیا نہیں نہ
 پس بانیئرس و ما کہا و غند
 و در بانیئرس آن قول کہت
 این جو ایک کسے کہیں
 مرغ جانش مویش شہر و کور
 آن نظارہ کہ دی اندر رم
 کہندین آن رحم دین
 ہجر جانیئرس آن نا کو سے
 آن مرد از کجا میر کہت
 عدد مرد و در شہر لک
 آن تر شاخ و دست و دین
 زمین قفس و دست لک
 جو باد اندر لک
 پس جو کہ ہجر جانیئرس
 کہنو و شش وے لک
 حین شہر و کور

[illegible]

۹۳۷

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

Handwritten notes in Urdu script at the bottom of the page.

[illegible]

برای پیشگیری از شیوع بیماری‌های

[illegible]

در باره ای که از نو نوی ادبی است

در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است

ان دو چلے سے جس کی پہلی لوح ہوئی اس تارین تیری ہوئی
اسلے کہ شتاب جہا میں کوی تا تو ہر علم و صفات معسوی
جو ہر اوج پہنچ کر تو سر کر اور جوانی کے دور سے گزور
ماہر سے کہ ان کو نہ تھا ہونہ ترش اور پاک استیا
کہ جو کویاں سے بیت گراہ ہو اکثر اس کی طرح میں گے
ہر ساس کی کاوم اور بجا سرنیدی کا نہ بکھو مشق غشا
نقدہ معائن مسجد کا اور نیت حسادق چھنا اور اسکے کا

وہ غریب حور و سر ہا طلب اس سمجھ میں سوانی شبح
گرا سے سعد کو لا جو قمری کہیے حاجت روا ہو قمری
چہرہ بکھلا ہوا و مقصود پاک کھیلن تاراجی سے میں منہ و
مگر نصیحت میں قہر میں چیریل نے کرن زنا دانش جو بل
چہ لیا مالک میں در تن چوا ہر حق میں بہت سے جو چیل
چہر لیا گریہ قیاری کوی شل ہی جانی کے مد گاری کوی
لے برادر گریہ جھکے نرم شمع خود جان ہون کھل کھل
جان جوالی ہر لادن اور کھل اگل چو چاکر جو ہمیشہ شمع
گرا ہمیشہ ہوتی ہوئی باغز یاد باد و رہی ہمیشہ تر
باد و زمان کہ یہ آتش جان اگل کا لیسے نے و زمین کو
میں ہمارا یہ گہرین آگ ہے سایہ اسکا زمین دغا کہ چل
ایسے سایہ گور ہما اصرار حامی ہے اپنے کو کہ چہر شتاب
تیرا قدم ہے اخی چلے ہے سایہ اسکا زمین دغا کہ چلے
ایسے سایہ میں گرا ہے قرا اصل کو چہر کا گلن ہما گرا
کھلااب فتنہ گرد کہ چل کسا چہر و اشد علم انصواب
فتنہ کے اگر کیا عالم جسا اضطراب میں اک عالم کو کھا
میرتوں کے ہونے کوئی شک ہے ہر اک آپس میں نہیں کرتے شک

بقیہ قندہ معائن مسجد کا اور نیت حسادق چھنا اور اسکے کا
ان غریب حور و سر ہا طلب اس سمجھ میں سوانی شبح
گرا سے سعد کو لا جو قمری کہیے حاجت روا ہو قمری
چہرہ بکھلا ہوا و مقصود پاک کھیلن تاراجی سے میں منہ و
مگر نصیحت میں قہر میں چیریل نے کرن زنا دانش جو بل
چہ لیا مالک میں در تن چوا ہر حق میں بہت سے جو چیل
چہر لیا گریہ قیاری کوی شل ہی جانی کے مد گاری کوی
لے برادر گریہ جھکے نرم شمع خود جان ہون کھل کھل
جان جوالی ہر لادن اور کھل اگل چو چاکر جو ہمیشہ شمع
گرا ہمیشہ ہوتی ہوئی باغز یاد باد و رہی ہمیشہ تر
باد و زمان کہ یہ آتش جان اگل کا لیسے نے و زمین کو
میں ہمارا یہ گہرین آگ ہے سایہ اسکا زمین دغا کہ چل
ایسے سایہ گور ہما اصرار حامی ہے اپنے کو کہ چہر شتاب
تیرا قدم ہے اخی چلے ہے سایہ اسکا زمین دغا کہ چلے
ایسے سایہ میں گرا ہے قرا اصل کو چہر کا گلن ہما گرا
کھلااب فتنہ گرد کہ چل کسا چہر و اشد علم انصواب
فتنہ کے اگر کیا عالم جسا اضطراب میں اک عالم کو کھا
میرتوں کے ہونے کوئی شک ہے ہر اک آپس میں نہیں کرتے شک

در باره ای که از نو نوی ادبی است

در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است
در باره ای که از نو نوی ادبی است

وہاں پر سب سے زیادہ شہر سوہاگ پور ہے۔

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

<p>نوا سے داد و تو میرے لیے اپے برابر ہوں میں قنوت کے تو سرا فرمنا یہ تو کس ہوا دل سے تیرے حق کا شکر اٹھا چاہے تو طرب و قوال بدینم کہو تیرا پاس بھیج دو قیوم ناک کو نامادریکا نادو کرین اور تیرا دساندو ہر دم میں ہے وہاں نالہ دل کو پہنھا تا جو تانے کو کا ناما روا آج تیرا ہی کے غنیمت سے ہر شب اسکا گوشہ سلا کر کس نہیں نے ششہ بین اوجھست ہاں وہ ہوا آشنا جو عیب سے دیکھے اپنے نفس میں گشت بہشتیں نے لیک لیک اوجھست دل میں تیرے سوال کا جواب نوا سے داد و تو میرے لیے</p>	<p>نوا سے داد و تو میرے لیے اپے برابر ہوں میں قنوت کے تو سرا فرمنا یہ تو کس ہوا دل سے تیرے حق کا شکر اٹھا چاہے تو طرب و قوال بدینم کہو تیرا پاس بھیج دو قیوم ناک کو نامادریکا نادو کرین اور تیرا دساندو ہر دم میں ہے وہاں نالہ دل کو پہنھا تا جو تانے کو کا ناما روا آج تیرا ہی کے غنیمت سے ہر شب اسکا گوشہ سلا کر کس نہیں نے ششہ بین اوجھست ہاں وہ ہوا آشنا جو عیب سے دیکھے اپنے نفس میں گشت بہشتیں نے لیک لیک اوجھست دل میں تیرے سوال کا جواب نوا سے داد و تو میرے لیے</p>
--	--

جواب طبعہ زنون شبنوی کا اور تصور سحر جانی کے

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

پیرا جن یوسفی ترجمہ شدی مولوی مستوی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

آئیں فرمایا ہی ہوا اندر خطاب

کہ بکھڑے سے پایا اور مان سے آ رہا

شما ہونا چاہئے۔

اس کے اپنی منہ سے

سینٹی دیتے تھے وہ ہر دم سب نفہر

ایمپرن انیورسٹی

وہ چھپڑے کودہی پوچھتی

سراٹھنا مہوتی دشت اس سرکھی

ان کے پوچھا ہے پیر کے پاس یہ
نہ کہ کسی اور کے پاس

بہارِ نبویؐ پر بیرونِ کتاب سے

انتہا اور رکھا گتا ہے دل مرا

اتفاق ہنگ سے یس خوف ہو

ہر لی مان جیسے جہان ہر ایسے ہے

کام کرنے میں زمین پر سب کوئی

[illegible]

مکمل ہے۔ اس سے کہ فرات، جو موسیٰ

در میان کاریز پر آب غیاث

آپ نے کہا کہ آئیے اس سے بناتے

اب حیوانِ اُردیبا کے سنی سے

ہم اپنی پیسے اور سند کو جلی سے

چونکہ اس نغمہ میں کہ آپ سے

کوڑھ کو تشدد کرنا یا سب سے

نہرین تو متک اے نشہ ڈبو

تا تو بچاری پاسے اپنی مشک کو

جہاں سے لوہے کے برکان

وہ پوچھتے ہیں کہ وہاں
کون سے کام ہیں

ایسٹون کے لئے

جو قتلہ کا پلکا بخاری یا بی بی ہے ہوا

کیونکہ ایمان ہی نیکو ہر ہوا

اس نے ہوا لی حال میں پیدا رہی ہو

کشمیر کے ملک کے مرد و شیر مرد

کہ مواعیہ میرے لئے اسکو گمراہ

عقد کے لشکر سے غافل کو ایمان

عالموں کے پارلیمینٹ الیگوجان

لیلیا امداد سے جو عمل ہے

موتی دو یا سہ کمرے کے حج سے

1951

[illegible]

الحمد لله رب العالمين

تشیع و دل و دین

سر اسٹوٹن راجہ سوامی سوامی

[illegible]

باقیہ قصہ مہمان مسجد مہمان کش

ہر کو اس تیر ہر دیا ہے جو اس میں آئے کیا خوب مراد دے کو میں ہوتا کیا خوب مراد اس میں کیا خوب جس میں آدیا خوب ک ایک بار آدیا میں ہی شہ	کیا کیا اس میں کیا کیا دے مراد دے کو میں ہوتا کیا خوب مراد اس میں کیا خوب جس میں آدیا خوب ک ایک بار آدیا میں ہی شہ	پارگوکان بکا نازان شہر د خندہ در سجدہ حواد را عا د خواب مراد و پایاں باندہ ہی جنم خفا آمار ناموسے شہید پنج نشت زبیں آمار سخت	امدادان سجدہ یہ ہو د یہ کو د رو د وقت نہ چوں سجدہ کو ناموسے راز بمراد تاب شہ کلام آیم رسرست اسے شہید دول ہی شدت لخت
--	--	--	---

تفسیر آمد و اجلب سلیم بر ملک و خلیک

<p>کوڑا کریم من کسی ۱۱ اجتہاد دیو بلیکٹ بڑھادر منہا کمرہ زانو شینہ لیس ای نوں اکبر رنج رویشی غوسے میرا کرے نراناں دا ویر سے اوار گردی پست پانے خوری تو تہیم باگ آن دیو یسین اگریر سے درشتاں ارتیں کہ با فردا ویر مردار است راہو بیوم کہ ملت پیش پست مرگ جن باٹو دا چپ در است کشد جسمایہ با ناگا باکھو بار عرم دی کنی دریم حاسا سارہ ساری عیش باکیران یس سج سرمدی ار علم و حکم کس ارھوئے یارم بائی کہ کم یار باکے زبدر رتو ر کمر کتر جس ہا زنگردار حسین این گھر سے راہ روستی آن سلاح علم دیں با یلغنی</p>	<p>کوڑا کریم من کسی ۱۱ اجتہاد دیو بلیکٹ بڑھادر منہا کمرہ زانو شینہ لیس ای نوں اکبر رنج رویشی غوسے میرا کرے نراناں دا ویر سے اوار گردی پست پانے خوری تو تہیم باگ آن دیو یسین اگریر سے درشتاں ارتیں کہ با فردا ویر مردار است راہو بیوم کہ ملت پیش پست مرگ جن باٹو دا چپ در است کشد جسمایہ با ناگا باکھو بار عرم دی کنی دریم حاسا سارہ ساری عیش باکیران یس سج سرمدی ار علم و حکم کس ارھوئے یارم بائی کہ کم یار باکے زبدر رتو ر کمر کتر جس ہا زنگردار حسین این گھر سے راہ روستی آن سلاح علم دیں با یلغنی</p>
---	---

[illegible]

برای این روشنی طرح خنوی سوزی منوی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

<p>برسون اسکا دکانہ ہے تو باغ شیطا نون کی دسے خلق کو جان ہوئی تو میرا ہی دوست باغ شیطا نون کا میری طرف انکے کوئی نہیں لگے کیونکہ کسی کو نہ پتا ہے دیو جون کوئی کے کسی کی باغ شیطا نون اشیا کا گمان آتا وہ دریا کے ساتھ سے</p>	<p>اسکا اورا باغ کے بندہ بہت باغ شیطا نون خلق را آجنا تو میرے ہمارے زور آن شکوہ باغ نون کو بہت بہت پر کب تک زانکہ جو باغ میرا وہ حکومت دیو جون تو باغ باغ دیو جون انکیا باغ میرا وہ دیو باغ وود</p>	<p>اسی بخت میں تو میرے آپ کو گردا میرا وہ دیکھنا خلق کو میرے جان بیکار کی دوسے باغ شیطا نون کا میری طرف اور نہ کسی اس سے بہت کیونکہ کسی کو نہ پتا ہے دیو جون کوئی کے کسی کی باغ شیطا نون اشیا کا گمان آتا وہ دریا کے ساتھ سے</p>	
<p>پوچھتا باغ طلسم آدمی رات کا ممان کجک سے</p>	<p>چربین باغ طلسم نیم شب ممان مسجد را</p>	<p>ابا سوزد وقت باغ مست کا کہ گجر باد لولاک در تاجون طبل عید سے اسے ڈبل خالی ضرور سے میرا ہوئی تیرے عید اور میری دن اپنا حس طبل سے دیون ایک دو جو سنا اس طبل کو اس عروے یوسف سے مست تو میرے عروے وقت آتا کہ میری کشتل آتھ کے دیون اسے فرزند تو اسے دم و علم تو اسے اسے برسا در در گور در سے سجد پر ہوئی جو بے درد و مراد آٹھا دوش کرتا تھا وہ کے</p>	<p>نیشو انون نقد آن باغ مست گفت چون ترم چہرست آن طبل اسے وہا سے تم پرز کو شہ قیامت عجیبے نان و نیشو انون این و دل چون چو کشتی و نان و دل آن گفت بان فوہین خزان و وقت آن آمد کہ در و بر میرے باغ پرز و کا در زبان بکست زانان کہتے چندان زور گزشتہ پرشان سجد پر ہوئی جو بے درد و مراد آٹھا دوش کرتا تھا وہ کے</p>

۱. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 ۲. $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3}$
 ۳. $= -2x^{-3}$
 ۴. $= -\frac{2}{x^3}$
 ۵. $= -\frac{2}{x^3}$

۱۲ تا ۱۳
 ۱۴ تا ۱۵
 ۱۶ تا ۱۷
 ۱۸ تا ۱۹
 ۲۰ تا ۲۱
 ۲۲ تا ۲۳
 ۲۴ تا ۲۵
 ۲۶ تا ۲۷
 ۲۸ تا ۲۹
 ۳۰ تا ۳۱
 ۳۲ تا ۳۳
 ۳۴ تا ۳۵
 ۳۶ تا ۳۷
 ۳۸ تا ۳۹
 ۴۰ تا ۴۱
 ۴۲ تا ۴۳
 ۴۴ تا ۴۵
 ۴۶ تا ۴۷
 ۴۸ تا ۴۹
 ۵۰ تا ۵۱
 ۵۲ تا ۵۳
 ۵۴ تا ۵۵
 ۵۶ تا ۵۷
 ۵۸ تا ۵۹
 ۶۰ تا ۶۱
 ۶۲ تا ۶۳
 ۶۴ تا ۶۵
 ۶۶ تا ۶۷
 ۶۸ تا ۶۹
 ۷۰ تا ۷۱
 ۷۲ تا ۷۳
 ۷۴ تا ۷۵
 ۷۶ تا ۷۷
 ۷۸ تا ۷۹
 ۸۰ تا ۸۱
 ۸۲ تا ۸۳
 ۸۴ تا ۸۵
 ۸۶ تا ۸۷
 ۸۸ تا ۸۹
 ۹۰ تا ۹۱
 ۹۲ تا ۹۳
 ۹۴ تا ۹۵
 ۹۶ تا ۹۷
 ۹۸ تا ۹۹
 ۱۰۰ تا ۱۰۱
 ۱۰۲ تا ۱۰۳
 ۱۰۴ تا ۱۰۵
 ۱۰۶ تا ۱۰۷
 ۱۰۸ تا ۱۰۹
 ۱۱۰ تا ۱۱۱
 ۱۱۲ تا ۱۱۳
 ۱۱۴ تا ۱۱۵
 ۱۱۶ تا ۱۱۷
 ۱۱۸ تا ۱۱۹
 ۱۲۰ تا ۱۲۱
 ۱۲۲ تا ۱۲۳
 ۱۲۴ تا ۱۲۵
 ۱۲۶ تا ۱۲۷
 ۱۲۸ تا ۱۲۹
 ۱۳۰ تا ۱۳۱
 ۱۳۲ تا ۱۳۳
 ۱۳۴ تا ۱۳۵
 ۱۳۶ تا ۱۳۷
 ۱۳۸ تا ۱۳۹
 ۱۴۰ تا ۱۴۱
 ۱۴۲ تا ۱۴۳
 ۱۴۴ تا ۱۴۵
 ۱۴۶ تا ۱۴۷
 ۱۴۸ تا ۱۴۹
 ۱۵۰ تا ۱۵۱
 ۱۵۲ تا ۱۵۳
 ۱۵۴ تا ۱۵۵
 ۱۵۶ تا ۱۵۷
 ۱۵۸ تا ۱۵۹
 ۱۶۰ تا ۱۶۱
 ۱۶۲ تا ۱۶۳
 ۱۶۴ تا ۱۶۵
 ۱۶۶ تا ۱۶۷
 ۱۶۸ تا ۱۶۹
 ۱۷۰ تا ۱۷۱
 ۱۷۲ تا ۱۷۳
 ۱۷۴ تا ۱۷۵
 ۱۷۶ تا ۱۷۷
 ۱۷۸ تا ۱۷۹
 ۱۸۰ تا ۱۸۱
 ۱۸۲ تا ۱۸۳
 ۱۸۴ تا ۱۸۵
 ۱۸۶ تا ۱۸۷
 ۱۸۸ تا ۱۸۹
 ۱۹۰ تا ۱۹۱
 ۱۹۲ تا ۱۹۳
 ۱۹۴ تا ۱۹۵
 ۱۹۶ تا ۱۹۷
 ۱۹۸ تا ۱۹۹
 ۲۰۰ تا ۲۰۱
 ۲۰۲ تا ۲۰۳
 ۲۰۴ تا ۲۰۵
 ۲۰۶ تا ۲۰۷
 ۲۰۸ تا ۲۰۹
 ۲۱۰ تا ۲۱۱
 ۲۱۲ تا ۲۱۳
 ۲۱۴ تا ۲۱۵
 ۲۱۶ تا ۲۱۷
 ۲۱۸ تا ۲۱۹
 ۲۲۰ تا ۲۲۱
 ۲۲۲ تا ۲۲۳
 ۲۲۴ تا ۲۲۵
 ۲۲۶ تا ۲۲۷
 ۲۲۸ تا ۲۲۹
 ۲۳۰ تا ۲۳۱
 ۲۳۲ تا ۲۳۳
 ۲۳۴ تا ۲۳۵
 ۲۳۶ تا ۲۳۷
 ۲۳۸ تا ۲۳۹
 ۲۴۰ تا ۲۴۱
 ۲۴۲ تا ۲۴۳
 ۲۴۴ تا ۲۴۵
 ۲۴۶ تا ۲۴۷
 ۲۴۸ تا ۲۴۹
 ۲۵۰ تا ۲۵۱
 ۲۵۲ تا ۲۵۳
 ۲۵۴ تا ۲۵۵
 ۲۵۶ تا ۲۵۷
 ۲۵۸ تا ۲۵۹
 ۲۶۰ تا ۲۶۱
 ۲۶۲ تا ۲۶۳
 ۲۶۴ تا ۲۶۵
 ۲۶۶ تا ۲۶۷
 ۲۶۸ تا ۲۶۹
 ۲۷۰ تا ۲۷۱
 ۲۷۲ تا ۲۷۳
 ۲۷۴ تا ۲۷۵
 ۲۷۶ تا ۲۷۷
 ۲۷۸ تا ۲۷۹
 ۲۸۰ تا ۲۸۱
 ۲۸۲ تا ۲۸۳
 ۲۸۴ تا ۲۸۵
 ۲۸۶ تا ۲۸۷
 ۲۸۸ تا ۲۸۹
 ۲۹۰ تا ۲۹۱
 ۲۹۲ تا ۲۹۳
 ۲۹۴ تا ۲۹۵
 ۲۹۶ تا ۲۹۷
 ۲۹۸ تا ۲۹۹
 ۳۰۰ تا ۳۰۱
 ۳۰۲ تا ۳۰۳
 ۳۰۴ تا ۳۰۵
 ۳۰۶ تا ۳۰۷
 ۳۰۸ تا ۳۰۹
 ۳۱۰ تا ۳۱۱
 ۳۱۲ تا ۳۱۳
 ۳۱۴ تا ۳۱۵
 ۳۱۶ تا ۳۱۷
 ۳۱۸ تا ۳۱۹
 ۳۲۰ تا ۳۲۱
 ۳۲۲ تا ۳۲۳
 ۳۲۴ تا ۳۲۵
 ۳۲۶ تا ۳۲۷
 ۳۲۸ تا ۳۲۹
 ۳۳۰ تا ۳۳۱
 ۳۳۲ تا ۳۳۳
 ۳۳۴ تا ۳۳۵
 ۳۳۶ تا ۳۳۷
 ۳۳۸ تا ۳۳۹
 ۳۴۰ تا ۳۴۱
 ۳۴۲ تا ۳۴۳
 ۳۴۴ تا ۳۴۵
 ۳۴۶ تا ۳۴۷
 ۳۴۸ تا ۳۴۹
 ۳۵۰ تا ۳۵۱
 ۳۵۲ تا ۳۵۳
 ۳۵۴ تا ۳۵۵
 ۳۵۶ تا ۳۵۷
 ۳۵۸ تا ۳۵۹
 ۳۶۰ تا ۳۶۱
 ۳۶۲ تا ۳۶۳
 ۳۶۴ تا ۳۶۵
 ۳۶۶ تا ۳۶۷
 ۳۶۸ تا ۳۶۹
 ۳۷۰ تا ۳۷۱
 ۳۷۲ تا ۳۷۳
 ۳۷۴ تا ۳۷۵
 ۳۷۶ تا ۳۷۷
 ۳۷۸ تا ۳۷۹
 ۳۸۰ تا ۳۸۱
 ۳۸۲ تا ۳۸۳
 ۳۸۴ تا ۳۸۵
 ۳۸۶ تا ۳۸۷
 ۳۸۸ تا ۳۸۹
 ۳۹۰ تا ۳۹۱
 ۳۹۲ تا ۳۹۳
 ۳۹۴ تا ۳۹۵
 ۳۹۶ تا ۳۹۷
 ۳۹۸ تا ۳۹۹
 ۴۰۰ تا ۴۰۱
 ۴۰۲ تا ۴۰۳
 ۴۰۴ تا ۴۰۵
 ۴۰۶ تا ۴۰۷
 ۴۰۸ تا ۴۰۹
 ۴۱۰ تا ۴۱۱
 ۴۱۲ تا ۴۱۳
 ۴۱۴ تا ۴۱۵
 ۴۱۶ تا ۴۱۷
 ۴۱۸ تا ۴۱۹
 ۴۲۰ تا ۴۲۱
 ۴۲۲ تا ۴۲۳
 ۴۲۴ تا ۴۲۵
 ۴۲۶ تا ۴۲۷
 ۴۲۸ تا ۴۲۹
 ۴۳۰ تا ۴۳۱
 ۴۳۲ تا ۴۳۳
 ۴۳۴ تا ۴۳۵
 ۴۳۶ تا ۴۳۷
 ۴۳۸ تا ۴۳۹
 ۴۴۰ تا ۴۴۱
 ۴۴۲ تا ۴۴۳
 ۴۴۴ تا ۴۴۵
 ۴۴۶ تا ۴۴۷
 ۴۴۸ تا ۴۴۹
 ۴۵۰ تا ۴۵۱
 ۴۵۲ تا ۴۵۳
 ۴۵۴ تا ۴۵۵
 ۴۵۶ تا ۴۵۷
 ۴۵۸ تا ۴۵۹
 ۴۶۰ تا ۴

ہوا تو دے مسج کو کر اسے ندا
 حال کیا آوارہ میرے کا چورا
 میں نے دل کیا جو گم اس نے کیا
 میری رست کو تین دیکھا سوا
 مجھے نے خبر ماکر اگر چہ نہری
 پرو دوسا میرہ دو میں اس کے
 میں ڈراؤن بیا مسرا کو
 اور دے کو کیوں ڈلاؤن متو
 دے آتش سروا بڈی کے لیے
 اوک ماطرے کہ وہ پر جوش ہے
 میں ڈراؤن شمش کو خوف کو
 اور نکالو ن ملے سے خائف جو ہو
 جاے پر یونہی کیس بن یون
 جو ن شکر کیج راز مر ہے
 لائن اگر جسے نکلے برگ بہن
 جرم بھڑل ہے وہاں کے نکل کا
 جو کیا چل شق سے انلاک پہلے
 کیوں دل صبر باین نے آگے
 موج دل میں معوا اسکی اڑتا
 کہ چو دل سے دل ملک روزن کھلا
 دل سے دل ملک روزن الہ بزرگ تین
 کہ چو مدت میں جہا لیکن تین
 جو راز نوں کے سکھ ہو دین دور
 گھنٹے ملکہ کیا چو دے کا خانہ
 نے نقطہ عاشق ہی دوش شعل کی
 کہ مر خوشی رسا جو یا اسیکا ہو
 عاشقوں کو عشق جو رہا کرے
 عشق مشقوں کو پس منا کرے
 جو بحث پیدا اسکے دل میں ہو
 دے پس بھی ہو پیدا جان لو
 مر حق دول چو دل میں تیرے ہو
 سرے تنگ تیری ہے اشد کو
 نے نکلتی ہے صدا کیا ہاتھ سے
 نال کی دے دوسے میں ہاتھ کے
 تشہد زلمے کو خوش کیماں
 آپ روئے تشہد و کش کماں
 جو آب ایک تشنگی ہے جان کو
 ملک ہم اسکی ہماری ملک دو
 جن کو مکت پر قضا میں بنان
 کرو یا پس میں بھوکا متفقان
 جلا اڑے جہاں اس کلم سے
 جنت جنت ہیں عاشق اور جنت کو
 جنت ہر عالم سے پتا جنت ہے
 ہر گہ کو کسر با جس طو سے
 نسان کو سے زمین کو میں ترے
 ساتھ ہوں چون لو متفقان کے

گفت باخود و بحر کلاسه آمد
خاک آن ناله پنهان بود
او گنجه کرد و ما دیدیم لیک
رست ما را نسیب داشت نیست
خاطر بچشم ز تارشان شور
لیک صامد و درش زور
من تیر سالم ز سنج یاد را
او نیک تر بر من چتر نام بود
برنگ سر آد دسے رود
سے بدان بگوشش سر سے رود
ایمان را من تیر سالم بگسے
افغان را ترس بر دام بگسے
پاره دوزم پاره بر من تنم
بر کسے را شربت اندر خود دهم
بست سر بر چون بیخ درخت
زان برید بر گش ایچ بخت
دو خوان بیخ رسته بر گس
دو وقت دو نفوس دور فنا
علم ثابت و فخر ایچ سما
بر فلک رب است و شام و فنا
چون برست او عشق بر آسمان
موجی ز دور و دلش فو گسے
گمزدل مامل یقین روزن بود
سے نامد و چون دقت بود
متصل بند و سفا دل چرخ
درشان قزوق باخود سراخ
بسی عاشق خود باشد وصل جو
سے مشغول بود پو با او
لیک عشق عاشقان قز و گسے
عشق مشو تان خوش فرو گسے
چون درین دل برق محبت سپ
نار دل دستی که او گسے
در دل تو عشق چون شد و دود
هست حق را بگسے سے هر
چچ ملک گز و ن آید بدر
ازیک دست فو بے دست و گسے
آتش فی ناله کو آب گوار
آب هم ناله کو آن آب گوار
جذب آبت این شمشیر جان
ازان او داد و دم جان
صحت حق در فضا و در قدر
گروه دارا عاشقان لیک گسے
جلد خیزلے ازان مسک میش
جنت جنت عاشقان جنت خیز
است بر خیزه ز عالم جنت خواه
راست چون کمر بایرگ کاوه
آسان گوید زمین را مرصیا
اتوا هم چون آیت آمین را

۱- کتب و کتبخانه
 ۲- کتب و کتبخانه
 ۳- کتب و کتبخانه
 ۴- کتب و کتبخانه
 ۵- کتب و کتبخانه
 ۶- کتب و کتبخانه
 ۷- کتب و کتبخانه
 ۸- کتب و کتبخانه
 ۹- کتب و کتبخانه
 ۱۰- کتب و کتبخانه

چنانکه گفته و همین افراد است که بر دنیا بین مسا دل نشا و کمال
در کمال کمال است که این جدول شکو بر شش صحران
پس بدو کمال که از او نیست هر بدو را دل و جود و کمال نیست
در بدو کمال که از او نیست هر بدو را دل و جود و کمال نیست

آگاہ ہونا چاہئے کہ اوپر طین طینہ زلفان کو بیدگونی انکی کے
آگاہ شدین غیر برطین طین طین ان و شحات الیت ان

[illegible]

جواب دینا رسول علیہ السلام کا مقید ہو کہ وہ کن بات کا	جواب رسول علیہ السلام ضمیر ان اسیران را
---	---

<p> لہذا محمد علی بدیع اٹھا جان سکے وہ دن مردہ اور بوسہ نہ خانا کہ ہر مردی دہرے کو کرتا دہیں کیا میں سو کھلے کھلے سر لرائیں ہیں بولوں کا دلہن یکدم ازاد سے ادرخو رہا دیکھا تھا یہی جی تنگوں بھا تم ہو ناٹان غمان دلکش اونٹ کوٹے پر جو مائل ہاتھ نقش تیرا عبیر کھیل گیا آنے والی ہے کہ دیکھا کھرا دیکھا ہوں نور پر کس کو بیان دیکھتا ہوں غیبی جن سے میان دیکھتا ہوں عالم سر کو نمان آدم دو آنے سے عدم حیان ہیں سے نگو وقت ذرات است دیکھا ہے آہنبا در شکو کوست میر سے پیرا پس سے اس فلک جو کا کھانا افزون اس سے ہے </p>	<p> تیس برساتی گنت شان را رکود آفتاب غفلان بودم از تیر سود مردہ انرا بیان دوشیدہ خامر کوکبہ نیست مردی پیش خود کینہ بیان کہ مردہ دوشان تو کس باغشمر اندر صفائ آگے کارا زہ بود یہ و کین استبانہ دیکھ دغا خان نرزا مائل اشتر سے مرد بار نقش تن را تا نواز با جم ہیں شکر کلمات آت گشت بلکہ در زور سے نہم حیان بلکہ سر مارے شیشم حیان من شمارا جنت ذرات است وہیہ ام پاستہ شکو کوست انجہ دانستہ ہے ہر افزون نش </p>
---	--

[illegible][illegible]

مجلس
مجلس
مجلس
مجلس
مجلس
مجلس
مجلس
مجلس

میں سے ملو سرکون دیکھا جو اس سے پہلے چوں پیدا تھا کہ اس نے کیا کیا کہ آب خوش ہو دھونیں بھجوا رہے دیکھا کہ اب مال میں تھر تھکیں میں تھے اسدم قمر کو قند سا کٹا نہ کھا تا نہ ہر کو قند پر زہر آ رہا تھا جو میرے خوش چھوٹو دیکھا پس ہر کھاتے تھے خوش ہوئے تم اس بڑا کل بڑا سوختے پوٹہ ہو میں نہیں کہ بڑا قسا ہے آجہاں لون اودھ ہو گئے یہ جوان و ماروئے قیامت کے ایسے کب مردار پر عرض ہوگا سنگین تاج مہرہ کروں میں ہوں بیٹے کین نہ ہو کر دھو اپنے میں من گھڑیوں میں غلغلہ تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے لئے دھج کرنا ہوں میں بھگین تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے کٹوں تھا رہا میں گلا اس گٹے سے ایک عالم ہو رہا کمر اپنی جبل سے پروانہ دار پیش کش حملہ کرتے ہو بہار اپنے میں باکوشل مست اگ میں گرتے اپنے باورست اپنی تھیں جو کرتے تھے ہاستے تم منجوسی کاٹم تھے گارنے باب دادا کو بڑا کہتے تھے تم اردو کے سنہ میں ہاستے تم

من شام سے کون کی دیدہ ام شین زمان لڑا ب دکل باب و ام تو نہ بدیم کا کھوسے سے دیدن اس میں بدیم دوران امداد سے لیت تھیں آنگہ جو مہر تھری خود یہ دھوکہ میں نہ چاہیں قند سے پروانہ ہر روز خوش بوٹ بہت سدا یہ ہر بات مانت نہ یہی کرد یہ خوش مرگ تان خیر کرتے ہر دوش من کی کردیم غراوہ سیران ناغہ رہا ب فرما کر ہم جہاں این بہان جینست مرداد دیکھیں زمین مردار جو با ہم برس سنگ نیم نامیر جم مردہ کسم مسیم کیم کما نہ دوش نیم زمان ہو میگویم مسوف جگہ میں ہمار باغ میں شمارا ہلاک زمان غنی ہر گھو با سے بشہ امر با شہ زکرہ خوش زان ہی چرم گھوسے جتا تا زمان گھو با ملے با بد رہا کشا پروانہ دار اندھیل خوش پیش انش کی کیندیا عیش سن ہی راغ شمارا پچوست زرد افتادن آتش باورست آنگہ خود دغا پنداشتید آرم خودی خود سے کشیدہ لیکر گرد تہیں خوا نہ نہ یہ سوے آردہ فہرست می آید

میں سے ملو سرکون دیکھا جو اس سے پہلے چوں پیدا تھا کہ اس نے کیا کیا کہ آب خوش ہو دھونیں بھجوا رہے دیکھا کہ اب مال میں تھر تھکیں میں تھے اسدم قمر کو قند سا کٹا نہ کھا تا نہ ہر کو قند پر زہر آ رہا تھا جو میرے خوش چھوٹو دیکھا پس ہر کھاتے تھے خوش ہوئے تم اس بڑا کل بڑا سوختے پوٹہ ہو میں نہیں کہ بڑا قسا ہے آجہاں لون اودھ ہو گئے یہ جوان و ماروئے قیامت کے ایسے کب مردار پر عرض ہوگا سنگین تاج مہرہ کروں میں ہوں بیٹے کین نہ ہو کر دھو اپنے میں من گھڑیوں میں غلغلہ تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے لئے دھج کرنا ہوں میں بھگین تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے کٹوں تھا رہا میں گلا اس گٹے سے ایک عالم ہو رہا کمر اپنی جبل سے پروانہ دار پیش کش حملہ کرتے ہو بہار اپنے میں باکوشل مست اگ میں گرتے اپنے باورست اپنی تھیں جو کرتے تھے ہاستے تم منجوسی کاٹم تھے گارنے باب دادا کو بڑا کہتے تھے تم اردو کے سنہ میں ہاستے تم

میں سے ملو سرکون دیکھا جو اس سے پہلے چوں پیدا تھا کہ اس نے کیا کیا کہ آب خوش ہو دھونیں بھجوا رہے دیکھا کہ اب مال میں تھر تھکیں میں تھے اسدم قمر کو قند سا کٹا نہ کھا تا نہ ہر کو قند پر زہر آ رہا تھا جو میرے خوش چھوٹو دیکھا پس ہر کھاتے تھے خوش ہوئے تم اس بڑا کل بڑا سوختے پوٹہ ہو میں نہیں کہ بڑا قسا ہے آجہاں لون اودھ ہو گئے یہ جوان و ماروئے قیامت کے ایسے کب مردار پر عرض ہوگا سنگین تاج مہرہ کروں میں ہوں بیٹے کین نہ ہو کر دھو اپنے میں من گھڑیوں میں غلغلہ تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے لئے دھج کرنا ہوں میں بھگین تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے کٹوں تھا رہا میں گلا اس گٹے سے ایک عالم ہو رہا کمر اپنی جبل سے پروانہ دار پیش کش حملہ کرتے ہو بہار اپنے میں باکوشل مست اگ میں گرتے اپنے باورست اپنی تھیں جو کرتے تھے ہاستے تم منجوسی کاٹم تھے گارنے باب دادا کو بڑا کہتے تھے تم اردو کے سنہ میں ہاستے تم

قمری کرد یہ داند میں قمر خود شامو قمر شہر دہر دوزخ قمر خا کہ روزہ کشیدہ بودان مشول ہر والی رسید گزروا میر آن زمان بگیتی کے کردی اشدائیتے تاہرے دوزخ مشولیش بود تو انکہ قمر ادرار بود قابیہ بروا میر دام اودھو تا سرد والی ولایت نہ قود اسے کہ قمر قلب میر و گشتہ و میر سرد و قابیہ آغشتہ آن قندامہ منیرم کردست شلن نامزد و حلقہ سے آرکشان این عیان و گشتہ پنے این منیرم درمران تا قونگلی منیرم

بیان ادھکا کہ باغی آسودگی می مہوری بین ہر قمر سے قمر تم حق کے خود مقور سے زور چا را قمر خواہ پر کیا دو جہر امانا کہ مالک اکیا وہ اگر خواہ یہ سہ ادم لانا مالک اسیر شرب گھٹا روا تاہرے منویا پس قی جوری قمر نے اسے پس اسکی یانی قابیہ خواہ پہلے بود و گشتہ دام ناگہ مالک اسے کیوے انتقام اسے تو مخلوق پر غالب ہوا اور جب قابیہ میں تو قرا اسے پس قند دیکھا با انکوہے تاہرین حلقہ میں لائیں کھینچے قمر تم چنے این لیا لوں کے جا تا نو حلقہ بگوش انکا سدا

قمری کرد یہ داند میں قمر خود شامو قمر شہر دہر دوزخ قمر خا کہ روزہ کشیدہ بودان مشول ہر والی رسید گزروا میر آن زمان بگیتی کے کردی اشدائیتے تاہرے دوزخ مشولیش بود تو انکہ قمر ادرار بود قابیہ بروا میر دام اودھو تا سرد والی ولایت نہ قود اسے کہ قمر قلب میر و گشتہ و میر سرد و قابیہ آغشتہ آن قندامہ منیرم کردست شلن نامزد و حلقہ سے آرکشان این عیان و گشتہ پنے این منیرم درمران تا قونگلی منیرم

میں سے ملو سرکون دیکھا جو اس سے پہلے چوں پیدا تھا کہ اس نے کیا کیا کہ آب خوش ہو دھونیں بھجوا رہے دیکھا کہ اب مال میں تھر تھکیں میں تھے اسدم قمر کو قند سا کٹا نہ کھا تا نہ ہر کو قند پر زہر آ رہا تھا جو میرے خوش چھوٹو دیکھا پس ہر کھاتے تھے خوش ہوئے تم اس بڑا کل بڑا سوختے پوٹہ ہو میں نہیں کہ بڑا قسا ہے آجہاں لون اودھ ہو گئے یہ جوان و ماروئے قیامت کے ایسے کب مردار پر عرض ہوگا سنگین تاج مہرہ کروں میں ہوں بیٹے کین نہ ہو کر دھو اپنے میں من گھڑیوں میں غلغلہ تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے لئے دھج کرنا ہوں میں بھگین تالاکت سے قیادوں میں تھیں اپنے کٹوں تھا رہا میں گلا اس گٹے سے ایک عالم ہو رہا کمر اپنی جبل سے پروانہ دار پیش کش حملہ کرتے ہو بہار اپنے میں باکوشل مست اگ میں گرتے اپنے باورست اپنی تھیں جو کرتے تھے ہاستے تم منجوسی کاٹم تھے گارنے باب دادا کو بڑا کہتے تھے تم اردو کے سنہ میں ہاستے تم

چراغ یوسفی تر میوه صنوبری میوه

تیر و تیر میں چناہ عدلین
 وادو سے جھوک کر ہم لایا رہیں
 ہر شے کو کچھ بڑی کچھ سے حل
 اور فیض جن کو فیض خود
 سنت کو اور میں شہر میں
 و دیگر لکھی لکھتے ہیں شہر میں
 اور قدرت زیادتی میں تھی
 جو کی اور گھر کی میں تھی
 وادو سے اس غم سے کہ ہو گیا
 دست تیرا ہو گیا دست خدا
 پس لیان ہوئے اسے انشاں جو
 کسی تیرا وادو سے جیسے کو
 کون ظالم ہے کہ خود سے تو
 ظلم کر کے ہو گیا ایزد اربا
 کہ اس نے ظلم کیا ہمارے ہمیں
 کہ ہمارے وہ میں زندان میں ہیں
 جو ہوا میں پیدا ظلم اسن ہوا
 ظلم کرنے سے ہم میرے میں کیا
 تو نکلا نیت ظلمت ہو گئی
 ظلم کی ظلمت جو اصل کو بانی
 اب شاید میں میری صورت میں ہیں
 و سرے پائید میں تیرے میں
 ظلم کو ظلم کی ہر و یو تھا
 و یو قیدی ظلم اب کیوں کر گیا
 اس کا باعث و حاجت نے ہے
 تا کہ دوسے خلق چاہے بڑے کے
 آسان پر مان جائے دودھ وادو
 تا کہ دوسے مغرب لگاؤں ماہ
 نے جیون کی ہلا کے عرش آو
 ظلم سے نے ہو کی حال تیرا
 مذہب اگر کھا خدا نے اسے
 تا کہ یارب جاے بس لقا کرے
 و یکمیت مظلوم سوے آسان
 آسانی نہ کو تو کر گستا جو پاں
 و لایا وادو جھوک دے شہا
 کہ ہوا نے غم میں لایا کیا
 ظلمت ہم سے اڑیں تنگ ہیں
 اس سے خون کھان میں غامض ہیں
 ظلم اسکا جیسے ظلم ہے عیان
 نے علاج ہو گیا کر شہا بیان
 نے جاری وادو انشاں اسے تو
 اسے کریم عادل اسے اگر کم تو
 حکم دینا سلیمان کا
 چھتر مظلوم کو وادو کا حکم کر دینا
 کہ وادو کا
 پس لیان ہوئے اسے تیرا صدا
 جان سے سنا چاہیے حکم خدا
 کہ وادو کا
 کہ وادو کا

[illegible]

خزانہ آتش کو اپنے ہموان
 ایک ہموان کرجون احسان
 رشک کے گھر پر شستر سے پار کیا
 کھڑو دیوان اور پار کیا گرا
 غل و دوشک مرغ کا گھر دھرا
 بوش ملاح چاہے بے ناقہ نہرا
 بے توکل سے ناقہ سے تاثیر کی
 دے نہ لال اسکی اور زبان ہی
 عشق کی پر غفل سے اس غفل
 اس بلای سے ظلم اور جہول
 بل شکر شکاروں میں ہوا
 کو دین خرگوش سے بے شکر
 دوں میں کب لیا وہ خرگوش کو
 مانتا تھا اور وہ کب شکر کو
 ظلم و کینو عدل پر غلبہ رکھے
 ظلم اسکا عدل کا بوس رسا د
 جہول اسکا علم کا بے ارستا د
 ظلم اسکا عدل کا بوس رسا د
 قاتلہ کی لاکھ یہ دم از خود گیا
 آئے اسدم کرین میں خون دما
 مرد تہ زندہ ہو میر سے سا تو د
 جان میری بچاں میری جو ہو
 خشم اسکر کون اس بانی میں
 جان خونوں میری و کچھ شین
 بیان ناخبرم نہ دیکھ روی یار
 اس سوا جان کے کمال بھی بزار
 چھو کن چو نقاب اس اس دیو کو
 تاک چو اسے منزا کچھ پوست کو
 بولتا ہے جان ریدہ پھر بد
 وصل کار کھولا میں سے آؤ تو
 اس خودی میری کجگو بے خودی
 اسے مرگئی تھی سے آتی ہو تری
 یے زبانی سے نئے اسدم کئے
 راز کئے کستا ہوں توں اسے
 کیونکہ اسدم سے یہ لب بچا کج
 اور لب جو بہن پیمان او کو
 نوش بے گوش کو کر سدم میں دا
 برہر از فیعل اللہ مالشا
 جو ہر دہا وصل کوستے لگا
 خاک سے نہ کم کوشتہ باد سے
 تو را تو را حرا دہ دہ بنے لگا
 آب نطفہ سے نہ کم کر خم سے
 سر نکلا سے سیر جا سہن کے
 نے ہوا سے کم کر اسر سے وہ
 یوسفان ماہ رخ بید کر کے
 اک رم میں منج خوش لمان د
 کہ آتش سے کہ با دمراسلام
 باغ جونی او پر غلیل توں کلام
 کہ نہ افشای سے کہ مکمل حق سے د
 برقع دشمن میں ہوئی از ہر جود

فغانه اختره را به خرد
 فغانه مرغان اختر را به ناز
 منزهت عقل و دوش با
 چون سرگرد آب بخشش
 عقل خلق انس را با عقل
 باست او اندین شکل شکار
 کنان را در گریه شیر را
 بیل او مرغها را با ستاد
 ست او با غایت کان زنده بخشش
 چون زنده شود آن درون
 آسمان را ازین جان بخشش
 جان را در محرم به پند و دوست
 در محرم تقیاب و از این دوست را
 نفسا به جان میدهد از با
 خودی او بخودی دوستیت
 با تو به لب این زمان من و تو
 را نگه این بهار زان دم و من
 گوش به گوش و درین دم گشت
 چون هلا وصل بشیند گشت
 که از خاک است که غشوه میا
 که از آب نشسته بود که خطاب
 که از نم نواسته که از اهر من
 که از آینه نیست که از اسلام
 که از جبه نیست که دروغ دروغ

کہاں سے کہنے ہاتھ سے	ناتھ سے ہاتھ جاکاں سے	کہاں سے کہنے ہاتھ سے	ناتھ سے ہاتھ جاکاں سے
چھوٹا سبکو وہ اپنے	کہاں سے کہنے ہاتھ سے	کہاں سے کہنے ہاتھ سے	ناتھ سے ہاتھ جاکاں سے
بہن وہ تو مارو میری	کہاں سے کہنے ہاتھ سے	کہاں سے کہنے ہاتھ سے	ناتھ سے ہاتھ جاکاں سے

بہوش میں آنا عاشق بیہوش کا اور تو میرے ہاتھ سے

ایکے نے سنا اور خوش ہوا	وہ ایک سے قید چاہاں پہنچا	ایکے نے سنا اور خوش ہوا	وہ ایک سے قید چاہاں پہنچا
یوہا سے عقدا خواہے پاک	کھار کچھو پاک تو کھات سے	یوہا سے عقدا خواہے پاک	کھار کچھو پاک تو کھات سے
آہ تو اسرا جی شہر عشق کا	آہ تو عشق عشق وہاں عشق کا	آہ تو اسرا جی شہر عشق کا	آہ تو عشق عشق وہاں عشق کا
پہاں غارت ویا چاہے کھاتی	چاہاں بون کو سن اس بات کو	پہاں غارت ویا چاہے کھاتی	چاہاں بون کو سن اس بات کو
کہ صوفیا کی سے عاشق پر حال	پہاں ہوا ہوا تو سن میرے حال	کہ صوفیا کی سے عاشق پر حال	پہاں ہوا ہوا تو سن میرے حال
پہاں ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا	ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا	پہاں ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا	ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا
وہ ترسا لنگا لنگا کا	وہ تھیم جلد صان اور ترا	وہ ترسا لنگا لنگا کا	وہ تھیم جلد صان اور ترا
اور سننا کہ نہ پاؤں	اور ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا	اور سننا کہ نہ پاؤں	اور ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا
کھاتی یاقین کمری چاہاں	نقد بہتر قبول الگو کیا	کھاتی یاقین کمری چاہاں	نقد بہتر قبول الگو کیا
شوی گشتا فی فرہ سے	ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا	شوی گشتا فی فرہ سے	ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا ہوا
پہلے سن چو ترے پہنچا	اول آخر میرے آگے سے	پہلے سن چو ترے پہنچا	اول آخر میرے آگے سے
دوسرے سن تو کما ہوا	میں چاہاں نے ترانا ملا	دوسرے سن تو کما ہوا	میں چاہاں نے ترانا ملا
تھیم تھیم کہیں تھیم	گیا گیا ثالث ثلاثہ	تھیم تھیم کہیں تھیم	گیا گیا ثالث ثلاثہ
چو تھیم گشتا کو	علا یا میری چوین جانوں	چو تھیم گشتا کو	علا یا میری چوین جانوں
پاچوین فرشت میں	میں مدینا تھا خواہے	پاچوین فرشت میں	میں مدینا تھا خواہے
اور چھٹے شش	تھیم تھیم گشتا کو	اور چھٹے شش	تھیم تھیم گشتا کو
ساتوین کہیں جانوں	آٹھو اسان روتا ہوا	ساتوین کہیں جانوں	آٹھو اسان روتا ہوا
جھکا تو خون	پاکے پاکے پہ	جھکا تو خون	پاکے پاکے پہ
کھانا لہر لہر لہر	لہر لہر لہر لہر لہر	کھانا لہر لہر لہر	لہر لہر لہر لہر لہر
میں چھٹے شش	میں چھٹے شش	میں چھٹے شش	میں چھٹے شش

۳۶۹

پیرانہ سی قمر شریفی لکھی ہوئی

[illegible]

آفتابا مول تھو اے کار فرما ر
 بلا جے بے درد آفتابا کبھی
 کاہر ہستی آسمان پر باہر کر پی
 لاؤ گا کتا ہستی سے وہ فر
 دہ فرما دیا ہی اسکی پیچھے
 سر داسپر جبکہ پوتا بہن
 بار نہ ہو گئی خست کا جو
 خوش آسکی خاک کا ہر برہما
 آستہ طوطی جن کو اور خوش
 چپا تو گورستان پر لکھ جائے
 کھرچ دیکھتے فادر کی ایک رنگ
 گوشت حمران ایکسان زندہ کی
 تو نہ ملے شے سے آواز کا تانی
 ہائے ہو کمال سے دلے سنا
 ایک سان افس منہ جن مست
 ایسی ہی آواز نہیکان ہوتی ہیں
 بانگ گھوڑا دلی سے نہنے جن تو
 گیندک سے دھرت سے ادا تھا
 دور ہو سے چکر نہ خالی سے
 اک شجر ہنر تیار کیا خبر سے
 دیکھا فلس سے بچے دھو کاہن
 جوش فوش پران کا ایک گونا گونا
 گڑھ کے دوران خود دشمن
 دودیا نے ایک گلفشن اسکولے
 حال اسنہ سب جگہ ایک یون
 اپنا عاشق کا مستحق کو اور برسان اسکا بھو جو تھے

[illegible][illegible]

عربی و سنسکرت و فارسی و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم و سانسکرت و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم

سویا طلب شہناؤ دجہ و جندقی رسول اللہ
صلی اللہ علیہ آلہ وسلم دن نعل مشعل دیہ خیرہ
ایندہ بود کہ من طلب شہناؤ دجہ و جندقی رسول اللہ
صلی اللہ علیہ آلہ وسلم دن نعل مشعل دیہ خیرہ

جہنم میں جو جان تھا اس سال تھا خیال ممل سے نسل خیال ہو تا جب بندہ پہنچا صرا پانا جو آخر کجہو جو خوشدھنا لوہے منبر کو کے کوئی کڑی آخراں دوسرے جو کوئی نکلنا جو کسی نے بیٹھے اگر ارادہ رہا منہ کی کا رہیے آخراں ہر جو کوئی کھو گئے کہ ہر زمانہ ہو کچے اگر کارنا رہا پاک بلتے سب ہیں تو گئے جانا جو کو تو ہو دیکھا آخر پاکے کا دے آہن سب پر آتش ہے ہوا پیسے کو نہ مانا درد دہے حکمت میں سب ہیں نہ ہو عقل سے دیکھے پر اندر ادارت کھلے ہو یا نہ یا اسرہ و مرہ ملا یا تھا اسین گھر بلم با خود و ابلیس نہیں نے ہوئی مائیت عبادت اور دین اور سرگردن اپنا اور اس سال کے تمام عا کر کے ہر گمان لیسے ان دو کو کہ جو دل کس سوا اس کو کون دے روٹی کھا کر آدمی بس تاد ہیں موت ہو اس کی جو اس کے طعن ہیں س تو اسے بخت روٹی بھی کھا مثل اس کے تو نہیں اندر ملا روٹی کھا لی سب کو نہ ملوں جو رو رہا پی زندگانی میں کسے بیس تو اس کو نہیں بیکو نہ ہو گھر محرم اور تو اسحق ہوا یہ جان برآ شاپ دور دما تو اس کا اندر قمر جاہ کو اگر حق ہو گمان وہ ہستی تو کھجوا سے دیکھ ای نئی سے عالم میں وہ چکے نور سے جس کو توبہ کچے ہو گئے جاہ کو تو کھجوا دما جاہیے بان لست کو کالج لاشوم ہے ست کو کھلانے کیسین کا بن مری نے کھانے سال جن کے ہون کر یا نہ خوف جو کیسے کون کو ان کو ان تھو سے	لایں جوان در جستجو بہت سال از خیال ممل گشتہ چوں خیال سایہ حق بر سر بندہ بود عاقبت جو بندہ ایندہ بود گشت پیغمبر کو چوں کوئی درس عاقبت نمان دہر آن اہر سر چوں تنہا بر سر کسے عاقبت مینی تو ہم دے کسے چوں نہ پانے ہی کئی ہر روز ناک عاقبت اندر ہی وہاں پاک تہہ داندہ این اگر تو کھو سے ہر چہ کی لایں کدہ بد روی سنگ پر آہیں دوسے نشیبت این بخت دور داشتہ ناپرت آکر دوسری پیش بخت و بخت بنگر خوش گرد مرادرات کان طلائ کس کشتہ کرد و در نہت و ان ہر روز و صند گوہر نہت بلسم با خود و ابلیس نہیں سودا در شان میا و متاد دین صدر ہزاران انبار ہر وان نایندہ خاطر ن بد گمان ایں دو را گیر کرنا دیکے دہر و درش او با جہان کے نہد لبس ک نہ ناخورد و لا واد مرگ او گرد و مجبور و در ملک پس تو او او بار دنا ہم خود ستانی بگو او دوشور و سر صدر ہزاران نعلی نامہ می نور روزی نایندہ جہاں سپروند تو بدان اور کجا افتہ و گمر محرومے و البہ زادہ این جہاں پر افخاپ و نور دام ویشہ سر فر اور وہ بجاہ کو اگر حق ست کو آن روشنی سر زہرہ بر دینگر او زسے عید عالم شرق و زمین نافت تا نور چاہے خواہ پر نافت چہر ہا کن رہا یوان و کرم کہ تیز بجا بدان کا لاشوم این کو کایک غلامے گشت کرد و رطلان سال در کشتن جو نہ پس چرا کام کر یا نخواست بہت پس چرا نشت نہیں گندم روست
--	--

۳۳
و دیگر کتب

عربی و سنسکرت و فارسی و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم و سانسکرت و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم

عربی و سنسکرت و فارسی و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم و سانسکرت و ہندی و گجراتی و سرائیکی و پشتو و بلوچی و کھاسی و بھوجپوری و بنگالی و اڑیہ و تامل و کنڑ و مالایالم

۱- کمالی
 ۲- کمالی
 ۳- کمالی
 ۴- کمالی
 ۵- کمالی
 ۶- کمالی
 ۷- کمالی
 ۸- کمالی
 ۹- کمالی
 ۱۰- کمالی

مت کو کہہ نکلا وہ کام اپنا کر
 بولوں پر تو سن لے ایک سر
 جس کی ہنکار مٹنے کے بل کر
 اس طرح کرنا بدینک وہ آٹھا
 جسے کہتے ہیں کہ کام اپنا کیا
 کیوں کو فلہ نوے بھرا
 یہ بیان جھوڑا دریا کے سوا
 کر بیان احوال اس عاشق کا تو
 کو تار دے پئے غم سے بھرا
 یا اکدن آنرا دستے وصل کو
 در سے شمع سے گیسب کو بیاغ
 یا پاپنا باشع و صبر ع
 تب سب کے کرنے والے سے کہا
 رحمت اس شخص پر کہ تو کھرا
 کسب تو نے اپنا کس کیس کیس
 لے گیا دور رخ سے جنت کو بچے
 اسنے تو سب لایا بکار
 نامر کھوں غارا پنا ایک فکر
 پاؤں جو نوئے توئی جتنے پر
 غریب سے کوئی اچھی دور
 تجھے جو کہ کر امت ہو وہ
 جو حقیقت دیکھے تو مت ہو وہ
 و کچھ غمگیناں جو بن سفاح راہ
 و کچھ تغزل پر یوں بیاہ
 کوئے زمرین کجیاں تو خود راہ
 یا قی اس قصہ کو جیسا کہ تو ہے

ہیں مکن استیزہ در در و کار کن
 با تو کشت کن کشتو کن
 ہر کہ استیزہ کند سر و رشتہ
 آن چنان کہ بر بخیر و آہ
 و کسا نگذاشت کشت و کار
 کہ نہ کرے تو آب را
 زمین بیان گماندے بے بار و بار
 جناب احوال آن عاشق جون
 چون در سے کوئی آواز سوسا
 مانت و یافت دور مانت
 بہت از ہم فصل و شیب ہار غ
 یا غورا یا نت باشع و در غ
 نقت ماندہ تہب آن نفس
 سے حوالہ دے کہ کن کہیں
 ناشکا تو سبہا کر دے
 از دور و رخ بشتم ہو
 کہ آن کر دی سب این کار را
 اندام مر خوارین کینا را
 شکست پاسے خنہ پر سے
 از تو قہر چاہ کشت در دہا
 ہر جو آن پر تو کراہیت ہو
 چون حقیقت بگریے سے
 ہمیں کہ مر درختے بیاہ
 نور امین کہ مت مست را
 کہ تو خوی باقی ابن گفتگو
 اسے انھی در دفتر چام کجو

کہ نہ کرے تو آب را
 جناب احوال آن عاشق جون
 چون در سے کوئی آواز سوسا
 مانت و یافت دور مانت
 بہت از ہم فصل و شیب ہار غ
 یا غورا یا نت باشع و در غ
 نقت ماندہ تہب آن نفس
 سے حوالہ دے کہ کن کہیں
 ناشکا تو سبہا کر دے
 از دور و رخ بشتم ہو
 کہ آن کر دی سب این کار را
 اندام مر خوارین کینا را
 شکست پاسے خنہ پر سے
 از تو قہر چاہ کشت در دہا
 ہر جو آن پر تو کراہیت ہو
 چون حقیقت بگریے سے
 ہمیں کہ مر درختے بیاہ
 نور امین کہ مت مست را
 کہ تو خوی باقی ابن گفتگو
 اسے انھی در دفتر چام کجو

کہ نہ کرے تو آب را
 جناب احوال آن عاشق جون
 چون در سے کوئی آواز سوسا
 مانت و یافت دور مانت
 بہت از ہم فصل و شیب ہار غ
 یا غورا یا نت باشع و در غ
 نقت ماندہ تہب آن نفس
 سے حوالہ دے کہ کن کہیں
 ناشکا تو سبہا کر دے
 از دور و رخ بشتم ہو
 کہ آن کر دی سب این کار را
 اندام مر خوارین کینا را
 شکست پاسے خنہ پر سے
 از تو قہر چاہ کشت در دہا
 ہر جو آن پر تو کراہیت ہو
 چون حقیقت بگریے سے
 ہمیں کہ مر درختے بیاہ
 نور امین کہ مت مست را
 کہ تو خوی باقی ابن گفتگو
 اسے انھی در دفتر چام کجو

المعتمد على الله

تمت ترجمہ

سر جی کا لشکر میں اس کے قتل
کر دے شون اب تو لاڑ مغربی
چاہے جو کرنا یا ہے مجھے
کر شون خوشی تو بڑی شنی

چرخ جو تھے برتر اپر کا دم
پرس سے آ کے لایا لافنی
چار یاروں کی بخت چاہیے
ہوں لافلوڑا اسے یوسنی

رشتا کی بیون پیدا کیجے ہو
گر چرخ فرما ہے حب الوتر
لاق سے ہے جنت میں تن سوا
تیسرے دفتر کو تہا ہے قبول

مغوی کے شمس میں ۵۵۰
مخطی کے چار پر ہے ہر لکھ
نوع وحدت سے بکتر میں تن سوا
ختم با نام رسول آل رسول

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ وَصَلِّ عَلَيْهِ

۱۔ ہندوستان کے ہندوؤں کے مذہب کے بارے میں
 ۲۔ ہندوستان کے مسلمانوں کے مذہب کے بارے میں
 ۳۔ ہندوستان کے عیسائیوں کے مذہب کے بارے میں
 ۴۔ ہندوستان کے سکھوں کے مذہب کے بارے میں
 ۵۔ ہندوستان کے جینوں کے مذہب کے بارے میں
 ۶۔ ہندوستان کے بونوں کے مذہب کے بارے میں
 ۷۔ ہندوستان کے پارسیوں کے مذہب کے بارے میں
 ۸۔ ہندوستان کے دیگر مذاہب کے بارے میں

<p>کلیات احسانی - مجموعه مد پسر و سوسند</p>	<p>قصاید مهتران لطای - دیوان و دیوان خواجہ قطب الدین کامه سید چنگا</p>	<p>دیوان رسوا - دیوان یوسف خانی کاغذیہ چنگا دیوان امیر شمس الدین</p>	<p>شعبہ احمدی - شہنوی تراجم - دوازده مجلس سید بریا فی الاثر</p>
<p>کلیات و دوا و دین و قصائد کلیات شمس تبریز سبیت و رفعت کما عذیبہ گند</p>	<p>واسوخت و دشمنی - دیوان حضرت احمد جام نندویل دیوان حضرت غوث الاعظم دیوان حاجت مین الدین چیتا</p>	<p>دیوان واقف لادری - قصاید عمری شعی - طبیات مذاق شیخ سعدی - دیوان خام</p>	<p>علاوات ایضات - کلیات قدسیہ کرامات توشیہ - دہ مخزن شفا کر بلا - صورت</p>
<p>کلیات شمس تبریز متوکل - کلیات مرزا عبدالقادر بیدل شامل چار کتاب - کلیات مرزا حسام الدین کاغذ سید چنگا</p>	<p>دیوان حافظ عسکری دفع غم و غمی شمس الدین کاغذی گند - ایضا - کاغذی سفید - ایضا - کاغذی مرزوقی و انشیا صاحب وقت و شمس کاغذی گند</p>	<p>دیوان و بیظم - سرور الیقا و بیظمیات ساد شرح قصائد عربی - قصاید بدیع چلی شمس ترک - شرح قصاید بدیع چلی سید محمد</p>	<p>بروز القرآن - آثار محشر غلام کریمات پاست خمسہ اقبالیہ - شجرہ حالات پیرین پاک بین - دہ مجلس شریف سکر کر بلا - صبح کاشا رده</p>
<p>کلیات حسدی ستودن شمس کتاب کلیات جامی - کلیات عربی - کلیات طبری نیابری - کلیات طبری نیابری</p>	<p>ایضا - کاغذی سحری - شرح دیوان حافظ - دیوان مخفی - دیوان عینی</p>	<p>قصاید بدیع نظام - رباعیات عرفا و بدیع مطیع بدیا - ایضا مطیع بنی بکله - ساقی نامہ عسکری</p>	<p>قیامت نامہ بہشت نامہ - قیامت نامہ سی و آئینہ نظر - انظار تحقیقت - تحفه درود و علقہ غیر الکلام</p>
<p>کلیات نظم غالب و بلوی - کلیات مولوی سلام امام مجموعه عتبہ دوا و دین علامہ انزلی حسرو - کلیات انوری - فصلہ کلیات و دیوان شرفات - کلیات صاحب</p>	<p>ایضا - کاغذی سحری - شرح دیوان حافظ - دیوان مخفی - دیوان عینی</p>	<p>قوان اسدین - کتب متفرقات و شبیه</p>	<p>رسالہ کتب الانبیا - مجموعه توشعفی - انوار محمدی - شرح چیل حدیث</p>
<p>کلیات انوری - فصلہ کلیات و دیوان شرفات - کلیات صاحب انتخاب و دیوان صاحب - دیوان نظیر ساری - قصائد شمس سعدی کاغذی چنگا</p>	<p>دیوان بیدل - دیوان ناصر علی - دیوان شمس - دیوان بلالی - دیوان خیالی بخودی - دیوان معز النوحید بطور عمید مطیع</p>	<p>چار آئینہ - نارسج احمدی - ناصر الدین کاغذی شمس الدین - رسالہ تحفه الدین شمس و عسکری</p>	<p>رسالہ کتب الانبیا - مجموعه توشعفی - انوار محمدی - شرح چیل حدیث</p>
<p>کلیات انوری - فصلہ کلیات و دیوان شرفات - کلیات صاحب انتخاب و دیوان صاحب - دیوان نظیر ساری - قصائد شمس سعدی کاغذی چنگا</p>	<p>دیوان بیدل - دیوان ناصر علی - دیوان شمس - دیوان بلالی - دیوان خیالی بخودی - دیوان معز النوحید بطور عمید مطیع</p>	<p>چار آئینہ - نارسج احمدی - ناصر الدین کاغذی شمس الدین - رسالہ تحفه الدین شمس و عسکری</p>	<p>رسالہ کتب الانبیا - مجموعه توشعفی - انوار محمدی - شرح چیل حدیث</p>

شبهه احمدی - شعری تراش - دوازده مجلس سبزه برای فیاض ناز علامات ایضات - کلمات قدسیه کرامت نویسه - ده مخزن مضامین کرام - صغوت - بروز القرآن - اشاره مخبر نظام کرامت عبادت جمعه آقا الیه - شجر حالات بهجت یک پی - ده مجلس ششمی سرگرد کرام - صبح کاشانه - قیامت نامه بهشت نامه - قیامت نامه سبزه آینه نشور - اظهار ایتقیقت - تکفه و پرو و غلبه - خیر الکلام - رساله کب الانبیا - مجموعه توشه عقلی - اظهار محمدی مع نقشه - شرح چهل حدیث مجموعه وفات ائمه اربعه ساله - مولود شریفیه شیه - جلای قلم - ایضا متوسطه علم - مولود شریفیه عزیزیه - مولود شریفیه هدییه - زیور ایمان - مولود شریفیه عودات	دیوان رسوا - دیوان شست و شوی کاغذیه یکله - دیوان امیر شرفیه میرا میرا - دیوان واقف لاهوری - قصاید عربی غنی - طیبات مداحیه شمس - دیوان خام - دیوان بهرنگ - سرور الیاء و شرفیه بابت ساد - شرح قصاید عربی - قصاید بدیع جلی غنی و رنگ - شرح قصاید بدیع جلی به کعبه - قصاید بدیع جلی غلام - رباعیات عجمیه بدیع مدح بقا - ایضا مدح جلی غلام - ساقی نامه غنی و نوری - قرآن اسعیدین -	قصاید بدیع جلی غلامی - دیوان خواجہ قطب الدین کاکا - سید جکشا - واسوخت و غنی یزدی - دیوان حضرت احمد حام نرنگه پیل - دیوان حضرت غوث الاعظم - دیوان امیر الدین الیقینی - دیوان حافظ غنی و مدح علم غرضی - شمس الدین کاغذ حافی گنده - ایضا کاغذ سی سفید - ایضا متوسطه علم غنی و نوری - صاحب توفیق کاغذیه سفید گنده - ایضا کاغذ سی حافی - شرح دیوان حافظ - دیوان غنی - دیوان غنی - دیوان بهبهانی مدح غنی و نوری - دیوان سیدیل - دیوان ناصر علی - دیوان غنی - دیوان بلانی - دیوان خیال جودی - دیوان مخزن التوحید و مدح - عید مدح - دیوان نویدری - دیوان حسینی - دیوان غیری کاغذیه سفید گنده -	نکات احسانی - مجموعه مدح پسر مد - کلیات وادین و قصاید کلیات شمس تبریز نایب - کاغذیه سفید گنده - دیوان شمس تبریز متوسطه علم - کلیات مرزا عبدالنادر سیدیل - شمال پارکاب - کلیات مرا حلال الیه کاغذ - سید جکشا - کلیات سده شمس و شمس کتب - کلیات جامی - کلیات عربی - کلیات لغوی بیسایه - کلیات طبرستان - کلیات نظم نایب و بلوی - کلیات مولوی غلام امام - مجموعه منتخب وادین مداحیه از امیر خسرو - کلیات انوری - قصاید کاشانه و دیوان مشرقیات - کلیات صاحب - انتخاب دیوان شمس - دیوان نظیر نایب - قصاید شمس سده شمس و بلوی -
---	---	--	--